1.149

Ἑλλὰς Ἑλλάδος Φωνῆς.

SIVE,

MANUALE

Græcæ Linguæ, Gnomologicum Novum.

QUO

Omnia prædictæ Linguæ Primitiva in integris Sententiis, maximam partem ex sacris Paginis & aliis probatis Autoribus collectis juxtáque facillimam docendi ac discendi Methodum distributis, exhibentur, ut eò maturiùs & faciliùs, citra tædium Fundamenta Græcæ Linguæ à Tironibus ediscì, eóque tenaciùs memoriæ infigi queant.

A *Caspar. Seidel.* Neagorâ-Variſc.

Præmiſſis, in Tironum gratiam, Declinationum & Conjugationum Paradigmatis.

LONDINI,
Typis *Guilielmi Du-gard.* Venunt apud *Joannem Marſhal* Bibliopolam in vico vulgò vocato Old-Jewry.
1649.

TRINITY COLLEGE
LIBRARY.
CAMBRIDGE

Digniſsimo, Piiſsimo,

Doctiſsimóque Viro,

Patruo ſuo Reverendo

Mro *Richardo Dugard*,

SS. Theol. Bacc. & Col. *Sidn.*
apud Cantabrigienſes olim

PRÆSIDI.

AUreum hoc *Caſpari Seidelii* Enchiridion novâ jam curâ adornatum, &, hortatu Tuo, in Tironum gratiam, adjectis Paradigmatis, facilius factum, in perpetuum Gratitudinis & Ob-

 ſervantiæ

ſervantiæ Μνημόσυνον, Tibi
quàm humillimè offert

Nepos Tuus

Tibi nullo non

Obſervantiæ nexu

devinctiſsimus

Guil. Du-gard.

---

*Αὐλοκράτωρ

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Ἰουλιανὸς Ἐκδικίῳ ὑπάρχῳ Αἰγύπτου. Ἐπιστολὴ θ'.

Ἄλλοι μὲν ἵππων, ἄλλοι δ' ὀρνίθων, ἄλλοι θηρίων ἐρῶσιν· ἐμοὶ δὲ βιβλίων κλήσεως ἐκ παιδαρίου δῆθεν ἐπέστηκε πόθος.

Imperator Cæsar Julianus Ecdicio Præfecto Ægypti. Epist. 9.

QUidam equis, alii avibus, nonnulli feris delectantur: ego verò indè usque à pueritia librorum cupiditate arsi.

Isocrates.

Ἡ ῥίζα τῆς παιδείας πικρά, οἱ δὲ καρποὶ γλυκεῖς.

RAdix Eruditionis amara est, fructus verò dulces.

Xenophon.

Ὀνόματα μὲν οὐκ ἐν παιδίοις γνῶμαι δέ, οἱ λόγους ἔχουν.

NOn Verba, sed sententiæ, si honestæ fuerint, doctos faciunt.

Æschines contra *Ctesiph.*

Διὰ τοῦτο οἶμαι ἡμᾶς παῖδας ὄντας τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρώμεθα.

EA de causâ, ut arbitror, nos pueri sententias Poëtarum ediscimus, ut eis virili ætate utamur.

De

De Græcæ Linguæ UTILITATE

Alexander Hegius, *Magni illius* Def. Erasmi Roderodami *quondam Præceptor ità disserit.*

Quisquis Grammaticam vis discere, *discito Græcè.*
Ut rectè scribas, non pravè, *discito Græcè.*
Si Græcè nescis, corrumpis Nomina rerum.
Si Græcè nescis, malè pingis Nomina rerum.
Lingua Pelasga vetat vitiosos scribere versus.
Lectio quem Plinii delectat, *discito Græcè.*
Si Libros Sacros vis discere, *discito Græcè.*
Hieronymum ut teneas, vigilans tu *discito Græcè.*
Nè versus scribas vitiosos, *discito Græcè.*
Argumentari quisquis vis, *discito Græcè.*
Quisquis Rhetoricam vis discere, *discito Græcè.*

Scire

Scire Mathematicam quiſquis vis, *diſcito Græcè.*
Artibus es Medicis qui captus, *diſcito Græcè.*
Morbis nam cunctis ſunt indita Nomina Græca.
Argolicum nomen cunctis liquet eſſe figuris.
Artes ingenuæ Graio Sermone loquuntur,
Non alio; quibus haud nomen dat Lingua Latina.
Ad ſummam, doctis debentur ſingula Græcis.

Daniel Heinſius.

CErtè Græca Eruditio omnis Scientiæ ac Eruditionis Mater eſt.

Literæ [γεάμματα] apud Græcos sunt viginti quatuor.

1 Figura	2 Nomen	3 Potestas.
Α α	ἄλφα alpha	a
Β β ϐ	βῆτα beta	b
Γ γ ſ	γάμμα gamma	g
Δ δ ∂	δέλτα delta	d
Ε ε	ἒ ψιλὸν e pſilon	e breve
Ζ ζ ζ	ζῆτα zeta	z pro σδ
Η η	ἦτα eta	e longum
Θ ϑ θ	θῆτα theta	th
Ι ι	ἰῶτα iota	i
Κ κ	κάππα cappa	k
Λ λ	λάμϐδα lambda	l
Μ μ	μῦ my	m
Ν ν	νῦ ny	n
Ξ ξ	ξῖ xi	x pro γς, κσ.
Ο ο	ὂ μικρὸν o micron	o parvum
Π π ϖ	πῖ pi	p
Ρ ρ ῥ	ῥῶ rho	r
Σ ς σ	σῖγμα ſigma	ſ
Τ τ ⅂	ταῦ tau	t
Υ υ	ὖ ψιλὸν u pſilon	u
Φ φ	φῖ phi	ph
Χ χ	χῖ chi	ch (φσ.
Ψ ψ	ψῖ pſi	pſ pro βσ, πσ,
Ω ω	ὦ μέγα o mega	o magnum

Dividuntur { Vocales, [φωνήεντα] & Conſonantes, [σύμφωνα.] } literæ in

Septem ſunt Vocales: a, e, η, i, o, υ ω: Reliquæ ſeptemdecim ſunt Conſonantes.

Dividuntur Vocales trifariam:

I. *Ratione Quantitatis* in

Longas, [μακρὰ] —— η, ω.
Breves, [βραχία] —— ε, ο.
Ancipites [δίχρονα] —— α, ι, υ.

II. *Ratione Paßionis* in

Mutabiles, [μεταβολικὰ] —— α, ε, ο.
Immutabiles [ἀμεταβολικὰ] —— η, ι, υ, ω.

III. *Ratione Locationis in Diphthongis* in

Præpoſitivas [προτακτικὰ] —— α, ε, η, ο, ω.
Subjunctivas, [ὑποτακτικὰ] —— ι, υ.

Ex Vocalium conjunctione fiunt Diphthongi.

Dividuntur diphthongi, [δίφθογγοι]

I. in { Proprias, [ἰδιαις] —— αι, αυ, ει, ευ, οι, υ.
Improprias, [καταχρηστικὰς] α, η, ω, ηυ, ῳ, ωυ.

II. in { Mutabiles, —— αι, αυ, οι.
Immutabiles, —— ει, ευ, υ.

Conſonantes ſunt duplices:

{ Mutæ, [ἄφωνα.] &
Semivocales, [ἡμίφωνα.]

Mutæ

Mutæ dividuntur in { Tenues, [ψιλὰ] — π, κ, τ. / Mediæ, [μέσα] — β, γ, δ. / Aſpiratas, [δασέα] — φ, χ, θ.

quorum Antiſtoicha (i. e. ex adverſo reſpondentia) ſunt { — π, β, φ. / — κ, γ, χ. / — τ, δ, θ.

Semivocales ſunt vel { Duplices, [διπλὰ] ζ, ξ, ψ. / Liquidæ vel Immutabiles, [ἀμετάβολα] λ, μ, ν, ρ.

σ eſt ſuæ poteſtatis litera.

Accentus

[Προσῳδίαι] ſunt

tres: { Acutus, [ὀξεῖα] ——— (´) / Gravis, [βαρεῖα] ——— (`) / Circumflexus, [περισπωμένη] — (῀)

Acutus habet locum in ultima ſyllaba, penultima, & antepenultima: ut, Χριστός, λόγος, ἄνθρωπος.

Circumflexus in ultima, & penultima: ut, ποιῶ, μοῦσα. *Gravis* tantùm in ultima, loco acuti, in orationis contextu, ſignatur; ſed in omni ſyllaba intelligitur, in qua nullus eſt accentus.

N. B. Omnis acutus finalis (præter τίς interrogativum) in orationis contextu vertitur in gravem, niſi immediatè ſequatur punctum, vel enclitica: ut, Σωτὴρ ὅτιν ἡμῶν ὁ Χριστός.

Spiritus

[Πνεύματα] ſunt

duo: { Aſper, [δασὺ] ut, ὄρος, terminus. / Lenis, [ψιλὸν] ut, ἄρος, mons.

N.B. Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo Spiritum tenuem vel aſperum accipit in principio.

Omnes dictiones incipientes ab υ vel ρ aſpirantur. Sed ſi medio ρ geminatur, prius lævigatur, alterum aſpiratur; ut, ἐῤῥωσο, *vale.*

Apoſtrophus

[Ἀποστροφὴ] eſt nota abjectæ vocalis ob vocalem ſequentem.

Abjiciuntur per Apoſtrophum
{Vocales — α, ε, ι, ο, } ut, κατ' αὐτὸν,
{Diphthongi — αι, οι, } pro κατὰ αὐτόν.

N B. Si ſequens vocalis aſpiretur, mutatur tenuis præcedens in aſpiratam; ut, ἀφ' ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν. Sic in compoſitione, ex μετὰ & ὁδὸς, fit μέθοδος.

Partes Orationis

Sunt octo:
- Articulus, — ἄρθρον.
- Nomen, — ὄνομα.
- Pronomen, — ἀντωνυμία.
- Verbum, — ῥῆμα.
- Participium, — μετοχή.
- Adverbium, — ἐπίῤῥημα.
- Conjunctio, — σύνδεσμος.
- Præpoſitio, — πρόθεσις.

Numeri

[Ἀριθμοὶ] ſunt tres:
- Singularis, — ἑνικὸς.
- Dualis, — δυϊκὸς.
- Pluralis, — πληθυντικὸς.

Caſus

Casus

[Πτώσεις] sunt quinque:

- Nominativus, — ὀρθή.
- Genitivus, — γενικὴ.
- Dativus, — δοτικὴ.
- Accusativus, — αἰτιατικὴ.
- Vocativus, — κλητικὴ.

Genera

[Γένη] sunt tria:

- Masculinum, — ἀρσενικόν.
- Fœmininum, — θηλυκόν.
- Neutrum, — οὐδέτερον.

Articulus

Duplex est:

- Præpositivus, ut, ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc.
- Subjunctivus, ut, ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Articulus Præpositivus.

	Sing.		
N.	ὁ	ἡ	τὸ
G.	τοῦ	τῆς	τοῦ
D.	τῷ	τῇ	τῷ
A.	τὸν	τὴν	τὸ
	Dual.		
N. & A.	τὼ	τὰ	τὼ
G. & D.	τοῖν	ταῖν	τοῖν

Articulus Subjunctivus.

	Sing.		
N.	ὅς	ἥ	ὅ
G.	οὗ	ἧς	οὗ
D.	ᾧ	ᾗ	ᾧ
A.	ὅν	ἣν	ὅ
	Dual.		
N. & A.	ἅ	ᾱ	ᾰ
	ὡ		
G. & D.	οἷν	αἷν	οἷν

Pluralis.				Pluralis.		
N.	οἱ	αἱ	τὰ	N.	οἵ	αἱ	ἅ
G.	τῶν	τῶν	τῶν	G.	ὧν	ὧν	ὧν
D.	τοῖς	ταῖς	τοῖς	D.	οἷς	αἷς	οἷς
A.	τοὺς	τὰς	τά.	A.	οὕς	ἅς	ἅ.

N.B. Pro Articulis in Vocativo utimur adverbio ὦ: ut, ὦ κάκιστε, ὦ μῦσαι.

Sic ὅδε, ἥδε, τόδε: Sic ὅστερ, ἥτερ, ὅγε, ἥγε, τόγε. | ὅστερ.

Declinationes

[Κλίσεις] sunt decem: { Quinque & Quinque } nominum { Simplicium. Contractorum.

Quatuor Priores Declinationes Simplicium sunt *Parisyllabicæ*, [ἰσοσύλλαβοι] i.e. non crescentes Genitivo: Quinta verò est *Imparisyllabica*, [ἀνισοσύλλαβος] i.e. Genitivo crescens, ex quâ oriuntur omnes Declinationes Contractorum.

Dignoscuntur Declinationes ab invicem per terminationes & genera.

Prima Declinatio Simplicium

Duas habet terminatines, ας, & ης, Generis Masculini tantùm; ut, ὁ ταμίας — quæstor: ὁ τελώνης — publicanus, & ὁ ἢ ληστὴς latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Paradigmata

Paradigmata primæ Declinationis Simplicium.

Ταμίας quæſtor.		Τελώνης publicanus.	
	Sing.		Sing.
Nom.	ὁ * Ταμίας	Nom.	ὁ Τελώνης
Gen.	τοῦ ταμίου	Gen.	τοῦ τελώνου
Dat.	τῷ ταμίᾳ	Dat.	τῷ τελώνῃ
Acc.	τὸν ταμίαν	Acc.	τὸν τελώνην
Voc.	ὦ ταμία.	Voc.	ὦ τελώνη.
	Dual.		Dual.
N. & A.	τὼ ταμία	N. & A.	τὼ τελώνα
G. & D.	τοῖν ταμίαιν	G. & D.	τοῖν τελώναιν
Vocat.	ὦ ταμία	Voc.	ὦ τελώνα
	Plural.		Plural.
Nom.	οἱ ταμίαι	Nom.	οἱ τελῶναι
Gen.	τῶν ταμιῶν	Gen.	τῶν τελωνῶν
Dat.	τοῖς ταμίαις	Dat.	τοῖς τελώναις
Acc.	τοὺς ταμίας	Acc.	τοὺς τελώνας
Voc.	ὦ ταμίαι.	Voc.	ὦ τελῶναι.

* Sic etiam ὁ Ἠλίας Elias : ὁ νεανίας adoleſcens : ὁ Μεσσίας Meſſias : ὁ Βορέας Borcas, Aquilo.

REGULÆ.

I. Omnis Genitivus pluralis deſinit perpetuò in ων : in prima autem & ſecunda declinatione ſemper circumflectitur in ultima.

Excipe τῶν χρήσων, à χρήσης fœnera-

tor: ὁ χλέναν, à χλάινης apex: ὁ ἐτησίων, ab ἐτήσιαι Etesiæ venti.

II. Quædam nomina Doricè declinata [præsertim nomina propria] retinent α in toto Singulari numero: ut, ὁ Θωμᾶς, Gen. τοῦ Θωμᾶ. Dat. τῷ Θωμᾷ. Acc. τὸν Θωμᾶν. Voc. ὦ Θωμά. Sic ὁ Ἰάδας, Λυκᾶς, Κηφᾶς, Μαμμωνᾶς, Σαλανᾶς, Κοσμᾶς, Πυθαγόρας, Λευϊδᾶς, Σιδᾶς, Ἰωνᾶς, Ἀννίκας, &c. Sic Appellativa ὁ βορρᾶς, τοῦ βορρᾶ: ὁ πάππας pipa, vel pater, τοῦ πάππα.

Item finita in ας purum, derivata à circumflexis: vel nominibus fœmininis: ut πατραλοίας — α — patricîda: μητραλοίας α — matricîda, ab ἀλοιάω percutio: Παυσανίας — α — Pausanias, ab ἀνία tristitia. Sic Μεσσίας — α.

III. Dativus Singularis in quatuor primis Declinationibus habet ι semper subscriptum: scil. ᾳ, ῃ, ῳ, punctulo subjecto.

IV. Atticè Vocativus singularis, in omnibus Declinationibus, similis est Nominativo, & Poëticè sæpe usurpatur pro nominativo.

V. Nomina in της, Gentilia, Poëtica in πης, & composita à verbis πωλῶ vendo, μετρῶ metior, τρίβω tero, formant Vocativum in α breve: ut, ποιητὴς poëta, ὦ ποιητά. πολίτης civis, ὦ πολίτα. ὁ Πέρσης Persa, ὦ Πέρσα. Σκύθης Scytha, ὦ Σκύθα. κυνώπης impudens, ὦ κυνῶπα.

πα. βιβλιοπώλης bibliopôla, ὦ βιβλιοπώλα. γεωμέτρης Geometres, ὦ γεωμέτρα. παιδοτρίβης paidotriba, ὦ παιδοτρίβα. Sed quæ in της desinunt, utramque terminationem habent: ut λῃστὴς latro, ὦ λῃστὴ & λῃστά. Sic πελτασὴς peltatus, ἀκοντιστὴς jaculator, Ὀρέστης, Θυέστης.

VI. Nonnulla in Vocativo retrahunt accentum: ut, εὐρυόπης latè-videns, ὦ εὐρύοπα. ὁ μηλίστης consiliarius, ὦ μήλιστα. ὁ ἀκακήτης non nocens, ὦ ἄκακητα. ὁ δεσπότης dominus, ὦ δέσποτα. Et compositum οἰκοδεσπότης pater-familiâs, ὦ οἰκοδέσποτα.

VII. Quædam in hac Declinatione contractè declinantur: ut, Ἑρμέας—Ἑρμῆς. Gen. Ἑρμέου—Ἑρμοῦ. Dat. Ἑρμέᾳ—Ἑρμῇ. Accus. Ἑρμέαν—Ἑρμοῦν. Voc. ὦ Ἑρμέα—Ἑρμῆ.

Secunda Declinatio

Duas complectitur terminationes α & η, Generis fœminini tantúm: ut,

Ἡ μοῦσα musa, Ἡ τιμὴ honor.

Sing.	Sing.
Nom. ἡ μοῦσα	Nom. ἡ τιμὴ
Gen. τῆς μούσης	Gen. τῆς τιμῆς
Dat. τῇ μούσῃ	Dat. τῇ τιμῇ
Acc. τὴν μοῦσαν	Acc. τὴν τιμὴν
Voc. ὦ μοῦσα	Voc. ὦ τιμὴ

Dual.	Dual.
N.& A. τὰ μέσα	N.& A. τὰ τιμὰ
G.& D. τοῖν μέσαιν	G.& D. τοῖν τιμαῖν
Voc. ὦ μέσα.	Voc. ὦ τιμά.

Plural.	Plural.
Nom. αἱ μέσαι	Nom. αἱ τιμαὶ
Gen. τῶν μεσῶν	Gen. τῶν τιμῶν
Dat. ταῖς μέσαις	Dat. ταῖς τιμαῖς
Acc. τὰς μέσας	Acc. τὰς τιμὰς
Voc. ὦ μέσαι.	Voc. ὦ τιμαί.

Sing.	Sing.
Nom. ἡ βάπεζα	Nom. ἡ φιλία
Gen. τῆς βαπέζης	Gen. τῆς φιλίας
Dat. τῇ βαπέζῃ	Dat. τῇ φιλίᾳ
Acc. τὴν βάπεζαν	Acc. τὴν φιλίαν
Voc. ὦ βάπεζα.	Voc. ὦ φιλία.

Dual.	Dual.
N.& A. τὰ βαπέζα	N.& A. τὰ φιλία
G.& D. ταῖν βαπέ	G.& D. ταῖν φιλίαιν
V. ὦ βαπέζα. (ζαιν	Vocat. ὦ φιλία.

Plural.	Plural.
Nom. αἱ βάπεζαι	Nom. αἱ φιλίαι
Gen. τῶν βαπεζῶν	Gen. τῶν φιλιῶν
Dat. ταῖς βαπέζαις	Dat. ταῖς φιλίαις
Acc. τὰς βαπέζας	Acc. τὰς φιλίας
Voc. ὦ βάπεζαι.	Voc. ὦ φιλίαι.

REGULÆ.

I. Finita in δα, θα, ρα, & α purum faciunt Genitivum in ας, & Dativum in ᾳ : ut, Λήδα —— ας : Μάρθα —— ας : ἡμέρα —— ας : φιλία —— ίας. Hinc Genitivus *familiâs* apud Latinos, qui in compositis remanet ; ut, pater-familiâs, mater-familiâs.

N. B. α purum dicitur, cùm Vocali vel Diphthongus præcedit α.

II. Adjectiva fœminina, è masculinis parisyllabis descendentia, eundem accentum obtinent in Nominativo & Genitivo plurali, cum suis masculinis & neutris ; ut, ἅγιος, —— ἁγία, —— ἅγιον. Plural. ἅγιοι, —— ἅγιαι, —— ἅγια. Genit. fœm. ἁγίων, non ἁγιῶν.

Tertia Declinatio

Duas continet terminationes ος & ον : ος masculini, fœminini, & communis generis ; & ον neutrius : ut,

Ὁ λόγος sermo, Τὸ ξύλον lignum.

Sing.		Sing.	
Nom.	ὁ λόγος	Nom.	τὸ ξύλον
Gen.	τοῦ λόγου	Gen.	τοῦ ξύλου
Dat.	τῷ λόγῳ	Dat.	τῷ ξύλῳ
Acc.	τὸν λόγον	Acc.	τὸ ξύλον
Voc.	ὦ λόγε.	Voc.	ὦ ξύλον.

Dual.

Dual.		Dual.	
N.& A.	τὼ λόγω	N. & A.	τὼ ξύλω
G.& D.	τοῖν λόγοιν	G. & D.	τοῖν ξύλοιν
Voc.	ὦ λόγω	Vocat.	ὦ ξύλω

Plural.		Plural.	
Nom.	οἱ λόγοι	Nom.	τὰ ξύλα
Gen.	τῶν λόγων	Gen.	τῶν ξύλων
Dat.	τοῖς λόγοις	Dat.	τοῖς ξύλοις
Acc.	τοὺς λόγους	Accuſ.	τὰ ξύλα
Voc.	ὦ λόγοι.	Vocat.	ὦ ξύλα.

REGULÆ.

I. Quædam nomina in ος, ες & εον tertiæ Declinationis per omnes caſus contrahuntur : ut,

Singulariter.

Nom.	ὁ νόος	νοῦς
Gen.	τοῦ νόου	νοῦ
Dat.	τῷ νόῳ	νῷ
Acc.	τὸν νόον	νοῦν
Voc.	ὦ νόος	νοῦ

Dualiter.

N.& A.	τὼ νόω	νώ.
G.& D.	τοῖν νόοιν	νοῖν
Vocat.	ὦ νόω	νώ.

Plural.

Pluraliter.

Nom.	οἱ ῥόοι	—— ῥοῖ
Gen.	τῶν ῥόων	—— ῥῶν
Dat.	τοῖς ῥόοις	—— ῥοῖς
Acc.	τοὺς ῥόους	—— ῥοῦς
Voc.	ὦ ῥόοι	—— ῥοῖ.

Sic etiam ὁ ῥόος fluxus, ὁ πλόος navigatio, ὁ χνόος lanugo, ὁ χρόος cutis: & Adjectiva materialia in έος, ut χρύσεος —χρυσοῦς: ἀργύρεος—ἀργυροῦς.

Singulariter.

Nom.	τὸ ὀστέον	—— ὀστοῦν
Gen.	τοῦ ὀστέου	—— ὀστοῦ
Dat.	τῷ ὀστέῳ	—— ὀστῷ
Accuſ.	τὸ ὀστέον	—— ὀστοῦν
Voc.	ὦ ὀστέον	—— ὀστοῦν

Dualiter.

N. & A.	τὼ ὀστέω	—— ὀστῶ
G. & D.	τοῖν ὀστέοιν	—— ὀστοῖν
Vocat.	ὦ ὀστέω	—— ὀστῶ

Pluraliter.

Nom.	τὰ ὀστέα	—— ὀστᾶ
Gen.	τῶν ὀστέων	—— ὀστῶν
Dat.	τοῖς ὀστέοις	—— ὀστοῖς
Accuſ.	τὰ ὀστέα	—— ὀστᾶ
Vocat.	ὦ ὀστέα	—— ὀστᾶ.

II. Quædam ex his Subſtantivis contractis etiam in quintam Declinationem tranſeunt; ut, νῆς-νεὸς-νεΐ. χρῆς-χρεὸς-χρεΐ. &c.

III. Adjectiva materialia in εος, quando contrahuntur, è proparoxytonis fiunt periſpomena: ut, ἀργύρεος-ἀργυροῦς: χρύσεος — χρυσοῦς.

Quarta Declinatio Atticorum propria

Duas habet terminationes ως & ων; ως maſculini, fœminini, & communis generis, & ων neutrius: ut, ὁ λεὼς populus, ἡ γάλως glos, ὁ χὴ ἡ ἅλως area; & ων neutrius, ut τὸ ἀνώγεων cœnaculum.

Singul.	Dual.	Plur.
Nom. ὁ λεὼς	N. & A.	N. οἱ λεὼ
Gen. τοῦ λεὼ	τὼ λεὼ	G. τῶν λεῶν
Dat. τῷ λεῷ	G. & D.	D. τοῖς λεῶς
Acc. τὸν λεὼν	τοῖν λεῷν	A. τοὺς λεὼς
Voc. ὦ λεώς.	Voc. ὦ λεώ.	V. ὦ λεώ.

Sing	Dual.	Plur.
N. τὸ ἀνώγεων	N. A.	τὰ ἀνώγεω
G. τοῦ ἀνώγεω	τὼ ἀνώγεω	τῶν ἀνώγεων
D. τῷ ἀνώγεῳ	G. D.	τοῖς ἀνώγεως
A. τὸ ἀνώγεων	τοῖν ἀνώγεων	τὰ ἀνώγεω
V. ὦ ἀνώγεων.	V. ὦ ἀνώγεω.	ὦ ἀνώγεω.

REGULÆ

REGULÆ.

I. Quædam nomina hujus declinationis formant Accuſativum in ω; ut, Ἄθως Ἄθω Atho mons: ἕως ἕω aurora: Κέως Κέω Ceos inſula: Κῶς Κῶ Cos inſula: λαγὼς λαγὼ lepus.

II. Unicum eſt nomen hujus Declinationis neutrius generis; ut, τὸ χρέως debitum: unde ὀφειλέτης χρέως debitor, & ἀξιόχρεως fide dignus.

Quinta Declinatio imparisyllabica

Novem habet terminationes; quatuor vocales: α, ι, υ, ω: & quinque conſonantes; ν, ρ, σ, ξ, ψ: genera verò comprehendit omnia.

Finita in [α] flectuntur α

I. Per τΘ: ut, σῶμα — ατΘ corpus.

Sing.	Dual.	Plural.
N. τὸ σῶμα	N. A.	τὰ σώματα
G. τοῦ σώματος	τοῦ σώματε	τῶν σωμάτων
D. τῷ σώματι	G. D.	τοῖς σώμασι
A. τὸ σῶμα	τοῖν σωμάτοιν	τὰ σώματα
V. ὦ σῶμα.	V. ὦ σώματε.	ὦ σώματα.

Sic πρᾶγμα, γράμμα, πνεῦμα, &c.

II. Per κΘ: ut γάλα lac, γάλακτΘ: quaſi à γάλακ.

Finita

ι Finita in [ι] flectuntur

I. Per τος : ut, μέλι —— μέλιτος mel.

Sing.	Dual.	Plur.
N. τὸ μέλι	N. A.	τὰ μέλιτα
G. τοῦ μέλιτος	τοῖν μελίτοιν	τῶν μελίτων
D. τῷ μέλιτι	G. D	τοῖς μέλισι
A. τὸ μέλι	τοῖν μελίτοιν	τὰ μέλιτα
V. ὦ μέλι.	V. ὦ μέλιτε.	V. ὦ μέλιτα.

Sic ἀερόμελι, οἰνόμελι, ὑδρόμελι, &c. Reliqua omnia in ι Subſtantiva ad ſecundam declinationem contractorũ pertinent.

II. Per δος : ut, φιλόπαπι —— φιλοπάπιδος.

III. Per νος : ut, τὶ —— τινὸς : Sed interrogativum τί —— τίνος, &c.

IV. Per ος purum : ut, τὸ σίνηπι —— ιος. Sic κόμμι —— ιος : πίπερι —— ιος piper : κίκι —— ιος noctua.

V. Per θος : ut, τὸ δύσορνι —— θος inauſpicatum.

υ Finita in [υ] flectuntur

I. Per υος : ut, δάκρυ —— υος lacryma.

Sing.	Dual.	Plur.
N. τὸ δάκρυ	N. A.	τὰ δάκρυα
G. τοῦ δάκρυος	τὼ δάκρυε	τῶν δακρύων
D. τῷ δάκρυι	G. D.	τοῖς δάκρυσι
A. τὸ δάκρυ	τοῖν δακρύοιν	τὰ δάκρυα
V. ὦ δάκρυ.	V. ὦ δάκρυε.	ὦ δάκρυα.

Sic etiam τὸ μέθυ vinum : τὸ γάπυ ſinapi, apud *Atticos*.

II. Per εος : ut, τὸ ἄστυ — ἄστεος urbs : τὸ πῶυ — εος grex ovium. Sic neutra maſculinorum in ις : ut, ὁ ἡδύς, τὸ ἡδύ —— ἡδέος

-ῆδής jucundus: τὸ γλυκὺ -ύς ſuave.

III. Anomala ſunt τὸ δόρυ haſta, & τὸ γόνυ genu, quæ Poëticè faciunt δουρὸς —— δουρὶ, γουνὸς - γουνὶ, tranſpoſito υ: in proſa verò δόρατος & γόνατος, velut à Nominativo in ας, τὸ δόρας, τὸ γόνας.

Finita in [ω] flectuntur ω

Per ος: & pertinent ad quartam Declinationem contractorum: ut, Λητὼ, ὁ -οῦς Latona: Σαπφὼ - ὁ -οῦς Sappho

Finita in [αν] flectuntur αν

I. Per ανος: ut, ὁ Τιτὰν —— ᾶνος Titan, ſive Sol.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ τιτὰν	N. A.	οἱ τιτᾶνες
G. τοῦ τιτᾶνος	τὼ τιτᾶνε	τῶν τιτάνων
D. τῷ τιτᾶνι	G. D.	τοῖς τιτᾶσι
A. τὸν τιτᾶνα	τοῖν τιτάνοιν	τοὺς τιτᾶνας
V. ὦ τιτάν.	V. ὦ τιτᾶνε.	ὦ τιτᾶνες.

Sic Παιὰν —ᾶνος: Πελεκὰν —ᾶνος. Παὼν - Παωνὸς Deus Paſtorum. μέλαν - μέλανος, &c.

II. Per αν: ut, τὸ πᾶν - παντός; & Participia, τὸ τυπτὰν - τύπτοντος.

Finita in [εν] flectuntur εν

I. Per ενος: ut, τὸ τέρεν tenerum, à τέρπω.

Sing.	Dual.	Plur.
N. τὸ τέρεν	N. A.	τὰ τέρενα
G. τοῦ τέρενος	τὼ τέρενε	τῶν τερένων
D. τῷ τέρενι	G. D.	τοῖς τέρεσι
A. τὸ τέρεν	τοῖν τερένοιν	τὰ τέρενα
V. ὦ τέρεν.	V. ὦ τέρενε.	ὦ τέρενα.

II. Per ενς: ut, τὸ χαρίεν - ίεντος, à χαρίεις gratioſus: Sic part. τυφθεὶς - έντος, &c.

Finita

ιων Finita in [ιων] flectuntur

I. Per ιωΘ : ut, ὁ Ἕλλιων —— ιονΘ, Græcus.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ ἕλλιων	N. A.	οἱ ἕλλιωες
G. τοῦ ἕλλιωος	τὼ ἕλλιωε	τῶν ἑλλιώων
D. τῷ ἕλλιωι	G. D.	τοῖς ἕλλησι
A. τὸν ἕλλιωα	τοῖν ἑλλιώοιν	τοὺς ἕλλιωας
V. ὦ ἕλλιων.	V. ὦ ἕλλιωε.	ὦ ἕλλιωες.

Si: μιλιὼν — μιλιῶνος mensis : χηνὼ — χηνὸς anser, &c.

II. Per ενΘ : ut, τέρμων —— ενΘ tener : ὁ ποιμὴν —— ένΘ pastor : λιμὴν —— ένΘ portus : φρὴν —— ενὸς mens.

III. Anomalum est ὁ ϰῦ ἡ ἀρὴν agnus —— ἀρνὸς, ἀρνὶ, ἄρνα per Syncopen pro ἀρένΘ — ένι — ένα, &c.

ιν Finita in [ιν] flectuntur

Per ινΘ : ut, Δελφὶν —— ῖνΘ delphinus.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ δελφὶν	N. A.	οἱ δελφῖνες
G. τοῦ δελφῖνος	τὼ δελφῖνε	τῶν δελφίνων
D. τῷ δελφῖνι	G. D.	τοῖς δελφῖσι
A. τὸν δελφῖνα	τοῖν δελφίνοιν	τοὺς δελφῖνας
V. ὦ δελφὶν.	V. ὦ δελφῖνε.	ὦ δελφῖνες.

Sic

Sic ἡ ἀκτὶν —— ῖνος radius : ὁ χὴν ἡ χῖν littus χινὸς — χινὶ — χῖνα — χῖν. ἡ ῥὶν — ῥινὸς naſus, &c.

Finita in [ον] flectuntur ον

I. Per ονος : ut, τὸ μεῖζον —— ονος majus.

Sing.	Dual.	Plural.
N. τὸ μεῖζον	N. A.	τὰ μείζονα
G. τοῦ μείζονος	τὼ μείζονε	τῶν μειζόνων
D. τῷ μείζονι	G. D.	τοῖς μείζοσι
A. τὸ μεῖζον	τοῖν μειζόνοιν	τὰ μείζονα
V. ὦ μεῖζον.	V. ὦ μείζονε.	ὦ μείζονα.

Sic τὸ εὐδαίμον —— αίμονος, ab εὐδαίμων felix, &c.

II. Per ονδὶ participia : ut, τὸ τύπτον τύπτονδὶ, &c.

Finita in [οων] flectuntur οων

I. Per οδος : ut, τὸ δίπους — οδος bipes.

Sing.	Dual.	Plur.
N. τὸ δίπους	N. A.	τὰ δίποδα
G. τοῦ δίποδος	τὼ δίποδε	τῶν δίπόδων
D. τῷ δίποδι	G. D.	τοῖς δίποσι
A. τὸ δίπους	τοῖν δίπόδοιν	τὰ δίποδα
V. ὦ δίπους.	V. ὦ δίποδε.	ὦ δίποδα.

II. Per ῦνδὶ Partic. ut, τὸ τυπτῦν — ῦνδὶ.

Finita

ων Finita in [ων] flectuntur

I. Per ονΘ : ut, ὁ μόσχων — ωνΘ turris,

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ μόσχων	N. A.	οἱ μόσχωνες
G. τοῦ μόσχωνΘ	τὼ μόσχωνε	τῶν μοσχώνων
D. τῷ μόσχωνι	G. D.	τοῖς μόσχοισι
A. τὸν μόσχωνα	τοῖν μοσχώνοιν	τοὺς μόσχωνας
V. ὦ μόσχων.	V. ὦ μόσχωνε.	ὦ μόσχωνες.

Sic Φόρκων – όρκωνΘ filius Neptuni : ἡ Γόρτων – όρτωνΘ Gortyn, Civitas Cretæ.

II. Per ωνΘ : ut, τὸ ζυγωνὼ – ώντΘ.

ων Finita in [ων] flectuntur

I. Per ονΘ : ut, ὁ γέρων – ονΘ ſenex.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ γέρων	N. A.	οἱ γέροντες
G. τοῦ γέροντΘ	τὼ γέροντε	τῶν γερόντων
D. τῷ γέροντι	G. D.	τοῖς γέρουσι
A. τὸν γέροντα	τοῖν γερόντοιν	τοὺς γέροντας
V. ὦ γέρον	V. ὦ γέροντε.	ὦ γέροντες.

Sic ὁ ἄρχων – ονΘ princeps : ἁρμόχων, λέων, θεράπων, ἑκὼν, ἀέκων, & per craſin ἄκων. Item Participia ; ut, ὁ τύπτων —— τύπτονΘ.

II. Per ονΘ : ut, ὁ κανὼν —— όνΘ norma : ὁ πείων – ίονΘ ſerra : ἡ τευγὼν – γόνΘ turtur : ἡ χθὼν — χθονὸς terra : ὁ καὶ ἡ ἐυδαίμων – ονΘ : ἡ Καρχηδὼν – όνΘ Carthago.

III. Per ωνΘ : ut, ὁ κλὼν – ωνὸς ramus : αἰὼν – ῶνΘ ævum : Πλάτων – ωνΘ Plato : ὁ ἀγὼν —— ῶνΘ certamen : ὁ εἴρων — εἴρωνΘ cavillator, &c.

IV. Per

IV. Per ῶνΘ : ut Ξενοφῶν ——— ῶνΘ Xenophon.

V. Per ουῶτΘ : ut, τυπῶν -ουῶτΘ.

VI. Anomalum eſt ὁ ϰ̓ ἡ κύων ——— κυνὸς — κυνὶ ——— κυνα, Sync. pro κύονΘ ——— ονι — ονα.

Finita in [αϱ] flectuntur αϱ

I. Per αΘ : ut, τὸ ἦμαϱ dies ——— ἡμέΘ.

Sing.	Dual.	Plural.
N. τὸ ἦμαϱ	N. A.	τὰ ἡμέα
G. ἡμέΘ	τὼ ἡμέε	τῶν ἡμάτων
D. τῷ ἡμέι	G. D.	τοῖς ἡμασι
A. τὸ ἦμαϱ	τοῖν ἡμάτοιν	τὰ ἡμέα
V. ὦ ἦμαϱ.	V. ὦ ἡμέε.	ὦ ἡμέα.

Sic τὸ δέλεαϱ — έαΘ cibus : ϛέαϱ ———έαΘ adeps : φρέαϱ, ἔδαϱ, ἦπαϱ, ὄνϕαϱ, ἔθαϱ, κλέαϱ, &c.

II. Per αϱΘ : ut, μάχαϱ ——άχαϱΘ : νέκλαϱ — αϱΘ : έαϱ ——— ἔαϱΘ : & contract. ἦϱ — ἦϱΘ — ἥει, &c. κέαϱ -έαϱΘ : & contract. κῆϱ — κῆϱΘ — κῆει, &c.

III. Per αϱΘ : ut, ἡ δάμαϱ ——— αϱΘ uxor, ab inuſitato δάμαρϛ.

Finita

Finita in [ηρ] flectuntur

ηρ I. Per ῆρος : ut, σωλὴρ —— ῆρος Servator.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ σωλὴρ	N. A.	οἱ σωλῆρες
G. τοῦ σωλῆρος	τὼ σωλῆρε	τῶν σωλήρων
D. τῷ σωλῆρι	G. D.	τοῖς σωλῆρσι
A. τὸν σωλῆρα	τοῖν σωλήροιν	τοὺς σωλῆρας
V. ὦ σῶτερ	V. ὦ σωλῆρε	ὦ σωλῆρες.

Sic λυτὴρ — ῆρος, τὸ κῆρ —— κηρὸς cor, & ἡ κὴρ —— κηρὸς fatum, &c.

II. Per ερος : ut, ὁ ἀστὴρ —— έρος Stella.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ ἀστὴρ	N. A.	οἱ ἀστέρες
G. τοῦ ἀστέρος	τὼ ἀστέρε	τῶν ἀστέρων
D. τῷ ἀστέρι	G. D.	τοῖς ἀστέρσι
A. τὸν ἀστέρα	τοῖν ἀστέροιν	τοὺς ἀστέρας
V. ὦ ἀστὴρ.	V. ὦ ἀστέρε.	ὦ ἀστέρες.

Sic αἰθὴρ —— έρος æther : ἀὴρ —— έρος aër. In nonnullis est Syncope : ut, πατὴρ —— έρος, & πατρὸς : μήτηρ —— έρος, & μητρὸς mater. Sic Δημήτηρ Ceres, θυγάτηρ filia, γαστὴρ venter.

Singulariter.

Singulariter.

Nom.	ὁ	ἀνὴρ
Gen.	τοῦ	ἀνέρος καὶ ἀνδρὸς
Dat.	τῷ	ἀνέρι καὶ ἀνδρὶ
Acc.	τὸν	ἀνέρα καὶ ἄνδρα
Voc.	ὦ	ἄνερ.

Dualiter.

Nom.& Accuſ.	τὼ ἀνέρε καὶ ἄνδρε
Gen.& Dat.	τοῖν ἀνέροιν καὶ ἀνδροῖν
Vocat.	ὦ ἀνέρε καὶ ἄνδρε.

Pluraliter.

Nom.	οἱ	ἀνέρες καὶ ἄνδρες
Gen.	τῶν	ἀνέρων καὶ ἀνδρῶν
Dat.	τοῖς	ἀνδράσι
Accuſ.	τοὺς	ἀνέρας καὶ ἄνδρας
Vocat.	ὦ	ἀνέρες καὶ ἄνδρες.

Finita in [ερ] flectuntur

Per ἰχθὺς : ut, ὁ φθείρ —— ἰχθὺς pediculus. ερ

Sing.	Dual.	Plur.
N. ὁ φθείρ	N. A.	οἱ φθεῖρες
G. τοῦ φθέρος	τὼ φθεῖρε	τῶν φθερῶν
D. τῷ φθέρι	G. D.	τοῖς φθερσὶ
A. τὸν φθεῖρα	τοῖν φθειροῖν	τοὺς φθείρας
V. ὦ φθείρ.	V. ὦ φθεῖρε.	ὦ φθεῖρες.

Sic ἡ χείρ — ἰχθὺς manus : ὁ ἀντίχειρ pollex : αὐτόχειρ, qui ſuâ manu ſe jugulat, &c.

Finita

ορ Finita in [ορ] flectuntur

Per ορ☉ : ut, τὸ ἄορ ——— ἄορ☉ enſis:
τὸ ἦτορ ——— ορ☉ cor.

υρ Finita in [υρ] flectuntur

Per υρ☉ : ut, ὁ χἠμάρ|υρ ——— ἀρ|υρ☉
teſtis : ὁ ἰ|θύρ ——— υρ☉ ſuſurro.
Et neutrum, τὸ πῦρ ——— υρὸς ignis.

ωρ Finita in [ωρ] flectuntur

I. Per ωρ☉ : ut, ὁ φὼρ ——— φωρ
fur : τὸ ἕλωρ ἕλωρ☉ præda.

II. Per ορ☉ : ut, ὁ ῥήτωρ ——— ορ☉
Rhetor.

Sing.	Dual.	Plur.
N. ὁ ῥήτωρ	N. A.	οἱ ῥήτορες
G. τοῦ ῥήτορ☉	τὼ ῥήτορε	τῶν ῥήτορων
D. τῷ ῥήτορι	G. D.	τοῖς ῥήτορι
A. τὸν ῥήτορα	τοῖν ῥητόροιν	τοὺς ῥήτορα
V. ὦ ῥῆτορ.	V. ὦ ῥήτορε.	ὦ ῥήτορες.

Sic etiam Ἕλωρ, Νέσωρ, ἀπάτωρ, ἀμήτ
ωρ, παιδαμάτωρ, &c.

III. Τὸ ὕδωρ ——— ὕδατ☉ annomalo
eſt, tanquam à Nominativo ὕδας,
τὸ σκῶρ ——— σκατὸς ſordes.

Finis

Finita in [ας] flectuntur ας

I. Per δος : ut, ἡ λαμπὰς ——— άδος fax.

Singulariter.

Nom.	ἡ	λαμπὰς
Gen.	τῆς	λαμπάδος
Dat.	τῇ	λαμπάδι
Accuſ.	τὴν	λαμπάδα
Voc.	ὦ	λαμπὰς.

Dualiter.

Nom. & Accuſ.	τὰ	λαμπάδε
Gen. & Dat.	ταῖν	λαμπάδοιν
Vocat.	ὦ	λαμπάδε.

Pluraliter.

Nom.	αἱ	λαμπάδες
Gen.	τῶν	λαμπάδων
Dat.	ταῖς	λαμπάσι
Accuſ.	τὰς	λαμπάδας
Vocat.	ὦ	λαμπάδες.

Sic ὁ χὴ ἡ φυγὰς—άδος exul : Παλ-
, ἀμὰς, μονὰς, δυὰς, τριὰς, χιλιὰς, Ἑλλὰς, &c.

II. Per αος : ut, ὁ μέλας niger : ὁ τά-
λας miſer, μέλαος—τάλαος.

III. Per αλος : ut, τὸ γῆρας—γήρα-
λος ſenectus : τὸ ἅλας ——— αλος Sal :
ῶας——— αλος auris, &c.

IV. Per αὐλ☉ : ut, γίγας —— αὐλ☉ gigas : ὁ Αἴας —— αὐλ☉ Ajax. ὁ πάς, χὴ τὸ πᾶν —— αὐλός. ἀνδριὰς —— αὐλ☉ statua : ἀλλᾶς —— ἀλλαῦλ☉ farcimen ὁ τύφας —— αὐλ☉.

V. Per ☉ purum : ut, ὁ λᾶας lapis, Gen λάα☉, & contractè —— λᾶ☉, &c.

αις Finita in [αις] flectuntur

I. Per αἰλὸς : ut, ἡ ϛαὶς —— ϛαιλὸς cor vivium : τὸ ϛαὶς ϛαιλὸς, farina aqu ſubacta.

II. Per αιδ☉ : ut, ὁ χὴ ἡ παῖς —— παιδ puer, puella.

Singulariter.

Nom.	ὁ χὴ ἡ	παῖς
Gen.	τοῦ χὴ τῆς	παιδὸς
Dat.	τῷ χὴ τῇ	παιδὶ
Acc.	τὸν χὴ τλὴ	παῖδα
Voc.	ὦ	παῖ.

Dualiter.

Nom. & Accuſ. τὼ χὴ τὰ παῖδε
Gen. & Dat. τοῖν χὴ ταῖν παιδ
Vocat. ὦ : παῖδε.

Pluraliter.

Nom.	οἱ χὴ αἱ	παῖδες
Gen.	τῶν	παιδῶν

Dat.	τοῖς καὶ ταῖς	παισὶ
Acc.	τοὺς καὶ τὰς	παῖδας
Voc.	ὦ	παῖδες

Sic composita ejus, ἄπαις, sine liberis; εὔπαις, felix liberis.

Finita in [αυς] flectuntur αυς

Per αθ: ut, ἡ ναῦς —— νεὸς navis: ἡ γραῦς anus.

Singulariter.

	Communiter.	Ionicè.	Atticè.
N.	ἡ ναῦς ——	νηῦς ——	——
G.	τῆς νεὸς ——	νηὸς ——	νεὼς ——
D.	τῇ νηΐ ——	νηΐ ——	——
A.	τὴν ναῦν ——	νῆα ——	——
V.	ὦ ναῦ ——	νηῦ ——	ναῦς. ——

Dualiter.

N. & A.	τὰ νέε	νῆε ——	——
G. & D.	ταῖν νεοῖν	νηοῖν ——	——
Voc.	ὦ νέε —	νῆε ——	——

Pluraliter.

N.	αἱ νέες ——	νῆες ——	νέες ——
G.	τῶν νεῶν ——	νηῶν ——	νεῶν ——
D.	ταῖς ναυσὶ —	νηυσὶ — &	νήεσσι Poët.
A.	τὰς ναῦς ——	νηῦς — νῆας	νέας ——
V.	ὦ νέες ——	νῆες ——	νέες ——

ες Finita in [ες] flectuntur

Per ής : ut, τὸ ἀληθὲς —— ής verum.

εις Finita in [εις] flectuntur

I. Per ενς : ut, χλεὶς —— ενὸς pecten : Pe
——ἑνὸς unus : & compoſita μη
& ὐδεὶς nullus.

II. Per ενλς : ut, ὁ χαείς venuſtus,
ειενλς. Sic ὁ Σιμόεις – όεντς, Sim
fluv. Ὀπόεις——όεντς, Opûs—un I.
Civitas in Locris. Item Participia:
τυφθεὶς——έντς.

III. Per εισς : ut, ἡ κλεὶς —— κλ
clavis.

Singulariter.

Nom.	ἡ	κλεὶς clavis
Gen.	τῆς	κλειδὸς
Dat.	τῇ	κλειδὶ
Acc.	τλὼ	κλεῖδα– & κλεῖν
Vocat.	ὦ	κλεὶς vel κλεῖ.

Dualiter.

Nom. & Acc.	τὰ	κλεῖδε
Gen. & Dat.	ταῖν	κλειδοῖν
Vocat.	ὦ	κλεῖδε.

Pluraliter.

Nom. αἱ κλεῖδες & κλεῖς

Gen.	τῆς	κλειδῶν
Dat.	ταῖς	κλεισὶ
Accuſ.	τὰς	κλεῖδας ϗ κλεῖς
Vocat.	ὦ	κλεῖδες ϗ κλεῖς

Finita in [δς] flectuntur δς

Per ώ : ut, βασιλεὺς — ώ. *Ionicè* εω : *Atticè* ως : & pertinent ad tertiam contractorum.

Finita in [ις] flectuntur ις

I. Per ενῆ : ut, ὁ Κλήμης —— ενῆ Clemens.

II. Per ωῦ : ut, ὁ τιμῆς —— ωῦτ honoratus : ὁ βυλῆς βυλωῦτ Senator : δαφνῆς —— ωῦτ laureaceus.

III. Per ώ : ut, ἀληθὴς verax —ώ *Primæ Contract.*

IV. Per νῆ : ut, ἡ φιλότης —— νῆ amor.

Singulariter.

Nom.	ἡ	φιλότης
Gen.	τῆς	φιλότνῆ
Dat.	τῇ	φιλότνῆι
Accuſ.	τὴν	φιλότνῆα
Vocat.	ὦ	φιλότης.

Dualiter.

Nom. & Acc. τὰ φιλότνῆε

Gen. & Dat. ταῖν φιλοτήτοιν
Vocat. ὦ φιλότητε

Pluraliter.

Nom. αἱ φιλότητες
Gen. τῶν φιλοτήτων
Dat. ταῖς φιλότησι
Accus. τὰς φιλότητας
Vocat. ὦ φιλότητες

Sic ἀγαθότης, νεότης, θεότης, &c.

Finita in [ις] flectuntur

I. Per ιος : ut, ὁ ὄφις — ιος serpens : ἡ πόλις — ιος urbs.

II. Per ιδος : ut, ὁ Πάρις — ιδος & Πάριος : ἡ ἐλπὶς — ίδος : σφραγὶς — ῖδος sigillum ; κρηπὶς — ῖδος crepida.

III. Per ιθος : ut, ὁ ἢ ἡ ὄρνις — ιθος avis : ἡ μέρμις — ιθος funiculus.

IV. Per ιτος : ut, ἡ χάρις — ιτος gratia : cum Compositis εὐχάρις, ἀ- I. χάρις.

V. Per ιδος : ut, ἡ θέμις — ιδος Themis ; pro quo & θέμιδος dicitur. I

VI. Per ινος : ut, τὶς — τινὸς aliquis, infinitum : τίς — τίνος, interr-

terrogativum, quis? Sic δελφὶς — ῖνος: ἡ ἀλκὶς —— ῖνος

—— Singulariter.

Nom.	ἡ	χρηστὶς
Gen.	τῆς	χρηστῖδος
Dat.	τῇ	χρηστῖδι
Acc.	τὴν	χρηστῖδα
Voc.	ὦ	χρηστὶς.

Dualiter.

Nom. & Acc.	τὰ χρηστῖδε
Gen. & Dat.	ταῖν χρηστίδοιν
Vocat.	ὦ χρηστῖδε.

Pluraliter.

Nom.	αἱ χρηστῖδες
Gen.	τῶν χρηστίδων
Dat.	ταῖς χρηστῖσι
Accuſ.	τὰς χρηστῖδας
Vocat.	ὦ χρηστῖδες

Finita in [ος] flectuntur ος

I. Per εος: ut, τὸ τεῖχος —— εος, *Primæ Contractorum.*

II. Per οος: ut, τὸ τέλυφος — ότος; & ſimilia Participia præteriti Activi & Medii.

ους Finita in [ους] flectuntur

I. Per ος : ut, ὁ βοῦς ——— βοὸς bos; ὁ χοῦς ——— οὸς cutis.

II. Per ουντος : ut, ὁ πλακοῦς ——— οῦντος placenta.

III Per οντος : ut, ὁ ὀδοὺς ——— ὀντος dens. Sic Participium διδοὺς — διδόντος : δὺς ——— δόντος.

IV. Per οδος : ut, ὁ πούς ——— ποδὸς pes. Sic δίπους ——— δίποδος, ἄπους ——— ἄποδος.

V. Per ως : ut, τὸ οὖς ——— ὠτὸς auris, quasi ab ὦς : in plurali τὰ ὦτα, frequentiùs verò οὔατα aures, τῶν ὤτων, τοῖς ὠσὶ, & οὖσι ; quasi ab οὖς ——— ατος.

VI. Singulare eſt ὁ νοῦς contractum ex νόος, Gen. τοῦ νοὸς ——— νοῖ ——— νόα contractè νοῦν ; in Plurali, οἱ νόες, contractè νῆς — νοῶν — νοσί.

ις Finita in [ις] flectuntur

I. Per νος : ut, ὁ μὺς — μυὸς mus : ὁ δρῦς — νὸς quercus : ὁ ἰχθὺς ——— vel ἰχθῦς — νος piſcis : νέκυς ——— νος mortuus.

II. Per

II. Per ύς: ut, ὀξὺς —— ύς acutus: ἡδὺς —— ύς ſuavis: Et reliqua hujus terminationis Adjectiva.

III. Per εως *Atticè*: ut, ὁ πῆχυς —— πήχεως cubitus: ὁ πρέσβυς —— εως ſenex: ὁ πέλεκυς —— εως ſecuris.

IV. Per υδς: ut, ἡ χλαμὺς —— ύδος chlamys: ὁ καὶ ἡ ἐπήλυς —— ήλυδος advena.

V. Per υθος: ut, ἡ κόρυς —— κόρυθος galea.

VI. Per ωλος: ut, ἅλς —— ωτος: Et ſimilia Participia Verborum in μι.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ἡ κόρυς	N. A.	αἱ κόρυθες
G τῆς κόρυθος	τὰ κόρυθε	τῶν κορύθων
D τῇ κόρυθι	G. D.	ταῖς κόρυσι
A τὴν κόρυθα	ταῖν κορύθοιν	τὰς κόρυθας
V. ὦ κόρυ.	V. ω κόρυθε.	ὦ κόρυθες.

Finita in [ως] flectuntur ως

I. Per ώς: ut, ἡ αἰδὼς —— ώς pudor: ἡ ἠὼς —— ώς aurora: & ſunt *Quartæ Conjugationis.*

II. Per ως: ut, ὁ ἥρως —— ήρως heros.

Sing.	Dual.	Plur.
N. ὁ ἥρως	N. A.	οἱ ἥρωες
G. τοῦ ἥρω	τὼ ἥρω	τῶν ἡρώων
D. τῷ ἥρῳ	G. D.	τοῖς ἥρωσι
A. τὸν ἥρω	τοῖν ἡρώοιν	τοὺς ἥρωας
V. ὦ ἥρως.	V. ὦ ἥρω.	ὦ ἥρωες.

Sic etiam Μίνως —— ω: Τρώς —— ωός: ὁ δμὼς ſeryus, ὁ καλὼς rudens, &c.

III. Per ωλ: ut, ὁ γέλως —— γέλωτ riſus: ὁ φὼς —— φωλὸς vir: τὸ φῶς —— φωλὸς lumen.

IV. Per αλ: ut, ὁ τέλεως —— έτ & ſimilia Participia.

V. Anomalum eſt ἡ φὼς —— φωλὸς macula ab igne inuſta: ἡ δὼς donum, ἄκλεον eſt.

λς Finita in [λς] flectuntur

Per αλ: ut, ὁ ἅλς —— ἁλὸς ſal: ἡ ἅλ —— ἁλὸς mare.

νς Finita in [νς] flectuntur

Per νθ: ut, ἡ ἕλμις —— ἕλμινθ lumbricus: Τίρις —— Τίρινθ Tiryns, oppidum Laconiæ.

ρς Finita in [ρς] flectuntur

Per ρ: ut, ὁ μάκαρς —— μάκαρ ἡ δαμαρ

ἡ δάμαρς —— δάμαρ[Θ uxor : μάκαρ autem μάκαρΘ.

Finita in [ξ] flectuntur ξ

I. Per γΘ : ut, ἅρπαξ —— ἅρπαγΘ rapax : ὁ τέττιξ —— ιγΘ cicada : ἡ αἴξ —— αἰγὸς capra : ἡ πτέρυγξ —— υγΘ ala, &c.

II. Per κΘ : ut, ὁ θώραξ —— θώρακΘ pectus : ἡ κύλιξ —— κύλικΘ poculum : ἡ ἀλώπηξ —— εκΘ vulpes : ἡ γυῖαιξ —— (antiq.) γυναικὸς, &c.

III. Per χΘ : ut, ἡ θεὶξ —— τριχὸς capillus ; & compositum ἀθειξ —— ἄτριχΘ carens pilis, ubi θ vertitur in τ propter sequentem aspiratam : ὁ ὄνυξ —— ὄνυχΘ unguis : ὁ κὴ ἡ βὴξ —— βηχὸς tussis, &c.

IV. Per κ[Θ : ut, ὁ ἄναξ —— ἄνακ[Θ rex : ἡ νὺξ νυκ[ὸς nox.

Finita in [↓] flectuntur ↓

I. Per βΘ a ut, ὁ Ἄραβ↓ —— Ἄραβ[Θ Arabs : ἡ φλὲβ↓ —— φλεβὸς vena : Λὶβ↓ —— Λιβὸς Venti nomen.

II. Per πΘ : ut, ἡ ὤψ↓ —— ὠπὸς visus : ὁ Κύκλωψ↓ —— Κύκλωπ[Θ Cyclops : ἡ λαῖλαψ↓ —— απΘ procella : ἡ ὄψ↓ —— ὀπὸς vox, facies : μέσοψ↓ homo voce & facie diversus, &c.

III. Per

III. Per φ Θ : ut, ὁ κίνυ↓——υφΘ, nomen Fluvii : item, insectum quoddam : ἡ καλλιλι↓——ιφΘ columen scalæ, &c.

REGULÆ

De Accusativo Singulari.

Accusativus Singularis terminatur in α : ut, ὁ ἔλλω—ἔλλωα : ὁ ῥήτωρ——ῥήτορα.

EXCIPIUNTUR

I. Nomina in ις, υς, αις, & οις, quorum Genitivus desinit in ος purum : Accusativum enim formant vertendo σ in ν : ut, ὁ ὄφις——ὄφιΘ——ὄφιν Serpens : ὁ βότρυς—βότρυΘ—βότρυν racemus : ὁ ὀξυς—ὀξΘ——ὀξυν acutus : ναῦς—νας——ναυν navis : γραῦς——γραὸς——γραῦν anus : βοῦς——βοὸς——βοῦν bos ; rarò βόα.

II. Gravitona in ις & υς non pure declinata, quæ utramque retinent terminationem, α & ν : ut, ἔρις——ἔριδΘ contentio, τὴν ἔριδα—& ἔριν. μυῖς——μυΐδΘ mus, τὴν μυΐδα——μυῖν : ὁ πέλυς——πέλυδΘ advena, τὸν πέλυδα—& πέλυν : ὁ Πάρις——άριδΘ——Πάριδα vel Πάριν : ἡ θέμις justitia, Gen. θέμιδΘ & θέμιΣΘ, Dat. θέμιδι, Acc. θέμιδα, θέμιν, & θέμιτα.

N.B.

N.B. In Oxytonis hoc non fit: ſolùm enim α habent: ut, ἡ ἐλπὶς—ἰδος ——ἐλπίδα ſpes: ἡ χλαμὺς — χλαμυδος — χλαμυδα chlamys.

REGULÆ

De Vocativo Singulari.

Vocativus ſimilis eſt Nominativo.

EXCIPIUNTUR

I. Nomina, quæ declinantur per ας vel ων; quæ, abjecto ς, Vocativum formant: ut, ὁ Αἴας—Αἰαν, Voc. ὦ Αἶαν Ajax: ὁ γέρων —— γέρον, Voc. ὦ γέρον ſenex.

Hanc formam ferè ſequitur ὁ ἄναξ ——ναξ, ὦ ἄνα Rex. Excipe ὁ ὀδὼς—— ν, ὦ ὀδὼς dens: & contracta ὁ ποιῶν —— ουν, ὦ ποιουν: & Participia ἰδὼς — ὸν, ὦ ἰδὼς.

II. Adjectiva in ων & ης, quæ, ablato ς vel ν formant Vocativum per ες: ut, τίθων —— τίθες, ὦ τίθες ponens: ἄρσην —— ἄρσεν, ὦ ἄρσεν maſculus: ὁ χαείτης gratioſus, ὦ χαείτες & ὦ χαείτη.

Participia

Participia excipiuntur: ut, τυφθεὶς, τιθεὶς, quorum Vocativus idem eſt cum Nominativo.

III. Gravitona in ηρ, quæ formant Vocativum in ερ: ut, ἡ μήτηρ mater, ὦ μῆτερ: ἡ θυγάτηρ filia, ὦ θύγατερ: ἡ Δημήτηρ Ceres, ὦ Δήμητερ; & quatuor Oxytona: ut, ὁ πατὴρ pater: ὁ ἀνὴρ levir: ἀνὴρ vir: σωτὴρ ſervator: Voc. ὦ πάτερ, ἄνερ, ἄτερ, σῶτερ, accentu retracto.

IV. Gravitona in ις & υς, quæ in Vocativo abjiciunt σ: ut, ὁ ὄφις ſerpens, ὦ ὄφι: βόσυς, ὦ βόσυ. Adjectiva Oxytona: ut, ὁ ἡ ἡδὺς ſuavis, ὦ ἡδύ. In υς monoſyllaba: ut, μῦς —— μῦ, δρῦς —— δρῦ.

V. Diphthongi in αυς, ευς, υς, quæ in Vocativo abjiciunt σ: ut, βασιλεὺς rex, ὦ βασιλεῦ: χαείτς gratioſus, ὦ χαείτι: βοῦς bos, ὦ βοῦ. Præter πους pes, ὦ πους: & ὀδὺς denſus, ὦ ὀδὺς; ad differentiam Adverbii πῦ ubi, & ὀδῦ obiter.

VI. Barytona in ωρ — ορ Θ, ας — αν Θ, & ων —— ων Θ, quæ faciunt Vocativum, abjecto Θ: ut, Νέσωρ —— έσορ Θ, ὦ Νέσορ: ὁ μέλας —— έλαν Θ, ὦ μέλαν: ὁ ἐλεήμων —— ον Θ, ὦ ἐλεῆμον. Præter καλὼν, & Comparativa in ων, in quibus Vocativus eſt ſimilis Nominativo.

Ex

Ex his quædam polyſyllaba accentum retrahunt in antepenultimam : ut, Ἀπόλλων, ὦ Ἄπολλον : Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον : κακοδαίμων, ὦ κακόδαιμον. Sic Comparativa βελτίων, ——ὦ βέλτιον : ἀρείων ——ὦ ἄρειον. Sic Ποσειδὼν —— ὦν Θ, ὦ Πόσειδον Neptunus.

REGULÆ

De Dativo Plurali.

Dativus Pluralis formatur, *vel*

1. A' Dativo Singulari, aſſumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ : ut, λαμπάς —— λαμπάδι —— λαμπάσι : ὄρνις —— ὄρνιθι —— ὄρνισι : Τιτὰν —— τιτᾶνι —— τιτᾶσι ; σῶμα —— σώματι —— σώμασι. *vel*

2. A' Nominativo Singulari, in nominibus exeuntibus in ξ, ψ, vel σ, præcedente diphthongo : ut, κόραξ —— κόρακσι, Ἄραψ —— Ἄραβσι : βασιλεὺς —— βασιλεῦσι. Præter ὗς —— ὑσὶ : πῦς —— πυσὶ : χλεὶς —— χλεισὶ.

N.B. Dativus Pluralis ejuſdem eſt quantitatis cum Dativo Singulari : ut, λαμπάδι —— λαμπάσι ; unde ſi, abjectis literis, penultima corripiatur, ex vocali brevi naſcitur longa, addendo ι poſt σ, & υ poſt σ ; ut, χαείεις —— χαείσι

χαεσσι —— χαεσσι ; λέων —— λέοντι —— λέουσι ; τύψας —— τύψαντι —— τύψασι ; ζωγνώντι —— ζωγνούσι.

In ηρ quæ Syncopen patiuntur, faciunt Dativum Pluralem in άσι, penultimâ brevi cum a uto : ut, πατὴρ —— πατέρος —— πατρὸς —— πατέρει —— πατρὶ —— πατράσι ; μήτηρ —— μητέρος —— μητρὸς —— μητέρει —— μητρὶ —— μητράσι ; ἀνὴρ ἀνέρος —— ἀνδρὸς —— ἀνέρει —— ἀνδρὶ —— ἀνδράσι ; θυγάτηρ —— θυγατέρος —— θυγατρὸς —— θυγατέρει —— θυγατρὶ —— θυγάτρασι ; γαστὴρ —— γαστέρος —— γαστρὸς —— γαστέρει —— γαστρὶ —— γαστράσι ; ὑὶς filius, facit ὑάσι ; ὑὸς & δελφὶς, ὑέσι & δελφέσι.

Dativus Poëticus formatur à Genitivo Singulari, mutando ος in εσσι vel ασσι ; ut, ἥρως —— ἡρώεσσι —— & ἡρώασσι ; ἕως —— ἕωσι —— ἕωσσι verbum.

De

De Declinationibus Contractis.

DEclinationes nominum contractorum oriuntur è *Quinta Simplicium.*

Appellantur *Nomina Contracta*, quia in illis duæ finales ſyllabæ contrahuntur in unam.

Contractio fit duobus modis : vel per *Synæreſin*, vel per *Craſin*.

Synæreſis [Συναίρεσις] eſt, cùm duæ Vocales ità coëunt in unam, ut ambæ ſervantur ; ut, τείχεϊ—τείχῖ.

Craſis [κρᾶσις] cùm utraque Vocalis, vel altera mutetur.

Prima Declinatio Contractorum

Tres habet terminationes, ης, ες, & ων ;

ης Maſculini, Fœminini, & Communis generis ; ut, ὁ Δημοσθένης Demoſthenes ; ἡ τριήρης triremis ; ὁ ἢ ἀληθὴς verus.

ες & ων neutrius ; ut, τὸ ἀληθὲς verum ; τὸ τεῖχος murus.

Singulariter.

Singulariter.

Nom. ὁ Δημοσθένης
Gen. τοῦ Δημοσθένους — Δημοσθένους
Dat. τῷ Δημοσθένει — Δημοσθένει
Accuſ. τὸν Δημοσθένεα — Δημοσθένη
Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dualiter.

N.& A. τὼ Δημοσθένεε — Δημοσθένη
G.& D. τοῖν Δημοσθενέοιν — Δημοσθενοῖν
Voc. ὦ Δημοσθένεε — Δημοσθένη.

Pluraliter.

Nom. οἱ Δημοσθένεες — Δημοσθένης
Gen. τῶν Δημοσθενέων — Δημοσθενῶν
Dat. τοῖς Δημοσθένεσι
Acc. τοὺς Δημοσθένεας — Δημοσθένης
Voc. ὦ Δημοσθένεες — Δημοσθένες.

Singulariter.

Nom. ἡ Ῥήνης
Gen. τῆς Ῥήρεος — Ῥήνεως
Dat. τῇ Ῥήρεϊ — Ῥήνει
Acc. τὴν Ῥήρεα — τὴν Ῥήνη
Voc. ὦ Ῥήνης.

Dualiter.

N.& A. τὰ Ῥήρεε — Ῥήνη
G.& D. ταῖν Ῥηρέοιν — Ῥηνοῖν
Voc. ὦ Ῥήρεε — Ῥήνη.

Pluraliter.

Nom. αἱ τειήρεες —— τειῆρες
Gen. τῶν τειήρεων —— τειήρων
Dat. ταῖς τειήρεσι
Acc. τὰς τειήρεας —— τειήρεις
Voc. ὦ τειήρεες —— τειήρεις.

Singulariter.

Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς —— καὶ τὸ ἀληθὲς
Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀληθέος —— ἀληθέος
Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἀληθεῖ —— ἀληθεῖ
A. τὸ καὶ τὴν ἀληθέα —— ἀληθῆ —— καὶ τὸ ἀληθὲς
Voc. ὦ ἀληθὴς —— καὶ ὦ ἀληθές.

Dualiter.

N.A. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ ἀληθέε —— ἀληθῆ
G.D. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν ἀληθέοιν —— ἀληθοῖν
Voc. ὦ ἀληθέε —— ἀληθῆ.

Pluraliter.

Nom. οἱ καὶ αἱ ἀληθέες — εῖς καὶ τὰ ἀληθέα — ῆ
Gen. τῶν ἀληθέων —— ἀληθῶν
Dat. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς ἀληθέσι
Ac. τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας — εῖς καὶ τὰ ἀληθέα — ῆ
Voc. ὦ ἀληθέες — εῖς καὶ ὦ ἀληθέα — ῆ.

Sic etiam εὐσεβὴς pius; ἀσεβὴς impius; ἀμελὴς negligens, &c.

Singulariter.

Nom. τὸ τεῖχος
Gen. τοῦ τείχεος —— τείχους
Dat. τῷ τείχεϊ —— τείχει

Accuſ.

Accuſ. τὸ τεῖχος
Voc. ὦ τεῖχος.

Dualiter.

N. & A. τὼ τείχεε——τείχη
G. & D. τοῖν τειχέοιν——τειχοῖν
Vocat. ὦ τείχεε——τείχη.

Pluraliter.

Nom. τὰ τείχεα——τείχη
Gen. τῶν τειχέων——τειχῶν
Dat. τοῖς τειχεσι
Accuſ. τὰ τείχεα——τείχη
Voc. ὦ τείχεα——τείχη.

Sic etiam τὸ ἄλγος dolor; τὸ κέρδος lucrum; ξίφος enſis, &c.

OBSERVATIONES.

I. Quorum Nominativus deſinit in ης purum, ea etiam in Accuſativo contrahuntur in α; ut, ὑγιὴς ſanus. Accuſ. ὑγιέα——ὑγιῆ—— & ὑγιᾶ; εὐφυὴς ingenioſus. Accuſ. εὐφυέα——εὐφυῆ & εὐφυᾶ.

II. Nomina propria in quibuſdam caſibus pariſyllabicè inflectuntur; ut. ὁ Ἀριστοφάνης, τὸν Ἀριστοφάνην, Ariſtophanes, pro Ἀριστοφάνη. Et compoſita ab ἑστὼς; ut, ὁ ἐπιλαέστης, τὸν ἐπιλαέστας.

III. Nomina quædam propria in ης, à χλόος

κλέΘ compoſita, propter Vocalium concurſum, dupliciter contrahuntur; ut,

Nom ὁ Ἡρακλέης ——— Ἡρακλῆς
Gen τοῦ Ἡρακλέεος—ους——ἩρακλέΘ-οῦς
Dat. τῷ Ἡρακλέϊ-έει——Ἡρακλεῖ-εῖ
Acc. τὸν Ἡρακλέεα-η ——— Ἡρακλέα-ᾶ
Voc. ὦ Ἡράκλεες-ἄκλεΐς-Ἡράκλες, vel ῆς.

Eodem modo declinantur Θεμιστοκλέης, Σοφοκλέης, Περικλέης, & ſimilia.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes, ις & ι; ις Maſculini, Fœminini, & Communis generis; ut, ὁ ὄφις Serpens; ἡ πόλις civitas; ὁ κὴ ἡ κόρις cimex; & ι neutrius; ut, τὸ σίναπι ſinapi.

Singulariter.

Communiter.	*Atticé.*	*Ionicé.*
Nom. ὁ ὄφις		
Gen. τοῦ ὄφιΘ	ὄφεως	ὄφεΘ
Dat. τῷ ὄφιι-ὄφι	ὄφει	ὄφεῖ
Acc τὸν ὄφιν		
Voc. ὦ ὄφι.	ὄφις	

Duaſiter.

N.& A. τὼ ὄφιε	ὄφεσιν	ὄφεε
G.& D. τοῖν ὀφίοιν		ὀφίοιν
Voc. ὦ ὄφιε.		ὄφεε.

Pluraliter.

Pluraliter.

Nom. οἱ ὄφιες — ὄφις	ὄφεε		ὄφιες
Gen. τῶν ὀφίων	ὀφέων		ὀφίων
Dat. τοῖς ὄφισι			ὄφεσι
Acc. τοὺς ὄφιας — ὄφις	ὄφεε		ὄφιας
Voc. ὦ ὄφιες — ὄφις.	ὄφεε		ὄφιες.

Usitatior, etiam in communi lingua, est Attica inflectendi ratio; ut, ἡ πόλις —— πόλεως —— πόλει, &c.

Singulariter.

Nom.	τὸ σίνηπι
Gen.	τοῦ σινήπιος
Dat.	τῷ σινήπιι —— σινήπι
Accus.	τὸ σίνηπι
Voc.	ὦ σίνηπι.

Dualiter.

Nom. & Accus.	τὼ σινήπιε
Gen. & Dat.	τοῖν σινηπίοιν
Vocat.	ὦ σινήπιε.

Pluraliter.

Nom.	τὰ σινήπια —— σινήπι
Gen.	τῶν σινηπίων
Dat.	τοῖς σινήπισι
Accus.	τὰ σινήπια —— σινήπι
Vocat.	ὦ σινήπια —— σινήπι.

Tertia

Tertia Declinatio

Unicam habet terminationem in ὰς, generis Maſculini tantùm; ut, ὁ βασιλὰς Rex.

Singulariter.

Nom. ὁ βασιλὰς
Gen. τοῦ βασιλᾶ
Dat. τῷ βασιλεῖ——βασιλῆ
Accuſ. τὸν βασιλέα
Vocat. ὦ βασιλεῦ.

Dualiter.

Nom. & Acc. τὼ βασιλέε——λῆ
Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν
Vocat. ὦ βασιλέε——λῆ

Pluraliter.

Nom. οἱ βασιλέες——βασιλεῖς
Gen. τῶν βασιλέων
Dat. τοῖς βασιλεῦσι
Acc. τοὺς βασιλέας——βασιλεῖς
Vocat. ὦ βασιλέες——βασιλεῖς.

REGULÆ.

I. Ιωnes Genitivum faciunt per ῆ᾽; ut, βασιλῆ᾽ ις Attici per ἂ᾽ς; ut, βασιλέως, &c.

II. Ac-

II. Accusativus Pluralis sine contractione est Ἀπιόντερᾳς.

Quarta Declinatio

Duas habet terminationes, ως & ω, generis Fœminini tantùm: ut, ἡ λεχὼ puerpera, ἡ αἰδὼς verecundia.

Singulariter.

Nom.	ἡ	λεχὼ
Gen.	τῆς	λεχόος —— λεχοῦς
Dat.	τῇ	λεχόϊ —— λεχοῖ
Acc.	τλὼ	λεχόα —— λεχὼ
Voc.	ὦ	λεχοῖ.

Dualiter.

Nom. & Accus.	τὰ	λεχὼ
Gen. & Dat.	ταῖν	λεχοῖν
Vocat.	ὦ	λεχὼ.

Pluraliter.

Nom.	αἱ	λεχοὶ
Gen.	ὧν	λεχῶν
Dat.	ταῖς	λεχοῖς
Acc.	τὰς	λεχὼς
Voc.	ὦ	λεχοὶ.

Et similia in ω plura, quæ ferè sunt Propria nomina mulierum.

Singulariter.

Singulariter.

Nom.	ἡ	αἰδὼς
Gen.	τῆς	αἰδόϙ——αἰδοῦς
Dat.	τῇ	αἰδοῖ——αἰδοῖ
Acc.	τὴν	αἰδόα——αἰδῶ
Voc.	ὦ	αἰδοῖ.

Dualiter.

Nom. & Accuſ.	τὼ	αἰδὼ
Gen. & Dat.	ταῖν	αἰδοῖν
Vocat.	ὦ	αἰδώ.

Pluraliter.

Nom.	αἱ	αἰδοὶ
Gen.	τῶν	αἰδῶν
Dat.	ταῖς	αἰδοῖς
Acc.	τὰς	αἰδῶς
Voc.	ὦ	αἰδοί.

Sic etiam ἰχὼς——όϙ——ῶς, &c.

REGULÆ.

I. Numerus Singularis tantùm in hac Declinatione contrahitur: Dualis & Pluralis ſequuntur formam Tertiæ Simplicium.

II. Vocativus Singularis ſimilis eſt Dativo, qui deſinit in οῖ.

III. Accuſativus nominum exeuntium

in ω acuitur: ut, Λητόα—ώ: in ως circumflectitur: ut, αἰδόα——ῶ.

Quinta Declinatio

Duas complectitur terminationes, ας purum, & εας: ut, τὸ κρέας caro; τὸ κέρας cornu.

Singulariter.

Nom.	τὸ κρέας		
Gen.	τοῦ κρέαϝος	κρέαος	κρέως
Dat.	τῷ κρέαϝι	κρέαϊ	κρέᾳ
Accuſ.	τὸ κρέας		
Vocat.	ὦ κρέας.		

Dualiter.

Nom. & Ac.	τὼ κρέαϝε	κρέαε	κρέ
G. & D.	τοῖν κρεάτοιν	κρεάοιν	κρέᾳ
Voc.	ὦ κρέαϝε	κρέαε	κρέα.

Pluraliter.

Nom.	τὰ κρέαϝα	κρέαα	κρέα
Gen.	τῶν κρεάτων	κρεάων	κρεῶν
Dat.	τοῖς κρέασι		
Accuſ.	τὰ κρέαϝα	κρέαα	κρέα
Voc.	ὦ κρέαϝα	κρέαα	κρέα.

Singulariter.

Nom.	τὸ κέρας		
Gen.	τοῦ κέραϝος	κέραος	κέρως

Dat. τῷ κέρατι——κέρατϊ——κέρᾳ
Accuſ. τὸ κέρας
Vocat. ὦ κέρας.

Dualiter.

Nom. & Acc. τὼ κέρατε——κέρασε——κέρα
G. & D. κράτοιν——κεράοιν——κέρων
Vocat. ὦ κέρατε——κέρασε——κέρα.

Pluraliter.

Nom. τὰ κέρατα——κέρασα——κέρα
Gen. τῶν κεράτων——κεράων——κέρων
Dat. τοῖς κέρασι
Acc. τὰ κέρατα——κέρασα——κέρα
Vocat. ὦ κέρατα——κέρασα——κέρα.

OBSERVATIO.

Contractio fit tollendo τ : ut, κέρα-
τος——κέρα——κέρως.

De Motione, ſive, variatione Adjectivorum.

Variantur Adjectiva tripliciter: *vel*

I. *Per tria genera & tres terminationes: ut*, ὁ ἀγαθὸς—ἡ ἀγαθὴ—τὸ ἀγαθὸν, bonus——a——um. *vel*

II. *Per tria genera & duas terminationes: ut*, ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος —— καὶ τὸ ἔνδοξον, glorioſus—a—um. *vel*

III. *Per tria genera & unam terminationem: ut*, ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ ἅρπαξ rapax.

I. *Per tria Genera & tres Terminationes.*

REGULÆ.

I. Adjectiva in ος purum & εος faciunt fœmininum per α, neutrum per ον: ut, ἅγιος ——— ἁγία ——— ἅγιον ſanctus: ἀνθηρὸς ——— ρὰ ——— ρὸν floridus. Excipitur ὀγδοος ——— ὀγδόη ——— ὀγδοον: Et Pronomen ἑὸς ——— ἑὴ ——— ἑὸν: ἁπλόος ——— ἁπλόη ——— ἁπλόον; & inde compoſita. Reliqua in ος non purum faciunt fœmininum per η: ut, κλυτὸς-κλυτὴ ——— κλυτὸν.

Singulariter.

Nom. ἅγιος ——— ἁγία ——— ἅγιον

Gen.

Gen. ἁγίε——ἁγίας——ἁγίυ
Dat. ἁγίῳ——ἁγίᾳ——ἁγίῳ
Acc. ἅγιον——ἁγίαν——ἅγιον
Voc. ἅγιε——ἁγία——ἅγιον.

Dualiter.

Nom. & Acc. ἁγίω——ἁγία——ἁγίω
Gen. & Dat. ἁγίοιν—ἁγίαιν—ἁγίοιν
Vocat. ἁγίω——ἁγία——ἁγίω.

Pluraliter.

Nom. ἅγιοι——ἅγιαι——ἅγια
Gen. ἁγίων——ἁγίων——ἁγίων
Dat. ἁγίοις——ἁγίαις——ἁγίοις
Acc. ἁγίες——ἁγίας——ἅγια
Voc. ἅγιοι——ἅγιαι——ἅγια.

Sic etiam ἴδιος-ἰδία-ἴδιον ; δίκαιος-δικαία-δίκαιον ; ὅμοιος-ὁμοία-ὅμοιον ; ἄξιος-ἀξία-ἄξιον, &c.

Singulariter.

Nom. ἀνθρωπὸς—ἀνθρωπὴ—ἀνθρωπὸν
Gen. ἀνθρωπῦ—ἀνθρωπῆς—ἀνθρωπῦ
Dat. ἀνθρωπῷ—ἀνθρωπῇ—ἀνθρωπῷ
Accuſ. ἀνθρωπὸν—ἀνθρωπὴν—ἀνθρωπὸν
Vocat. ἀνθρωπὲ—ἀνθρωπὴ—ἀνθρωπὸν.

Dualiter.

Nom. & Acc. ἀνθρωπὼ-ἀνθρωπᾶ-ἀνθρωπὼ
Gen. & Dat. ἀνθρωπῖν-ἀνθρωπαῖν-ἀνθρωπῖν
Vocat. ἀνθρωπὼ-ἀνθρωπᾶ-ἀνθρωπὼ.

Pluraliter.

Nom.	ἀνθρεοὶ	-ἀνθρεαὶ	-ἀνθρεᾶ
Gen.	ἀνθρεῶν	-ἀνθρεῶν	-ἀνθρεῶν
Dat.	ἀνθρεοῖς	-ἀνθρεαῖς	-ἀνθρεοῖς
Acc.	ἀνθρεοὺς	-ἀνθρεᾶς	-ἀνθρεᾶ
Vocat.	ἀνθρεοὶ	-ἀνθρεαὶ	-ἀνθρεᾶ.

Sic καθαρεὸς, λαμπρεὸς, πονηρεὸς, μακρεὸς, μικρεὸς, &c.

Singulariter.

	Oxytona.	*Paroxytona.*
Nom.	καλὸς-ἡ-ὸν	ποικίλ⊖-ίλη-ίλον
Gen.	καλοῦ-ῆς-οῦ	-ίλου-ίλης-ίλου
Dat.	καλῷ-ῇ-ῷ	-ίλῳ-ίλῃ-ίλῳ
Acc.	καλὸν-λὼ-ὸν	-ίλον-ίλλω-ίλον
Voc.	καλὲ-ἡ-όν.	-ίλε-ίλη-ίλον.

Dual.

N. & A.	καλὼ-ὰ-ὼ	ποικίλω-ίλα-ίλω
G. & D.	καλοῖν-αῖν-οῖν	-ίλοιν-ίλαιν-ίλοιν
Voc.	καλὼ-ὰ-ώ.	-ίλω-ίλα-ίλω.

Plural.

Nom.	καλοὶ-αὶ-ὰ	ποικίλοι-ίλαι-ίλα
Gen.	καλῶν-ῶν-ῶν	-ίλων-ίλων-ίλων
Dat.	καλοῖς-αῖς-οῖς	-ίλοις-ίλαις-ίλοις
Acc.	καλοὺς-ὰς-ὰ	-ίλους-ίλας-ίλα
Voc.	καλοὶ-αὶ-ά.	-ίλοι-ίλαι-ίλα.

Singulariter.

Properoxytona.

Nom. κάλλις⊖——ίστη—κάλλιστον

Gen.

Gen. καλλίσε—ίσης—ίσε
Dat. καλλίσῳ—ίσῃ—ίσῳ
Acc. κάλλισον—ίσλω—κάλλισ:ν
Voc. κάλλισε—ίσῃ—κάλλισον.

Dualiter.

Nom. & Ac. καλλίσω—ίσα—ίσω
Gen. & Dat. καλλίσοιν—ίσαιν—ίσοιν
Vocat. καλλίσω—ίσα—ίσω.

Pluraliter.

Nom. κάλλισοι—κάλλισαι—κάλλισα
Gen. καλλίσων—ίσων—ίσων
Dat. καλλίσοις—ίσαις—ίσοις
Acc. καλλίσους—ίσας—κάλλισα
Vocat. κάλλισοι—κάλλισαι—κάλλισα.

Properispómena.

	Sing.	Dual.	Plural.
N.	πλεῖς Θ	N. & A.	N. πλεῖσοι
	πλείση	πλείσω	πλείσαι
	πλεῖσον	πλείσα	πλεῖσα
G.	πλείσε	πλείσα	πλείσων
	πλείσης	πλείσω	G. πλείσαν
	πλείσε	G. & D.	πλείσων
D.	πλείσῳ	πλείσοιν	πλείσοις
	πλείσῃ	πλείσαιν	D. πλείσαις
	πλείσῳ	πλείσοιν	πλείσοις
A.	πλεῖσον	Voc.	πλείσους
	πλείσλω	πλείσω	A. πλείσας
	πλεῖσον	πλείσα	πλεῖσα
V.	πλεῖσε	πλείσω	πλεῖσοι
	πλείση	πλείσα	V. πλεῖσαι
	πλεῖσον.	πλείσω.	πλεῖσα.

Quædam

Quædam formant neutrum genus per ο: ut, ἄλλος-η-ο: τηλικοῦτος, τοσοῦτος, τοιοῦτος: & tria pronomina, ἕτος, αὐτός, ἐκεῖνος.

II. Masculina in ας faciunt fœmininum per α, neutrum per αν: ut, μέλας-μέλαινα——μέλαν niger.

Singulariter.

Nom.	μέλας	μέλαινα	μέλαν
Gen.	μέλανος	μελαίνης	μέλανος
Dat.	μέλανι	μελαίνῃ	μέλανι
Acc.	μέλαινα	μέλαιναν	μέλαν
Voc.	μέλαν	μέλαινα	μέλαν

Dualiter.

N.& A.	μέλανε	μελαίνα	μέλανε
G.& D.	μελάνοιν	μελαίναιν	μελάνοιν
Vocat.	μέλανε	μελαίνα	μέλανε.

Pluraliter.

Nom.	μέλανες	μέλαιναι	μέλαινα
Gen.	μελάνων	μελαινῶν	μελάνων
Dat.	μέλασι	μελαίναις	μέλασι
Acc.	μέλανας	μελαίνας	μέλανα
Voc.	μέλανες	μέλαιναι	μέλανα.

Sic etiam τάλας——τάλαινα——τάλαν, miser.

Sing.

Singulariter.

Nom.	πᾶς	πᾶσα	πᾶν
Gen.	παντὸς	πάσης	παντὸς
Dat.	παντὶ	πάσῃ	παντὶ
Accuſ.	πάντα	πᾶσαν	πᾶν
Voc.	πᾶς	πᾶσα	πᾶν.

Dualiter.

N.& A.	πάντε	πάσα	πάντε
G.& D.	πάντοιν	πάσαιν	πάντοιν
Vocat.	πάντε	πάσα	πάντε.

Pluraliter.

Nom.	πάντες	πᾶσαι	πάντα
Gen.	πάντων	πασῶν	πάντων
Dat.	πᾶσι	πάσαις	πᾶσι
Accuſ.	πάντας	πάσας	πάντα
Vocat.	πάντες	πᾶσαι	πάντα.

Sic compoſita ἅπας, σύμπας.

Singulariter.

Nom.	ἅπας	ἅπασα	ἅπαν
Gen.	ἅπαντος	ἁπάσης	ἅπαντος
Dat.	ἅπαντι	ἁπάσῃ	ἅπαντι
Acc.	ἅπαντα	ἅπασαν	ἅπαν
Voc.	ἅπας	ἅπασα	ἅπαν.

Dualiter.

N.& A.	ἅπαντε	ἁπάσα	ἅπαντε

G.& D. ἁπαύλοιν — ἁπάσαιν — ἁπαύλοιν
Vocat. ἄπαυλε — ἁπάσα — ἄπαυλε.

Pluraliter.

Nom. ἄπαυλες — ἅπασαι — ἅπαυλα
Gen. ἁπαύλων — ἁπασῶν — ἁπαύλων
Dat. ἅπασι — ἁπάσαις — ἅπασι
Acc. ἄπαυλας — ἁπάσας — ἅπαυλα
Voc. ἄπαυλες — ἅπασαι — ἅπαυλα.

Singulariter.

Μέγας — μεγάλη — μέγα
Μεγάλε — μεγάλης — μεγάλε
Μεγάλῳ — μεγάλῃ — μεγάλῳ
Μέγαν — μεγάλῃν — μέγα
Μέγα — μεγάλη — μέγα.

Dualiter.

Μεγάλω — μεγάλα — μεγάλω
Μεγάλοιν — μεγάλαιν — μεγάλοιν
Μεγάλω — μεγάλα — μεγάλω.

Pluraliter.

Μεγάλοι — μεγάλαι — μεγάλα
Μεγάλων — μεγάλων — μεγάλων
Μεγάλοις — μεγάλαις — μεγάλοις
Μεγάλους — μεγάλας — μεγάλα
Μεγάλοι — μεγάλαι — μεγάλα.

III. Masculina in ες faciunt fœmininum per εσσα, neutrum per εν: ut, ὁ χαείεις — εἴσσα — εἶεν.

Sing.

	Sing.	Dual.	Plur.
N.	Χαεὶς, -ἑσσα, -ἕν	N. & A. Χαείεντε, -ἑσσα, -ἕντε	N. Χαείεντες, -ἑσσαι, -ἕντα
G.	-ἕντος, -ἑσσης, -ἕντος	G. & D. -ἑντοιν, -ἑσσαιν	G. -ἑντων, -ἑσσῶν, -ἑντων
D.	-ἕντι, -ἑσσῃ, -ἕντι		D. -ἕσσι, -ἑσσαις, -ἕντι
A.	-ἕντα, -ἑσσαν, -ἕν	A. -ἕντε, -ἑσσας, -ἕντα	
V.	-ἑὶς ἑν, -ἑσσα, -ἕν.	V. -ἑσσα, -ἕντε.	V. -ἕντες, -ἑσσαι, -ἕντα.

Excipe εἷς —— μία —— ἓν; cum compositis, οὐδείς, μηδείς, οὐδεμία, μηδεμία, οὐδέν, μηδέν.

Adjectiva in ής & όης sunt ὁλοσαθῆ; i.e. per omnes casus contrahuntur: ut,

Singulariter.

N.	τιμήεις, -ῆς	τιμήεσσα, -ῆσσα	τιμῆεν, -ῶ
G.	τιμήεντος, -ῶντος	τιμήεσσης, -ήσσης	τιμήεντος, -ῶντος
D.	τιμήεντι, -ῶντι	τιμήεσσῃ, -ήσσῃ	τιμήεντι, -ῶντι
A.	τιμήεντα		

A. τιμήεντα — τιμήεσαν — τιμῆεν
—ῶντα — —ῆσαν — —ῶν

V. τιμήᾳ vel -ῆεν — τιμήεσα — τιμῆεν
—ῇ vel -ῶν — —ῆσα — —ῶν.

Dualiter.

N. τιμήεντε — τιμήεσα — τιμήεντε
A. —ῶντε — —ήσα — —ῶντε

G. τιμηέντοιν — τιμηέσαιν — τιμηέντοιν
D. —ώντοιν — —ήσαιν — —ώντοιν

V. τιμήεντε — τιμήεσα — τιμήεντε
—ῶντε — —ήσα — —ῶντε.

Pluraliter.

N. τιμήεντες — τιμήεσαι — τιμήεντα
—ῶντες — —ῆσαι — —ῶντα

G. τιμηέντων — τιμησεσῶν — τιμηέντων
—ώντων — —ησῶν — —ώντων

D. τιμήᾶσι — τιμηέσαις — τιμήᾶσι
—ῆσι — —ήσαις — —ῆσι

A. τιμήεντας — τιμήεσας — τιμήεντα
—ῶντας — —ήσας — —ῶντα

V. τιμήεντες — τιμήεσαι — τιμήεντα
—ῶντες — —ῆσαι — —ῶντα.

Singulariter.

Singulariter.

N. { πλακόεις — πλακόεσσα — πλακόεν
— ῆς — ῆσσα — ῆν

G. { πλακόεντ⊙ — πλακοέσσης — πλακόεντος
— ῆντ⊙ — ήσσης — ῆντ⊙

D. { πλακόεντι — πλακοέσσῃ — πλακόεντι
— ῆντι — ήσσῃ — ῆντι

A. { πλακόεντα — πλακόεσσαν — πλακόεν
— ῆντα — ῆσσαν — ῆν

V. { πλακόεν — πλακόεσσα — πλακόεν
— ῆν — ῆσσα — ῆν.

Dualiter.

N. { πλακόεντε — πλακοέσσα — πλακόεντε
A. { — ῆντε — ήσσα — ῆντε

G. { πλακοέντοιν — πλακοέσσαιν — πλακοέντοιν
D. { — ήντοιν — ήσσαιν — ήντοιν

V. { πλακόεντε — πλακοέσσα — πλακόεντε
— ῆντε — ήσσα — ῆντε.

Pluraliter.

N. { πλακόεντες — πλακόεσσαι — πλακόεντα
— ῆντες — ῆσσαι — ῆντα

G. { πλακοέντων — πλακοεσσῶν — πλακοέντων
— ήντων — ησσῶν — ήντων

D. πλακόσσι

D. { πλακόϊσι — πλακοέσσαις — πλακόϊσι
{ —οῖσι — —όεσσαις — —οῖσι

A. { πλακόεντ|α: — πλακοέσσας — πλακόεντ|α
{ —οῦντ|ας — —όεσσας — —οῦντ|α

V. { πλακόεντ|ες — πλακόεσσαι — πλακόεντ|α
{ —οῦντ|ες — —όεσσα — —οῦντ|α.

Sic ῥοδόϊς — οῦς rosaceus : μελιλόϊς — οῦς melleus, &c.

I V. Masculina in ως [ex ός] faciunt fœmininum per η, neutrum per οων; ut,

Singulariter.

N. { ἁπλόος — ἁπλόη — ἁπλόον
{ —οῦς — —ῆ — —οῦν

G. { ἁπλόου — ἁπλόης — ἁπλόου
{ —οῦ — —ῆς — —οῦ

D. { ἁπλόῳ — ἁπλόῃ — ἁπλόῳ
{ —ῷ — —ῇ — —ῷ

A. { ἁπλόον — ἁπλόλω — ἁπλόον
{ —οῦν — —λῶ — —οῦν

V. { ἁπλόε — ἁπλόη — ἁπλόον
{ —οῦ — —ῆ — —οῦν.

Dualiter.

N. { ἁπλόω — ἁπλόα — ἁπλόω
A. { —ῶ — —ᾶ — —ῶ

Gen. ἁπλόοιν

G. ἁπλόοιν — ἁπλόοιν — ἁπλόοιν
D. —οῖν — —οῖν — —οῖν

V. ἁπλόοι — ἁπλόα — ἁπλόω
—οὶ — —ᾶ — —ού.

Pluraliter.

N. ἁπλόοι — ἁπλόαι — ἁπλόα
—οῖ — —αῖ — —ᾶ

G. ἁπλόων — ἁπλόοιν — ἁπλόοιν
—ῶν — —οῖν — —οῖν

D. ἁπλόοις — ἁπλόαις — ἁπλόοις
—οῖς — —αῖς — —οῖς

A ἁπλόους — ἁπλόας — ἁπλόα
—ούς — —ᾶς — —ᾶ

V. ἁπλόοι — ἁπλόαι — ἁπλόα
—οῖ — —αῖ — —ᾶ.

Sic διπλόος, ζιπλόος, τεζαπλόος, &c.

Sic ex εος contracta ὁλοσαβῆ : ut,

Singulariter.

N. Χρύσεος — χρυσέα — χρύσεον
—ους — —ῆ — —οῦν

G. χρυσέου — χρυσέας — χρυσέου
—οῦ — —ᾶς — —οῦ

D. χρυσέῳ — χρυσέᾳ — χρυσέῳ
—ῷ — —ῇ — —ῷ

A. χρύσεον.

A. { χρύσεον — χρυσέαν — χρύσεον
     — ῆν — λῆ — ῆν

V. { χρύσεε — χρυσέα — χρύσεον
     — ῆ — ῆ — ῆν.

Dualiter.

N. A. { χρυσέω — χρυσέα — χρυσέω
        — ὼ — ᾷ — ὼ

G. D. { χρυσέοιν — χρυσέαιν — χρυσέοιν
        — οῖν — αῖν — οῖν

V. { χρυσέω — χρυσέα — χρυσέω
     — ῶ — ᾶ — ὼ.

Pluraliter.

N. { χρύσεοι — χρύσεαι — χρύσεα
     — οῖ — αῖ — ᾶ

G. { χρυσέων — χρυσέων — χρυσέων
     — ῶν — ῶν — ῶν

D. { χρυσέοις — χρυσέαις — χρυσέοις
     — οῖς — αῖς — οῖς

A. { χρυσέους — χρυσέας — χρύσεα
     — οῦς — ᾶς — ᾶ

V. { χρύσεοι — χρύσεαι — χρύσεα
     — οῖ — αῖ — ᾶ.

Sic χάλκεος — ου — ῆς — ῆ — ῆν ; & reliqui materialia, aut colorem significantia : ut, φοινίκεος — ου — ῆς.

Adjectiva

Adjectiva fœminina in εα purum aut ρια contrahuntur in ᾶ : ut, ἐρέα —— ᾶ lanea : ἀργυρέα —— ᾶ argentea ; ab ἐρέος, & ἀργυρεος.

V. Maſculina in υς faciunt fœmininum per εια, neutrum per υ ; ut, ὀξὺς—ὀξεῖα—ὀξὺ acutus.

Singulariter.

Nom.	ὀξὺς	ὀξεῖα	ὀξὺ
Gen.	ὀξέος	ὀξείας	ὀξέος.
Dat.	ὀξεῖ—εῖ	ὀξείᾳ	ὀξεῖ—ὀξεῖ
Acc.	ὀξὺν	ὀξεῖαν	ὀξὺ
Voc.	ὀξὺς	ὀξεῖα	ὀξύ.

Dualiter.

Nom. & Acc.	ὀξέε	ὀξείαν	ὀξέε
Gen. & Dat.	ὀξέοιν	ὀξείαιν	ὀξέοιν
Vocat.	ὀξέε	ὀξεία	ὀξέε.

Pluraliter.

Nom.	ὀξέες—εῖς	ὀξεῖαι	ὀξέα
Gen.	ὀξέων	ὀξέων	ὀξέων
Dat.	ὀξέσι	ὀξείαις	ὀξέσι
Accuſ.	ὀξέας—εῖς	ὀξείας	ὀξέα
Vocat.	ὀξέες—εῖς	ὀξεῖαι	ὀξέα.

Excipe Anomalon πολὺς —— πολλὴ —— πολύ.

VI. Maſculina in ων Participia faciunt fœmininum per υσα, neutrum per ον : ut, τύπτων—τύπτουσα—τύπτον.

Singulariter

Singulariter.

Nom.	τύπλωι	τύπλυσα	τύπλον
Gen.	τύπλονλ☉	τυπλύσης·	τύπλονλ☉
Dat.	τύπλονλι	τυπλύσῃ	τύπλονλι
Acc.	τύπλονλα	τύπλυσαν	τύπλον
Voc.	τύπλον	τύπλυσα	τύπλον.

Dualiter.

N. & A.	τύπλονλε	τυπλύσα	τύπλονλε
G & D.	τυπλόνλοιν	ύσαιν	τυπλόνλοιν
Voc.	τύπλονλε	τυπλύσα	τύπλονλε.

Pluraliter.

Nom.	τύπλονλες	τύπλυσαι	τύπλονλα
Gen.	τυπλόνλων	τυπλυσᾶν	τυπλόνλων
Dat.	τύπλυσι	τυπλύσαις	τύπλυσι
Acc.	τύπλονλας	τυπλύσας	τύπλονλα
Voc.	τύπλονλες	τύπλυσαι	τύπλονλα.

Sic omnia Participia Activa præsentis temporis & futuri primi Barytonorum: & Adjectivum ἀέκων vel ἄκων —— ἑέκυσα vel ἄκυσα —— ἀέκον vel ἄκων invitus.

Participium Aoristi Secundi.

Singulariter.

Nom.	τυπὼι	τυπῶσα	τυπὸν
Gen.	τυπόνλ☉	τυπούσης	τυπόνλ☉
Dat.	τυπόνλι	τυπούσῃ	τυπόνλι
Acc.	τυπόνλα	τυπῶσαν	τυπὸν
Voc.	τυπὸν	τυπῶσα	τυπόν.

Dual.

Dualiter.

N.& A. τυπτόντε—τυπτούσα—τυπτόντε
G.& D. τυπτόντοιν—τυπτούσαιν—τυπτόντοιν
Vocat. τυπτόντε—τυπτούσα—τυπτόντε.

Pluraliter.

Nom. τυπτόντες—τυπτοῦσαι—τυπτόντα
Gen. τυπτόντων—τυπτουσῶν—τυπτόντων
Dat. τυπτοῦσι—τυπτούσαις—τυπτοῦσι
Accuſ. τυπτόντας—τυπτούσας—τυπτόντας
Vocat. τυπτόντες—τυπτοῦσαι—τυπτόντα.

Sic omnia Participia in ὼν & ὰς oxytona: & Adjectivum ἑκὼν——ἑκοῦσα——ἑκὸν volens.

Participia Activa futuri Secundi flectuntur per οῦμαι——οῦμαι : ut, τυπτοῦμαι——οῦμαι.

Singulariter.

Nom. τυπτοῦμαι——τυπτοῦσα——τυπτοῦμαι
Gen. τυπτοῦμαι——τυπτούσης——τυπτοῦμαι
Dat. τυπτοῦμαι——τυπτούσῃ——τυπτοῦμαι
Acc. τυπτοῦμαι——τυπτοῦσαν——τυπτοῦμαι
Voc. τυπτοῦμαι——τυπτοῦσα——τυπτοῦμαι.

Dualiter.

N.& A. τυπτοῦμαι——τυπτούσα——τυπτοῦμαι
G.& D. τυπτοῦμαι——τυπτούσαιν——τυπτοῦμαι
Voc. τυπτοῦμαι——τυπτοῦσα——τυπτοῦμαι.

Plural.

Pluraliter.

Nom. τυπτοιῶντες — τυπτοῦσαι — τυπτοιῶντα
Gen. τυπτόντων — τυπτουσῶν — τυπτόντων
Dat. τυπτοῦσι — τυπτούσαις — τυπτοῦσι
Acc. τυπτοιῶντας — τυπτούσας — τυπτοιῶντα
Voc. τυπτοιῶντες — τυπτοῦσαι — τυπτοιῶντα.

Sic etiam Participia Activa Futuri α in conjugatione quarta: & Participia præsentia verborum primæ & tertiæ contractorum: ut, κεινῶι — οῦσα — οῶν: ποιῶν — οῦσα — οῶν: χρυσῶι — οῦσα — οῶν; à κείνω — ποιέω — χρυσόω.

Participia Activa præsentia à verbis in ἀω flectuntur per ῶντος: ut, ὁρῶι — ῶντος; ab ὁράω video.

Singulariter.

Nom. ὁρῶν — ὁρῶσα — ὁρῶν
Gen. ὁρῶντος — ὁρώσης — ὁρῶντος
Dat. ὁρῶντι — ὁρώσῃ — ὁρῶντι
Accus. ὁρῶντα — ὁρῶσαν — ὁρῶν
Voc. ὁρῶν — ὁρῶσα — ὁρῶν.

Dualiter.

N.& A. ὁρῶντε — ὁρώσα — ὁρῶντε
G.& D. ὁρόντοιν — ὁρώσαιν — ὁρόντοιν
Voc. ὁρῶντε — ὁρώσα — ὁρῶντε.

Plural.

Pluraliter.

Nom.	ὀρῶντες	ὀρῶσαι	ὀρῶντα
Gen.	ὀρόντων	ὀρωσῶν	ὀρόντων
Dat.	ὀρῶσι	ὀρώσαις	ὀρῶσι
Acc.	ὀρῶντας	ὀρώσας	ὀρῶντα
Voc.	ὀρῶντες	ὀρῶσαι	ὀρῶντα.

Participia Activa & Media Perfecti temporis in ὼς flectuntur per υῖα—ὸς: ut,

Singulariter.

Nom.	τετυφὼς	τετυφυῖα	τετυφὸς
Gen.	τετυφότος	τετυφυίας	τετυφότος
Dat.	τετυφότι	τετυφυίᾳ	τετυφότι
Acc.	τετυφότα	τετυφυῖαν	τετυφὸς
Voc.	τετυφὼς	τετυφυῖα	τετυφὼς.

Dualiter.

N.& A.	τετυφότε	τετυφυία	τετυφότε
G.& D.	τετυφότοιν	τετυφυίαιν	τετυφότοιν
Vocat.	τετυφότε	τετυφυία	τετυφότε.

Pluraliter.

Nom.	τετυφότες	τετυφυῖαι	τετυφότα
Gen.	τετυφότων	τετυφυῶν	τετυφότων
Dat.	τετυφόσι	τετυφυίαις	τετυφόσι
Acc.	τετυφότας	τετυφυίας	τετυφότα
Voc.	τετυφότες	τετυφυῖαι	τετυφότα.

Sic τετυπτὼς—υῖα—ὸς: εἰδὼς—υῖα—ὸς: Sed ἑστὼς——ῶσα——ὼς, ex ἑστάως.

Singulariter.

Singulariter.

Nom.	τυφθεὶς	τυφθεῖσα	τυφθὲν
Gen.	τυφθέντος	τυφθείσης	τυφθέντος
Dat.	τυφθέντι	τυφθείσῃ	τυφθέντι
Acc.	τυφθέντα	τυφθεῖσαν	τυφθὲν
Voc.	τυφθεὶς	τυφθεῖσα	τυφθέν.

Dualiter.

N.& A.	τυφθέντε	τυφθείσα	τυφθέντε
G.& D.	τυφθέντοιν	τυφθείσαιν	τυφθέντοιν
Voc.	τυφθέντε	τυφθείσα	τυφθέντε.

Pluraliter.

Nom.	τυφθέντες	τυφθεῖσαι	τυφθέντα
Gen.	τυφθέντων	τυφθεισῶν	τυφθέντων
Dat.	τυφθεῖσι	τυφθείσαις	τυφθεῖσι
Acc.	τυφθέντας	τυφθείσας	τυφθέντα
Voc.	τυφθέντες	τυφθεῖσαι	τυφθέντα.

Sic omnia indefinita Passiva; & Præsens & Aoristus primus Conjugationum Verborum in μι: ut, τιθεὶς—εῖσα—ὲν: θεὶς—εῖσα—θὲν.

II. *Per tria Genera & duas Terminationes.*

Adjectiva per tria Genera & duas terminationes declinata, definunt

I. In ης, & formant neutrum per ες: ut, ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς verus.

II. In

II. In ις & formant neutrum per ι: ut, ὁ καὶ ἡ εὔχαρις —— καὶ τὸ εὔχαρι gratioſus.

Singulariter.

Nom. ὁ καὶ ἡ εὔχαρις —— καὶ τὸ εὔχαρι
Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ —— εὐχαρίτος
Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ —— εὐχαρίτι
Accuſ. τὸν καὶ τὴν καὶ τὸ εὐχαρίτα —— καὶ τὸ εὔχαρι
Vocat. ὦ εὔχαρις —— καὶ ὦ εὔχαρι.

Dualiter.

Nom. & Ac. τὼ καὶ τὰ καὶ τὰ —— εὐχαρίτε
Gen. & Dat. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν —— εὐχαρίτοιν
Vocat. ὦ —— εὐχαρίτε.

Pluraliter.

Nom. οἱ καὶ αἱ εὐχαρίτες —— καὶ τὰ εὐχαρίτα
Gen. τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν —— εὐχαρίτων
Dat. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς —— εὐχαρίσι
Acc. τοὺς καὶ τὰς εὐχαρίτας —— καὶ τὰ εὐχαρίτα
Voc. ὦ εὐχαρίτες —— καὶ ὦ εὐχαρίτα.

Sic εὐπαρρησις, φιλόπαρρησις —— ιδος, &c.

III. In υς, & formant neutrum per υ: ut, ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς ſine lacrymis, καὶ τὸ ἄδακρυ.

Singulariter.

Nom. ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς —— καὶ τὸ ἄδακρυ
Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ —— ἀδάκρυος

Dat.

Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ——ἀδάκρυϊ
Acc. τὸν καὶ τλὴν ἄδακρυν——καὶ τὸ ἄδακρυ
Voc. ὦ——ἄδακρυ.

Dualiter.

Nom. & Acc. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ——ἀδάκρυε
Gen. & Dat. τοῖιν καὶ ταῖιν καὶ τοῖιν——ἀδακρύοιν
Voc. ὦ——ἀδάκρυε.

Pluraliter.

Nom. οἱ καὶ αἱ ἀδάκρυες——καὶ τὰ ἀδάκρυα
Gen. τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν——ἀδακρύων
Dat. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς——ἀδάκρυσι
Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀδάκρυας——καὶ τὰ ἀδάκρυα
Voc. ὦ ἀδάκρυες——καὶ ὦ ἀδάκρυα.

IV. In ους formant neutrum per ουν: ut, ὁ καὶ ἡ πολύπους——καὶ τὸ πολύπουν multipes.

Singulariter.

Nom. ὁ καὶ ἡ πολύπους——καὶ τὸ πολύπουν
Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ——πολύποδος
Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ——πολύποδι
Acc. τὸν καὶ τλὴν πολύποδα——καὶ τὸ πολύπουν
Voc. ὦ πολύπους——καὶ ὦ πολύπουν.

Dualiter.

Nom. & Acc. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ——πολύποδε
Gen. & Dat. τοῖιν καὶ ταῖιν καὶ τοῖιν——πολυπόδοιν
Voc. ὦ——πολύποδε.

Pluraliter.

Pluraliter.

Nom. οἱ καὶ αἱ πολύπους ες — καὶ τὰ πολύποδα
Gen. τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν — πολυπόδων
Dat. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς — πολύποσι
Acc. τοὺς καὶ τὰς πολύποδας καὶ τὰ πολύποδα
Voc. ὦ πολύποδες — καὶ ὦ πολύποδα.

V. In λω, & formant neutrum per εν: ut, ὁ καὶ ἡ τέρλω — καὶ τὸ τέρεν tener. *Vide Paradigma supra p. 17, 18.*

VI. In ων & formant neutrum per ον: ut, ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων — καὶ τὸ εὐδαιμον felix.

Singulariter.

Nom. ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων — καὶ τὸ εὐδαιμον
Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ — εὐδαίμονος
Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ — εὐδαίμονι
Acc. τὸν καὶ τὴν εὐδαίμονα — καὶ τὸ εὐδαιμον
Voc. ὦ εὐδαίμων — καὶ ὦ εὐδαιμον

Dualiter.

Nom. & Acc. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ εὐδαίμονε
Gen. & Dat. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν εὐδαιμόνοιν
Voc. ὦ — εὐδαίμονε.

Pluraliter.

Nom. οἱ καὶ αἱ εὐδαίμονες — καὶ τὰ εὐδαίμονα
Gen. τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν — εὐδαιμόνων
Dat. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς — εὐδαίμοσι
Acc. τοὺς καὶ τὰς εὐδαίμονας καὶ τὰ εὐδαίμονα
Voc. ὦ εὐδαίμονες — καὶ ὦ εὐδαίμονα.

Sic σώφρων, ἐλεήμων, οἰκτίρμων, μείζων, ἀμείνων, βέλτίων, &c.

Attici ☞ communiter accipiunt, maximè in compositis & derivatis: ut, ὁ καὶ ἡ φιλόσοφ☞ — καὶ τὸ φιλόσοφον, &c.

Sic in ως Quartæ Declinationis neutrum in ων faciunt: ut, ὁ καὶ ἡ ἴσγεως — καὶ τὸ ἴσγεων.

Singulariter.

Τίς *Interrogativum.*		Τὶς *Indefinitum.*	
Nom.	τίς	Nom.	τὶς
Gen.	τίν☞	Gen.	τινὸς
Dat.	τίνι	Dat.	τινὶ
Acc.	τίνα.	Acc.	τινά.

Dualiter.

N & A.	τίνε	N. & A.	τινὲ
G. & D.	τίνοιν	G. & D.	τινοῖν

Pluraliter.

Nom.	τίνες	Nom.	τινὲς
Gen.	τίνων	Gen.	τινῶν
Dat.	τίσι	Dat.	τισὶ
Acc.	τίνας.	Acc.	τινάς.

S.c Nom. ὅσις——ἥτις——ὅτι
Gen. ὅτιν☞ — ἥστιν☞ — ὅτιν☞, &c.

III. *Per tria Genera & unam Terminationem.*

Adjectiva per tria Genera & unam Terminationem declinata, pauciſſima ſunt, & vix in uſu : ut, ὁ ἡ τὸ μάκαρ felix : ὁ ἡ τὸ ἅρπαξ, rapax.

Numeralia.

1. Sing.

Nom.	εἷς	μία	ἕν
Gen.	ἑνὸς	μιᾶς	ἑνὸς
Dat.	ἑνὶ	μιᾷ	ἑνὶ
Acc.	ἕνα	μίαν	ἕν.

unus — una — unum, &c.

Sic οὐδεὶς — μηδεὶς, οὐδεμία — μηδεμία, οὐδὲν — μηδὲν, nemo, nullus.

2. Dual.

Δύο duo, Atticè δύω : Gen. & Dat. δυοῖν & δυεῖν Atticè : δυσὶ Poëticè.

Sed δύο omnium generum & omnium caſuum eſſe obſervatur.

3. Plural.

Nom.	οἱ ἡ αἱ πρεῖς	—	ἡ τὰ βία
Gen.	τῶν ἡ τῶν ἡ τῶν	—	πριῶν
Dat.	τοῖς ἡ ταῖς ἡ τοῖς	—	βισὶ
Acc.	τοὺ ἡ τὰς βεῖς	—	ἡ τὰ βία.

4. Plural.

Nom. οἱ ϗ αἱ τέτταρες — ϗ τὰ τέτταρα
Gen. τῶν ϗ τῶν ϗ τῶν — τεττάρων
Dat. τοῖς ϗ ταῖς ϗ τοῖς — τέτταρσι
Acc. τοὺς ϗ τὰς τέτταρας — ϗ τὰ τέτταρα

A' quatuor usque ad centum non declinantur Numeralia : ut, πέντε quinque, ἕξ sex, &c.

Adjectivorum Comparatio.

REGULÆ.

I. Adjectiva in ος formant Comparativum mutando ς in τερος, & Superlativum in τατος : ut,

Ἐνδοξος — ἐνδοξότερος — ἐνδοξότατος
ἐνδόξη — ἐνδοξοτέρα — ἐνδοξοτάτη
ἔνδοξον — ἐνδοξότερον — ἐνδοξότατον

N. B. Quæ penultimam habent brevem, mutant ο in ω in Comparativo & Superlativo : ut, φρόνιμος — φρονιμώτερος — φρονιμώτατος, prudens — prudentior — prudentissimus. Excipe κενὸς — κενότερος — κενότατος vacuus : στενὸς — στενότερος — στενότατος angustus.

II. In ας faciunt άντερος & άτατος :

ut, μέλας —— μελάντερος —— μελάντατος niger.

III. In ης faciunt έστερος & έστατος: ut, χαείης —— χαειέστερος —— χαειέστατος gratiosus.

IV. Sic in ης: ut, ἐυσεβὴς —— ἐυσεβέστερος —— ἐυσεβέστατος.

V. In ως faciunt ύστερος & ύστατος: ut, ἁπλοῦς —— ἁπλούστερος —— ἁπλούστατος simplex.

VI. In υς faciunt ύτερος & ύτατος: ut, γλυκὺς —— γλυκύτερος —— γλυκύτατος: Sed υς sæpe mutatur in ίων & ιστος: ut, γλυκὺς —— γλυκίων —— γλύκιστος.

VII. In ων faciunt ονέστερος & ονέστατος: ut, σώφρων —— σωφρονέστερος —— σωφρονέστατος modestus.

Paradigma Comparationis Regularis per omnia genera & casus.

Singulariter.

N.	Σοφὸς	σοφώτερος	σοφώτατος
	Σοφὴ	σοφωτέρα	σοφωτάτη
	Σοφὸν	σοφώτερον	σοφώτατον
G.	Σοφοῦ	σοφωτέρου	σοφωτάτου
	Σοφῆς	σοφωτέρας	σοφωτάτης
	Σοφοῦ	σοφωτέρου	σοφωτάτου
D.	Σοφῷ	σοφωτέρῳ	σοφωτάτῳ
	Σοφῇ	σοφωτέρᾳ	σοφωτάτῃ
	Σοφῷ	σοφωτέρῳ	σοφωτάτῳ

A.	Σοφὸι	σοφώτερον	σοφώταλον
	Σοφὼ	σοφωλέρω	σοφωλάτω
	Σοφὸν	σοφώτερον	σοφώταλον.
V.	Σοφὲ	σοφώτερε	σοφώταλε
	Σοφὴ	σοφωλέρα	σοφωλάτη
	Σοφὸν	σοφώτερον	σοφώταλον.

Dualiter.

N. & A.	Σοφὼ	σοφωλέρα	σοφωλάτω
	Σοφὲ	σοφωλέρα	σοφωλάτα
	Σοφὼ	σοφωλέρω	σοφωλάτω
G. & D.	Σοφοῖι	σοφωλέροιν	σοφωλάτοιν
	Σοφαῖν	σοφωλέραιν	σοφωλάταιν
	Σοφοῖν	σοφωλέροιν	σοφωλάτοιν
V.	Σοφὼ	σοφωλέρα	σοφωλάτω
	Σοφὲ	σοφωλέρα	σοφωλάτα
	Σοφὼ	σοφωλέρω	σοφωλάτω.

Pluraliter.

N.	Σοφοὶ	σοφώτεροι	σοφώταλοι
	Σοφαὶ	σοφώτεραι	σοφώταλαι
	Σοφὰ	σοφώτερα	σοφώταλα
G.	Σοφῶν	σοφωλέρων	σοφωλάτων
D.	Σοφοῖς	σοφωλέροις	σοφωλάτοις
	Σοφαῖς	σοφωλέραις	σοφωλάταις
	Σοφοῖς	σοφωλέροις	σοφωλάταις
A.	Σοφοὺς	σοφωλέρους	σοφωλάτους
	Σοφὰς	σοφωλέρας	σοφωλάτας
	Σοφὰ	σοφώτερα	σοφώταλα
V.	Σοφοὶ	σοφώτεροι	σοφώταλοι
	Σοφαὶ	σοφώτεραι	σοφώταλαι
	Σοφὰ	σοφώτερα	σοφώταλα.

Paradigma Comparativi Irregularis.

Singulariter.

N.	Ἀγαθὸς	βελτίων	βέλτιστος
	Ἀγαθὴ	βελτίων	βελτίστη
	Ἀγαθὸν	βέλτιον	βέλτιστον
G.	Ἀγαθοῦ, Ἀγαθῆς, Ἀγαθοῦ	βελτίονος	βελτίστου, βελτίστης, βελτίστου
D.	Ἀγαθῷ, Ἀγαθῇ, Ἀγαθῷ	βελτίονι	βελτίστῳ, βελτίστῃ, βελτίστῳ
A.	Ἀγαθὸν, Ἀγαθὴν, Ἀγαθὸν	βελτίονα, βελτίω, βέλτιον	βέλτιστον, βελτίστην, βέλτιστον
V.	Ἀγαθὲ	βελτίων	βέλτιστε
	Ἀγαθὴ	βελτίων	βελτίστη
	Ἀγαθὸν	βέλτιον	βέλτιστον.

Dualiter.

N. & A.	Ἀγαθὼ, Ἀγαθὰ, Ἀγαθὼ	βελτίονε	βελτίστω, βελτίστα, βελτίστω
G & D.	Ἀγαθοῖν, Ἀγαθοῖν	βελτίοιν, βελτιόναιν, βελτιόγοιν	βελτίστοιν, βελτίσταιν, βελτίστοιν
V.	Ἀγαθὼ, Ἀγαθὰ, Ἀγαθὼ	βελτίονε	βελτίστω, βελτίστα, βελτίστω.

Pluraliter.

N. Ἀγαθοὶ — βελτίονες — βέλτιστοι
Ἀγαθοὶ — βελτίοες — βέλτιστοι
Ἀγαθαὶ — βελτίυες — βέλτισαι
Ἀγαθὰ — βελτίονα — βέλτιστα
Ἀγαθὰ — βελτίοα — βέλτιστα
Ἀγαθὰ — βελτίω — βέλτιστα

G. Ἀγαθῶν — βελτιόνων — βελτίστων

D. Ἀγαθοῖς — βελτίοσι — βελτίστοις
Ἀγαθαῖς — βελτίοσι — βελτίσταις
Ἀγαθοῖς — βελτίοσι — βελτίστοις

A. Ἀγαθοὺς — βελτίονας — βελτίστους
Ἀγαθοὺς — βελτίοας — βελτίστους
Ἀγαθοὺς — βελτίυς — βελτίστους
Ἀγαθὰ — βελτίονα — βέλτιστα
Ἀγαθὰ — βελτίοα — βέλτιστα
Ἀγαθὰ — βελτίω — βέλτιστα

V. Ἀγαθοὶ — βελτίονες — βέλτιστοι
Ἀγαθοὶ — βελτίοες — βέλτιστοι
Ἀγαθαὶ — βελτίυς — βέλτισαι
Ἀγαθὰ — βελτίονα — βέλτιστα.
Ἀγαθὰ — βελτίοα — βέλτιστα.
Ἀγαθὰ — βελτίω — βέλτιστα.

De Pronomine.

PRonomina Primitiva peculiarem habent Declinationem.

Paradigmata.

Singulariter. Ἐγὼ — ἐμοῦ — ἐμοὶ — ἐμέ.
& per Aphæresin — μοῦ — μοὶ — μέ.

Dualiter.

Dualiter. Νῶϊ—νὼ———τῶϊν—νῶν.
Pluraliter. Ἡμεῖς—ἡμῶν—ἡμῖν—ἡμᾶς.

Singular. Σὺ——τοῦ—σοὶ——σέ. Tu.
Dualiter. Σφῶϊ—σφὼ——σφῶϊν—σφῷν.
Pluraliter. Ὑμεῖς—ὑμῶν—ὑμῖν—ὑμᾶς.

Sing. Gen. ἕ——οἷ——ἕ. Sui.
Dualiter. Σφωὲ—σφὲ——σφωὶν—σφίν.
Pluraliter. Σφεῖς—σφῶν—σφίσι—σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomina Secundæ & Tertiæ Declinationis inflectuntur: ut,

Ἐμὸς——ἐμὴ——ἐμόν. Meus.
Ἐμοῦ——ἐμῆς——ἐμοῦ, &c.

Ἡμέτερος—ἡμετέρα—ἡμέτερον. Noster.
Ἡμετέρου—ἡμετέρας—ἡμετέρου, &c.

Σὸς vel τεὸς—σὴ vel τεὴ—σὸν vel τεόν.
Σφωΐτερος——σφωϊτέρα——σφωϊτερον.
Ἕος vel ὸς—ἕη vel ἣ—ἕον vel ὅν.
Σφέτερος——σφετέρα——σφέτερον.
Οὗτος——αὕτη——τοῦτο.
Ἐκεῖνος——ἐκείνη——ἐκεῖνο.
Αὐτὸς——αὐτὴ——αὐτό.

Singulariter.

Nom. Οὗτος——αὕτη——τοῦτο
Gen. τούτου——ταύτης——τούτου
Dat. τούτῳ——ταύτῃ——τούτῳ
Accus. τοῦτον——ταύτην——τοῦτο.

Dualiter.

Nom. & Acc. τούτω — ταύτα — τούτω
Gen. & Dat. τούτοιν — ταύταιν — τούτοιν.

Pluraliter.

Nom. οὗτοι — αὗται — ταῦτα
Gen. τούτων — τούτων — τούτων
Dat. τούτοις — ταύταις — τούτοις
Accu. τούτους — ταύτας — ταῦτα.

Pronomina Composita quæ carent Nominativo.

Primæ Personæ: ἐμαυτοῦ mei-ipsius.

Ἐμαυτοῦ — ἐμαυτῆς — ἐμαυτοῦ
Ἐμαυτῷ — ἐμαυτῇ — ἐμαυτῷ
Ἐμαυτὸν — ἐμαυτὴν — ἐμαυτό.

Secundæ Personæ: σεαυτοῦ tui-ipsius.

Σεαυτοῦ — σεαυτῆς — σεαυτοῦ
Σεαυτῷ — σεαυτῇ — σεαυτῷ
Σεαυτὸν — σεαυτὴν — σεαυτό.

Per *Crasin* σαυτοῦ — σαυτῆς — σαυτοῦ, &c.

Tertiæ Personæ: ἑαυτοῦ sui-ipsius.

Ἑαυτοῦ — ἑαυτῆς — ἑαυτοῦ
Ἑαυτῷ — ἑαυτῇ — ἑαυτῷ
Ἑαυτὸν — ἑαυτὴν — ἑαυτό.

Per *Crasin* αὑτοῦ — αὑτῆς — αὑτὸν, &c.

In

In Plurali Numero.

Gen. Ἑαυτῶν & σφῶν αὐτῶν, per omnia genera.

Dat. Ἑαυτοῖς & σφίσιν αὐτοῖς: ἑαυταῖς & σφίσιν αὐταῖς: ἑαυτοῖς & σφίσιν αὐτοῖς.

Acc. Ἑαυτοὺς & σφᾶς αὐτοὺς: ἑαυτὰς & σφᾶς αὐτὰς: ἑαυτὰ & σφᾶ αὐτά.

Pronomen Infinitum Δεῖνα *caret Duali & Plurali.*

Singulariter.

Nom. ὁ ϰ᾽ ἡ ϰ᾽ τὸ δεῖνα. δεὶς Poët.
Gen. τοῦ ϰ᾽ τῆς ϰ᾽ τοῦ δεῖνος—vel δείνα[ος]
Dat. τῷ ϰ᾽ τῇ ϰ᾽ τῷ δεῖνι—vel δείνα[ι]
Acc. τὸν ϰ᾽ τὴν ϰ᾽ τὸ δεῖνα.

De

De Verbo.

COnjugationes [*Συζυγίαι*] ſunt tredecim : *Sex* Barytonorum, *tres* Contractorum, & *quatuor* Verborum in *μι*.

N.B. Vocantur *Barytona*, quia gravem habent tonum in ultima, qui non appingitur, ſed intelligitur, ità ut accentus ſit in penultima.

Contracta ſive *Circumflexa*, quia circumflexum habent in ultima ſyllaba præſentis : in *μι*, quia terminantur in *μι*.

Conjugationes Verborum dignoſcuntur per literas Characteriſticas, quæ *figurativæ* vel *Indices* appellantur.

Litera Characteriſtica eſt, quæ præcedit *ω* vel *ομαι* : ſed in *πτ*, *κτ*, *μν*, prior litera eſt characteriſtica.

Literæ Characteriſticæ

I. Conjugationis in præſenti ſunt *π*, *β*, *φ*, *πτ* ; in futuro *ψ* ; in præterito *φ* ; ut, *τέρπω* — *τέρψω* — *τέτερφα* delecto : *λείβω* — *λείψω* — *λέλειφα* ſacrifico : *γράφω* — *γράψω* — *γέγραφα* ſcribo : *τύπτω* — *τύψω* — *τέτυφα* verbero.

II. In

II. In præſenti ſunt κ, γ, χ, κλ: in futuro ξ: in præterito χ: ut, πλέκω —πλέξω—πέπλεχα plico: λέγω —λέξω—λέλεχα dico: ϑέχω—ϑρέξω —τέϑρεχα curro: τίκλω—τέξω—τέτεχα pario.

III. In præſenti ſunt τ, δ, θ: in futuro σ: in præterito κ: ut, ἀνύτω—ἀνύσω—ἤνυκα perficio: ἅδω—ᾄσω—ᾆκα cano: πλήθω—πλήσω—πέπληκα impleo.

IV. In præſenti ſunt σσ, π, ζ: in futuro σ vel ξ: in præterito κ vel χ: ut, πλάσσω—πλάσω—πέπλακα impleo: ὀρύττω—ὀρύξω—ὤρυχα fodio: φράζω φράσω—πέφρακα dico.

V. In præſenti ſunt λ, μ, ν, ρ, μν: in futuro eædem: in præterito κ: ut, ψάλλω —ψαλῶ—ἔψαλκα pſallo: νέμω—νεμῶ—νενέμηκα diſtribuo: φαίνω—φανῶ —πέφαγκα oſtendo: σπείρω—σπερῶ ἔσπαρκα ſero: τέμνω—τεμῶ—τετέμηκα ſcindo.

VI. In præſenti ω purum: in futuro σ: in præterito κ: ut, γελάω—γελάσω γεγέλακα rideo: τελέω—τελέσω—τετέλεκα perficio: τίω—τίσω—τέτικα honoro.

In Activa & Media Voce octo sunt Tempora:

Præsens	Χρόνος ἐνεστώς.	
Imperfectum	Παρῳχημένος.	
Perfectum	Παρακείμενος.	
Plusq. perfectum	Ὑπερσυνελικός.	
Aoristus primus & secundus	Ἀόριστος	πρῶτος καὶ δεύτερος
Futurum primum & secundum.	Μέλλων	πρῶτος καὶ δεύτερος.

In Passivo additur

Paullò pòst futurum	Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi

[Ἐγκλίσεις] sunt quinque (ut apud Latinos:

Indicativus	Ὁριστική.
Imperativus	Προστακτική.
Optativus	Εὐκτική.
Subjunctivus	Ὑποτακτική.
Infinitivus	Ἀπαρέμφατος.

REGULA.

Cùm prima persona pluralis exit in μεθα, prima dualis deest. Cùm tertia pluralis exit in σι vel ται, tertia dualis eadem est cum secunda.

Paradigma

Paradigma Primæ Conjugationis Barytonorum.

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Præsens.

S.	τύπτω	τύπτεις	τύπτει
D.		τύπτετον	τύπτετον
P.	τύπτομεν	τύπτετε	τύπτουσι.

Unde Imperfectum.

S.	ἔτυπτον	ἔτυπτες	ἔτυπτε
D.		ἐτύπτετον	ἐτυπτέτην
P.	ἐτύπτομεν	ἐτύπτετε	ἔτυπτον.

Perfectum.

S.	τέτυφα	τέτυφας	τέτυφε
D.		τετύφατον	τετύφατον
P.	τετύφαμεν	τετύφατε	τετύφασι.

Pluſq. Perfectum.

S.	ἐτετύφην	ἐτέτυφης	ἐτέτυφει
D.		ἐτέτυφητον	ἐτετύφειτην
P.	ἐτετύφημεν	ἐτέτυφητε	ἐτετύφησαν.

Futurum primum.

S.	τύψω	τύψεις	τύψει
D.		τύψετον	τύψετον
P.	τύψομεν	τύψετε	τύψουσι.

Unde

Unde Aoriſtus primus.

S. ἔτυψα —— ἔτυψας —— ἔτυψε
D. ἐτύψαμεν —— ἐτύψατον —— ἐτυψάτην
P. ἐτύψαμεν —— ἐτύψατε —— ἔτυψαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἔτυπον —— ἔτυπες —— ἔτυπε
D. ἐτύπετον —— ἐτυπέτην
P. ἐτύπομεν —— ἐτύπετε —— ἔτυπον.

Unde Futurum ſecundum.

S. τυπῶ —— τυπεῖς —— τυπεῖ
D. τυπεῖτον —— τυπεῖτον
P. τυποῦμεν — τυπεῖτε — τυποῦσι.

Modi Imperativi

Præſens & Imperfectum.

S. τύπε —— τυπέτω
D. τύπετον —— τυπέτων
P. τύπετε —— τυπέτωσαν.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

S. τέτυφε —— τετυφέτω
D. τετύφετον —— τετυφέτων
P. τετύφετε —— τετυφέτωσαν.

Aoriſtus

Aoriſtus primus.

S. τύψον ——— τυψάτω
D. τύψαιον ——— τυψάτων
P. τύψαιε ——— τυψάταϛ.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπε ——— τυπέτω
D. τύπέιον ——— τυπέτων
P. τύπέιε ——— τυπέτωϛ.

Modi Optativi

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτοιμι — τύπτοις — τύπτοι
D. τύπτοιτον ——— τυπτοίτην
P. τύπτοιμεν — τύπτοιτε — τύπτοιεν.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

S. τετύφοιμι — τετύφοις — τετύφοι
D. τετύφοιτον ——— τετυφοίτην
P. τετύφοιμεν — τετύφοιτε — τετύφοιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι — τύψοις — τύψοι
D. τύψοιτον ——— τυψοίτην
P. τύψοιμεν — τύψοιτε — τύψοιεν.

Aoriſtus primus.

S.	τύψαιμι	τύψαις	τύψαι
D.	τύψαιτον		τυψαίτην
P.	τύψαιμεν	τύψαιτε	τύψαιεν.

Aoriſtus Æolicus, &c.

S.	τύψειε	τύψειας	τύψῑε
D.	τυψείατον		τυψειάτην
P.	τυψείαμεν	τυψείατε	τύψειαν.

Aoriſtus ſecundus.

S.	τύποιμι	τύποις	τύποι
D.	τύποιτον		τυποίτην
P.	τύποιμεν	τυποῖτε	τύποιεν.

Futurum ſecundum.

S.	τυποῖμι	τυποῖς	τυποῖ
D.	τυποῖτον		τυποίτην
P.	τυποῖμεν	τυποῖτε	τυποῖεν.

Modus Subjunctivus.

Præſens & Imperfectum. ἐὰν

S.	τύπτω	τύπτῃς	τύπτῃ
D.	τύπτητον		τύπτητον
P.	τύπτωμεν	τύπτητε	τύπτωσι.

Perfectum

Perfectum & Pluſq. Perfectum. ἐὰν

S. τετύφω——τετύφῃς——τετύφῃ
D. τετύφητον——τετύφητον
P. τετύφωμεν——τετύφητε——τετύφωσι.

Aoriſtus primus. ἐὰν

S. τύψω——τύψῃς——τύψῃ
D. τύψητον——τύψητον
P. τύψωμεν——τύψητε——τύψωσι.

Aoriſtus ſecundus. ἐὰν

S. τύπω——τύπῃς——τύπῃ
D. τύπητον——τύπητον
P. τύπωμεν——τύπητε——τύπωσι.

Modus Infinitivus.

Præſens & Imperfectum τύπτειν.
Perfect. & Pluſq. Perfect. τετυφέναι.
Futurum primum——τύψειν.
Aoriſtus primus——τύψαι.
Aoriſtus ſecundus——τυπεῖν.
Futurum ſecundum——τυπεῖν.

Participium.

Præſens & Imperfectum

Maſc. ὁ τύπτων——τοῦ τύπτοντος.
Fœm. ἡ τύπτουσα——τῆς τυπτούσης.
Neut. τὸ τύπτον——τοῦ τύπτοντος.

Perfectum

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

Maſc. ὁ τετυφὼς — τοῦ τετυφότος
Fœm. ἡ τετυφυῖα — τῆς τετυφυίας
Neut. τὸ τετυφὸς — τοῦ τετυφότος

Futurum primum.

Maſc. ὁ τύψων — τοῦ τύψοντος
Fœm. ἡ τύψουσα — τῆς τυψούσης
Neut. τὸ τύψον — τοῦ τύψοντος

Aoriſtus primus.

Maſc. ὁ τύψας — τοῦ τύψαντος
Fœm. ἡ τύψασα — τῆς τυψάσης
Neut. τὸ τύψαν — τοῦ τύψαντος.

Aoriſtus ſecundus.

Maſc. ὁ τυπὼν — τοῦ τυπόντος
Fœm. ἡ τυποῦσα — τῆς τυπούσης
Neut. τὸ τυπὸν — τοῦ τυπόντος.

Futurum ſecundum.

Maſc. ὁ τυπῶν — τοῦ τυποῦντος
Fœm. ἡ τυπέσα — τῆς τυπέσης
Neut. τὸ τυποῦν — τοῦ τυποῦντος.

Cognata Tempora in Voce Activa.

Præſens. τύπτω — τύπτε — τύπτοιμι
— τύπτω — τύπτῃ — τύπτων.

Imperfectum.

Imperfectum. ἔτυπτον.
Perfectum. τέτυφα —— τέτυφε —— τέτυφοιμι —— τέτυφω —— τετυφέναι —— τετυφώς.
Pluſquam Perfectum. ἐτετύφειν.
Futurum primum. τύψω —— τύψοιμι —— τύψειν —— τύψων.
Aoriſtus primus. ἔτυψα —— τύψον —— τύψαιμι —— τύψω —— τύψαι —— τύψας.
Aoriſtus ſecundus. ἔτυπον —— τύπε —— τύποιμι —— τύπω —— τυπεῖν —— τυπών.
Futurum ſecundum. τυπῶ —— τυποῖμι τυπεῖν —— τυπῶν.

Paradigma Verbi Paſſivi.

Modi Indicativi

Præſens.

S. τύπτομαι —— τύπτῃ —— τύπτεται
D. τυπτόμεθον —— τύπτεσθον —— τύπτεσθον
P. τυπτόμεθα —— τύπτεσθε —— τύπτονται.

Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην —— ἐτύπτου —— ἐτύπτετο
D. ἐτυπτόμεθον —— ἐτύπτεσθον —— ἐτύπτεσθην
P. ἐτυπτόμεθα —— ἐτύπτεσθε —— ἐτύπτοντο.

Perfectum.

S. τέτυμμαι —— τέτυψαι —— τέτυπται
D. τετύμμεθον —— τέτυφθον —— τέτυφθον
P. τετύμμεθα —— τέτυφθε —— τετυμμένοι εἰσί.

Pluſquam

Pluſquam Perfectum.

S. ἐτετύμμην—ἐτέτυψο—ἐτέτυπτο
D. ἐτετύμμεθον—ἐτέτυφθον—ἐτετύφθην
P. ἐτετύμμεθα—ἐτέτυφθε—ἐτετυμμένοι ἦσαν.

Aoriſtus primus.

S. ἐτύφθην—ἐτύφθης—ἐτύφθη
D. ἐτύφθημεν—ἐτυφθήτην
P. ἐτύφθημεν—ἐτύφθητε—ἐτύφθησαν.

Futurum primum.

S. τυφθήσομαι—τυφθήσῃ—τυφθήσεται
D. τυφθησόμεθον—τυφθήσεσθον—εσθον
P. τυφθησόμεθα—τυφθήσεσθε—τυφθήσονται.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἐτύπην—ἐτύπης—ἐτύπη
D. ἐτύπημεν—ἐτυπήτην
P. ἐτύπημεν—ἐτύπητε—ἐτύπησαν.

Futurum ſecundum.

S. τυπήσομαι—τυπήσῃ—τυπήσεται
D. τυπησόμεθον—τυπήσεσθον—ήσεσθον
P. τυπησόμεθα—τυπήσεσθαι—ήσονται.

Paullò pòſt Futurum.

S. τελύμαι—τελύῃ—τελύται.
D. τελυμεθον—τελύεσθον—τελύεσθον
P. τελυμεθα—τελύεσθε—τελύονται.

Mediæ

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτε——τυπτέτω
D. τύπτετον——τυπτέτων
P. τύπτετε——τυπτέτωσαν.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

S. τέτυφθι——τετύφθω
D. τέτυφθον——τετύφθων
P. τέτυφθε——τετύφθωσαν.

Aoriſtus primus.

S. τύψον——τυψάτω
D. τύψατον——τυψάτων
P. τύψατε——τυψάτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπηθι——τυπήτω
D. τύπητον——τυπήτων
P. τύπητε——τυπήτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τυπτοίμην——τύπτοιο——τύπτοιτο
D. τυπτοίμεθον——τύπτοισθον——τύπτοισθον
P. τυπτοίμεθα——τύπτοισθε——τύπτοιντο.

Perfectum

Perfectum & Plusq. Perfectum.

S. τέτυμμαι — εἶμαι — εἶσαι — ἐστὶ
D. τέτυμμεθον — ἔσθον — ἐστὸν — εἶσθον
P. τέτυμμεθα — ἐσμὲν — ἔστε — εἰσὶ.

Aoristus primus.

S. τυφθείην — τυφθείης — τυφθείη
D. τυφθείητον — τυφθείτην
P. τυφθείημεν — τυφθείητε — τυφθείησαν.

Futurum primum.

S. τυφθησοίμην — τυφθήσοιο — τυφθήσοιτο
D. τυφθησοίμεθον — τυφθήσοισθον — σοίσθην
P. τυφθησοίμεθα — τυφθήσοισθε — τυφθήσοιντο.

Aoristus secundus.

S. τυπείην — τυπείης — τυπείη
D. τυπείητον — τυπείτην
P. τυπείημεν — τυπείητε — τυπείησαν.

Futurum Secundum.

S. τυπησοίμην — τυπήσοιο — τυπήσοιτο
D. τυπησοίμεθον — τυπήσοισθον — σοίσθην
P. τυπησοίμεθα — τυπήσοισθε — τυπήσοιντο

Paullò pòst Futurum.

S. τετυφοίμην — τετύφοιο — τετύφοιτο
D. τετυφοίμεθον — τετύφοισθον — τετυφοίσθην
P. τετυφοίμεθα — τετύφοισθε — τετύφοιντο.

Modus

Modi Subjunctivi

Præsens & Imperfectum. ἐὰν

S.	τύπτω-μαι	τύπτῃ	τύπτῃ
D.	τυπτώμεθον	τύπτησθον	τύπτησθον
P.	τυπτώμεθα	τύπτησθε	τύπτωνται.

Perfectum & Pluſq. Perfectum. ἐὰν

S.	τετυμμένος	ὦ	ᾖς	ᾖ
D.	τετυμμένω	ἦτον	ἦτον
P.	τετυμμένοι	ὦμεν	ἦτε	ὦσι.

Aoriſtus primus. ἐὰν

S.	τυφθῶ	τυφθῇς	τυφθῇ
D.		τυφθῆτον	τυφθῆτον
P.	τυφθῶμεν	τυφθῆτε	τυφθῶσι.

Aoriſtus ſecundus. ἐὰν

S.	τυπῶ	τυπῇς	τυπῇ
D.		τυπῆτον	τυπῆτον
P.	τυπῶμεν	τυπῆτε	τυπῶσι.

Modi Infinitivi

Præsens & Imperf. — τύπτεσθαι.
Perf. & Pluſq. Perf. — τετύφθαι.
Aoriſtus primus. — τυφθῆναι.
Futurum primum. — τυφθήσεσθαι.
Aoriſtus ſecundus. — τυπῆναι.
Futurum ſecundum. — τυπήσεσθαι.
Paullò pòſt Fut. — τετυψεσθαι.

Participium.

Præsens & Imperfectum

Masc.	ὁ τυπτόμενος	τοῦ	τυπτομένου
Fœm.	ἡ τυπτομένη	τῆς	τυπτομένης
Neut.	τὸ τυπτόμενον	τοῦ	τυπτομένου

Perfectum & Plusq. Perfectum.

Masc.	ὁ τετυμμένος	τοῦ	τετυμμένου
Fœm.	ἡ τετυμμένη	τῆς	τετυμμένης
Neut.	τὸ τετυμμένον	τοῦ	τετυμμένου.

Aoristus primus.

Masc.	ὁ τυφθεὶς	τοῦ	τυφθέντος
Fœm.	ἡ τυφθεῖσα	τῆς	τυφθείσης
Neut.	τὸ τυφθὲν	τοῦ	τυφθέντος.

Futurum primum.

Masc.	ὁ τυφθησόμενος	τοῦ	τυφθησομένου
Fœm.	ἡ τυφθησομένη	τῆς	τυφθησομένης
Neut.	τὸ τυφθησόμενον	τοῦ	τυφθησομένου.

Aoristus secundus.

Masc.	ὁ τυπησόμενος	τοῦ	τυπησομένου
Fœm	ἡ τυπησομένη	τῆς	τυπησομένης
Neut.	τὸ τυπησόμενον	τοῦ	τυπησομένου.

Paullò pòst Futurum.

Masc.	ὁ τελυφόμενος	τοῦ	τελυφομένου
Fœm.	ἡ τελυφομένη	τῆς	τελυφομένης
Neut.	τὸ τελυφόμενον	τοῦ	τελυφομένου.

Cogna

Cognata Tempora in Voce Paſſiva.

Præſens. τύπτομαι — τύπτῃ — τυπτοίμην — τυπτῶμαι — τύπτεσθαι — τυπτόμενος.

Imperfectum. ἐτυπτόμην.

Perfectum. τέτυμμαι — τέτυψο — τετύμμενος εἶμι — τετυμμένος ὦ — τετύφθαι — τετυμμένος.

Pluſq. Perfectum. ἐτετύμμην.

Aoriſtus primus. ἐτύφθην — τύφθητι — τυφθείην — τυφθῶ — τυφθῶμαι — τυφθείς.

Futurum primum. τυφθήσομαι — τυφθησοίμην — τυφθήσεσθαι — τυφθησόμενος.

Aoriſtus ſecundus. ἐτυπόμην — τύπηθι — τυπείην — τυπῶ — τυπῶμαι — τυπείς.

Futurum ſecundum. τυπήσομαι — τυπησοίμην — τυπήσεσθαι — τυπησόμενος.

Paullò pòſt Futurum. τετύψομαι — τετυψοίμην — τετύψεσθαι — τετυψόμενος.

Paradigma Verbi Medii.

Modi Indicativi

Præsens

Est idem cum Præsenti Passivo.

Imperfectum

Est idem cum Imperfecto Passivo.

Perfectum.

S.	τέτυφα	τέτυφας	τέτυφε
D.	τετύφαμον		τετύφατον
P.	τετύφαμεν	τετύφατε	τετύφασι.

Pluſq. Perfectum.

S.	ἐτετύφειν	ἐτετύφεις	ἐτετύφει
D.	ἐτετύφεητον		ἐτετύφειτον
P.	ἐτετύφειμεν	ἐτετύφειτε	ἐτετύφεισαν.

Aoriſtus primus.

S.	ἐτυψάμην	ἐτύψω	ἐτύψατο
D.	ἐτυψάμεθον	ἐτύψασθον	ἐτυψάσθην
P.	ἐτυψάμεθα	ἐτύψασθε	ἐτύψαντο.

Futurum Primum.

S.	τυψοῦμαι	τυψῇ	τυψεῖται
D.	τυψούμεθον	τυψεῖσθον	τυψεῖσθον
P.	τυψούμεθα	τυψεῖσθε	τυψοῦνται.

Aoriſtus

Aoriſtus ſecundus.

S. ἐτυπόμην — ἐτύπου — ἐτύπετο
D. ἐτυπόμεθον — ἐτύπεσθον — ἐτυπέσθην
P. ἐτυπόμεθα — ἐτύπεσθε — ἐτύποντο.

Futurum ſecundum.

S. τυπήσομαι — τυπῆ — τυπεῖται
D. τυπησόμεθον — τυπεῖσθον — τυπεῖσθον
P. τυπησόμεθα — τυπεῖσθε — τυποῦνται.

Modi Imperativi

Præſens & Imperfectum.

S. τύπηθι — τυπηέσθω
D. τύπεσθον — τυπέσθων
P. τύπεσθε — τυπέσθωσαν.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

S. τέτυπε — τετυπέτω
D. τετύπετον — τετυπέτων
P. τετύπετε — τετυπέτωσαν.

Aoriſtus primus.

S. τύψαι — τυψάσθω
D. τύψασθον — τυψάσθων
P. τύψασθε — τυψάσθωσαν.

Aoristus secundus.

S. τύπε ——— τυπέσθω
D. τυπέσθον ——— τυπέσθων
P. τύπεσθε ——— τυπέσθωσ.

Modi Optativi

Præsens & Imperfectum.

S. τυπτοίμην — τύπτοιο — τύπτοιτο
D. τυπτοίμεθον — τύπτοισθον — τυπτοίσθ
P. τυπτοίμεθα — τύπτοισθε — τύπτοιν

Perfectum & Plusq. Perfectum.

S. τετύφοιμι — τετύφοις — τετύφοι
D. τετύφοιτον — τετυφοίτη
P. τετύφοιμεν — τετύφοιτε — τετύφοισ.

Aoristus primus.

S. τυψαίμην — τύψαιο — τύψαιτ
D. τυψαίμεθον — τύψαισθον — τυψαίσθ
P. τυψαίμεθα — τύψαισθε — τύψαιντ

Futurum primum.

S. τυψοίμην — τύψοιο — τύψοιτο
D. τυψοίμεθον — τύψοισθον — τυψοίσθ
P. τυψοίμεθα — τύψοισθε — τύψοιντ

Aoristu

Aoriſtus ſecundus.

S. τυποίμι——τύποις——τύποι
D. τυποίμεθον——τύποιθον——τυποίσθων
P. τυποίμεθα——τύποιτε——τύποιεν.

Futurum ſecundum.

S. τυποίμι——τυποῖς——τυποῖ
D. τυποίμεθον——τυποῖθον——τυποίσθων
P. τυποίμεθα——τυποῖτε——τυποῖεν.

Modi Subjunctivi

Præſens & Imperfectum. ἐὰν

S. τύπτωμαι——τύπτῃ——τύπτηται, &c.
ut in Paſſivo.

Perfectum & Pluſq. Perfectum. ἐὰν

S. τετύφω——τετύφῃς——τετύφῃ
D. τετύφητον——τετύφητον
P. τετύφωμεν——τετύφητε——τετύφωσι.

Aoriſtus primus. ἐὰν

S. τύψωμαι——τύψῃ——τύψηται
D. τυψώμεθον——τύψησθον——τύψησθον
P. τυψώμεθα——τύψησθε——τύψωνται.

Aoriſtus ſecundus. ἐὰν

S. τύπωμαι——τύπῃ——τύπηται
D. τυπώμεθον——τύπησθον——τύπησθον
P. τυπώμεθα——τύπησθε——τύπωνται.

Modi Infinitivi

Præsens & Imperfect. — τύπτεσθαι.
Perfect. & Pluſq. Perf. — τέτυπτέναι.
Aoriſtus primus. — τύψαθαι.
Futurum primum. — τυψεῖθαι.
Aoriſtus ſecundus — τυπέσθαι.
Futurum ſecundum. — τυπεῖσθαι.

Participium.

Præſen. & Imperf. { τυπτόμενος, τυπτομένη, τυπτόμενον.

Perfect. & Pluſq. { τετυπώς, τετυπυῖα, τετυπός.

Aoriſtus primus. { τυψάμενος, τυψαμένη, τυψάμενον.

Aoriſtus ſecundus. { τυπόμενος, τυπομένη, τυπόμενον.

Futurum primum. { τυψόμενος, τυψομένη, τυψόμενον.

Futurum ſecundum. { τυπεύμενος, τυπευμένη, τυπεύμενον.

Cognata Tempora in Voce Media.

Præſens. τύπτομαι — τύπτῃ — τύπτοίμην — τύπτεσθαι — τυπτόμενος.

Imperfectum. ἐτυπτόμην.

Perfectum. τέτυμμαι — τέτυψαι — τετύπτοιμι — τετύπτω — τετυπέναι — τετυπώς.

Pluſquam Perfectum. ἐτετύπτην.

Aoriſtus primus. ἐτυψάμην — τύψαι τυψαίμην — τύψωμαι — τύψασθαι τυψάμενος.

Futurum primum. τύψομαι — τυψοίμην — τύψεσθαι — τυψόμενος.

Aoriſtus ſecundus. ἐτυπόμην — τυπὲ — τυποίμην — τύπωμαι — τυπέσθαι — τυπόμενος.

Futurum ſecundum. τυποῦμαι — τυποίμην — τυπεῖσθαι — τυπούμενος.

Paradigma primæ Conjugationis Barytonorum, in Activa, Passiva & Media Voce, per omnes Modos, Tempora, & Participia.

Modi Indicativi

	Act.	*Passiv.*	*Med.*
Præs.	τύπτω	τύπτομαι	τύπτομαι.
Imperf.	ἔτυπτον	ἐτυπτόμην	ἐτυπτόμην.
Perf.	τέτυφα	τέτυμμαι	τέτυπα.
Pluſq.p.	ἐτετύφειν	ἐτετύμμην	ἐτετύφην.
Aor.1.	ἔτυψα	ἐτύφθην	ἐτυψάμην.
Fut.1.	τύψω	τυφθήσομαι	τύψομαι.
Aor.2.	ἔτυπον	ἐτύπην	ἐτυπόμην.
Fut.2.	τυπῶ	τυπήσομαι	τυποῦμαι.
Paullò pòſt Futurum.		τετύψομαι.	

Modi Imperativi

Præſ.& Imp.	τύπτε	τύπτου	τύπτου.
Perf.& Pluſq.p	τέτυφε	τέτυψο	τέτυπτι.
Aoriſt.1.	τύψον	τύφθητι	τύψαι.
Aoriſt.2.	τύπε	τύπηθι	τυποῦ.

Modi Optativi

Præſ.& Im. τύπτοιμι τυπτοίμην τυπτοίμην

Perfectum

Perfect.& Pluſq.p. τέτυφοιμι—τετυμμένος εἴην—τετύποιμι.
Aor. 1. τύψαιμι—τυφθείην—τυψαίμην.
Fut. 1. τύψοιμι—τυφθησοίμην—τυψοίμην.
Aor. 2. τύποιμι—τυπείην—τυποίμην.
Fut. 1. τυποῖμι—τυπησοίμην—τυποίμην.
Paullò pòſt Futurum —τετυψοίμην.—

Modi Subjunctivi

Præſ.& Imp. τύπτω—τύπτωμαι—τύπτωμαι.
Perf.& Pluſq. τέτυφω—τετυμμένος ὦ—(τετύπω.
Aor. 1. τύψω—τυφθῶ—τύψωμαι.
Aor. 2. τύπω—τυπῶ—τύπωμαι.

Modi Infinitivi

Præſ.& Imp. τύπτειν—τύπτεσθαι—τύπτεσθαι.
Perf.& Pluſq. τετυφέναι—τετύφθαι τετυπέναι
Aor. 1. τύψαι—τυφθῆναι—τύψασθαι.
Fut. 1. τύψειν—τυφθήσεσθαι—τύψεσθαι.
Aor. 2. τυπεῖν—τυπῆναι—τυπέσθαι.
Fut. 2. τυπεῖν—τυπήσεσθαι—τυπεῖσθαι.
Paullò pòſt Futurum.—τετύψεσθαι.—

Participium.

Præſ.& Im. τύπτων τυπτόμενος. τυπτόμενος.
Perf.& Pluſq. τετυφὼς—τετυμμένος—τετυπὼς
Aor. 1. τύψας—τυφθεὶς—τυψάμενος.
Fut. 1. τύψων—τυφθησόμενος—τυψόμενος.
Aor. 2. τυπὼν—τυπεὶς—τυπόμενος.
Fut. 2. τυπῶν—τυπησόμενος—τυπούμενος.
Paullò pòſt Futurum.—τετυψόμενος.—

De Verbis *Circumflexis*, sive *Contractis*.

VErba *Circumflexa* sic dicuntur, quia circumflexum habent in ultima syllaba præsentis. *Contracta*, quia duæ syllabæ contrahuntur in unam: ut, ποιέω—ποιῶ.

Oriuntur è Verbis sextæ Conjugationis in έω, άω, όω; unde tres sunt Circumflexorum Conjugationes:

I. In έω, Fut. in ήσω, Præter. in ηκα: ut, φιλέω—φιλήσω—πεφίληκα, amo.

II. In άω, Fut. in ήσω, Præter. in ηκα: ut, τιμάω—τιμήσω—τέτιμηκα, honoro.

III. In όω, Fut. ώσω, Præter. in ωκα: ut, χρυσόω—χρυσώσω—κεχρύσωκα, deauro.

Contrahuntur Præsens & Imperfectum in Indicativo: in cæteris modis solummodò præsens. Reliqua Tempora sequuntur formam Barytonorum.

Carent Aoristo secundo, Futuro secundo, & Præterito Medio.

Ratio

Ratio Contrahendi.

In *Prima Conjugatione* ες contrahitur in ῃς: ut, φίλεε—φίλῃ : εο in ευ : ut, φιλέομαι—φιλεῦμαι. Si Vocalis longa vel diphthongus ſequitur ε, contractio fit tollendo ε : ut, φιλέω—φιλῶ, φιλέῃς—φιλεῖς, φιλέῃ—φιλεῖ.

In *Secunda Conjugatione*, ſi ο vel ω ſequitur α, fit contractio in ω : ut, τιμάω—τιμῶ, ἐτιμάομεν—ἐτιμῶμεν. Si quævis alia Vocalis vel Diphthongus ſequitur α, fit contractio in α : ut, τιμάεις—τιμᾷς, τίμαι—τίμα.

In *Tertia Conjugatione*, ſi ω vel ν ſequitur ο, fit contractio in ω: ut, χρυσόω χρυσῶ, χρυσόητε—χρυσῶτε. Si ε, vel ο, vel υ ſequitur ο, fit contractio in υ : ut, χρυσόεον—χρυσοῦν, χρυσόομεν—χρυσοῦμεν, χρυσόουσι—χρυσοῦσι. Si quævis alia Vocalis vel Diphthongus ſequitur ο, fit contractio in οι : ut, χρυσόεις—χρυσοῖς, χρυσόῃ—χρυσοῖ : Niſi in Infinitivo, qui contrahitur in υν : ut, χρυσόειν—χρυσοῦν.

Paradigmata.

Paradigmata.

Modi Indicativi Præsens.

I. Conjug.

Φιλέω-ῶ——φιλέϊς-εῖς——φιλέϊ-εῖ
φιλέε|ον-εῖτον——φιλέετον-εῖτον
φιλέομεν-ῦμεν—φιλέε|τε-εῖτε—φιλέυσι-οῦσι.

II. Conjug.

Τιμάω—ῶ——τιμάεις—ᾷς——τιμάει-ᾷ
τιμάε|ον-ᾶτον——τιμάε|ον-ᾶτον
τιμαόμεν-ῶμεν-τιμάε|τε-ᾶτε-τιμάυσι-ῶσι.

III. Conjug.

Χρυσόω-ῶ, χρυσόϊς-οῖς, χρυσόϊ-οῖ
χρυσόετον-ῦτον, χρυσόϊτον-ῦτον
χρυσόομεν-ῶμεν, χρυσόετε-ῦτε, χρυσόυσι-οῦσι

Imperfectum.

I.

Ἐφίλεον—ουν, ἐφίλεες—ες, ἐφίλεε—ει
ἐφιλέετον-εῖτον, ἐφιλείτην—είτην
ἐφιλέομεν-ῦμεν, ἐφιλέετε-εῖτε, ἐφίλεον-ουν.

II.

Ἐτίμαον-ίμων, ἐτίμαες-ίμας, ἐτίμαε-ίμα
ἐτιμάε͂λον—ᾶτον, ἐτιμαέτλω—άτλω
ἐτιμάομεν-ῶμεν, ἐτιμάε͂λε-ᾶτε, ἐτίμαον-ων.

III.

Ἐχεύσεον-ύσεν, ἐχεύσεες-ύσεις, ἐχεύσεε-ύσει
ἐχευσέε͂λον-ᾶτον, ἐχευσέτλω-ύτλω
ἐχευσόομεν-ῶμεν, ἐχευσόε͂λε-ῶτε, ἐχεύσεον-ευν

Perfectum.

I. Πεφίληκα. II. τέτιμηκαὶ
III. κεχεύσωκα ; ut, τέτυφα.

Pluſquam Perfectum.

I. Ἐπεφιλήκειν. II. ἐτετιμήκειν.
III. ἐκεχευσώκειν ; ut ἐτετύφειν.

Aoriſtus primus.

I. Ἐφίλησα. II. ἐτίμησα.
III. ἐχεύσωσα ; ut, ἔτυψα.

Futurum primum.

I. Φιλήσω. II. τιμήσω.
III. χευσώσω ; ut, τύψω.

Modi

Modi Imperativi

Præsens & Imperfectum.

I.

Φίλεε——ει,	φιλεέτω——είτω
φιλεέ[ε]οι——εῖτον,	φιλεέτων——είτων
φιλέε[ε]ε——εῖτε,	φιλεέτωσαν——είτωσαν.

II.

Τίμαε——α,	τιμαέτω——άτω
τιμάε[ε]ον——ᾶτον,	τιμαέτων——άτων
τιμάε[ε]ε——ᾶτε,	τιμαέτωσαν——άτωσαν.

III.

Χρύσοε——ου,	χρυσοέτω——ούτω
χρυσόε[ε]ον——οῦτον,	χρυσοέτων——ούτων
χρυσόε[ε]ε——οῦτε,	χρυσοέτωσαν——ούτωσαν.

Perfectum & Pluſq. Perf.

I. πεφίληκε. II. τετίμηκε.
III. κεχρύσωκε.

Aoriſtus primus.

I. Φίλησον. II. τίμησον.
III. χρύσωσον.

Modi

Modi Optativi.

Præsens.

I.

φιλέοιμι—οῖμι, φιλέοις—οῖς, φιλέοι—οῖ
φιλέοιτον—οῖτον, φιλεοίτην—οίτην
φιλέοιμεν—οῖμεν, φιλέοιτε—οῖτε, φιλέοιεν—οῖεν.

II.

Τιμάοιμι—ῷμι, τιμάοις—ῷς, τιμάοι—ῷ
τιμάοιτον—ῷτον, τιμαοίτην—ῴτην
τιμάοιμεν—ῷμεν, τιμάοιτε—ῷτε, τιμάοιεν—ῷεν.

III.

χρυσόοιμι—οῖμι, χρυσόοις—οῖς, χρυσόοι—οῖ
χρυσόοιτον—οῖτον, χρυσοοίτην—οίτην
χρυσόοιμεν—οῖμεν, χρυσόοιτε—οῖτε, όοιεν—οῖεν.

N. B. Attici & Æoles mutant *μι* in *ιω* post contractionem, & sic peculiare sibi formant tempus: ut, φιλέοιμι—οῖμι, φιλοίην—ης—η; τιμάοιμι—ῷμι, τιμῴην—ης—η; χρυσόοιμι—οῖμι—οίην—ης—η, &c.

Perfectum & Pluſq. Perf.

I. πεφιλήκοιμι. II. τετιμήκοιμι.
III. κεχρυσώκοιμι.

Aoriſtus

Aoriſtus primus.

I. Φιλήσαιμι. II. τιμήσαιμι.
III. χρυσώσαιμι.

Futurum primum.

I. Φιλήσοιμι. II. τιμήσοιμι.
III. χρυσώσοιμι.

Modi Subjunctivi

Præſens & Imperfect. Ἐὰν

I.

Φιλέω—ῶ, φιλέῃς—ῇς φιλέῃ—ῇ
φιλέηſον—ῆτον, φιλέηſον—ῆτον
φιλέωμεν—ῶμεν, φιλέητε—ῆτε, φιλέωσι—ῶσι.

II.

Τιμάω—ῶ, τιμάῃς—ᾷς, τιμάῃ—ᾷ
τιμάηſον—ᾶτον, τιμαηſον—ᾶτον
τιμάωμεν—ῶμεν, τιμάητε—ᾶτε, τιμάωσι—ῶσι.

III.

Χρυσόω—ῶ, χρυσόῃς—οῖς, χρυσόῃ—οῖ
χρυσόηſον—ῶτον, χρυσόηſοι—ῶτον
χρυσόωμεν—ῶμεν, ὑπῆτε—ῶτε, χρυσόωσι—ῶσι.

Aoriſtus

Perf. & Pluſq. Perf. ἰὰν

I. Πεφιλήκω. II. τετιμήκω.
III. κεχρυσώκω.

Aoriſtus primus. ἰὰν

I. Φιλήσω. II. τιμήσω.
III. χρυσώσω.

Modi Infinitivi

Præſens & Imperfectum.

I. φιλέϊν —— φιλεῖν.

II. τιμάειν —— τιμᾶν.

III. χρυσόειν —— χρυσοῦν.

Perfect. & Pluſq. Perf.

I. Πεφιληκέναι. II. τετιμηκέναι.
III. κεχρυσωκέναι.

Aoriſtus primus.

I. Φιλῆσαι. II. τιμῆσαι.
III. χρυσῶσαι.

Participii

Participii

Præsens & Imperfectum.

I.

φιλέων —— φιλῶν, φιλέυσα —— φιλῶσα,
φιλέον —— φιλῶν.

II.

τιμάων —— τιμῶν, τιμάυσα —— τιμῶσα,
τιμάον —— τιμῶν.

III.

χρυσόων —— χρυσῶν, χρυσόυσα —— χρυσῶσα,
χρυσόον —— χρυσῶν.

Perfect. & Pluſq. Perf.

I. πεφιληκώς. II. τετιμηκώς.
III. κεχρυσωκώς.

Aoriſtus primus.

I. φιλήσας. II. τιμήσας.
III. χρυσώσας.

Cognata Tempora in Voce Activa.

I. *Conjug.*

Præsens.

Φιλέω——ῶ, φίλεε——ει, φιλέοιμι——οῖμι,
φιλέω——ῶ, φιλέειν——εῖν, φιλέων——ῶν.

Imperfectum.

Ἐφίλεον——ουν.

Perfectum.

Πεφίληκα,——πεφίληκε,——πεφιλήκοιμι,
πεφιλήκω,——πεφιληκέναι,——
πεφιληκώς.

Plusquam Perfectum.

Ἐπεφιλήκειν.

Futurum primum.

φιλήσω,——φιλήσοιμι,——φιλήσειν,
——φιλήσων.

Aoristus primus.

Ἐφίλησα,——φίλησον,——φιλήσαιμι,
——φιλήσω,——φιλῆσαι,——φιλήσας.

II. *Conjugatio.*

II. *Conjug.*

Præsens.

Τιμάω——ῶ, τίμαι——ᾳ, τιμδοιμι——ῶμι, τιμάω——ῶ, τιμάειν——άν, τιμάων——ῶν.

Imperfectum.

Ἐτίμαον——ἐτίμων.

Perfectum.

Τέτιμηκα, ——τέτιμηκε, —— τέτιμήκοιμι, ——τέτιμήκω, ——τέτιμηκέναι, ——τέτιμηκώς.

Plusquam Perfectum.

Ἐτετιμήκειν.

Futurum primum.

Τιμήσω, ——τιμήσοιμι, ——τιμήσῃν, τιμήσων.

Aoristus primus.

Ἐτίμησα, ——τίμησον, ——τιμήσαιμι, ——τιμήσω, ——τιμῆσαι, ——τιμήσας.

III. *Conjug.*

Præsens.

Χρυσόω——ῶ, χρύσοι——ε, χρυσοῖμι——οῖμι, χρυσόω——ῶ, χρυσόειν——ῶν, χρυσόων——ῶν.

Imperfectum.

Imperfectum.

Ἐχρύσεον —— ἐχρύσουν.

Perfectum.

Κεχρύσωκα —— κεχρύσωκε —— κεχρυσωκοίμι —— κεχρύσωκα —— κεχρυσώκειναι —— κεχρυσωκώς.

Pluſquam Perfectum

Ἐκεχρυσώκειν.

Futurum primum.

Χρυσώσω —— χρυσώσοιμι —— χρυσώσειν —— χρυσώσων.

Aoriſtus primus.

Ἔχρύσωσα —— χρύσωσον —— χρυσώσαιμι —— χρυσώσω —— χρυσῶσαι —— χρυσώσας.

Vox Paſſiva.

Præſens.

I. Sing. Φιλέομαι—οῦμαι, εῖ—οῖ, εῖται—οῖται. Dual. Φιλεόμεθον—ούμεθον, έεσθον—οῖσθον, έεσθον—οῖσθον. Plur. Φιλεόμεθα—ούμεθα, έεσθε—οῖσθε, έονται—οῦνται.

II. Τιμάομαι

II.

Sing. Τιμάομαι—ῶμαι, άῃ—ᾷ, άεϑ—ᾶϑ. Dual. τιμαόμεθον—ώμεθον, άεσθον—ᾶσθον, άεσθον—ᾶσθον. Plur. τιμαόμεθα—ώμεθα, άεσθε—ᾶσθε, άονϑ—ῶνϑ.

III.

Sing. Χρυσόομαι—οῦμαι, όῃ—οῖ, όεϑ—οῦϑ. Dual. χρυσόμεθον—ούμεθον, όεσθον—οῦσθον, όεσθον—οῦσθον. Plural. χρυσόμεθα—ούμεθα, όεσθε—οῦσθε, όονϑ—οῦνϑ.

Imperfectum.

I.

Sing. Ἐφιλεόμην—ούμην, έου—οῦ, έετο—οῦτο. Dual. ἐφιλεόμεθον—ούμεθον, έεσθον—οῦσθον, εέσθην—οίσθην. Plur. ἐφιλεόμεθα—ούμεθα, έεσθε—οῦσθε, έοντο—οῦντο.

II.

Sing. Ἐτιμαόμην—ώμην, άου—ῶ, άετο—ᾶτο. Dual. ἐτιμαόμεθον—ώμεθον, άεσθον—ᾶσθον, αέσθην—άσθην. Plur. ἐτιμαόμεθα—ώμεθα, άεσθε—ᾶσθε, άοντο—ῶντο.

III.

Sing. Ἐχρυσόμην—ούμην, όου—οῦ, όετο—οῦτο. Dual. χρυσόμεθον—ούμεθον, όεσθον—οῦσθον, οέσθην—όσθην. Plur. χρυσόμεθα—ούμεθα, όεσθε—οῦσθε, όοντο—οῦντο.

Perfectum.

Perfectum.

I.

Πεφίλημαι — πεφίλησαι — πεφίλη
πεφιλήμεθον — πεφίλησθον — πεφίλησθον
πεφιλήμεθα — πεφίλησθε — πεφίλωσ.

II.

Τετίμημαι — τετίμησαι — τετίμη
τετιμήμεθον — τετίμησθον — τετίμησθον
τετιμήμεθα — τετίμησθε — τετίμωσ.

III.

Κεχεύσομαι — κεχεύσωσαι — κεχεύσω
κεχευσόμεθον — κεχεύσωσθον — κεχεύσωσθον
κεχευσόμεθα — κεχεύσωσθε — κεχεύσων.

Pluſquam Perfectum.

I. Ἐπεφιλήμην. II. ἐτετιμήμην.
III. ἐκεχευσώμην.

Aoriſtus primus.

I. Ἐφιλήθην. II. ἐτιμήθην.
ἐχευσάθην.

Futurum primum.

I. Φιληθήσομαι. II. τιμηθήσομαι.
III. χευσωθήσομαι.

Paullò pòſt Futurum.

I. Πεφιλήσομαι. II. τεθιμήσομαι.
III. κεχρυσώσομαι.

Modi Imperativi

Præſens & Imperfectum.

I.

Φιλέω—φιλῶ, φιλεέθω—φιλέσθω
φιλέεθον—έσθον, φιλεέσθων—έσθω
φιλέεθε—έσθε, φιλεέθωσαν—έσθωσαν.

II.

Τιμάω—τιμῶ, τιμαέθω—τιμάσθω
τιμάεθον—ᾶσθον, τιμαέσθων—άσθω
τιμάεθε—ᾶσθε, τιμαέθωσαν—άσθωσαν.

III.

Χρυσόω—χρυσῶ, χρυσοέθω—χρυσόσθω
χρυσόεθον—ῶσθον, χρυσοέσθων—όσθω
χρυσόεθε—ῶσθε, χρυσοέθωσαν—όσθωσαν.

Perfect. & Pluſq. Perf.

I. Πεφίλησο. II. τεθίμησο.
III. κεχρύσωσο.

Aoriſtus primus.

I. Φιλήθηθι. II. τιμήθηθι.
III. χρυσώθηθι.

Optativi

Modi Optativi

Præsens & Imperfectum.

I.

Sing. Φιλεοίμιν—οίμιν, έοι—οῖο, έοιτο—οῖτο. Dual. φιλεοίμεθον—οίμεθον, έοιθον—οῖθον, εοίσθιν—οίσθιν. Plur. φιλεοίμεθα—οίμεθα, έοισε—οῖσε, έοιντο—οῖντο.

II.

Sing. Τιμαοίμιν—ώμιν, άοιο—ῷο, άοιτο—ῷτο. Dual. τιμαοίμεθον—ώμεθον, άοιθον—ῷθον, αοίσθιν—ώσθιν Plural. τιμαοίμεθα—ώμεθα, άοισε—ῷσε, άοιντο—ῷντο.

III.

Sing. Χρυσοοίμιν—οίμιν, όοιο—οῖο, όοιτο—οῖτο. Dual. χρυσοοίμεθον—οίμεθον, όοιθον—οῖθον, ούσθιν—οίσθιν. Plur. χρυσοοίμεθα—οίμεθα, όοισε—οῖσε, όοιντο—οῖντο.

Perfect. & Plusq. Perfect.

Πεφιλήμιν—πεφιλῆο—πεφιλῆτο πεφιλήμεθον—πεφιλῆθον—πεφιλήσθιν πεφιλήμεθα—πεφιλῆσθε—πεφιλῆντο.

II.

Τελιμήμαν——τελιμῆο——τελιμῆτο
τελιμήμεθον——τελιμῆσθον——τελιμήσθων
τελιμήμεθα——τελιμῆσθε——τελιμῆντο.

III.

Κεχρυσώμαν——κεχρυσῶο——κεχρυσῶτο
κεχρυσώμεθον——κεχρυσῶσθον——ώσθων
κεχρυσώμεθα——κεχρυσῶσθε——κεχρυσῶντο.

Aoriſtus primus.

I. Φιλησάμαν. II. τιμησάμαν
III. χρυσωσάμαν.

Futurum primum.

I. Φιλησοίμαν. II. τιμησοίμαν.
III. χρυσωσοίμαν.

Paullò pòſt Futurum.

I. Πεφιλησοίμαν. II. τετιμησοίμαν.
III. κεχρυσωσοίμαν.

Modi Subjunctivi

Præſens & Imperfect. Ἐὰν

I.

Sing. Φιλέωμαι——ῶμαι, ῇ——ῇ, ῇ——ῇ
Dual.

Dual. φιλεώμεθον—ώμεθαν, έησθον—ῆσθον, έησθον—ῆσθον. Plur. φιλεώμεθα—ώμεθα, έησθε—ῆσθε, έωνϑ—ῶνϑ.

II.

Sing. Τιμάωμαι—ῶμαι, άῃ—ᾷ, άηϑ—ᾶϑ. Dual. τιμαώμεθον—τιμώμεθον, τιμάασθον—ᾶσθον, τιμάασθον—ᾶσθον, Plur. τιμαώμεθα—ώμεθα, άασθε—ᾶσθε, άωνϑ—ῶνϑ.

III.

Sing. Χρυσόωμαι—ῶμαι, όῃ—οῖ, όηϑ—ῶϑ Dual. χρυσοώμεθον—ώμεθον, όεσθον—οῦσθον, όεσθον—οῦσθον, Plur. χρυσοώμεθα—ώμεθα, όεσθε—οῦσθε, όωνϑ—ῶνϑ.

Perf. & Pluſq. Perf. ἐν

I.

Περιλῶμαι—περιλῇ—περιλῆϑ περιλώμεθον—περιλῆσθον—περιλῆσθον περιλώμεθα—περιλῆσθε—περιλῶνϑ.

II.

Τετιμᾶμαι—τετιμῆ—τετιμῆϑ τετιμάμεθον—τετιμῆσθον—τετιμῆσθον τετιμώμεθα—τετιμῆσθε—τετιμῶνϑ.

III.

Κεχρυσῶμαι—κεχρυσῷ—κεχρυσῶϑ κεχρυσώμεθον

κεχρυσώμεθον—κεχρυσῶδον—ῶδον
κεχρυσώμεθα—κεχρυσῶδε—κεχρυσῶν).

Aoriſtus primus. ἐᾶν

I. Φιληθῶ. II. τιμηθῶ.
III. χρυσωθῶ.

Modi Infinitivi

Præſens & Imperfectum.

I. Φιλέεδαι——φιλεῖδαι.
II. Τιμάεδαι——τιμᾶδαι.
III. Χρυσόεδαι——χρυσοῦδαι.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

I. Πεφιλῆδαι. II. τετιμῆδαι.
III. κεχρυσῶδαι.

Aoriſtus primus.

I. Φιληθιῦαι. II. τιμηθιᾶαι.
III. χρυσωθιῦαι.

Futurum primum.

I. Φιληθήσεδαι. II. τιμηθήσεδαι.
III. χρυσωθήσεδαι.

Paullò pòſt Futurum.

I. Πεφιλήσεδαι. II. τετιμήσεδαι.
III. κεχρυσώσεδαι.

Participii

Participii

Præsens & Imperfectum

I. Φιλεόμενος—ούμενος
II. Τιμαόμενος—ώμενος
III. Χρυσόομενος—ούμενος
} -μένη, μένον.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

I. Πεφιλημένος. II. τετίμημένος.
III. κεχρυσωμένος.

Aoriſtus primus.

I. Φιληθείς. II. τιμηθείς.
III. χρυσωθείς.

Futurum primum.

I. Φιληθησόμενος. II. τιμηθησόμενος.
III. χρυσωθησόμενος.

Paullò pòſt Futurum.

I. Πεφιλησόμενος. II. τετιμησόμενος.
III. κεχρυσωσόμενος.

Cognata Tempora in Voce Paſſiva.

I.

Præsens. Φιλέομαι——ῆμαι, φιλέι——ῆ, φιλεοίμην—οίμην, φιλέωμαι—ῶμαι, φιλέεσθαι—εῖσθαι, φιλεόμενος—ούμενος.

Imperfectum. Ἐφιλεόμην——όμην.

Perfectum. Πεφίλημαι——πεφίλησο——πεφιλήμην——πεφιλῆσθαι——πεφιλημένος.

Pluſquam Perfectum. ἐπεφιλήμην.

Aoriſtus primus. ἐφιλήθην——φιλήθητι——φιληθείην——φιληθῆ——φιληθῆναι——φιληθείς.

Futurum primum. Φιληθήσομαι——φιληθησοίμην——φιληθήσεσθαι——φιληθησόμενος.

Paullò pòſt Futurum. πεφιλήσομαι——πεφιλησοίμην——πεφιλήσεσθαι——πεφιλησόμενος.

II.

Præſens. Τιμάομαι——ῶμαι, τιμάᾳ——ᾷ, τιμαοίμην——ῴμην, τιμάασθαι——ῶσθαι, τιμάεσθαι——τιμᾶσθαι, τιμαόμενος——τιμώμενος.

Imperfectum. ἐτιμαόμην——ἐτιμώμην.

Perfectum. Τετίμημαι——τετίμησο——τετιμήμην——τετιμᾶσθαι——τετιμῆσθαι——τετιμημένος.

Pluſquam Perfectum. Ἐτετιμήμην.

Aoriſtus primus. Ἐτιμήθην——τιμήθητι——τιμηθείην——τιμηθῆ——τιμηθῆναι——τιμηθείς.

Futurum

Futurum primum. τιμηθήσομαι——τιμηθησοίμιν——τιμηθήσεσθαι——τιμηθησόμενος.

Paullò pòst Futurum, τετιμήσομαι——τετιμησοίμιν——τετιμήσεσθαι——τετιμησόμενος.

III.

Præsens. χρυσόομαι——οῦμαι, χρυσόω——ῶ, χρυσοοίμιν——οίμιν, χρυσόωμαι——ῶμαι, χρυσόεσθαι——οῦσθαι, χρυσούμενος——ούμενος.

Imperfectum. Ἐχρυσούμιν——ἐχρυσούμιν.

Perfectum. κεχρύσωμαι——κέχρυσωσο——κεχρυσώμιν——κεχρυσῶμαι——κεχρυσῶσθαι κεχρυσωμένος.

Plusquam Perfectum. Ἐκεχρυσώμιν.

Aoristus primus. Ἐχρυσώθιν——χρυσώθητι——χρυσωθείην——χρυσωθῶ——χρυσωθῆναι——χρυσωθείς.

Futurum primum. Χρυσωθήσομαι——χρυσωθησοίμιν——χρυσωθήσεσθαι——χρυσωθησόμενος.

Paullò pòst Futurum. Κεχρύσωσομαι——κεχρυσωσοίμιν——κεχρυσώσεσθαι——κεχρυσωσόμενος.

Vox Media.

Modi Indicativi

Præſens & Imperfectum ut in *Paſſiva Voce.*

Perfecto & Pluſq. Perfecto caret.

Aoriſtus primus.

I. Ἐφιλησάμην — } — ω — αλο:
II. Ἐτιμησάμην — } ut ἐτυψάμην.
III. Ἐχρυσωσάμην — }

Futurum primum.

I. Φιλήσομαι. II. τιμήσομαι.
III. χρυσώσομαι.

Modi Imperativi

Aoriſtus primus.

I. Φίλησαι. II. τίμησαι.
III. χρύσωσαι.

Modi Optativi

Aoriſtus primus.

I. Φιλησαίμην. II. τιμησαίμην.
III. χρυσωσαίμην.

Futurum

Futurum primum.

I. φιλησοίμιν. II. τιμησοίμιν.
III. χρυσωσοίμιν.

Modi Subjunctivi

Aoriſtus primus. ἐὰν

I. φιλήσωμαι. II. τιμήσωμαι.
III. χρυσώσωμαι.

Modi Infinitivi

Aoriſtus primus.

I. φιλήσασθαι. II. τιμήσασθαι.
III. χρυσώσασθαι.

Futurum primum.

I. φιλήσεσθαι. II. τιμήσεσθαι.
III. χρυσώσεσθαι.

Participii

Aoriſtus primus.

I. φιλησάμενος. II. τιμησάμενος.
III. χρυσωσάμενος.

Futurum primum.

I. φιλησόμενος. II. τιμησόμενος.
III. χρυσωσόμενος.

Cognata

Cognata Tempora in Voce Media.

Aoriſtus primus.

I. Ἐφιλησάμην — φίλησαι — φιλησαίμην — φιλήσωμαι — φιλήσασθαι — φιλησάμενος.

II. Ἐτιμησάμην — τίμησαι — τιμησαίμην — τιμήσωμαι — τιμήσασθαι — τιμησάμενος.

III. Ἐχρυσωσάμην — χρύσωσαι — χρυσωσαίμην — χρυσώσωμαι — χρυσώσασθαι — χρυσωσάμενος.

Futurum primum.

I. Φιλήσομαι — φιλησοίμην — φιλήσεσθαι — φιλησόμενος.

II. τιμήσωμαι — τιμησοίμην — τιμήσεσθαι — τιμησόμενος.

III. Χρυσώσομαι — χρυσωσοίμην — χρυσώσεσθαι — χρυσωσόμενος.

Atque hæc omnia ſequuntur legem Barytonorum.

De

De Verbis in μι.

Quatuor ſunt Conjugationes Verborum in μι, quæ profluunt è Verbis ſextæ Conjugationis in

έω: } ut, à { θέω, τίθημι pono.
άω: } ut, à { ϛάω, ἵϛημι ſtatuo.
όω: } ut, à { δόω, δίδωμι do.
ύω: } ut, à { ζεύγνύω, ζεύγνυμι jungo.

Fiunt Verba in μι tribus modis:

1. Mutando ω ultimam ſyllabam in μι.
2. Vertendo penultimam in ſuam longam, ſi ſit mutabilis: ut, θέω—τίθημι, δόω—δίδωμι.
3. Præponendo Reduplicationem.

Reduplicatio duplex eſt:

Propria, cùm vel repetitur prima conſonans thematis cum ι: ut, δόω—δίδωμι; vel tenuis pro aſpirata: ut, θέω—τίθημι.

Impropria, cùm ι tantùm præfigitur: idque fit cùm verbum incipiat à ϛ: ut, ϛάω—ἵϛημι; vel à vocali: ut, ἵω—ἵημι.

In quarta Conjugatione nulla eſt reduplicatio, ſed tantùm ω mutatur in μι.

Quædam

Quædam sunt sine reduplicatione: ut, φημὶ dico, σβέννυμι extinguo, ἅλλομαι capio, &c.

Destituuntur Verba in μι Futuro secundo, Præterito Medio, & Aoristo secundo Passivo.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus. Reliqua tempora à Barytonis petenda.

Verba quartæ Conjugationis, si dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum: si trissyllaba sunt, non ultra Imperfectum flectuntur.

Carent etiam Modo Optativo & Subjunctivo.

Paradigmata Verborum in μι.

Vox Activa.

Modi Indicativi Præsens.

I. Τίθημι — τίθης — τίθησι
τίθετον — τίθετον
τίθεμεν — τίθετε — τιθέασι. Ionicè τιθέασι.

II. Ἵστημι — ἵστης — ἵστησι
ἵστατον — ἵστατον
ἵσταμεν — ἵστατε — ἱστᾶσι.

III. Δίδωμι — δίδως — δίδωσι
δίδοτον — δίδοτον
δίδομεν — δίδοτε — διδοῦσι.

IV. Ζεύγνυμι

IV. Ζεύγνυμι — ζεύγνις — ζεύγνυσι
ζεύγνυτον — ζεύγνυτον
ζεύγνυμεν — ζεύγνυτε — ζεύγνῦσι.

Imperfectum.

I. Ἔτίθην — ἐτίθης — ἐτίθη
ἐτίθετον — ἐτιθέτην
ἐτίθεμεν — ἐτίθετε — ἐτίθεσαν.

II. Ἦσην — ἦσης — ἦση
ἦστον — ἑστάτην
ἦσαμεν — ἦστε — ἦσαν.

III. Ἐδίδων — ἐδίδους — ἐδίδου
ἐδίδοτον — ἐδιδότην
ἐδίδομεν — ἐδίδοτε — ἐδίδοσαν.

IV. Ἐζεύγνυν — ἐζεύγνις — ἐζεύγνυ
ἐζεύγνυτον — ἐζεύγνύτην
ἐζεύγνυμεν — ἐζεύγνυτε — ἐζεύγνυσαν.

In numero singulari, & tertiâ plurali usitatior est forma contracta: ut, à τιθέω — τιθῶ, ἑστάω — ἑστῶ, διδόω — διδῶ.

Ἔτίθην — ἐτίθεις — ἐτίθει	ἐτίθεν.
Ἦσων — ἦσας — ἦστα	ἦστον.
Ἐδίδουν — ἐδίδους — ἐδίδου	ἐδίδουν.

Perfectum.

1. Τέθεικα pro τέθηκα, Boeoticé.

2. Ἕστακα pro ἕστηκα, à Fut. στήσω, ad differentiam τῦ ἕστηκα Præt. Med. ab ἑστήκω.

3. Δέδωκα,

3. Δέδωκα.

Pluſquam Perfectum.

1. ἐτεθείκειν. 2. ἑσάκειν. 3. ἐδεδώκειν.

Aoriſtus primus.

1. ἔθηκα. 2. ἔστησα. 3. ἔδωκα.

Aoriſtus ſecundus.

I. Ἔθλω——ἔθης——ἔθη
ἔθετον——ἐθέτην
ἔθεμεν——ἐθέτε——ἔθεσαν.

II. Ἔστω——ἔστης——ἔστη
ἔστητον——ἐστήτην
ἔστημεν——ἔστητε——ἔστησαν.

III. Ἔδων——ἔδως——ἔδω
ἔδοτον——ἐδότην
ἔδομεν——ἔδοτε——ἔδοσαν.

Futurum Primum.

1. θήσω. 2. στήσω. 3. δώσω.

Modi Imperativi

Præſens & Imperfectum.

I. Τίθει——τιθέτω
τίθετον——τιθέτων
τίθετε——τιθέτωσαν.

II. Ἴσταθι

II. Ἵσαθι ——— ἱςάτω
ἵςατον ——— ἱςάτων
ἵςατε ——— ἱςάτωσαν.

III. Δίδοθι ——— διδότω
δίδοτον ——— διδότων.
δίδοτε ——— διδότωσαν.

IV. Ζώγνυθι ——— ζωγνύτω
ζώγνυτον ——— ζωγνύτων
ζώγνυτε ——— ζωγνύτωσαν.

Perfectum & Plusq. Perfectum.

1. τέθεικα. 2. ἕσακα. 3. δέδωκα.

Aoristus primus.

1. ἔθηκον. 2. σῆσον. 3. δῶκον.

Aoristus secundus.

I. Θὲς ——— θέτω
θέτον ——— θέτων
θέτε ——— θέτωσαν.

II. Στῆθι ——— στήτω
στῆτον ——— στήτων
στῆτε ——— στήτωσαν.

III. Δὸς ——— δότω
δότον ——— δότων
δότε ——— δότωσαν.

Modi Optativi

Præsens & Imperfectum.

I. Τιθείλω ——— τιθείης ——— τιθείη
τιθείητον ——— τιθειήτην
τιθείημεν — τιθείητε — τιθείησ & τιθεῖεν.

II. Ἱσαίλω

II. ἵσαλλω——ἵσαις——ἵσαι
ἵσαιτον——ἵσαιτω
ἵσαιμεν——ἵσαιτε——ἵσαιεν & ἵσαεν.

III. διδοιλω——διδοις——διδοι
διδοιτον——διδοιτω
διδοιμεν——διδοιτε——διδοιεν & ——οιεν.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

1. τεθείκοιμι. 2. ἑσάκοιμι. 3. δεδώκοιμι.

Aoriſtus primus.

1. θήκαιμι. 2. σήσαιμι. 3. δώκαιμι.

Aoriſtus ſecundus.

I. θείλω——θεις——θει, &c.

II. ſαιλω——ſαις——ſαι, &c.

III. δοιλω——δοις——δοι, &c.
Atticè δῶλω——δῳς——δῴ, &c.

Futurum primum.

1. θήσοιμι. 2. σήσοιμι. 3. δώσοιμι.

Modi Subjunctivi

Præſens & Imperfectum. ἐὰν

I. τιθῶ——τιθῇς——τιθῇ
τιθῆτον——τιθῆτον
τιθῶμεν——τιθῆτε——τιθῶσι.

II. ἱσῶ

II. ἱςᾶ — ἱςᾶς — ἱςᾶ
ἱςᾶτον — ἱςᾶτον
ἱςᾶμὲν — ἱςᾶτε — ἱςᾶσι.

III. δίδω — δίδως — δίδω
δίδωτον — δίδωτον
δίδομὲν — δίδοτε — δίδοσι.

Perfectum & Pluſq. Perfectum. ἰὰν

1. τεθείκω. 2. ἑςάκω. 3. δεδώκω.

Aoriſtus primus. ἰὰν

1. θήκω. 2. θῆσω. 3. δῶκα — γε — ῃ, &c.

Aoriſtus ſecundus. ἰὰν

I. θῶ — θῇς — θῇ, &c.
II. σῶ — σῇς — σῇ, &c.
III. δῶ — δῷς — δῷ, &c.

Modi Infinitivi

Præſens & Imperfectum.

1. τιθέναι. 2. ἱςάναι. 3. δίδόναι.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

1. τεθεικέναι. 2. ἑςακέναι. 3 δεδωκέναι.

Aoriſtus primus.

1. θῆκαι. 2. σῆσαι. 3. δῶκαι.

Aoriſtus

Aoriſtus ſecundus.

1. θεῖναι. 2. ſτῶναι. 3. δῦναι.

Futurum primum.

1. θήσω. 2. ſτήσω. 3. δώσειν.

Participii

Præſens & Imperfectum.

1. τιθεὶς——τιθεῖσα——τιθὲν, &c.
2. ἱſτὰς——ἱſτᾶσα——ἱſτὰν, &c.
3. διδοὺς——διδοῦσα——διδὸν, &c.
4. ζευγνὺς—ζευγνῦσα—ζευγνῦν, &c.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

1. τεθηκώς. 2. * ἑſτακώς. 3. δεδωκώς.
* *Ionicè* ἑſτεὼς: & craſi Atticâ ἑſτὼς ——ῶσα—ὼς, ὥτ⊙—ὼσης—ὥτ⊙, &c.

Aoriſtus primus.

1. θῆκας inuſitat. 2. ſτῆσας. 3. δῶκας inuſitatum.

Aoriſtus ſecundus.

1. θεὶς——θεῖσα——θὲν, &c.
2. ſτὰς——ſτᾶσα——ſτὰν, &c.
3. δοὺς——δοῦσα——δὸν, &c.

Cognata

Cognata Tempora in Voce Activa.

Præsens.

I. Τίθημι——τίθεῖς——τιθείλω——τιθῶ τιθέναι——τιθείς.

II. Ἵστημι——ἵστασθι——ἱστάιλω——ἱστῶ——ἱστάναι——ἱστάς.

III. δίδωμι——δίδοθι——διδοίλω——διδῶ——διδόναι——διδούς.

IV. ζεύγνυμι——ζεύγνυθι——ζεύγνυῶαι ζεύγνυς.

Imperfectum.

I. ἐτίθλω. 2. ἵσλω. 3. ἐδίδων. 4. ἐζεύγνυω.

Perfectum.

I. τέθϕα——τέθϕκε——τεθείκοιμι——τεθείκα——τεθϕκέναι——τεθϕκάς.

II. ἕσαχα——ἕσαχε——ἑσάκοιμι——ἑσάκω——ἑσαχέναι——ἑσακώς.

III. δέδωκα——δέδωκε——δεδώκοιμι δεδώκω——δεδωκέναι——δεδωκάς.

XOV

Pluſq. Perfectum.

I. ἐτεθείκϕν. 2. ἑσάκϕν. 3. ἐδεδώκϕν.

Aoriſtus

Aoriſtus primus.

1. ἔθηκα —— θῆκον —— θήκαιμι —— θήκω —— θῆναι —— θήκας ; Sed exm Indicativum, inuſitata.

2. ἔστησα —— στῆσον —— στήσαιμι —— στήσω —— στῆσαι —— στήσας.

3. ἔδωκα —— δῶκον —— δώκαιμι —— δώκω —— δῶναι —— δώκας ; inuſitat.

Aoriſtus ſecundus.

1. ἔθλω-θὲς-θείλω-θῶ-θεῖναι-θείς.

2. ἔστω-στῆθι-σταίλω-στῶ-στῆναι-στάς.

3. ἔδων-δὸς-δοίλω-δῶ-δοῦναι-δούς.

Futurum primum.

1. θήσω—θήσοιμι—θήσφν—θήσων.

2. στήσω—στήσοιμι—στήσφν—στήσων.

3. δώσω—δώσοιμι—δώσφν—δώσων.

Vox

Vox Passiva.

Modi Indicativi

Præsens.

I. Τίθεμαι——*τίθεσαι——τίθεται
τιθέμεθον——τίθεσθον——τίθεσθον
τιθέμεθα——τίθεσθε——τίθενται.

II. Ἵεμαι——*ἵεσαι——ἵεται
ἱέμεθον——ἵεσθον——ἵεσθον
ἱέμεθα——ἵεσθε——ἵενται.

* Pro τίθεσαι & ἵεσαι Attici non rarò utuntur τίθῃ & ἵῃ ad formam Barytonorum: ut, τύπτομαι——ᾗ——εται.

III. Δίδομαι——δίδοσαι——δίδοται
διδόμεθον——δίδοσθον——δίδοσθον
διδόμεθα——δίδοσθε——δίδονται.

I. Ζώγνυμαι——ζώγνυσαι——ζώγνυται
ζωγνύμεθον——ζώγνυσθον——ζώγνυσθον
ζωγνύμεθα——ζώγνυσθε——ζώγνυνται.

Imperfectum.

I. Ἐτιθέμην——ἐτίθεσο——ἐτίθετο
ἐτιθέμεθον——ἐτίθεσθον——ἐτιθέσθην
ἐτιθέμεθα——ἐτίθεσθε——ἐτίθεντο.

II. Ἱέμην

II. Ἱσάμην——ἵσασο——ἵσατο
ἱσάμεθον——ἵσασθον——ἱσάσθην
ἱσάμεθα——ἵσασθε——ἵσαντο.

III. Ἐδιδόμην——ἐδίδοσο——ἐδίδοτο
ἐδιδόμεθον——ἐδίδοσθον——ἐδιδόσθην
ἐδιδόμεθα——ἐδίδοσθε——ἐδίδοντο.

IV. Ἐζεύγνυμην——ἐζεύγνυσο——ἐζεύγνυτο
ἐζευγνύμεθον——ἐζεύγνυσθον——ἐζευγνύσθην
ἐζευγνύμεθα——ἐζεύγνυσθε——ἐζεύγνυντο.

Perfectum.

I. τέθειμαι——τέθεισαι——τέθειται
τεθείμεθον——τέθεισθον——τέθεισθον
τεθείμεθα——τέθεισθε——τέθειται.

II. ἕσαμαι——ἕσασαι——ἕσται
ἑσάμεθον——ἕσασθον——ἑσάσθην
ἑσάμεθα——ἕσασθε——ἕσανται.

III. δέδομαι——δέδοσαι——δέδοται
δεδόμεθον——δέδοσθον——δεδόσθην
δεδόμεθα——δέδοσθε——δέδονται.

Pluſquam Perfectum.

1. ἐτεθείμην. 2. ἑσάμην. 3. ἐδεδόμην.

Aoriſtus primus.

1. ἐτέθην. 2. ἐσάθην. 3. ἐδόθην.

Futurum primum.

1. τεθήσομαι. 2. σαθήσομαι. 3. δοθήσομαι.

Paullò

Paullò pòſt Futurum.

1. τεθείσομαι. 2. ἑσάσομαι.
3. δεδόσομαι.

Modi Imperativi

Præſens & Imperfectum.

I. * Τίθεσο ——— τιθέσθω
τίθεσθον ——— τιθέσθων
τίθεσθε ——— τιθέσθωσαν.

II. * Ἵσασο ——— ἱσάσθω
ἵσασθον ——— ἱσάσθων
ἵσασθε ——— ἱσάσθωσαν.

III. * δίδοσο ——— διδόσθω
δίδοσθον ——— διδόσθων
δίδοσθε ——— διδόσθωσαν.

* *Iones* hîc tollunt σ: deinde *Attici* contrahunt: ut, τίθεσο ——— τίθεο ——— τίθου: ἵσασο ——— ἵσαο ——— ἵσω: δίδοσο ——— δίδοο ——— δίδου.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

1. τέθεισο ——— έσθω. 2. ἕσασο ——— άσθω.
3. δέδοσο ——— όσθω.

Aoriſtus primus.

1. τέθηθι ——— ήτω. 2. σάθηθι ——— ήτω.
3. δόθηθι ——— έτω.

Modi Optativi

Præsens & Imperfectum.

I. Τιθείμην——τιθεῖο——τιθεῖτο
τιθείμεθον——τιθεῖσθον——τιθείσθην
τιθείμεθα——τιθεῖσθε——τιθεῖντο.

II. Ἱσταίμην——ἱσταῖο——ἱσταῖτο
ἱσταίμεθον——ἱσταῖσθον——ἱσταίσθην
ἱσταίμεθα——ἱσταῖσθε——ἱσταῖντο.

I. Διδοίμην——διδοῖο——διδοῖτο
διδοίμεθον——διδοῖσθον——διδοίσθην
διδοίμεθα——διδοῖσθε——διδοῖντο.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

I. τεθείμην. 2. ἑσταίμην. 3. δεδοίμην——οῖο——οῖτο, &c.

Aoriſtus primus.

I. τεθείτω. 2. σταθείην. 3. δοθείην.

Futurum primum.

I. τεθησοίμην. 2. σταθησοίμην. 3. δοθησοίμην.

Paullò pòſt Futurum.

I. τεθεισοίμην. 2. ἑστασοίμην. 3. δεδοισοίμην.

Modi Subjunctivi

Præſens & Imperfectum. ἐὰν

I. Τιθῶμαι——τιθῇ——τιθῇ
τιθώμεθον——τιθῆσθον——τιθῆσθον
τιθώμεθα——τιθῆσθε——τιθῶν.

II. Ἱστῶμαι——ἱστᾷ——ἱστᾷ
ἱστώμεθον——ἱστᾶσθον——ἱστᾶσθον
ἱστώμεθα——ἱστᾶσθε——ἱστῶν.

III. Διδῶμαι——διδῷ——διδῷ
διδώμεθον——διδῶσθον——διδῶσθον
διδώμεθα——διδῶσθε——διδῶν.

Perfectum & Pluſq. Perfectum. ἐὰν

1. τεθῶμαι——τεθῇ——τεθῇ, &c.
2. ἑστῶμαι——ἑστᾷ——ἑστᾷ, &c.
3. δεδῶμαι——δεδῷ——δεδῷ, &c.

Aoriſtus ſecundus. ἐὰν

1. τεθῶ——τεθῇς——τεθῇ.
2. στῶ——στῇς——στῇ.
3. δοῶ——δοῇς——δοῇ.

Modi Infinitivi

Præſens & Imperfectum

1. τίθεσθαι. 2. ἵστασθαι. 3. δίδοσθαι.

3. δίδοσθαι. 4. ζεύγνυσθαι.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

1. τεθεῖσθαι. 2. ἑστᾶσθαι. 3. δεδόσθαι.

Aoriſtus primus.

1. τεθεῖναι. 2. σταθεῖναι. 3. δοθεῖναι.

Futurum primum.

1. τεθήσεσθαι. 2. σταθήσεσθαι.
3. δοθήσεσθαι.

Paullò pòſt Futurum.

1. τεθείσεσθαι. 2. ἑστάσεσθαι.
3. δεδόσεσθαι.

Participii

Præſens & Imperfectum.

1. τιθεὶς
2. ἱστὰς
3. διδοὺς
4. ζεύγνυς

—ντος—ντι—ντα—ντες—ντων, &c.

Perfectum & Pluſq. Perfectum.

1. τεθεικὼς
2. ἑστὼς
3. δεδοκὼς

—κότος—κότι—κότα—κότες—κότων, &c.

Aoriſtus

Aoriſtus primus.

1. τεθεὶς
2. σταθεὶς ——εῖσα——έν.
3. δοθεὶς

Futurum primum.

1. τεθησόμαι. 2. σταθησόμαι.
3. δοθησόμαι.

Paullò pòſt Futurum.

1. τεθήσομαι. 2. ἑσταθήσομαι.
3. δοθήσομαι.

Cognata tempora in Voce Paſſiva.

Præſens.

I. Τίθεμαι——τίθεσο——τιθέμεθα——τιθέσθαι——τίθεσθαι——τιθέμεθα.

II. ἵσταμαι——ἵστασο——ἱστάμεθα——ἱστᾶσθαι——ἵστασθαι——ἱστάμεθα.

III. δίδομαι——δίδοσο——διδόμεθα——διδόσθαι——δίδοσθαι——διδόμεθα.

IV. ζεύγνυμαι——ζεύγνυσο——ζεύγνυσθαι——ζευγνύμεθα.

Imperfectum.

1. ἐτιθέμεθα. 2. ἱστάμεθα.
3. ἐδιδόμεθα.

3. ἐδιδόμην. 4. ἐζευγνύμην.

Perfectum.

I. τέθειμαι — τέθεισο — τεθείμην — τέθεισο — τεθεῖμαι — τεθεῖσθαι — τεθειμένος.

II. ἕσταμαι — ἕστασο — ἑσταίμην — ἕστασο — ἑστῶμαι — ἑστᾶσθαι — ἑσταμένος.

III. δέδομαι — δέδοσο — δεδοίμην — δέδοσο — δεδῶμαι — δεδόσθαι — δεδομένος.

Plusquam Perfectum

1. ἐτεθείμην. 2. ἑστάμην. 3. ἐδεδόμην.

Aoristus primus.

I. ἐτέθην — τέθηθι — τεθείην — τέθητι — τεθῶ — τεθῆναι — τεθείς.

II. ἐστάθην — στάθηθι — σταθείην — στάθητι — σταθῶ — σταθῆναι — σταθείς.

III. ἐδόθην — δόθηθι — δοθείην — δόθητι — δοθῶ — δοθῆναι — δοθείς.

Futurum primum.

I. τεθήσομαι — τεθησοίμην — τεθήσεσο — τεθησόμενος.

II. σταθήσομαι — σταθησοίμην — σταθήσεσθαι — σταθησόμενος.

III. δοθήσομαι

III. δοθήσομαι —— δοθησοίμην —— δοθήσεσθαι —— δοθησόμενος.

Paullò pòst Futurum.

I. τεθείσομαι —— τεθεισοίμην —— τεθείσεσθαι —— τεθεισόμενος.

II. ἑστάσομαι —— ἑστασοίμην —— ἑστάσεσθαι —— ἑστασόμενος.

III. δεδόσομαι —— δεδοσοίμην —— δεδόσεσθαι —— δεδοσόμενος.

Vox Media.

Modi Indicativi

Præsens est idem cum Præsenti Passivo.
Imperfectum est idem cum Imperfecto Passivo.
Perfectum & Plusquamperfect. desunt.

Aoristus primus.

1. ἐθηκάμην —— ήκω —— ήκαμο, inusitat.

2. ἐστησάμην —— ήσω —— ήσαμο.

3. ἐδωκάμην —— ώκω —— άκαμο, inusitat.

Aoristus secundus.

1. ἐθέμην —— * ἔθεσο —— ἔθεμο. D. ἐθέμεθον ἔθεσθον —— ἐθέσθην. P. ἐθέμεθα —— ἔθεσθε —— ἔθεντο. * *Commun. Ionicé. Atticé.* ἔθεσο —— ἔσο —— ἔθου.

2. S. ἐσάμην [inusitat.] —— ἔσασο —— ἔσατο.
D. ἐσάμεθον —— ἔσασθον —— ἐσάσθην.
P. ἐσάμεθα —— ἔσασθε —— ἔσαντο.

3. S. ἐδόμην —— * ἔδοσο —— ἔδοτο.
D. ἐδόμεθον —— ἔδοσθον —— ἐδόσθην.
P. ἐδόμεθα —— ἔδοσθε —— ἔδοντο.

* *Commun.* ἔδοσο —— *Ionicé.* ἔδοο —— *Attic.* ἔδου.

Futurum primum.

1. δήσομαι. 2. σήσομαι. 3. δώσομαι.

Modi Imperativi

Præsens & Imperfectum ut in Passiva.

Perfectum & Pluſquamperfectum deſiderantur.

Aoriſtus primus parùm uſitatus.

1. δῆκα —
2. σῆσαι — } —— δοῦναι.
3. δῶκα —

Aoriſtus ſecundus.

I. * δέσο —— δόσθω. D. δόσθον —— δόσθων.
P. δόσθε —— δόσθωσαν.

* *Communiter.* *Ionicé.* δέσο —— δέο —— δοῦ. *Attic.*

II. σάσο

II. στάσο—στάδω. D. στάδον—στάδων. P. στάδε——στάδωσαν.

III. * δόσο——δόδω. D. δόδον—δόδων. P. δόδε——δόδωσαν.

* *Communiter. Ionicé. Atticé.*
δόσο——δόο——δῦ.

Modi Optativi

Præsens & Imperfectum ut in Passivo.

Aoristus primus.

1. θηκαίμιν. 2. σησαίμιν. 3. δωκαίμιν.

Aoristus secundus.

I. * θείμιν—θεῖο—θεῖτο. D. θείμεθον——θείθον——θείθιν. P. θείμεθα——θεῖτε——θεῖντο.

II. σαίμιν—σαῖο—σαῖτο. D. σαίμεθον——σαῖθον——σαίθιν. P. σαίμεθα——σαῦτε——σαῖντο.

III. δοίμιν——δοῖο——δοῖτο. D. δοίμεθον——δοῖθον——δοίθην. P. δοίμεθα——δοῖτε——δοῖντο.

* Dicimus quoque θοίμην——οῖο, &c.

Futurum primum.

1. θησοίμην. 2 σησοίμην. 3. δωσαίμην.

Modi Subjunctivi

Præſens & Imperfectum ut in Paſſivo.

Aoriſtus primus. ἐὰν

1. θήκωμαι. 2. σήσωμαι. 3. δώκωμαι.

Aoriſtus ſecundus. ἐὰν

I. θῶμαι——ῇ——ῇ. D. θώμεθον——ἦθον——ἦθον. P. θώμεθα——ἦτε——ὦν.

II. σῶμαι——ᾷ——ᾷ. D. σώμεθον——ᾶθον——ᾶθον. P. σώμεθα——ᾶτε——ὦν.

III. δῶμαι——ῷ——ῷ. D. δώμεθον——ὦθον——ὦθον. P. δώμεθα——ῶτε——ὦν.

Modi Infinitivi

Præſens & Imperfectum ut in Paſſivo.

Aoriſtus primus.

1. θῆκαι. 2. σῆσαι. 3. δῶκαι.

Aoriſtus ſecundus.

1. θεῖναι. 2. σεῖναι. 3. δοῦναι.

Futurum primum.

1. θήσεσθαι. 2. σήσεσθαι. 3. δώσεσθαι.

Participia

Participii

Præſens & Imperfectum ut in Paſſivo.

Aoriſtus primus.

1. θηκάμην. 2. ϛησάμην. 3. δωκάμην.

Aoriſtus ſecundus.

1. θέμην — 2. ϛάμην — 3. δόμην — μήν — μην, &c.

Futurum primum.

1. θησόμην. 2. ϛησόμην. 3. δωσόμην.

Cognata Tempora in Voce Media.

Præſens.

I. Τίθεμαι — τίθεσο — τιθείμην — τιθέσθαι — τίθεσθαι — τιθέμην.

II. ἵεμαι — ἵεσο — ἱείμην — ἱέσθαι — ἵεσθαι — ἱέμην.

III. δίδομαι — δίδοσο — διδοίμην — διδόσθαι — δίδοσθαι — διδόμην.

Imperfectum.

1. ἐτιθέμην. 2. ἱέμην. 3. ἐδιδόμην.

Aoriſtus

Aoristus primus.

I. ἐθηκάμην, inusitat.

II. ἐσησάμην —— σῆσαι —— σησάμην —— σήσωμαι —— σήσασθαι —— σησάμενος.

III. ἐδωκάμην, inusitat.

Aoristus secundus.

I. ἐθέμην —— θέσο —— θείμην —— θῶμαι —— θέσθαι —— θέμενος.

II. ἐσάμην —— σάσο —— σαίμην —— σῶμαι —— σάσθαι —— σάμενος.

III. ἐδόμην —— δόσο —— δοίμην —— δῶμαι —— δόσθαι —— δόμενος.

Futurum primum.

I. θήσομαι —— θησοίμην —— θήσεσθαι —— θησόμενος.

II. στήσομαι —— στησοίμην —— στήσεσθαι —— στησόμενος.

III. δώσομαι —— δωσαίμην —— δώσεσθαι —— δωσόμενος.

¶ Anomala

¶ Anomala in μι.

Εἰμὶ [τὸ ὑπάρχω] *Sum*, Verbum Substantivum.

Εἰμὶ——ἔσομαι——ἰῶ.

Modi Indicativi

Præsens

Sing. Εἰμὶ—εἶς vel εἰ—ἐστί. Dual. ἐσὸν—ἐστόν. Plur. ἐσμὲν—ἐστὲ—εἰσί.

Sic πάρειμι—πάρεσι—πάρεστι—πάρεσμεν—πάρεστε—πάρεισι, retracto accentu.

Imperfectum

Sing. ἤϊν—ἦς—ἦ & ἤϊν. Dual. ἦτον—ἤτην. Plur. ἦμεν—ἦτε—ἦσαν.

Sic παρῆν—ἦς—ἦ, &c.

Imperfectum Medium rarius est.

Sing. ἠμὴν—ἧσο—ἧτο. Dual. ἤμεθον—ἧσθον—ἥσθην. Plur. ἤμεθα—ἧσθε—ἧντο. Sic παρήμην.

Futurum Medium.

Ἔσομαι——ἔσῃ——ἔσεται Sync. ἔσαι

ἐσόμεθον——ἔσεσθον——ἔσεσθον

ἐσόμεθα——ἔσεσθε——ἔσονται.

Modi

Modi Imperativi

Præsens & Imperfectum.

Sing. * ἴωθι vel ἔωθι——ἔσω. D. ἔστον——ἔσωον. P. ἔστε——ἔσωϛ.

* Invenitur etiam εἶ pro ἴωθι: unde πάρει ades, à Baryt. ἔω, quod habet in Imperativo ἔε, & Crasi εἶ.

Modi Optativi

Præsens & Imperfectum.

Sing. Εἴην——εἴης——εἴη
Dual. εἴητον——εἰήτην
Plur. εἴημεν——εἴητε——εἴησαν;
Et Sync. εἶμεν——εἶτε——εἶεν.

Futurum.

Sing. ἐσοίμην——ἔσοιο——ἔσοίτο, &c. ut, τυ-ψοίμην.

Modi Subjunctivi

Præsens & Imperfectum. ἐὰν

S. ὦ——ῇς——ῇ. D. ἦτον——ἦτον. P. ὦμεν——ἦτε——ὦσι.

Sic παρᾶ——ῇς——ῇ, &c.

Futurum

Futurum. ἔσωμαι——ῃ——ηϑ, &c.

Modi Infinitivi

Præſens & Imperfectum.——ἔναι.
Futurum,——ἔσεσϑαι.

Participii

Præſens & Imperfectum. ὤν—οῦσα—όν.
Futurum. ἐσόμενος—ἐσομένη—ἐσόμενον.

Reliqua tempora mutuatur à γίνομαι: ut, γέγονα fui; ἐγεγόνειν, γεγονέναι, γεγονώς. Item Aoriſtus ſecundus ἐγενόμην fui & eram, *Joan.* 1. 12.

¶ Εἶμι [τὸ πορεύομαι] *Eo, vado, proficiſcor*: item *ibo*.

Modi Indicativi Præſens.

Sing. Εἶμι—εἶς vel εἶ—εἶσι
Dual. ἴτον——ἴτον
Plur. ἴμεν—ἴτε—ἴσι, *Ionice* ἴασι.

Imperfectum.

Sing. ἤειν——ἤεις——ἤει.
Dual. ἴτον——ἴτην.
Plur. ἴμεν——ἴτε——ἴσαν.

Perfectum

Perfectum inusitatum. —— εἶκα : unde

Plusquamperfectum.

εἴκειν : & *Atticè* ἤκειν.

Aoristus primus inusitatus.

εἶσα —— εἶσας —— εἶσε, &c.

Perfectum Medium.

εἶα —— εἶας —— εἶε, &c. à quo ἧα, & per dialysin ἧα —— ἧας —— ἧε.

Plusquamperfectum Medium.

Sing. ἧειν —— ἧεις —— ἧει.
Dual. ἧεστον —— ἧειτην.
Plur. ἧειμεν —— ἧειτε —— ἧεσαν.
Syncop. ἧμεν —— ἧτε —— ἧεσαν.

Aoristus secundus.

S. ἷον — ἷες — ἷε. D. ἷεμεν — ἷετην. P. ἷεμεν — ἷετε — ἷον. à Poëtico εἴω, abjecto ε : ut, ἔλιπον à λείπω.

Dicitur etiam ἔϊον — ἔϊες — ἔϊε, ab εἴω : *Atticè* ἧον — ἧες — ἧε.

Futurum.

ἥσω — ἥσεις — ἥσει, ab ἵω ; & Medium εἴσομαι.

Imperativi

Imperativi

Præſens & Imperfectum.

S. ἴθι vel * ἔι — ἴτω. D. ἴτον — ἴτων. P. ἴτε — ἴτωσαν.

* ἔι ab ἔω: unde ἔε per Synæreſin, & craſi ἔι: hinc ἔξει, *exi*: ἄπει *abi*: ἴει *progredere*: μίτει *tranſi*, &c.

Aoriſtus ſecundus. ἴε——ἴότω, &c.

Optativi

Aoriſtus ſecundus. ἴοιμι—ἴοις—ἴοι, &c.

Subjunctivi

Aoriſtus ſecundus. ἴω — ἴῃς — ἴῃ, &c. unde ἀπίωμεν, *abeamus*.

Infinitivi

Præſens & Imperfectum.

ἴναι, & † ἔιναι per Metatheſin, ab ἴέναι ab ἴημι: unde ἀπιέναι *abire*: μετιέναι *perſequi*: προσιέναι *adire*.

† Hinc ἀπεῖναι *abire*, παρεῖναι *accedere*.

Participii

Participii

Aoriſtus ſecundus.

ἰὼν —— ἰοῦσα —— ἰὸν, &c. Indè ἀνιὼν *abiens* : ἀνιὼν *aſſcendens*, &c.

¶ ἴημι *vado*

A B ἴω, per Reduplicationem impropriam.

Præſens.

Ἴημι —— ἵης —— ἵησι
ἵεμεν —— ἵετον —— ἵετον
ἱεμὲν —— ἵετε —— ἱᾶσι.

Imperfectum. ἵην —— ἵεις —— ἵει, &c.

In *Optativo*. ἱείην —— ιης —— ιη : & in *Infinitivo*, ἱέναι : in *Participio*, ἱείς —— ἱεῖσα —— ἱέν.

Aor. 2. ἰῶ : hinc παρῶ adveni.

Vox Media.

Præſens. Ἵεμαι —— ἵεσαι —— ἵεται, &c.

Imperfectum. ἱέμην —— ἵεσο —— ἵετο, &c.

Imperativus. ἵεσο —— ἱέσθω, &c.

Infinitivus.

Infinitivus. ἶεσθαι.

Participium. ἱέμενος—μένη—μενον.

¶ ἵημι [τὸ πέμπω] *Mitto*

A B ἴω, per Reduplicationem impropriam: ac ubique ferè conjugatur ut τίθημι pono.

Vox Activa.

Modi Indicativi Præsens.

Sing. Ἵημι—ἵης—ἵησι.
Dual. ἵεσον—ἵεσον.
Plur. ἱεμεν—ἵεσε—ἱᾶσι. *Ionicè* ἱέασι. *Atticè* ἱᾶσι: Item contractè ἱεῖσι ab ἱέω—ἱῶ.

Imperfectum.

Sing. ἵεν—ἵεις—ἵει.
Dual. ἵεσον—ἱέτην.
Plural. ἱεμεν—ἵεσε—ἵεσαν.

Sed usitatius est Imperfectum ab ἵέω:
ἵειν—ἵεις—ἵει, &c.

Perfectum.

Εἷκα *Bœoticè* ad differentiam Aoristi primi ἧκα misi. Sic compositum ἀφεῖκα, *Atticè* ἀφέωκα dimisi; mutando subjunctivam in ω.

Plusquamper-

Pluſquamperfectum. εἱκειν——εἱκεις, &c.
Aoriſtus primus. ἧκα——ἧκας——ἧκε, &c. pro ἧσα.
Aoriſtus ſecundus. S. ἰὼν——ἧς——ἦ.
D. ἔτον——ἔτλω. P. ἔμὲν——ἔτε——ὅσαν.
Futurum primum. ἥσω——ἥσεις——ἥσϕ, &c. ut, τύψω.

Modi Imperativi

Præſens & Imperfectum.

Sing. Ἴεθι——ἱέτω.
Dual. ἵεῖον——ἱέτων.
Plur. ἵεῖε——ἱέτωσαν.

Aoriſtus ſecundus. ἐς——ἔτω : ut, θές. unde Compoſita ἄφες dimitte, πρόες præmitte, κάθες demitte, ἄνες remitte.

Modi Optativi

Præſens. ἱείην——ἱείης——ἱείη, &c.
Aoriſtus ſecundus. εἵην——εἵης——εἵη, &c.

Modi Subjunctivi

Præſens & Imperf. ἐὰν ἱῶ——ἱῇς——ἱῇ, &c.
Aoriſtus 2. ἐὰν ὦ——ἧς——ἧ, &c. Et per Ionicam dialyſin ἔω——ἔῃς——ἔῃ : & Pleonaſm. poët. εἴω——εἴῃς——εἵῃ : unde ἀφείω dimiſero.

Modi

Modi Infinitivi

Præſens & Imperfectum. ἰέναι.
Aoriſtus ſecundus. εἶναι.

Participii

Præſens & Imperf. ἰείς—ἰεῖσα—ἰέν, &c.
Aoriſtus ſecundus. εἶς—εἶσα—ἕν, &c.

Vox Paſſiva.

Modi Indicativi

Præſens. ἵεμαι —— ἵεσαι —— ἵεται. D. ἱέμεθον —— ἵεσθον —— ἵεσθον. P. ἱέμεθα —— ἵεσθε —— ἵενται.

Imperfectum. ἱέμην —— ἵεσο —— ἵετο, &c.

Perfectum. εἷμαι—εἶσαι—εἶται. D. ἕμεθον—εἶσθον—εἶσθον. P. ἕμεθα—εἶσθε—εἶνται. Attice ἕασι : hinc ab ἀφίημι—ἀφέασι pro ἀφεῖνται, dimiſſi ſunt, *Marc.* 2. 5.

Pluſquamperf. εἵμην—εἶσο—εἶτο, &c.

Aoriſtus primus. ἑθην—ἑθης—ἑθη, &c. & εἴθην : unde ἀφεθην & ἀφείθην.

Futurum 1. ἐθήσομαι—ήσῃ—ήσεται, &c.

Modi

Modi Imperativi

Perfect. & Pluſq. perfect. S. εἶσο—ἔσθω,
D. ἔσθον—ἔσθων. P. ἔσθε—ἔσθωσ.

Modi Optativi

Εἴμην—εἶσο—εἶτο, &c.

Modi Subjunctivi. ἐὰν

Ωμαι—ῇ—ῆται, &c.

Infinitivus.—εἶσθαι.

Participium. εἰμένος—μένη—μένον.

Vox Media.

Modi Indicativi

Præſens & Imperfectum ut in Paſſivo.
Perfecto & Pluſquamperfecto caret.
Aoriſtus primus. ἡκάμην—ἥκω—ἥκαλο, &c. Sed extra Indicativum non uſurpatur.

Aoriſtus ſecundus. ἑμην—ἔσο—ἔτο.
D. ἔμεθον—ἔσθον—ἔσθην. P. ἔμεθα—ἔσθε—ἔντο.

Futurum primum. ἥσομαι, &c.

Modi

Modi Imperativi

Aoriſtus ſecundus. ἔσο——ἔο & ᾶ——ἔτω, &c. Hinc κάθες demitte, πρόες admitte, πρόες præmitte; pro κάθεσο πές-σεσο, πρόεσο. Quæ contractio uſurpatur etiam in ſecunda perſona Imperfecti.

Modi Optativi

Εἵμην——ἕο——εἵτο, &c. Et οἵμην οἷο——οἷτο, &c. unde πεσοίμην & πεσοίνην.

Modi Subjunctivi. ἐὰν

Ὦμαι——ῇ——ῆται, &c.

Infinitivi.——ἔσθαι.

Participii. ἕμενος——ἑμένη——ἕμενον.

¶ ἵημι [τὸ ἐπιθυμῶ] *cupio, deſidero.*

Formatur irregulariter ab ἔω, ſicut ἵημι mitto, à quo ſolâ ſignificatione diſcernitur: ſed in Activo non eſt in uſu. In Paſſivo autem uſitatum tantummodo eſt in Præſenti & Imperfecto, & inflectitur ſicut τίθημαι.

Præſens,

Præſens. ἵεμαι—ἵεσαι—ἵεται, &c.
Imperfectum. ἱέμην—ἵεσο—ἵετο, &c.

Modi Imperativi

Ἵεσο—ἱέσθω, &c.

Optativi. —ἱείμην.

Subjunctivi. —ἵωμαι.

Infinitivi. —ἵεσθαι.

Participii. —ἱέμενος—μένη—μενον.

¶ ἧμαι *Sedeo*

Formatur ab ἕω—ἧμι reduplicatione ionicâ per ε: Medium ſeu Paſſivum ἕσμαι, & per craſin ἧμαι.

Modi Indicativi Præſens.

Sing. ἧμαι—ἧσαι—ἧται. D. ἥμεθον—ἧσθον—ἧσθον. P. ἥμεθα—ἧσθε—ἧνται, Ionicè ἕαται, Poët. εἵαται.

Imperfectum.

Sing. ἥμην—ἧσο—* ἧτο. D. ἥμεθον—ἧσθον—ἧσθην. P. ἥμεθα—ἧσθε—ἧντο, Ion. ἕατο, Poët. εἵατο vel ἧατο.

* Poëtæ pro ἧτο uſurpant ἧστο: hinc καθῆστο ſedebat.

Imperativus.

Imperativus. ἧσο——ἥσθω, &c.
Infinitivus. ——— ἧσθαι.
Participium. ——ἥμενος——μένη——μενον.

Eodem modo conjugatur Compositum

¶ Κάθημαι.

Κάθημαι—† κάθῃ vel κάθησαι—κάθηται, &c. † Act. 3. 23.
Ἐκαθήμην——ἐκάθησο——ἐκάθητο, & καθῆτο, &c.

Imperativus. † κάθησο——καθήσθω, &c.

† *Ionicè* κάθηο, *Syncope* κάθεο, *Crasi* κάθου, *Act.* 2. 34.

Infinitivus. ——— καθῆσθαι.

Participium ——καθήμενος.

¶ κεῖμαι *Jaceo*

A' κέω fit κείω——κίνημι reduplicatione in medio positâ. Medium κίσμαι, & per crasin κεῖμαι.

Modi Indicativi Præsens.

S. κεῖμαι—κεῖσαι—κεῖται. D. κείμεθον—κεῖσθον—κεῖσθον. P. κείμεθα—κεῖσθε—κεῖνται, *Ionicè* κέαται, *Poëticè* κεῖαται.

Imperfectum. ἐκείμην—ἔκεισο—ἔκειτο, &c.
Futurum. κείσομαι—κείσῃ—κείσεται, &c.

Imperativi Præſ. & Imp. κεῖσο—κείσθω, &c.

Infinitivi. —— κεῖσθαι.

Participii. κείμενος—μένη—μενον, &c.

¶ ἴστημι *Scio.*

Formatur ab ἰσάω ſine reduplicatione.

Modi Indicativi Præſens.

S. Ἴστημι—ἴστης—ἴστησι. D. ἴσταον—ἴσταον. P. ἴσταμεν—ἴστατε—ἱστᾶσι; & per *Syncopen* ἵσμεν—ἵστε——ἵσμεν *Doricé.*

Imperfectum.

Sing. ἵστην—ἵστης—ἵστη. D. ἵσταον—ἱστάτην. P. ἵσταμεν—ἵστατε—ἵστασαν, *Sync.* ἵσαν.

Modi Imperativi

Præſens & Imperfectum.

S. Ἴσταθι—ἱστάτω.
D. ἵστατον—ἱστάτων.
P. ἵστατε—ἱστάτωσαν.

Per Sync.

ἴσθι——ἵστω.
ἵστον——ἵστων.
ἵστε——ἵστωσαν, vel ἵστων.

Participii.

Particip.

Ἴσας——ἴσασα——ἴσαν.

Medium.

Præsens. Ἴσαμαι——ἴσασαι——ἴσαται: & πλεοναστικῶς τὸ τ, ἴσαμαι: indè Compositum

Ἐπίσταμαι——ἐπίστασαι vel ἐπίστῃ——ἐπίσταται, &c.

Imperfectum.

Ἰστάμην——ἵστασο——ἵστατο: composit. ἐπιστάμην——ἐπίστασο——ἐπίστατο.

Ionicè——ἐπίστεο.
Crasi——ἐπίστω.
Atticè ἠπιστάμην——ἵστασο——ἵστατο, &c.

Futurum primum. ἐπιστήσομαι.

Imperativi. ἐπίστω pro ἐπίστασο.

Infinitivi. ἐπίστασθαι.

Participii Præsens. ἐπιστάμενος *sciens, peritus.* Item absolute, *Vir prudens.*

¶ Φημὶ *Dico*

Formatur à φάω, sine reduplicatione.

Modi Indicativi Præsens.

S. Φημὶ — φὴς — φησί.
D. φατὸν — φατὸν.
P. φαμὲν — φατὲ — φασί.
Dorice φατὶ & φᾶσί.

Imperfectum.

S. Ἔφην — ἔφης — ἔφη.
D. ἔφατον — ἐφάτην.
P. ἔφαμεν — ἔφατε — ἔφασαν, & ἔφαν.
Sine augmento φὴν — φῆς — φῆ, &c.
Per Aphæresin ἦν — ἦς — ἦ, &c.

Aoristus primus. ἔφησα, ex Futuro φήσω.

Aoristus secundus.

S. ἔφην — ἔφης — ἔφη.
D. ἔφητον — ἐφήτην.
P. ἔφημεν — ἔφητε — ἔφησαν.

Futurum primum. φήσω — φήσεις — φήσῃ, &c.

Imperativi. φάθι — φάτω, inusitat.

Modi Optativi Præsens.

S. φαίην — φαίης — φαίη.
D. φαίητον — φαιήτην.
P. φαίημεν — φαίητε — φαίησαν,
Per Sync. φαῖμεν — φαῖτε — φαῖεν.

Aor. 1. φήσαιμι — φήσας — φήσαι,
Acolice

Æolicè & Atticè φῆσθα — φῆσθας — φῆσθε. Pl. φῆσθαν.

Futurum primum. φησοίμην.

Modi Subjunctivi

Præsens & Aoristus secundus. ἐὰν

φῶ——φῇς——φῇ, &c.

Modi Infinitivi

Φάναι, per α acutum: nam φᾶναι per ᾶ circumflexum, & Atticè φλῆναι, est Aoristus primus à φαίνω appareo.

Participii

Præsens. φὰς——φάντος.
Aor. 1. φήσας——φήσαντος.
Futur. 1. φήσων——φήσοντος.

Verbum Medium.

Præsens. φαμαὶ——φασαὶ——φαῖαὶ, &c.

Aoristus secundus. ἐφάμην——ἔφατο——ἔφαο, &c. ἢ ἀναυξήτας——φάτο.

Infinitivus.——φάσθαι.
Participium. φάμενος——μένη——φάμενον.

Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων.

Πιστεύω εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς· καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν, συλληφθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου· παθόντα ὑπὸ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα· κατελθόντα εἰς ᾅδου· τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ἀνελθόντα εἰς οὐρανούς, καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς παντοκράτορος. ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Πιστεύω εἰς Πνεῦμα ἅγιον· πιστεύω τινὰ ἁγίαν Ἐκκλησίαν καθολικήν, ἁγίων κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Τῶν θείων Νόμων Παραγγέλματα.

Τὸ πρῶτον.

Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι, πλὴν ἐμοῦ.

Τὸ δεύτερον.

Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν

δασιν ὑποκάτω τῆς γῆς· ὃ περσκωπήσῃς αὐτοῖς, ὅδε μὴ λαβόντες αὐτοῖς. Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλωτὴς, ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ὀπὶ τέκνα, ὀπὶ βίτλω καὶ τελάρτλω γενεὰν τοῖς μισοῦσί με· καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας, τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου.

Τὸ πρῖτον.

Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὀπὶ ματαίῳ· ὃς γὰρ μὴ καθαρίσει Κύριος τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὀπὶ ματαίῳ.

Τὸ τέταρτον.

Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων ἁγιάζειν αὐτλώ. ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου· τῇ δ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ Σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου. Οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου, καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ πᾶν κτῆνός σου, καὶ ὁ προσήλυτος, ὁ παροικῶν ἐν σοί· ἐν γὰρ ἓξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τλὼ γλῶ, καὶ τλὼ θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· διὰ τοῦτο ηὐλόγησε Κύριος τλὼ ἡμέραν τλὼ ἑβδόμλω, καὶ ἡγίασεν αὐτλώ.

Τὸ πέμπτον.

Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τλὼ μητέρα σου ἵνα εὖ σοι γένῃ, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ὀπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

Τὸ ἕκτον.

Οὐ φονεύσεις.

Τὸ

Τὸ ἔζεδομεν.

Οὐ μοιχεύσεις.

Τὸ ὄγδοον.

Οὐ κλέψεις.

Τὸ ἔνναΤον.

Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

Τὸ δέκαΤον.

Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου· οὐδὲ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τοῦ βοὸς αὐτοῦ, οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ, οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστί.

Ἡ Προσευχὴ ἡ Κυριακή.

ΠΑτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Pars

PARS PRIMA
HUJUS
ENCHIRIDII
CONTINET
Sexcentas Sententias Græcas
SERIE
Alphabeticâ digestas;

In quibus
Tantùm NOMINA, tum *Substantiva*, tum *Adjectiva*, & Particulæ Indeclinabiles, nulla autem Verba, præter Verbum Substantivum εἰμὶ, occurrunt.

A Ἔσχα-

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ τῆς Ἑλλάδος Φωνῆς.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ά.

Δεκὰς ά.

Ἀρχὴ Σοφίας φόβος Κυρίου.
Ἄξιος ὁ ἐργάτης τῆς μισθοῦ αὐτοῦ ἐστι.
Ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ σκεύη πολέμου.
Ἀθάνατον χρῆμα ἡ μνήθεια καὶ αἰώνιον.
Αἱ ὁδοὶ ὁσιοῦν σκολιαί.
Ἅπας ἐχῖνος πραχύς.
Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος καὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ.
Ἀνήρ ἐστι χειμὴν τῆς γυναικός.
Ἀρχαν ἔχει διάκονος ἐστι.
Ἀργὸς μὴ ἴδοι ἀναισθὲν δὲ ἀργία.

Δεκ. β'. Ἀβρότης, ἔρως καὶ οἶνος μεγάλων πραμάτων αἰτία.
Ἀγαθοὶ δύο ὑπὲρ ἕνα.
Ἀγαθὴ ἡ παροιμία ὅτιν ἐταῖρε.
Ἄγγελοί εἰσι λειτουργικὰ πνεύματα.
Αἰδὼς καὶ ὀπίλεια φανερὰ περὶ τὸ Κυρίου.

Ἀέθλια ἀρετῆς ἄεθλιον ἀδρεῶν ἐστι.
Ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωλα πλέοντος.
Ἀργοῖς αἰὲν ἑορταί.
Ἀθλιώτερος ὁ νομιζόμενος εὐδοξότερος.
Αἰτία νείκεος νείκος.

Αἱ

MANUALE Linguæ Græcæ.

CENTURIA I.

INitium ſapientiæ timor Domini.	*Dec.* 1.
Dignus eſt operarius mercede ſuâ.	Luc.10.7.
Melior eſt ſapientia quàm arma belli.	Ecc.9.17.
Immortalis res eſt veritas & ſempiterna.	Epictetus
Viæ impiorum caliginoſæ ſunt.	Pro.4.19.
Quilibet echinus aſper eſt.	Ariſtoph.
Homo eſt tanquam fœnum & flos agri.	Pſ.103.17.
Vir eſt caput mulieris.	Eph.5.23
Magiſtratus Dei miniſter eſt. (via.	Ro.13.17.
Nè ſis ignavus; moleſta enim res eſt igna-	Pittacus.
NOx, amor & vinum magnorum damnorum cauſſæ ſunt.	*Dec.*2.
Meliores duo quàm unus.	Eccl.4.9.
Bona eſt admonitio ſocii.	Homer.
Angeli ſunt adminiſtratorii Spiritus.	Heb.1.14.
Infernus & perditio manifeſta coram Domino.	Prov.15. 11.
Certaminis magni præmium magnum eſt.	
Semper agricola in novum annum dives eſt	Adag.
Pigris ſemper feriæ ſunt.	Theocr.
Ærumnoſior qui putatur illuſtrior.	Philo.
Cauſſa contentionis altercatio eſt.	Adag.

Δεκ. γ'. Αἱ μέλαβολαὶ νοσώδεις.
Αἱ τιμωρίαι Θεῦ μέγιστον εὐδαιμονίας μέρος εἰσί.
Ἀεὶ τὸ ἔλαιον κέρκος.
Αἰσάλων αἰγυπιῶ πολέμιός ὄζει.
Αἰγιαλὸς συγγενὴς ἐν πείρᾳ κορδύλων.
Αἰμαλὸς ὄζειν ἡ ἀρετὴ αὐνία.
Αἰπεῖς πύργοι ἀσεβὸς εἰσὶ κόσμος.
Ἀκάθαρτος ὢν πρὸ Θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος.
Ἀκεσαί τοι φρένες ἐσθλῶν.
Ἀκοὴ ὄψεως κυφότερον.

Δεκ. δ'. Ἀκόλαστος γλῶσσα αἰχίστη νόσος.
Ἄκεσον καὶ τέλος καὶ ὄρος εὐδαιμονίας ὁ Θεός.
Ἀλάβαστρον εἰ μὴ λευκὸν, ὃ κλόνος.

Ἀλκὴ ἀνεμώλιος ἄφρων.
Ἄλλη δόξα ἠλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων.
Ἄλλος βίος, ἄλλη δίαιτα.
Ἀμφότεροι κλῶπες, καὶ ὁ δεξάμενος καὶ ὁ κλέψας.
Ἀνάγκη ἔχει δυσμαχητέον.
Ἀναγκαιότερος πυρὸς καὶ ὕδατος ὁ φίλος.
Ἀνάπαυσις ἐν παιδὶ γλυκεῖα ἔργῳ.

Δεκ. έ. Ἀνὴρ ἠλεὸς ἄγει τορμιχῷ ὁμῶς.
Ἀνδρὸς γέροντος αἰγιαθοι βακτηρία.
Ἀνδρὸς γέροντος ἀστραῖς τὸ κρανίον.
Ἄνδρες δίκαιοι ἕως ζωῆς σου.
Ἀνδρῶν ἡρώων τέκνα πύμαλα.
Ἀνδρῶν ὀπφανῶν πᾶσα γῆ τάφος.

Ἄνεμος

MUtationes ſunt pernicioſæ. *Dec. 3.*
Caſtigationes Dei maxima beneficentiæ pars ſunt. *Chryſoſt.*
Semper extremum cauda eſt. *Adag.*
Æſalo vulturi inimicus eſt. *Ariſt.*
Ululа odioſa in cœtu corvorum *Adag.*
Sanguine virtus paranda. *Æſchin.*
Altæ turres urbis ſunt ornatus.
Impurus coram Deo omnis arrogans eſt. *Prov. 16. 6.*
Medicabiles ſunt mentes bonorum. *Hom.*
Auditus viſu eſt languidior. *Heliod.*

IMpudica lingua morbus fœdiſſimus eſt. *Dec. 4.*
Summum & finis & terminus felicitatis Deus eſt. *Soph.*
Alabaſtrum niſi album fuerit non eſt bonum.
Robur irritum amens eſt. *Opplan.*
Alia eſt gloria Solis, alia gloria Lunæ, & alia gloria Stellarum. *1 Corin. 15. 4.*
Alia vita, alia diæta. *Adag.*
Ambo ſunt fures, & qui recepit & qui furatus eſt. *Phocyl.*
Neceſſitati non repugnandum eſt. *Soph.*
Amicus magis neceſſarius quàm ignis & aqua. *Plut.*
Requies in quovis opere dulcis eſt. *Pind.*

VIr ſtultus vaſi perforato ſimilis eſt. *Dec. 5.*
Viri ſenis maxilla baculus. *Adag.*
Viri ſenis cranium velut aſtaphis. *Lucian.*
Viri juſti ſint tibi convivæ. *Sir. 9 21.*
Virorum heroüm filii noxæ. *Demoſth.*
Virorum illuſtrium omnis terra ſepulcrum. *Thucyd.*

Ἄνεμος ἀκάθεκτος ὅτι καὶ ἀκώλυτος.
Ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ δαιμόνιον.
Ἄνθρωπος πομφόλυξ, αὔτμη, ἀφρὸς καὶ ἄχνη.
Ἄνθρωπος μίμημα Θεοῦ.

Δεκ. ε'.11 Ἄνθρωποι πάντες ἀπὸ ἐδάφους.
Ἄξιον τῆς χύτρας πῶμα.
Ἄξιος καὶ πόλει τὸ κόσμιν ἀκίνητοί εἰσι.
Ἀπάντων πλησμονή.
Ἅπαξ κλάπτων ἀεὶ φώρ ὅτι.
Ἅπας τύραννος ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ, καὶ νόμοις ἐναντίος.
Ἁπλᾶ γὰρ ὅτι τ' ἀληθείας ἔπη.
Ἀπειλαὶ ἱεραὶ ἀμάλλῃ κενῶν ὕθλοι.

Ἀπὸ σχοίνου [μίσχου] σημεῖον ἐορτῆς.
Ἀποία φάλτυ βίᾳ.

Δεκ. ζ'.11 Ἄποεν χρῆμα δυσυχῶν δόμος.
Ἀργαλέον πενία κακόν, καὶ ἄχελον.

Ἀριθμὸς ἡμερῶν ἀνθρώπου πολλὰ ἔτη ἑκατόν.
Ἄρις οὐκ εἰκῆ φύλαξ ὁ λύκος.
Ἀρνησίς ὅτι Θεοῦ ψευδορκία.
Ἄρτος καὶ ζύθος τοῦ βίου χιλὸς εἰσιν.
Ἄρτου ἀνάξιός ὅτιν ὁ ἀργός.
Ἀρχὴ ἥμισυ παντός.
Ἀρχὴ ἁμαρτίας ἀφροσύνη.
Ἀρχὴ τ' πόλεως κύδη ὅτι.

Δεκ. η'. Ἀρχὴ φιλίας ἔπαινος, ἔχθρας δὲ ψόγος.
Ἄσμενος ἀνὴρ καὶ ἀταρμυκτος ἄγρος ὅτι.

Ἀσφυγὴς

Ventus comprehendi & cohiberi nequit. Theoph.
Homo homini Diabolus. Adag.
Homo eſt bulla, halitus, ſpuma & gluma.

Homo eſt imago Dei. Plut.

OMnes homines ſunt ab humo. *Dec 6.*
Dignum patellâ operculum. Adag.
Axis & poli mundi immobiles ſunt. Ariſt.
Omnium rerum eſt ſatietas. Ariſtoph.
Qui ſemel furatur ſemper fur vocatur.
Omnis Tyrannus inimicus eſt libertatis, & legibus contrarius. Demoſt.
Simplicia ſunt veritatis dicta. Soph.
Conciones ſacræ manipulo delirorum nugæ ſunt.
A Lunâ eſt ſignum feſtorum. Syr. 43.8
Hæſitantia cantoris tuſſis. Ariſtoph.

DIfficilis res infelicium Domus. *Dec.7.*
Grave paupertas malum & intolerabile. Alcæus.
Numerus dierum hominis anni centum. Syr. 18.8.

Optimus hædi cuſtos eſt lupus.
Abnegatio Dei falſum juramentum eſt. Naz.
Panis & cerviſia vitæ pabulum ſunt.
Pane indignus eſt aſſentator.
Initium dimidium totius. Heſiod.
Initium peccati eſt ſuperbia. Syr. 10.14.
Magiſtratus civitatis caput eſt.

INitium amicitiæ laus, inimicitiæ vituperatio eſt. *Dec 8.* Iſocr.
Gaudens vir & intrepidus luctûs expers eſt.

Ἀσφαλὴς γὸ ἐς' ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης.
Αὐτῷ γὰ μέλλ☉ τὸ πλέον ὄζει χολή.
Ἄφθονοι Μυσῶν θύραι.
Ἀχαιεισία μεγάλη ἡγεμὼν ὀπὶ πάντα αἰχεῖ.
Βαπτισμός ὄζει λύτρον παλιγγενεσίας καὶ ἀναχωνάσεως πνεύματ☉ ἁγίου.
Βάσκαν☉ γὰ δυσμενὴς ὁ τῶν γειτόνων ὀφθαλμός.
Βδέλυγμα ἁμαρτωλῶν θεοσέβεια.
Βδελυρὸν λήθη χαείτων.

Δεκ. θ'. Βέλ☉ πεπηγὸς ἐν μυείῳ σαρκὸς, ὅπως λόγος ἐν κοιλίᾳ μαρᾷ.
Βιβλία φάρμακα τῆς ψυχῆς.
Βίᾳ πορπᾷ θάνατος ἐυκλειτέρας.
Βλασφημαὶ αἱ τῶν πολὺ κακῶν ζωοσίαι.

Βόθρ☉ βαθὺς στόμα παρανόμων.
Βραβεῖον ἀρετῆς ὄζιν εὐπαιδευσία.

Βρυχεῖα τέρψις ὄζιν ἡδονῆς κακῆς.
Βροτὸς ὁ πᾶς ἁμαθμητ☉ αἰών.
Γεωργία οἷον εἰρήνης φίλτρον.
Γνῶμαι δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων.

Δεκ. ί. Γῆρας λεόντων κρεῖσσον ἀκμαίων νεκρῶν.
Γλεῦκ☉ γὰ ἀκεφάλ☉ κρέας ἐκ εἰσὶ σῖτ☉ φέρτις☉.
Γλιχεῖ τύχης βήματα.
Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμ☉.
Γλῶσσα κακὴ ὀξυτέρα ἀκμῆς ξίφε☉.
Γόνυ κνήμης ἔρυσον.
Γοργοὶ πόδες λησῶν.

Γυνὴ

Providus miles melior eſt audaculo. Eurip.

Ipſius & mellis copia bilis eſt. Adag.
Invidiâ carentes ſunt Muſarum fores. Adag.
Ingratitudo magna Dux ad omnia turpia. Xenoph.

Baptiſmus eſt lavacrum regenerationis & renovationis Spiritûs Sancti. Tit. 3. 5.
Invidus & inimicus vicinorum oculus. Plato.

Execrabilis peccatori pietas. Sir. 1. 22.
Execranda oblivio gratiarum.

QUale telum fixum in femore carnis, talis eſt ſermo in ventre ſtulti. *Dec. 9.*
Biblia ſunt pharmaca animæ. Chryſ.
Vitâ malâ mors glorioſior. Eurip.
Pernicioſæ ſunt converſationes cum Malis. Baſil.
Fovea profunda os improbi. Baſil.
Præmium virtutis eſt recta inſtitutio liberorum.
Brevis eſt delectatio voluptatis malæ. Adag.
Mortalium omne ævum inſtabile. Eurip.
Agricultura velut pacis philtrum. Plut.
Sententiæ meliores ſunt ſeniorum.

SEnectus leonum melior vegetis hinnulis. *Dec. 10.*
Muſcum & cicadæ caro non ſunt cibus optimus.
Lubrici ſunt fortunæ greſſus. Vegetius.
Dulce inexperto bellum.
Lingua mala acutior cuſpide gladii. Ariſt.
Genu ſurâ propius eſt.
Veloces ſunt pedes latronum. Eurip.

Γωνὴ γωναικὶ ξύμμαχος.
Γωνὴ χρησὴ πηδάλιον ἐς οἰκίας.
100 Δίνη δ' ἐνὶ πυθμένι φιδώ.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ϛ'.

Δεκὰς ά.

Εἰνότερον ὄφιν ἄλλο μητρυιῆς κακόν.
Δύτεραι φρενίδες σοφώτεραι.
Δικαιοσυνὴ νόμε τέλος ὑπνος.
Δὶς καὶ τρὶς τὸ καλόν.
105 Δὶς κρέμασαι θάνατος.
Δολερὸν κέαρ, ἄλινον ἦτορ.
Δόξα καὶ ἀτιμία ἐν λεπίᾳ.
Δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθὴς ὅτι.

Δύσκολα τὰ καλά.
110 Δυσμορος ἴσθι μᾶλλον ἢ κακήμορος.

Δεκ. Ϛ'. Ἐγγύης θυγάτηρ ζημία.
Ἐγκαλᾶ μωρῷ ὡς ἀγλεῖον σωληξιμμύον.
Ἔθος ἄλλη φύσις.
Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν;
115 Εἴαρος ἄγγελοι εἰσὶ χελιδόνες, ἄνθος ὠρέης.
Εἴδωλον σὺ ἔργων λόγος.
Εἰρήνης ὁ πόλεμος βύτανις.
Εἷς ὅτι δ' ἕλος οἰκίας ὁ δεσπότης.
Εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα.

120 Ἕκας αὐτὸς αὐτῷ μάλιστα φίλος.

Δεκ. γ'. Ἐκκλησία ὅτι σύλλογος καὶ ἐρείσμα τῆς ἀληθείας.

Ἐκ

Mulier mulieri auxiliaria est. Men.
Mulier bona gubernaculum Domûs est.
Mala in fundo parsimonia. Hesiod.

CENTURIA II.

Overcâ nullum gravius malum. Dec. 1. Adag.
Posteriores cogitationes sapientiores. Eurip.
Justitia Legis finis est. Plut.
Bis aut ter quod pulcrum. Plato.
Crambe bis posita mors. Suid.
Dolosum cor, miserum cor. Oppian.
Gloria & infamia in locutione. Syr. 5. 15.
Duorum hominum testimonium verum est. Joan. 8. 17.
Difficilia quæ pulcra. Solon.
Infelix fis potiùs quàm maleficus. Men.

SPonsionis est filia mulcta. Dec. 2.
Intestina stulti sicut vas confractum. Syr. 21. 18.

Consuetudo est altera natura. Arist.
Si Deus pro nobis, quis contra nos? Ro. 8. 31.
Veris nuncii sunt hirundines, flos fructuum. Naz.
Imago rerum sermo est. Suid.
Bellum est pacis gubernator. Nicet.
Unus est servus domûs Dominus. Men.
Unus est Dominus, una Fides, unum Baptisma. Eph. 4. 5.
Quilibet ipse sibi maximè amicus. Arist.

ECclesia est columna & stabilimentum Veritatis. Dec. 3. 1 Tim. 3. 15.

Ex

Ἐκ πόνων ὑγεία, καὶ ἐξ ἱδρώτων σωτηρία.
Ἐκ τῆς καρδίας μέρους εἰσὶν ἄπαντες.
Ἐλεημοσύνη ἀνδρὸς ὡς σφραγὶς μεθ' ἑαυτῆς.
Ἔλεος Κυρίου ὑπὲρ πᾶσαν σάρκα.
Ἐλεύθεραι αἱ γυναῖκες ἀρότρων.
Ἕλληνες πάντες ἄσχολοί εἰσι πρὸς πᾶσαν σοφίαν.
Ἐλπὶς κινδύνων παραμύθιον.
Ἐμοὶ πρόβλημα χαλεπὸν δεινὸν, γάλα καὶ τυρός.
Ἐμοὶ χθὲς, καὶ σοὶ σήμερον.

Δεκ. ι'. Ἐπαινετοὶ καὶ ὀνομαστοὶ τῶν ἀνθρώπων.
Ἐν ἅρμασιν ἵππος, ἐν ἀρότρῳ βοῦς.
Ἐν γεέννα ἔσαι σκότος, κλαυθμὸς καὶ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
Ἐν ἐλεφαντίνῳ κοιτῶνι μολυβδίνη μάχαιρα.
Ἔνεστι καὶ μύρμηκι χόλος.
Ἐν ἐπισταμένοις σοφίας μεταδοτὴ ἐπιστήμης.
Ἐν εὐσχίᾳ ἴσθι ἡμέρος καὶ ἥπιος.
Ἐν κιβωτῷ τῆς διαθήκης ἦσαν τάβλαι χρυσαῖ, καὶ ἡ ῥάβδος βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης.
Ἐν λευκῷ λίθῳ λευκὴ ψῆφος.
Ἐν νοῦν καὶ ἀρετὴ καὶ φρενὶ θρόνος ἕζη.

Δεκ. ια'. Ἐν πλήθεσι πλέθρα κάλλιστα.
Ἐν πολεμοῖς καὶ λοιμοῖς αἴθυια.
Ἐν ταβλάρῳ φοινικῷ ἔσαι ταρβῶν ταρβῆς.
Ἐν χερὶ Κυρίου ἐξουσία τῆς γῆς.
Ἐν χωρίᾳ ὅτι ἀχλὺς, λιγνὺς καὶ ἀσβόλη.
Ἐνύπνια μάταια ὅτι.
Ἐξήγησις μωρῶν ὡς ἐν ὁδῷ φορτίον.

Ἐορτὴ

Ex laboribus ſanitas, & ex ſudoribus ſalus. Baſil.

Ex luto homines ſunt omnes.
Miſericordia viri tanquam ſignum eſt apud illum. Sir. 17. 16.
Miſericordia Domini ſuper omnem carnem Sir. 18. 12.
Liberæ ſunt capræ ab aratro. Zenod.
Græci omnes occupati ſunt ad omnem ſapientiam. Herod.
Spes periculi ſolatium eſt. Thucyd.
Mihi indumentum læna; cœna, lac & caſeus. Plut.
Mihi herì, hodie tibi. Si. 38. 23

ILluſio & contumelia ſuperborum eſt. *Dec.* 4.
Sub curru equus, ſub aratro bos. Pind.
In Gehennâ erunt tenebræ, fletus & ſtridor dentium. Mat. 8. 12
In eburnea vagina plumbeus gladius. Diog. L.
Ineſt formicæ bilis. Plut.
In theſauris ſapientiæ ſunt parabolæ ſcientiæ. Sir. 1. 22.
In convivio eſto quietus & mitis.
In arca Teſtamenti erant urna aurea, & virga quæ germinaverat, & tabulæ Teſtamenti. Heb. 9. 4.
In albo lapide alba linea. Adag.
In nervo & arteria & venæ vis caloris ingens eſt. Ariſt.

PUlcerrima ſunt jugera in locis herboſis. *Dec.* 5.
In fluviis & lacubus anates.
In tartaro horrendo erit horror perpetuus.
In manu Domini poteſtas terræ. Sir. 10. 4.
In fornace eſt caligo, fumus & fuligo.
Somnia vana ſunt. -34. 5.
Narratio ſtulti ut in itinere ſarcina. -21. 18.

Celebratio

Ἐορλὴ γασειμαργίας ἄμοιρος.
Ἐπίσκοπος ἔσω ἀνεπίληπτος, νηφάλιος, σώφρων, ὅσιος, ἐγκρατὴς, κόσμιος, φιλόξενος, διδακτικὸς, ὀπτικὸς, ἄμαχος, ἀφιλάργυρος.
Ἔργα παναρετῆ περὶ λόγων.

Δεκ. ε'. Ἔργα νέων, βυλαὶ δ' μέσων, ἐυχαὶ δ' γερόντων.
Ἔργα ἐν χλόῃ μίμησις ἀληθείας.
Ἐθλῶ μὲ γὸ φίλος ἀνὴρ, χαλεπῶ δ' ἀλεγεινός.
Ἔσπερος τ' ἠμέρας τέρμα, ὄρθρος νυκτός.
Ἔσιν ἀετὸς κὴ δράκων πολέμια.
Ἔσιν ἔλεγχος ὃς ὐκ ἔστιν ὠφελῖος.
Ἔσιν ἡ χάλαζα κρύσταλλος.
Ἔσιν ὁ φίλος ἕτερος ἐγώ.
Ἔσι δ' ποιεισμὸς μέγας ἢ ἐυσέβεια μεθ' ἀυταρκείας.
Ἔτης ὁ ψευδὴς ἀγγελος ἐχυρός.

Δεκ. ζ'. Ἕτοιμος ἀεὶ ἐυσεβῶν μόνοισιν ὁ Χειστός.
Ἐυαγγέλιον τὸ Χειστὸ ὅτι δυνάμις τὸ Θεὸ εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πισδεύοντι.
Ἐυδαίμων δρεπτέτης ὃς ὅτιν ὄλβιος.
Ἐυδοκία Θεῦ πίσις κὴ πρᾶξις.
Ἐυπλαστιν κὴ ὑγρὸν ἡ νεότης.
Ἐυρησις παραβολῶν διαλογισμοὶ μὴ κόπε.
Ἐυτυχία πολύφιλος.
Ἐυφροσύνη καρδίας ζωὴ ἀνθρώπε.
Ἐυχαὶ ἀγερέχων ψῶα ἔμπροσθεν Θεῦ.
Ἐχθρὸς τὸ ἀνθρώπε οἱ οἰκιακοὶ ἀυτῦ.

Δεκ. η'. Ζηλος περὶ ἀγαθῶν ἐπαινὸς, φαύλων δ' ὑπόπτος.

Ζυγὸς

Celebratio ingluviēi fœda eſt. Antiſth.
Epiſcopus ſit irreprehenſibilis, ſobrius, modeſtus, pius, continens, honeſtus, hoſpitalis, aptus ad docendum, æquus, alienus à pugnis, alienus ab avaritiâ. 1 Tim. 3. 2. & Tit. 1. 6.
Opera fortiùs probant quam verba. Xenoph.

FActa Juvenum, conſilia Mediocrium, vota Senum. Dec. 6. Heſiod.
Ros in gramine indicium ſerenitatis.
Bonus vir bono amicus eſt, & improbus improbo. Q. Calab.
Veſpera dici terminus eſt, diluculum noctis.
Diſſidet aquila cum dracone. Ariſt.
Eſt reprehenſio, quæ indecora eſt. Sy. 19. 21.
Grando eſt glacies. Ariſt.
Eſt amicus alter ego. Ariſt.
Eſt autem quæſtus magnus pietas cum animo ſolâ ſorte contento. 1 Tim. 6. 6.
Socius fidelis anchora tuta eſt.

PAratum ſemper piorum propugnaculum Chriſtus eſt. Dec. 7.
Evangelium Chriſti eſt potentia Dei ad ſalutem omni credenti. Rom. 1. 16.
Dives profugus non eſt beatus. Pind.
Deo placent fides & manſuetudo. Sy. 1. 24.
Ductilis & mollis eſt Juventus. Plut.
Inventio parabolarum cogitatio cum labore. Sy. 13. 30.
Felicitas multos habet amicos. Theog.
Lætitia cordis vita hominis eſt. Syr. 30. 2.
Preces ſuperborum fœtor coram Deo. Naz.
Inimici hominis domeſtici ejus. Mat. 10. 36.

ÆMulatio bonorum bona eſt, malorum verò prava. Dec. 8. Phocyl.

Statera

Ζυγὸς δόλιος, καὶ δυσβάστακτον βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου.
Ζυγὸς τῶν χειρῶν ὅτι χρηστὸς καὶ ἐλαφρός.
Ζωῆς σῆμα κρίτος.
Ἡ διαβολὴ ἀφρόνων κακή.
Ἡδονὴ δόλιος ὅτι ἀπὸ κακῶν.
Ἡδονὴ ἀγνισμοῦ ὅτι τῶν διαβόλου πρὸς ἀπώλειαν ἕλκον.
Ἥδιστον ἀκέραμα ἔπαινος, χαλεπώτατον λοιδορία.
Ἡ καθ' ἡμᾶς ζωὴ τέλος ἀνθρώπου.
Ἡμέραι ὀπτίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι.

Δεκ. θ'. Ἡ Μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλεστέρα.
Ἡ ὅλως εὐχάριστα ὁμοιότης δικαιοσυνής ὅτι.
Ἡ ποικιλία τερπνόν.
Ἡ παρρησία φίλτατον βεβαιοῖς.
Ἡ θεοῦ ὑδὲν ὅτι, καὶ ἡ ἀκρόασις ὑδὲν ὅτι, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεοῦ.
Ἡ πορφύρα ἁλὸς ἡ πορφύρα διαφθορά.
Ἡ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ θεῷ ὅτι.
Θάνατός ὅτι λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος.
Θέρους μελαγχολίας ἔτης.
Θαυμαστὰ τὰ ἔργα Κυρίου.

Δεκ. ί. Θεῖν καὶ καλὴ ὄψις γονέων.
Θεμέλιον σωτηρίας ἡμῶν ὅτι Ἰησοῦς Χριστός.
Θρόμβος βυλῆ, θρόμβον ἔρχον.
Θοοὶ κυψέλης ἔρροι εἰσὶν αὐγιθήλης καὶ ἀνθρηνών.
Θεῖκοὶ κόσμησις εἰσὶ διαλογισμάτων.
Θυγάτης ἡ φήμη τῆς διαβολῆς.

Θύελλα

Statera doloſa, & diverſum pondus abominatio coram Domino. Pro.11.1. & 20.23.
Jugum Chriſti eſt bonum & leve. Mat.11.30
Vitæ ſignum pulſus eſt. Galen.
Semita improborum mala eſt. Pr.17.30.
Voluptas eſca eſt malorum. Plato.
Voluptas eſt rete Diaboli ad perniciem trahens. Baſil.
Jucundiſſima auditio laus eſt, moleſtiſſima convitium. Xenoph.
Secundùm mentem vita finis hominis eſt. Syneſ.
Poſteri dies teſtes ſunt ſapientiſſimi.

MEdiocritas in omnibus ſtabilior. *Dec.* 9.
Verè nobilitas eſt ſimilitudo Juſtitiæ. Plut.
Varietas delectabilis. Adag.
Patria chariſſima mortalibus. Eurip.
Circumciſio nihil eſt, & præputium nihil eſt, ſed obſervatio mandatorum Dei. 1 Cor.7. 19.
Purpura ad purpuram dijudicanda eſt. Plato.
Sapientia hujus mundi ſtultitia apud Deum eſt. 1 Cor.3. 9.
Mors eſt diſſolutio & ſeparatio animæ à corpore. Plato.
Audacia pœnitentiæ comes eſt.
Mirabilia ſunt opera Domini. Sir.11.4.

DIvina & bona eſt viſio parentum. *Dec.* 10.
Fundamentum Salutis noſtræ eſt Jeſus Chriſtus. 1 Cor.3. 11.
Calidum conſilium, calidum opus. Adag.
Acuti ſunt alvearis apum inſpectores parus & crabro.
Pinnæ ornatus ſunt murorum.
Fama eſt ſoror calumniæ. Tat.l.6.

Procella

Θύελλα ὄζιν ἄνεμος βίαιος.
Θυμὸς βασιλέως ἄγγελος θανάτου.
Θυμῷ σκυθρὸν σημεῖον, ὀργὴ δ' ὕβρεως.
Θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίῳ.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ γ'.

Δεκὰς ά.

ΔΙα ἑσία πάντων ἄειτον.
Ἰησοῦς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀνταξίως ἄλλων.
Ἰησοῦς Χριστὸς, Θεοῦ Υἱὸς, Σωτὴρ, Σταυρός.
Ἱκέται ἱερεῖ τε καὶ ἀγνοί.
Ἰλὺς κάκιστος κόσμου ὄζει λεπτάτων.
Ἵνα μὲν δέσῃ, ἔνθα καὶ αἰδώς.
Ἰὸς δέ τε ἀνδρὶ μέλημνα.
Ἵππος εἰς ὀχείαν ὡς φίλος μᾶλλον.
Ἵπποι μὲν σφηκῶν ὠκύτεροι, ταῦροι δὲ μελισσῶν.
Ἱερὸν ἦρ ὄζει μιλήτου ζωὸς σημεῖον.

Δεκ. β'.

Ἴσθι ἐσπουδακὼς ἐν σωφροσύνῃ σου.
Ἴσον λεπτότης καὶ γυναικὸς ὠμότης.
Ἰσχὺς καὶ τέχνη καὶ ὅπλον σοφὸν ὄζει φρονήσεως.
Ἴχνος χαρᾶς ἐν ἀγαθοῖς ποιήσωσιν ἐλαφρόν.
Καθὼς ἡ μήτηρ, καὶ ἡ θυγάτηρ.
Καὶ ἐγκειμένου καὶ ἀμπέλου καὶ καρδίας πολὺ ἄδου ἔσαι.

Καὶ εὐφροσύνης χορὸς ὄζει.
Καὶ κλίνη, καὶ ἀεύτης ἥσυχος ἔσαι ταῖς ἡμέραις ταῖς κυριακαῖς.
Καὶ μολυβδῆς χόρτος ὄζει καὶ ἀργαλέος πολέμοιο.

Καὶ

Procella est ventus violentus. Arist.
Ira Regis nuncius mortis est. Pro.16.15.
Iræ cilium signum est, supercilium superbiæ
Sacrificia impiorum abominatio Domino. Pro.15.9.

CENTURIA III.

EOcus proprius omnium est optimus. *Dec.1. Adag.*
Medicus vir multis anteponendus aliis. Hom.
Jesus Christus, Dei Filius, Salvator, Crux. Sibylla.
Supplices sancti ac venerabiles sunt. Paus.
Limus pessimus ornatus est fimbriarum.
Ubi timor, ibi pudor. Plato.
Venenum lethale homini cura est. Naz.
Equus admissarius ut amicus irrisor. Syr.33.6.
Taurus apes gignit, dat equus crabronibus ortum. Nicand.
Iris non est iræ Jovis signum.

ESto stabilis In doctrina tua. *Dec.2.*
Æqualis leænæ & mulieris crudelitas. Men.
Robur & murus & arma sapientis sunt prudentia. Pythag.
Vestigium cordis in rebus secundis vultus hilaris. Syr.13. 30.
Sicut mater, ità & filia ejus. Ezek.16.
Et operis dulciarii ex similà, melle & oleo, & placentæ lacteæ, & tuceti tandem satietas erit. 43.
Etiam lætitiæ satietas est. Moschus.
Et jumentum & arator quietus erit diebus Dominicis.
Etiam cantûs satietas est & molesti belli. Naz.

Καὶ σελιὼν ὁπὸς χρηστός.

Δεκ γ'. Καχὰ φρένες, ἡδὺ λάλημα.
Καχία παιδὸς ἀσχυήν παβός.
Καχῦ κόρακος κακὸν ὠόν.
Κάλλος γυναικῦ, δόξα ἄτερων.
Καναὶ βίᾳ χὴ χιλὸς ψυχῶν ῥῆμα θεῖον.

Καλήλιψ οἶκα κρηπὶς, στέμμα φλιά.

Κάτοπτρον εἶδος χλιμός ὅτι, οἶνος δὲ νῦ.
Κέρδος ἐν κακοῖς ἀγνωσία.
Κεφάλαιον παιδίας ὀρθὴ τροφή.
Κηδέων χὸ ἀπόπροθε νήπιον ἦτορ.

Δεκ. δ'. Κηρία μέλλι λόγοι κακοί. Prov. 16. 24.
Κίδαεις χὴ κιθάρα ἐν κίσῃ ἐυμνά.
Κίκυς γίγαντος ἐν βραχίονι.
Κλασμάτων φύλαξ φορμός.
Κλέπτων ἡ νύξ, ἡ ἀληθείας τὸ φῶς.
Κοινὸς πᾶσι λιμὼ αἴδης.
Κοινὰ πάθη πάντων. ὁ βίος ζοχός· ἄσαι ὅλος.
Κολακεία μελέτιτη ἀγχόνη.
Κολακεία ὄζιν ἀδελφὴ τῆς διαβολῆς.
Κοίρανος δακτύλων λιχανός ὅτι.

Δεκ. ε'. Κόρυ ὔδεις ἔκγονος.
Κύφη σκιὰ χὴ ἀτμός ἐς' ἀνδρᾶν βίος.
Κρειάτων χὸ μύθων ἡ κλεάτων φυλακή.

Κρειάτων φωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ ἢ οἶκος πλήρης μὲ μάχης.
Κεκοσφάλος ὅτι κυάδηλον ἐδόλον.

Κρυσιμέ-

Apii quoque ſuccus utilis eſt.

MAla mens, dulcia verba. *Dec.3.*
Malitia pueri turpitudo patris. Liban.
Mali corvi malum ovum. Gellius.
Pulcritudo cœli eſt gloria ſiderum. Sir.43.11.
Regula vitæ & pabulum animarum eſt verbum Divinum.
Trabs fundamentum domûs eſt, corona veſtibulum.
Speculum formæ æs eſt, vinum mentis. Æſchyl.

Lucrum in malis ignorantia. Eurip.
Caput eruditionis recta educatio. Plato.
Extra curas eſt cor juvenile. Q. Calab.

FAvus melleus ſermones boni. *Dec.4.*
Tiara & cithara in ciſta tutæ ſunt.
Fortitudo gigantis in brachio eſt.
Fragmentorum cuſtos ſporta eſt.
Furum nox, veritatis lux eſt. Eurip.
Communis omnibus portus mortis. Leon.
Communes caſus omnium; Vita trochus; inſtabilis felicitas. Phocyl.
Aſſentatio mellita ſtrangulatio eſt. Philo.
Aſſentatio eſt ſoror calumniæ. Lucian.
Princeps digitorum medius eſt.

PEtulantia ſatietatis eſt filia. *Dec.5.*
Vana umbra & vapor eſt hominum vita. Men.
Melior eſt verborum quàm poſſeſſionum cuſtodia. Lucian.
Melior eſt buccea cum jucunditate in pace, quàm domus plena cum pugna. Pro.17.1.
Crocodilus eſt beſtia venenata.

Defrau-

Κρυσιμέτρης κόβαλος ὡς σίαλον σιάλῳ.

Κτίλος ἢ οἷον ἡγεμών ὄζει.
Κύκλος τὰ ἀνθρώπινα.
Κύμαλα ἅμα ἐπ' ἄμμα.
Κύων καλάθῳ καὶ καπίσῃ ἐν καμάρῳ χείρις φύλαξ.

Δεκ. ε'. Λαὸς τοι καὶ ὕδωρ, καὶ πῦρ ἀκαλάκελα πάντα.
Λαιδρῶν μέλος βρῶμος ἔμπεσθεν τοῦ θεοῦ.
Λαρκὸς κολλύβων μεστὸς ἐν λάρναξι λαρὸς ὄζει.
Λῆροι οἱ λήμαλοὶ εἰσι τέκμαρ.
Λιμῷ ἀτυχίας ὄζειν ἀνθρώποις τέχνη.
Λιμὸς, λοιμὸς καὶ πόλεμος λαοῦ εἰσι λοιγός.
Λίβὸν δῶρον, λίβὶ χάρις.
Λόγος εἰκὼν διανοίας.
Λόγοι κρκώπων μαλακοί.
Λύχνος τῆς λύγης ἐχθρός.

Δεκ. ζ'. Λωίτερος κύκνος μικρὸς θεός, ἢ κολοιῶν κρωγμός.
Μαγείρου σῆμα τομεύς.
Μαθητὴς πελέρα ὑστερὸς ὄζει ὄρθρος.
Μαχρὴ ὁδὸς ἀπαρδόκελος.
Μανίαι καὶ οἰωνισμοὶ καὶ ἐνύπνια μάταια ὄζει.
Μανὴ ἐν χθονὶ ὄρνις ἢ χάρις.
Μανία ὀλιγοχρόνιος ὄζειν ὁ θυμός.
Μαλακότης μαλακοῖτων καὶ πάντα μαλακότης.
Μέγας κόπος ἐν τῇ διαφωνίᾳ τῆς συμβιώσεως.
Μέγα κάρηλος ἀνάγκη.

Μεθ'

Defraudator futilis ſicut ſaliva porci ſaginati.
Aries ovium dux eſt.
Circulus ſunt res mortalium. Pind.
Fluctus alii ſuper alios. Hom.
Canis calathi & caniſtri in camerâ peſſimus cuſtos.

VUlgus, aqua & ignis cohiberi nequeunt. Dec. 6. Phocyl.
Procacium cantus fœtor coram Deo.

Corbis collybis plenus in ciſtâ gratus eſt.

Ineptiæ non ſunt animi virilis indicium.
Portus infelicitatis ars eſt mortalibus. Ner. Sym.
Fames, peſtis & bellum populi ſunt pernicies.
Vile donum, vilis gratia. Adag.
Sermo eſt character mentis. Iſocr.
Sermones verſutorum molles. Prov. 26. 22.
Lucerna tenebrarum inimicus eſt.

PRæſtantior Cygni modicus cantus, quàm Graculorum crocitatio. Dec. 7.
Coqui ſignum culter inciſorius.
Diſcipulus prioris poſterior dies.
Longa eſt via ſine diverſoriis. Democ.
Vaticinationes & auguria ſomniáque vana ſunt. Syr. 3. 7.
Rara in terris avis gratia.
Ira furor brevis eſt. Baſil.
Vanitas vanitatum & omnia vanitas. Eccl. 1. 2.
Magnus labor in diſſenſione convitionis. Aur. Imp.
Magna res neceſſitas. Q. Calab.

Cum

Δεκ. ή. ΜΕΘ' ὧν τὸ δίκαιόν ὅτι, μεθ' ὑπείναν ὁ Θεός.
Μείων αἰτία, ἥπλων δίκη.
Μεσαὶ ἡ Διὸς πᾶσαι μὴ ἀγυιαί.
Μέλα τὸν χρυσὸν ἐυδία. [γλυκύν.]
Μέλαζολὴ πάντων γλυκύ.
Μέλαξυ τὸ ἄκμον ᾧ σφύρας.
Μέτρον ὅτι πᾶσιν ἄριστον.
Μὴ ἴδοι ὡς λέων ἐν τῷ οἴκῳ σου.
Μὴ ὑπὲρ τὸν πόδα τὸ ὑπόδημα.
Μὴ νόσφι νοῦσος νότος.

Δεκ. θ'. ΜΗ' ὑπὲρ λέοντα δορκάς.
Μήτηρ τῆς ἐυδείας ἡ ἀργία.
Μηδὲν δείκηλον θυγάτηρ.
Μικρὰ ἐν πετεινοῖς μέλισσα.
Μικρὸν τὸ ὀλοὸν τίμιον.
Μισθὸς ἀρετῆς αἶνος, καὶ πόνος ὤν.
Μνήμη δίκαιος μετ' ἐγκωμίου.
Μόθαξ οὐκ ἔστιν ἀνὰ μόθων.
Μολπὴ τ' ὀρχησύς· γὰρ καὶ ἀναθήματα δαιτός.
Μόχθος ὀλίγος μυρίων ὄνειαρ.

Δεκ. ί. ΜΥείαι ἀτυχημάτων ὀδοί.
Μώλωψ ἐν ῥινῷ, ὄγμος ἐν ἀγρῷ.
Μωρῶν ἄδωρα δῶρα, καὶ οὐκ ὀνήσιμα.

Νάρθηξ παιδείας ὅτι σκῆπτρον.
Ναῦται γὰρ ἀεὶ χειμῶν εἰσιν ὀλέθρου.
Νεῦρα ἄρεως ἄργυρος.
Νεφροὶ τὰ ἀνθρώπου ὅμοιοι τοῖς βοείοις.
Νόμος ἀνὰ ἐπιζήγασίας ὡς κάδων ἀνὰ δοίδυκος.
Νόμος ἔμψυχος ὁ βασιλεύς.
Νόσος ταραγμὸς σώματος.

ΕΚΑ-

CUm quibus Juſtitia eſt, cum illis Deus eſt. *Dec. 8.* Joſephus
Minor culpa, minor pœna.
Omnis viæ Jovis plenæ ſunt. Aratus.
Poſt tempeſtatem tranquillitas. Tob. 3, 12
Varietas omnium dulcis eſt. Ariſt.
Inter malleum & incudem. Adag.
Modus in omnibus optimus. Heſiod.
Nè ſis leo domi tuæ. Sir. 4. 33.
Nè ſupra pedem calceus. Lucian.
Non eſt ſine pluvia Auſter.

NE' contra leonem caprea. *Dec. 9.*
Mater egeſtatis inertia eſt. D. Ignat.
Matris imago filia eſt. Sir. 11. 3.
Minima volucrum eſt apicula. Suid.
Parvum obolli eſt pretium.
Merces virtutis laus eſt, & precium laboris.
Memoria juſti cum laude. Pro. 10. 8.
Verna non eſt abſque laboribus.
Cantus ſaltatióque ſunt ornamenta convivii. Hom.
Labor parvus permultorum utilitas. Aratus.

MIlle infortunii viæ. Syneſ. *Dec. 10.*
Vibex in cute, ſulcus in agro.
Stultorum dona non ſunt dona, neque etiam proſunt. Sophoc.
Ferula diſciplinæ ſceptrum eſt.
Nautæ ſemper vicini ſunt morti. Q. Calab.
Nervi belli ſunt argentum.
Hominum renes bubulis ſimiles ſunt. Ariſt.
Lex ſine executione eſt tanquam campana ſine piſtillo.
Lex animata Rex eſt. Cl. Imp.
Morbus eſt perturbatio corporis. Diocles.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΜΑ'.

Δεκὰς ά.

Νοσέλης ἡ τῦ ὕδατος μελαγολή.
Νυκλῶν φίλαι φρονλίδες.
Ξενίων θυμὸς ἄδικος.
Ξίφεως θίκλυ μύδρος ὄζει.

Ξύλον ἀγκύλον καὶ στρεβλὸν ἐλάτης ὀρθόν.

Ὁ ἀνὴρ ὅτι ξηρὸς καὶ θρῦμμα, ἡ δὲ γυνὴ ψυχρὰ καὶ ὑγρά.
Ὁ ἀργὸς καὶ ἀπρεπὴς βίος, κακοῖς ὀνόμασιν ἴδιος.
Ὁ Ἄρχων ἀγαθὸς κοινὸν ἀγαθόν ὅτι.
Ὁ βίος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ συμφορά.
Ὁ ἐλαχίστοις ἀρκούμενος πλουσιώτατος.

Δεκ. β'. Ὁ Θεός ὅτι πάλιν τῶν ὀρφανῶν, καὶ κρίτης τῶν χηρῶν.
Ὁ Θεὸς πλούσιος ἐν ἐλέει.
Ὁ λαὸς, ὡς ὁ ἱερεύς.
Ὁ κλάντης τῇ κεφαλῇ ὄζει ἔνοχος.
Ὁ λύχνος τῦ σώματός ὅτιν ὁ ὀφθαλμός.
Ὁ λόγος φάρμακον λύπης.
Ὃς ὑπ' ὄζει καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ὄζει.
Ὁ νόμιμος ὅτι ψυχὴ καὶ χάρις θεοῦ.
Ὁ πλοῦτος τύχης ἔμελος.
Ὁ τῆς παρρησίας καιρὸς λυπηρότερος τῦ παρ' ἡμῶν τυχόν.

Δεκ. γ'. Ὁ Χρηστὸς ὅτι πολλαχῦ σωτήριος.
Ὁ χρόνος τῶν ἀνθρώπων κρίνει ἄδικος.
Οἱ ἀγαθοὶ ἐυαπάτητοι.
Οἱ ἀσεβεῖς ἀσεβῆ χρῆς.

Οἱ

CENTURIA IV.

PErnicioſa eſt aquæ mutatio.	*Dec.* 1.
Noctium amicæ curæ ſunt.	Heliod.
Munerum animus optimus.	Pharnut.
Ferrum ignitum inſtar gladii eſt.	
Lignum curvum & tortuoſum nunquam rectum.	Galen.
Vir eſt calidus & ſiccus, mulier frigida humidáque.	Ariſt.
Otioſa & incontinens vita malis viris propria eſt.	Charond.
Princeps bonus commune bonum eſt.	Men.
Vita revera non eſt vita, ſed calamitas.	Eurip.
Paucis contentus ditiſſimus.	Socrat.
DEus eſt Pater orphanorum & Judex viduarum.	*Dec.* 2. Pſal. 7. 6.
Deus dives eſt in Miſericordia.	Eph. 2. 4.
Populus, ſic ut Sacerdos.	Oſ. 4. 9.
Homicida judicio obnoxius eſt.	Mat. 5. 22
Lucerna corporis eſt oculus.	Mat. 6. 22
Sermo doloris remedium eſt.	Plut.
Qui non adversùm nos, pro nobis eſt.	Luc. 9. 50
Nummus eſt anima & lætitia mortalium.	Eurip.
Divitiæ Fortunæ vomitus ſunt.	Diog.
Fumus Patriæ ſplendidior igne apud alios.	Lucian.
BOnus eſt ubique ſalutaris. Men.	*Dec.* 3.
Tempus rerum judex optimus.	Dio.
Boni faciles deceptu ſunt.	Bias.
Impii ſunt ſicut glumæ.	Pſal. 1. 4.

Οἱ κρέατισοι ἦμ ἀνθρώπων βεβρυλογότατοι.
Οἱ νεώτεροι ἦμ ἀνθρώπων ἀεὶ τολμηρότεροι.
Ὅσοι ἀφεῴνων ὄρθαὶ ἐνώπιον ἀυτῆς.
Ὅθη τὸ πᾶν.
Οἷα ἡ ὀϊζὺς φερὲς οἶκλον κέλδθ.
Οἷαξ τῦ βίυ ὁ νόμ Θεῦ.

Δεκ. Δ'. Οἷα δέσποινα, τοῖαι χ' θεράπαινίδι.
Οἵηπερ φύλλων γενεὴ, τοίηδε χ' ἀνδρῶν.
Οἶκοι λέοντες, ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.
Οἰκτίρμων χ' ἐλεήμων ὁ Κύρι.
Οἶνο χ' ἄλφιτα μυελὸς ἀνδρῶν.
Οἷο ὁ λόγ, τοῖο ὁ βί.
Οἷο ἄβακ, τοιαύτη ἠλακάτη.
Οἰσέον χ' ἐλπισέον.
Ὅλκι, ὥτε θεὸς παυσπέρματος ὄφρ' ἀρῳός.
Ὀλίγη ὁμιλία τῦ φωτὸς χ' τῦ ζόφυ.

Δεκ. ε'. Ὁμοιότης τῆς φιλότητ μήτηρ.
Ὁμφηὸς ὅτι ῥίζα τῆς γαστρός.
Ὁμφαξ ὀδῦσι βλαβερὸν, χ' καπνὸς ὄμμασι.
Ὀργ λύρας ἀκρατέστης.
Ὅση φωλεὸς, τοσ ὀπὴ ὅτι.
Ὅσυ ἄμιλλα, ἐπλαῦθα χ' νίκη ὅτι.
Ὅσυ δαγὺς, τοσ κρύ.
Ὅσυ ζῆλ χ' ἐρίθεια, τοσ ἀκαλαστασία.
Ὅσυ κρύσταλλ, τοσ χέρμα.
Ὅσυ κύς, τοσ κύτ χ' κύμβ.

Δεκ. ς'. Ὅπυ ὄχ ἔστι τρύγη, τοσ ὄχ ἔστι στίνη.

Ὅση

Primates hominum admodum breviloqui. Apollod.

Juniores hominum ſemper audaciores ſunt. Iſocr.

Viæ ſtulti rectæ in oculis ſuis. Pro.12.16
Curæ nihil impoſſibile eſt.
Sola miſeria ad miſericordiam via eſt.
Gubernaculum vitæ Lex Dei.

QUalis hera, tales pediſſequæ. Adag. *Dec.4.*
Qualis foliorum generatio, talis eſt & hominum. Hom.
Domi leones, prælio vulpeculæ.
Miſerator & miſericors eſt Dominus. Sir.32.11.
Vinum & farina medulla hominum. Hom.
Qualis ſermo, talis vita. Cl. Alex.
Qualis fuſus, talis colus.
Ferendum & ſperandum. Eurip.
Beatus, cui Deus ſummus eſt adjutor. Apollin.
Exigua eſt conſuetudo inter lucem & tenebras.

SImilitudo amicitiæ mater eſt. Men. *Dec.5.*
Umbilicus eſt radix ventris. Ariſt.
Acetum dentibus nocet, & fumus oculis. Pr.10.27.

Aſinus lyræ auſcultator. Lucian.
Ubi antrum, ibi foramen eſt.
Ubi certamen, ibi victoria. Ariſt.
Ubi glacies, ibi frigus.
Ubi æmulatio & contentio, ibi inconſtantia. Jac.3.5.
Ubi glacies, ibi hyems.
Ubi nates, ibi cavitas & cavus receſſus.

UBi non eſt triticum, ibi non eſt placenta. *Dec.6.*

Ὅσσε κόσμος πλείων, ἐπεὶ πολὺ τὸ κάλλος.
Ὅσσε μόχθοι πολλοί, ἐπεὶ ἔσσυται βίος.

Ὅσσε μὴ εἰσὶ βίος, φάτναι καθαραί.
Ὅσσε ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐπεὶ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.
Ὅσσε τὸ πλῶμα, ἐπεὶ οἱ ἀστέρες.
Ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερον ἢ σιδήρου.
Ὄργανον τῆς παιδείας οὐχ ἡ κίνησις, ἀλλ' ἡ χρῆσις τῶν βιβλίων.
Ὄργανον ψυχῆς τὸ σῶμα· θεοῦ δὲ ἡ ψυχή.
Οὐ γὰρ ἔρως θεός ἐστι, πάθος δ' αἰδοῦς ἀπαδίλων.

Δεκ. ζ'. Ὀργὴ κλυδὸς Ῥήτωρ ὁ μογγός.

Οὐ πάντα τὰ ἕλκη ἀκέσται.
Οὐκ ἐκ παρθίας ἁφαῖς.
Οὐδεὶς ἄφλοδος σαὸς φίλος.
Οὐδεὶς γὰρ ὧν ῥάθυμος ἐυκλεὴς ἀνήρ.
Οὐδεὶς εὖς πλὴν τῷ θεῷ.
Οὐδεὶς σοφότητος ἀκλὸς ἔστιν ἐν τῇ παλίδι αὐτῷ.
Οὐδεμία ὄμφακος χρεία.
Οὐδὲν σιωπῆς χρησιμώτερον.
Οὐδὲν ἄνδρὶ ἴδιος κτεάτων ἐπὶ σοφὸν τέλφον.

Δεκ. ή. Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω· Εἷς βασιλεύς.—
Οὐκ ἄνδρὶ αἰχμῆς δόρυ.
Οὔκ εἰσι πάντες ἐπὶ τέρας ἄξιοι.
Οὐκ ἔστιν ἄγκυρα γάλλοις βωμός.

Οὐκ

Ubi multus labor, ibi multum lucrum. Chryſ.

Ubi ſunt vituli multi, ibi erunt quoque multi boves.
Ubi non ſunt boves, ibi præſæpia pura. Pro. 14. 4
Ubi theſaurus veſter, ibi etiam cor veſtrum. Mat. 6. 21
Ubi cadaver, ibi aquilæ. -24. 28.
Telum ſermo homini penetrantius ferro. Phocyl.

Inſtrumentum eruditionis non poſſeſſio, ſed uſus librorum eſt. Plut.
Corpus animæ inſtrumentum; Dei verò anima. Plut.
Non enim amor Deus eſt, ſed affectus occultus omnium. Phocyl.

NOn eſt præclarus Rhetor qui obtuſâ eſt voce. *Dec. 7.*
Non omnia ulcera ſunt ſanabilia. Adag.
Væ cordibus timidis. Sir. 2. 12.
Nullus timidus audax eſt.
Nullus ſocors celebris eſt vir. Eurip.
Nemo bonus niſi Deus.
Nullus Propheta acceptus eſt in patria ſua. Luc. 4. 24
Fructûs immaturi nullus eſt uſus.
Nihil eſt taciturnitate utilius. Eurip.
Nullum opus ſine ſudore & labore perfectum eſt. Phocyl.

NOn bona eſt multorum dominatio; unicus Dominus eſto: unus Rex. *Dec. 8.*
Non eſt ſine cuſpide haſta.
Non ſunt omnes tiarâ digni.
Non eſt anchora ſpadonibus collis.

Οὐκ ἔστι βασιλεία τῷ Θεῷ βρῶσις καὶ πόσις·
Οὐκ ἔστι δεσπότης ἄνευ ἀτιμίας.
Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον.
Οὐκ ἔστι σωσωλήπτης ὁ Θεός.
Οὐκ ἔστι ζοφία πονηρίας ὅπτιμη.
Οὐκ ἔστι ταυτὸ λεῖον καὶ χέρσον.

Δεκ. θ'. Οὐκ ἔστι χώρα ἄνευ σκωλήκων.
Οὐρανός ὅτι θρόνος τῷ Θεῷ.
Οὐχ ἅπαν τὸ ἀμάρυσσον χρυσός ἐστι.
Ὀρθόμοιοι Κυρίε μυρμοπλασίαις ἡλίου φωστῆρες.
Ὀχληρὸς ἀνὴρ ὅστις ἐν νέοις γέρων.
Ὄχλος σωὴ ἀμαθίας μέγιστον κακόν.
Παθήματα μαθήματα.
Παιδεία τῶν ἀγαθῶν τὸ μέγιστον.
Πᾶν ζωύφιον γλυκύ.
Πάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.

Δεκ. ί. Πάντα καθαρὰ τοῖς καθαροῖς.
Παυλὶ δ' ἔργον μῶμος.
Πάντα ὅτι ταχινὰ ἐναντία Κυρίε.
Πάντα τὰ σπλάγχνα ἐν ὑμῖν ὄζει.
Πάντων λιμὸν τῶν μερόπων ὁ θάνατος.
Πάντων μὲν κόρος ὅτι, καὶ ὕπνος καὶ φιλότης.
Πάντες ἴσοι νεκύων.
Παρὰ τῶν Θεῶν πάντα δωρεὰ ὅτι.
Παρὰ τῶν πλούτων πορισταὶ πάντες.
Παρεπιδημία τίς ὅτιν ὁ βίος.

ΕΚΑ-

Non eſt Regnum Dei eſca & potus. Ro.14.17.
Non eſt Dominus ſine ſervo. Matth.10.
Non eſt diſcipulus ſupra magiſtrum. 24.
Non eſt perſonarum acceptor Deus. Act.10.34
Non eſt ſapientia nequitiæ ſcientia. Sir.19.18.
Non eadem res levis & aſpera eſt.

NOn eſt Regio, quæ vermibus careat. *Det.9.*
Cœlum eſt thronus Dei. Mat.5.34
Non omne id quod fulget, aurum eſt. Sir.23.26
Oculi Domini millefariam ſole ſplendidiores ſunt. Men.
Odioſus vir eſt juvenibus ſenex. Herod.
Turba ſine ſcientia maximum malum. Idem.
Nocumenta ſunt documenta. Soph.
Eruditio bonorum optimum. Eurip.
Omne id cui innutriti ſumus dulce eſt.
Omnia ſunt riſus, & omnia cinis, & omnia nihil. Stob.

OMnia munda mundis. Tit.1.15. *Det.10.*
Super omni opere Momus. Anthol.
Omnia celera coram Domino. Sir.18.28
Omnia viſcera in membrana ſunt. Ariſtoph.
Omnium portus hominum mors. Sotad.
Omnium rerum ſatietas eſt, & ſomni, & amoris. Hom.
Omnes ſimiles defunctis ſunt. Phocyl.
Apud Dominum omnia poſſibilia ſunt. Luc.1.37.
Juxta divitias podagrici. Ariſtoph.
Peregrinatio quædam eſt vita. Plato.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ε.

Δικὰς ά. Παροιμία ὅτι φανερώτερα.

Παῖδος ἐπίληψις ἡδὺ φάρμακον.
Παιδὸς ζωφερωτέρου μέγιστον τέκνοις ἀφόβητρον.
Παυσολόγοι πολιοὶ τὰ γήραος ἄνθεα ἀνιηροῖς.
Πθαρχία τ' εὐσεβείας μήτηρ.
Πέλεκυς ἀρίδηλον ὄργανον, σιδηρεργῷ ἄρα.
Πενία αὐτοδίδακτος.
Πενίας βαρύτερον οὐκ ἔστι φορτίον.
Πέρδιξ ἀηδὼν τὴν καρδίαν, ὅτως καρδίαν ὑποφαίνει.

Δεκ. ς'. Πηγὴ σοφίας λόγος θεῖος ἐν ὑψίστοις.
Πῆμα κακὸς γείτων, ὄφελον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνασσε.
Πίστεως ὅτι ἔρκος ἡ σφραγίς.
Πλατεῖα ἡ σύλη εἰς τὸ ἀποῦλαν, στενὴ εἰς τὸ ζωεῖν.
Πλείη μὲν γὰ γαῖα κακῶν, πλείη δ' ἁλάασα.
Πλεονέκτης ὅστις εἰδωλολάτρης.
Πλεονεξία μέγιστον ἀνθρώποις κακόν.
Πλοῦτος πλούτου παντὸς χρῆμα ἐστὶ κόρος.
Πλοῦτος ἐκ τῆς ἰδίων πόνων εὐχρηστότερος.
Ποδηγὸς ἐν ὁδῷ ἄκλεξον.

Πνεῦμα

CENTURIA V.

RES inter se collatæ clariores sunt. Dec. 1. Demost.
Patris increpatio dulce remedium. Socrat. Sir. 1. 5.
Patris temperantia maximum filiis præceptum. Democr.
Pauciloqui cani senectæ flores sunt inter homines. Hippoc.
Obedientia felicitatis mater est. Æschyl.
Securis lanii instrumentum est, fabri ferrarii malleus.
Paupertas per se docta. Diog.
Paupertate non est gravius onus.
Ut perdix venatrix in cavea, ità cor superbi. Sir. 11. 3.

FONS Sapientiæ Sermo Dei in altissimis. Dec. 2. Sir. 1. 5.
Noxa tam magna est vicinus malus, quantum bonus commodum. Hesiod.
Septum fidei sigillum est.
Lata est porta ad exitium, arcta ad vitam. Mat. 7. 13
Plena est terra malis, plenum & mare. Hesiod.

Avarus est Idololatra. Eph. 5 5.
Avaritia mortalibus est maximum malum. Eurip.
Præter opes omnis rei est satietas. Theog.
Divitiæ ex propriis laboribus aptissimæ. Socrat.

Dux in via laterna est.

Spiritus

Δεκ.γ'. Πνεῦμα ἅγιόν ὄζτιν ἀῤῥαβὼν τ̃ κληρονομίας ἡμῶν.
Πολιότης χρόνυ μιμῦσις, ὰ φρονήσεως.
Πόλεμ☉ εὐδόξ☉ εἰρήνης αἰσχρᾶς αἰρεῶτερ☉.
Πολιτεία ὄζτι τῆς πόλεως τάξις.
Πόλεως ψυχὴ εἰσιν οἱ νόμοι.
Πολλοί εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι ϑ ἐκλεκτοί.
Πολλοὶ βασιλέως ὀρθυμοὶ, κ̀ πολλὰ ὦτα.
Πολλοὶ ῥαπτόζης, ὀλίγοι ἀληθείας φίλοι.
Παλλοί τοι πόζι☉ κ̀ βρώτιός εἰσιν ἑταῖροι.
Πολλαὶ αἱ μάτιγες τῷ ἁμαρτωλῷ.

Δεκ.δ'. Πολλὰ μεταξὺ πίλης κύλικ☉ κ̀ χείλε☉ ἄκρυ.
Πολλὰ τὰ ἐνεδρα τῦ δολίυ.
Πολλῶν κακῶν ἐπικάλυμμά ὄζτιν ὁ πλῦτ☉.
Πόλλ☉ ὀζὶ βρῶσις τ̃ν ναπίων ἀνηέλων.
Πολυαρχία μήτηρ ἀναρχίας.
Πολυπραγμοσυνὴ γλυκύπικρ☉ γαργαεισμός.
Πολύζοπός ὄζτιν ὄμιλ☉.
Πόν☉ ἐυκλείας παλής.
Πρὸ πυρὸς ἀτμὶς καμίνυ κ̀ καπνός.
Πρὸ τ̃ν ἔργων κηρυχθὲν μάταιον.

Δεκ.έ. Προβάτων μ̀ ὁδὲν ὄφελ☉, ἂν ποιμὴν ἀπῇ.
Πρεσβύτα πολλοῖς ὄζτιν αἰτία κακῶν.
Πρῶτα κ̀ πρύμνα πραγμάτων ἡμῶν ἐυσέβεια ἔσω.
Πρῶτα Θεὸς, μετέπειτα Λόγ☉, κ̀ Πνεῦμα σωὶ αὐτοῖς.

Πτίλον

Spiritus Sanctus eſt arrhabo hæreditatis noſtræ. *Dec.3.*
(entiæ. *Eph.1.14.*
Canities indicium eſt temporis, haud ſapi- *Men.*
Bellum honeſtum turpi paci præferendum eſt. *Demoſth.*
Politia eſt urbis ordo. *Plato.*
Urbis anima Leges ſunt. *Demoſth.*
Multi ſunt vocati, pauci verò electi. *Matt.20. 16.*
Multi ſunt Regum oculi, & multæ aures. *Xenoph.*
Multi ſunt menſæ, pauci veritatis amici.
Multi ſanè ſunt potûs & cibi amici. *Theog.*

Multa ſunt flagella peccatoris. *Pſ.32.10.*

MUlta cadunt inter calicem, ſupremá- *Dec.4.*
que labra. *Gel.l.13.*
Multæ ſunt inſidiæ doloſi. *Sir.11.36.*
Multorum malorum tegumentum ſunt di- *Euſeb.*
vitiæ.
Puls eſt cibus infantum impubum.
Multorum dominatio eſt mater malæ do- *Nicetas.*
minationis.
Curioſitas eſt dulciter-amara gargariza- *Eurip.*
tio.
Mutabilis ingenio eſt turba. *Phocyl.*
Labor gloriæ pater. *Eurip.*
Ante ignem vapor camini & fumus. (am. *Sir.22.30*
Stultum eſt triumphum canere ante victori- *Liban.*

OVium nullus eſt uſus, ſi paſtor abie- *Dec.5.*
rit. *Eurip.*
Præcipitantia multis eſt cauſſa malorum. *Men.*
Prora & puppis actionum noſtrarum pie- *Eraſmus.*
tas eſto.
Primùm Deus, deinde Sermo, & Spiritus *Oracul.*
cum illis.

Penna

Πτίλον μολίζδε φιλότερον.
Πτωχεία χ᾽ πλῆτος παρὰ Κυείε ὄζι.
Πτωχοί ἐσμὼ ἅπαντες χ᾽ τῆς θείας χάρις ὄπιδεῖς.
Πτωχῶν αὐλαὶ ἀεὶ κεναί.
Πῦρ, γυνὴ, θάλασσα, βία καχά.
Πὺρ ἑζυὺς κρυάμης μὴ πώποτε ἀσφαλές ὄζι.

Δεκ. ς'. ΠΩγων τεάγω μὴ ὄζι, ἀλλ᾽ ὁ νῦς σοφός.
Πῶλος πώλῳ φίλος, χ᾽ ἔλαφος ἐλάφῳ, χ᾽ φὴρ φηεί.
Ῥάζδος νώτῳ ἀιοήτων.
Ῥάθυμος κορδύλης ἐκ ἄξιος.
Ῥόδον κηφοφυλλον ἔαρος μέλημα.
Ῥόδον τῆ ἄνθων βασιλεύς, γῆς κόσμος, φυτῆ ἀγλάϊσμα.
Ῥοπὴ ζυγῦ δικαιοσυνὴ παρὰ τῷ Θεῷ.
Ῥώμη ψυχῆς ἀφροσυνή.
Σάλπιγξ ὄργανόν ὄζι τῦ πολέμυ.
Σῖτες χ᾽ σκώληκες κληρονομέα ἀνθρώπυ πόρνυ.

Δεκ. ζ'. ΣΙγῆς ἀκίνδυνον γέρας.
Σιωπὴ σοφοῖς ἀπόκρισις.
Σῖτη χ᾽ ζοχίλος ἀεπῷ πολέμιά ὄζι.
Σίλφη, πόα, ὕπνος, ἀφροδίσια, πέδιλα μέδια.
Σιωπὴ ἄζυγος ἐμμελὲς λόγων.
Σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος.
Σκιωὴ πᾶς ὁ βίος χ᾽ παίγνιον.
Σκίμνος λέοντος ἰσχυρότερος χίλιων.
Σοφία ὄζι σχολὴ δόξης, χ᾽ στέφανος ἀγλαϊσμάλος.
Σοφίας ἐμμελὲς λόγος.

Σοφία

Penna plumbo levior est.
Paupertas & divitiæ à Domino sunt. Sir.11.17
Mendici sumus omnes & divinæ gratiæ indigentes. Greg.
Mendicorum loculi semper vacui. Suid.
Ignis, mulier, mare, tria mala. Eurip.
Ignis propinquus stipulæ parùm tuta res est. Naz.

BArba hirco quidem est, sed non mens sapiens. Dec.6.
Equus equo carus est, cervus cervo, & sturnus sturno. Naz.
Virga dorso stultorum debetur. Pro.26.3
Piger nè ligulâ quidem dignus est.
Rosa decora Veris est cura. Alcœus.
Rosa florum regina, terræ ornamentum, plantarum decus est. Tati.
Pondus stateræ justitia à Deo. Pro.16.18
Robur animæ temperantia est. Pythag.
Buccina est instrumentum belli. Tati.
Tineæ & vermes hæreditas hominis scortatoris. Sir 19.3.

SIlentii tutum præmium. Athenod. Dec.7.
Silentium sapientibus responsio. Eurip.
Sitta & trochilus cum aquila pugnant. Arist.
Cibi, potus, somni, veneres, omnia moderata sint. Hippoc.
Silentium obscurus interpres sermonum. Eurip.
Umbræ somnium homo est. Pind.
Scena est omnis vita & ludus. Pallad.
Catulus leonum robustissimus brutorum. Pr.30.30
Sapientia est amictus honorificus, & corona exaltationis. Sir.6.33.
Sapientiæ interpres est oratio. Philost.

Sapientia

Δεκ. ή. Σοφία γραμματέως ἐν εὐκαιρίᾳ σχολῆς.
Σοφῷ ξένον ἀδίκει.
Στέφ. καὶ χηραμὸς ὀκ ἄνδρ. ἀνόρκ.

Στολὰς χλιμδινῆς ὥρας πείσεσθε ἀμείνων.
475 Στέφανος γεροντῶν τέκνα τέκνων.
Στήλη τὸ σκληρὸν νεκρῶν βάρος.
Στιγμὴ χρόνε πᾶς ὅστις ὁ βίος.
Στρατεία μακρὰ καὶ ποικίλη ὅστὶν ὁ βίος.

Στύλος χρύσεος ἐπὶ βάσεως ἀργυρᾶς γυνὴ αἰσχυντηρά.
480 Στύλοι οἶκων εἰσὶ παῖδες ἄρρενες.

Δεκ. θ'. Στυπεῖον σωτηριῶν ζωαγωγὸν ἀνόμων.
Σύμβολος ἀδεὶς ὅτι βελτίων χρόνε.
Σφαγεῖν ἡγεμόνων θρασύς.
Σφαγεῖον ἔδεσμα νεφρός.
485 Σφὴξ βομβῶν τέρπνος εὐαλίον.
Σχολὴ τρυφὸν κακόν.
Σῶμα ἔυρωστον βέλτιον ἢ ὅλος ἀμύητος.
Τὰ κλαὰ τὰ δρυά.
Τὰ κεῖμαλα κυεῖν γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.
490 Τὰ σώματα ἡμῶν μέλη χειτῶ ὅστι, καὶ ναὸς Πνεύματος ἁγίου.

Δεκ. ί. Τὰ ὀφώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος.
Τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς, οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς.
Τὰ χρήματα ὅστι ψυχὴ δρῶν ἀνθρώπων.
Τὰ ὠγύγια ἄδικα.
495 Ταμεῖόν ὅστιν ἀρετῆς ἡ σωφροσύνη.
Ταμίαι λαμίαι.
Τέκνοις αἰδέσιμον καύχημα παῖδες ἔπαινος.

Τέρπε.

SApientia Scribæ in tempore vacuitatis. *Dec.* 8.
Sapienti nihil peregrinum. Clem.
Spelunca & caverna non ſunt expertes tenebrarum.
Veſtis pellicea hyberno tempore crate me-
Corona ſenum filii filiorum. (lior. Pro.17.6.
Columna durum mortuorum pondus. Leon.
Punctum temporis omnis eſt vita. Plut.
Militia diuturna ac varia eſt cujuſque vita. Arrian.
Columna aurea in baſi argentea mulier pudica. Pr.26.20
Columnæ domorum filii ſunt mares. Eurip.

STupa collecta congregatio impiorum. *Dec.* 9.
Nullus conſiliarius melior eſt tempore. Nax.
Pernicioſus eſt Dux audax. Eurip.
Renes ferculum pernicioſum.
Veſpa cicadæ obſtrepit. Theocr.
Otium jucundum eſt malum. Eurip.
Corpus validum melius eſt opibus immenſis. Sir.30.14
Quæ pulcra ſunt, gravia ſunt. Bian.
Judicia Domini dulciora melle & favo. Pſal.19.1

Corpora noſtra membra Chriſti ſunt, & templa Spiritûs Sancti. 1 Cor.6. 15.

AUtoramenta peccati mors. Rom.6.23. *Dec.* 10.
Quæ ſunt ſupra nos, ea nihil ad nos. Socrat.
Opes ſunt vita improborum hominum.
Antiqua ſunt optima.
Penum virtutis temperantia eſt. Men.
Quæſtores ſunt ſtriges. Ariſtoph.
Filiis venerabilis gloriatio patris laus eſt. Syneſ.

Cicada

Τέτλιξ μὲν τέτλιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ.
Τέχναι πηγαὶ τῶν κλῶν.
Τέχναι θεῶν χάρεσσι· ἄνθρωποι ἔγρα φύσεως.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ϛ'.

Δεκὰς ά.

Τῆς παιδείας ῥίζα πικρὸν, γλυκεῖς δὲ καρποί.
Τῆς ὀξυθυμίας τὸ ἄνθος μανία.
Τῆς ἀρετῆς ἥδιον κλῆμα σεμνότερον, ἥδιον βεβαιότερον.
Τί αἰγὶ καὶ ψέφῳ; τί βαναύσῳ καὶ σοφῷ.
Τί λήκυθος καὶ τρίφιον; τί δρυῒν καὶ βοΐ;
Τί γλήχων καὶ γλαυκὶν πρὸς τὸν γλήνιον;
Τί τὸ ἄχυρον πρὸς τὸν σῖτον;
Τί φαυλότερον ἡλίου;
Τίς κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος;
Τίς τῷ καλῷ καὶ τυφλῷ κοινωνία;

Δεκ. ζ'.

Τιμωρία ἀδικίας ἀκόλουθος.
Τιμιώτατον τὸ περισσότατον.
Τιμαὶ γονέων ἐκγόνοις κλεὸς θησαυρός.
Τὸ σῶμα ζοφίας σκῦλον χρυσοῦ.
Τὸ ἄῤῥεν φύσει τοῦ θήλεος ἡγεμονικώτερον.
Τὸ βίαιον ὀλιγοχρόνιον.
Τὸ δὲ ἄκαιρον παύλαχος λυπηρόν.
Τὸ κίβδηλον καὶ κόκκινον χρώματα ἐράσιμα.
Τὸ κένεον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία.
Τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὄζει.

Τὸ

Cicada cicadæ chara, formica formicæ.

Artes sunt fontes bonorum. Xenoph.
Artes deorum dona, homines naturæ o- Hippoc.
pera.

CENTURIA VI.

ERuditionis radix amara, fructus verò dulces. *Dec.* 1. Isocr.
Iracundiæ flos est insania. Apolon.
Virtute nulla possessio purior, nulla constantior. Isocr.
Quid luci cum tenebris? quid fornicario cum docto?
Quid lecythus cum zona? quid delphini cum bove? Suid.
Quid pulegium & cuspis ad pupillam oculi.
Quid paleæ cum tritico? Je. 23. 28
Quid Solis luce splendidius? Sir. 17. 5.
Quæ communicatio luci cum tenebris? 2 Cor. 6. 14.
Quæ speculo cum cœco communio? Epichar.

POena injustitiæ comes est. Plat. *Dec.* 2.
Antiquissimum venerandissimum. Arist.
Honor parentum natis bonus thesaurus. Plato.
Mutatio Sapientiæ vasa aurea. Job 28. 17.
Masculum naturâ fœminâ principalius. Arist.
Violentum non est diuturnum. Philo.
Intempestivum ubique molestum. Isocr.
Fulvus & coccineus color amabilis est.
Aculeus mortis peccatum est. 1 Cor. 15. 56.
Quod hominibus excelsum est, abominandum coram Deo. Luc. 16. 15.

Stultitia

Δεκ.γ'. ΤΟ' μωρὸν τῦ Θεῦ σοφώτερον πῆ ἀνθρώπων ὄζι.
Τὸ κάλλ☉ ἀηδόβιον ἀγαθὸν ὄζι.
Τὸ ὅλον φωθὶς μεῖζον.
Τὸ παίνιον τίμιόν ὄζι.
Τῦ ἄγε☉ χῶρ☉ ἐν σηκῷ.
Τῦ ἀνθρώπε πλιὰ ὅμοι☉ πῷ ὑείφ.
Τῦ Θεῦ δεξιὰ διάμπαξ ἀπίδι ἀλίγκια.
Τῷ Θεῷ πάντα δωαλὰ κὴ ἀδωάλα.

Τῶν ἐλεφάντων ἐμβρύον ἡλικὸν μόχ☉ ὄζί.

Τῶν θηρῶν βί☉ πολὸς ὄζι, κὴ ἡμερὸς, κὴ ἄφρ☉.

Δεκ. δ'. ΤΩν κοιλιῶν κὴ ὀπώρη καλή.
Τοῖς μεμιασμένοις κὴ ἀπίστοις ὑδὲν καθαρόν.
Τόλμα κακῶν αἰτία.
Τεχνῖται ἡ ἀρετὴ, κὴ ὄρθι☉ οἶμ☉ ἐπ' αὐτῶ.
Τροφὴ νόσων ἡ σιωπή.
Τροχὸς ἁμάξης πλάγχνα μωρῦ.
Τρυφὴ θορύβων ἀεὶ αἰτία ὄζι.
Τυραννὶς θηείων ἀπάντων ἀγριώταλον.
Τύμβ☉ τύννῳ νεκρῦ σμικρῦ.
Τυφλὸν ᾗ κὴ δύσλιον ἀνθρώποις βί☉.

Δεκ. ε'. Ὑγεία κὴ εὐεξία βελτίων παντὸς χρυσίου.
Ὑγείας χρεὶς ὅστις εὐδαίμων.
Ὕλη κὴ ὄργανα διδασκαλίας εἰσὶν αἱ βίβλοι, φωνὴ, κάλαμ☉, χάρτης, μέλαν γραφικὸν κὴ μαχαίριον.
Ὑπόμνημα ἐπιθυμίας λόγ☉ ἐρωτικός.
Ὑπόκρισίς δ' ἀλεγχρή.

Ὑπν☉

STultitia Dei ſapientior eſt quàm hominum. 1 Cor. 1. 25. *Dec. 3.*
Pulcritudo alienum bonum eſt. Bion.
Totum parte majus eſt.
Quod rarum, carum. Plato.
Venerationis locus in templo eſt.
Hominis lien ſimilis eſt ſuillo. Ariſt.
Dextera Dei in totum ſcuto ſimilis eſt.
Deo omnia ſunt poſſibilia, etiam impoſſibilia. Synef.
Elephantorum embryo tantus, quantus vitulus eſt. Ariſt.
Vita mortalium cinis eſt, & fumus & ſpuma.

PUlcrorum etiam Autumnus pulcer eſt. *Dec. 4.*
Polluris & infidelibus nihil eſt purum. *Tit. 1. 15.*

Audacia malorum perniciosa. Phocyl.
Aſpera virtus eſt, & acclivis ad ipſam via. Cyril.

Alimentum eſt morborum ſilentium. Heliod.
Rota plauſtri ſunt viſcera ſtulti. *Sir. 33. 5.*
Luxus tumultûs ſemper eſt cauſſa.
Tyrannis beſtia omnium immaniſſima. Dion. Ha
Buſtum parvum cadaveris parvi.
Cœcum quid & miſerum hominibus vita. Men.

SAnitas & bona habitudo melior eſt auro. *Dec. 5.* *Sir. 30 14*
Abſque ſanitate nemo felix eſt. Athenod.
Materia & organa diſciplinæ ſunt libri, vox, calamus, charta, atramentum & cultellus. Camer.
Fomentum concupiſcentiæ ſermo amatorius. Epictetus
Quod nimium miſerum eſt. Phocyl.

Somnus

"Υπνος τὰ μικρὰ τῦ θανάτυ μυστήρια.
"Υπνος ἔνδεια κάρυ καὶ νάρκης αἴτιον.

Ὑπὸ τὸ βρέγμα ὁ ἐγκέφαλός ὅτι, τὸ δὲ ἰνίον κενὸν ὅτι.
Ὑπὸ μάλης καὶ ζωγράφυ ὅτι μεληθὸς καλός.
Ὑφ' ἅρμασιν ἵππος, ὃν δ' ἀρόσω βῦς.

Δεκ. 5'. Ἅρμαπα πολλὰ λυγρά.
Φασιανὸς πρέσβυς πρύτανις.
Φερνὴ μνησῆς ἱκανὴ συμφίλῳ γαζα κοσμίση.
Φθόνος σάσις ἀρχή.
Φυλακὴ εὐσεβῶν ἡ εὐσέβεια.
Φιλάνθρωπος ὁ Θεός ὅτι καὶ ἐλεήμων.
Φιλαργυρία ὅτι ῥίζα πάντων τῶν κακῶν.
Φιλάργυρον πᾶν βάρβαρον καὶ μαλακὸν ἀμύθητον.
Φίλη ταῖς Μύσαις ἠώς.
Φίλη μὲν ψάμμος, ἀνὴρ δὲ κὐ ὄμμασι.

Δεκ. ζ'. Φίλος ἐυμεταβόλον ζῶον.
Φίλος σισὸς σώσῃ κεφαλά.
Φιλόπονον ζῶον μῦρμός ὅτι.
Φίλων ὑδὲν ἴδιον.
Φιλοκτημία κλῆμα σαπρόν.
Φόβος γλαῦπις ὅτι δεσμός.
Φορτικὲς αἱ παῖδες.
Φυσικὴ ὅτι πρὸς τὰ ἔκγονα φιλοστοργία.
Φύσις ἡ ῥιζικὸς ὅτι σχισή.
Χαλεπαὶ ἡ τῶν ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί.

Δεκ. η'. Χαλεπὴ ἡ θεῶν ὀργὴ μῶμος.
Χαλεπὸν τὸ γῆρας ὅτιν ἀνθρώπους βάρος.
Χάρις ὡς ἔδαφος ὁ εὐλογίας,

Χίλιαι

Somnus parva mortis myſteria. Plut.
Somnus meridianus gravedinem & marcorem cauſſatur.
Cerebrum ſincipiti ſubditum, occiput autem vacuum eſt. Ariſt.
Sub axilla & maxilla eſt vellus tener.
In quadrigis equus, in aratro bos. Pind.

PHarmaca multa lethalia. Hom. *Dec.6.*
Phaſianus pruni cuſtos eſt.
Dos ſponſæ ſufficiens ſponſo divitiæ optimæ. Democr.
Invidia ſeditionis initium. Lact.
Cuſtodia piorum pietas eſt. Chryſ.
Benignus Deus eſt & miſericors. 1 Tim. 6. 10.
Avaritia eſt radix omnium malorum. Soph.
Avarum omne genus barbaricum & vaticinium. Adag.
Amica Muſis aurora.
Chara quidem arena eſt, ſed non in oculis.

AMicus mutabile animal. Ariſt. *Dec.7.*
Fidus amicus protectio valida. Sir.6.15.
Laboriosum animal eſt formica.
Amicorum nihil proprium. Eurip.
Ambitio eſt poſſeſſio inepta. Herod.
Timor linguæ eſt vinculum. Tati.
Curæ ſunt liberi. Stob.
Naturalis eſt erga liberos amor. Arrian.
Natura pili eſt ſiſſilis. Ariſt.
Difficiles Regum ſunt iræ. Hom.

GRavis Dei eſt ira. Hom. *Dec.8.*
Grave ſenectus hominibus pondus. Men.

Gratia ſicut Paradiſus in benedictionibus. Sir.40.19

Vel

Χίλιαί πόλε δύαι εἰσὶ παρὰ ἅλιφσον καὶ χείλη.
Χορτάσμαία καὶ ῥάδος καὶ φορτίαι ὄνῳ.
Χρήματα νεῦρα πολέμου.
Χρηστὸς ἀνὴρ ὅτι κοινὸν ἀγαθόν.
Χειτὸς ἱλασμός ὅτι ὧδε ἡμῖν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.
Χειτὸς ὅτιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ.
Χεῖρος ἀνάλωμα πολυτελέστατον.

Δεκ. θ'. Χρόνος τεχνῶν σοφός.
Χρυσῆ τορωὴ τῇ χύτρᾳ τῇ καλῇ.
Χρυσὸς καὶ λᾶες κόνις εἰσί, καὶ ἄργυρος ἀνθρώπους.
Ψιθυροφορῆται ἔσωθεν εἰσὶ λύκοι ἅρπαγες.
Ψόγος ἔχθος ἀρχή.
Ψυχὴ ξηρὴ ἀρίστη.
Ψυχῆς μέγας χαλινὸς ἀνθρώποις ὁ νοῦς.
Ψυχὴ σεσωσμένη.
Ὡς ῥομφαία δίστομος πᾶσα ἀνομία.
Ὡς μεγάλη ἡ ἐλεημοσυνὴ τοῦ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν.

Δεκ. ι'. Ὡραῖον ἔλεος ἐν καιρῷ θλίψεως.
Ὡς σαγὴν ὕδατος ἀπὸ θαλάσσης καὶ ψῆφος ἄμμου, οὕτως χείλια ἔτη ἐν ἡμέρᾳ αἰῶνος.
Ὡς ποικίλον σεσῆγμα ἐστι καὶ πλάνον τύχη.
Ὡς φύλλον θάλλον θάλλει δένδρα δασέος οὕτως γένεα σαρκὸς καὶ αἵματος.
Ὡσαὴ δεσμὸς ἐν ἀμπτῷ, οὕτως οὐκ ἔστι ἄφεσις τιμῆ.

Ὡσαὴ

Vel mille calamitates ſunt inter calicem & labra. Adag.

Pabula, & virga, & onera aſino debentur. Sir.33.29

Diuitiæ ſunt nervi belli. Appian.

Bonus vir eſt commune bonum. Men.

Chriſtus eſt propitiatio pro peccatis noſtris. 1 Joan. 2.2.

Chriſtus eſt imago Dei inviſibilis, & expreſſa imago ſubſtantiæ illius. Coloſ. 1. 15.

Tempus jactura pretioſiſſima. Heb.1.5.

TEmpus opifex ſapiens. *Dec.9.*

Aurea tudicula decet pulcram ollam. Platò.

Aurum & gemmæ pulvis ſunt, argentúmque ipſum. Naumac.

Pſeudoprophetæ intus ſunt lupi rapaces. Mat 7.5.

Vituperatio inimicitiæ initium. Pallat.

Anima ſicca optima. Heracl.

Animæ magnum frenum hominibus mens. Men.

Animus Vates. Adag.

Ut gladius anceps omnis iniquitas. Sir. 21 4.

Quàm magna eſt miſericordia Domini Dei noſtri. -17.23.

OPportuna eſt miſericordia tempore afflictionis. *Dec.10.* -35.23.

Ut gutta aquæ è mari & calculus arenæ, ità mille anni in diebus æternitatis. -18.9.

Quàm varia res eſt & erratilis fortuna. Men.

Ut virens folium in denſa arbore, ità genus carnis & ſanguinis. -14.18.

Sicut nix in æſtate, ità non eſt inſipienti timor. Prov.26. 1.

Ὥσπερ ἐνώτιον χρυσῆν ἐν ῥινὶ ὑὸς, ἥτις γυναικὶ κακόφρονι κάλλος.
Ὡτὸς ὅμοιος τοῖς γλαυξί.
Ὧτων πιστότεροι ὀρθομυσί.
Ὠκεῖαι χάειτες γλυκερώτεραι.
Ὠχεῶν καὶ ἰχνῶν ἱδρῶτες ἐν ὕπνοις ἀγαθοί.

Τέλος τοῦ πρώτου μέρους.

Ut monile aureum in naso suis, sic mulier formosa carens ratione. Pro. 11. 22.
Otus est similis noctuis. Arist.
Oculi certiores sunt auribus. Polyb.
Celeres Gratiæ dulciores. Lucian.
Pallidorum & gracilium sudores per somnum boni sunt.

Finis Partis primæ.

PARS SECUNDA
HUJUS
ENCHIRIDII
COMPLECTITUR
DCC Sententias Græcas
SERIE
Alphabeticâ digestas;

In quibus

Præter Nomina & Particulas indeclinabiles, tántummodo Verba Regularia; nulla verò Anomala & Defectiva occurrunt.

Verſus Vulgaris.

Ὅς μὴ Ῥωμαϊκοῖς Ἑλλωικὰ γεάμ-
μαλα μίξει,
Οὐ διὰ λογικῦ τέκνομα ἀν-
δρὸς ἔχει.

QUi non Græca ſimul jungit
Documenta Latinis,
Ille Viri Docti nomen habere
nequit.

Menander.

Ἀναφαίρετον κτῆμ' ἐστι παιδεία βροτοῖς.

Inſeparabilis poſſeſſio eſt Eruditio
mortalibus.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ
τῆς Ἑλλάδος Φωνῆς.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ζ'.

Δεκὰς ἀ.

Γαθὸν τὸ νήφειν, ἢ τὸ κραιπαλᾶν.
Ἀγαθὸς ψάλτης, ἀγαθὸς ζωμοποιός.
Ἀγαπᾷ μέλι ἄρκτος.
Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.
Ἀγάλλει τὸ μὲ δέμας λαιφος, τὸ δὲ πρόσωπον αἰδώς.
Ἄγλαὸν ἦρα μᾶλος ἀδρὸς στρατεῖ.
Ἀγρὲς, καὶ πόλεως, ζωῆς καὶ ἴπα κυβριᾷ.

Ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος ὡς πόλις ἐχυρά, καὶ ὡς μεμοχλευμένη βασιλεία.

Ἀγαθὴ καὶ μάζα μέλι ἄριον.
Αἰὲι τὰ πίονσι βρτίν.

Δεκ. β'. Ἀετὸς ὑ θηράει μυῖας.
Ἀπλῶν μὴ εἰς μόθον καλέσει ἀεθλον.

Ἄζηλος, ὃς ἄζηλα λείεια βίον.
Ἀήσυλον εἰ ὄνοι ἄχθος βασάζουσι.
Αἱ ἀκείδες, ἀνθρώπων καὶ σφῆκες ὀχλοῦσι τὸν αὐλὸν πρόσω τοῖς ἄλλοις ἀτόμοις.
Αἱ μὲ βορβαὶ παῖδας μάλιστα, αἱ δὲ ἀπαλαὶ τοὺς ἄφρονας καταπλήττουσιν.

Αἶθεαν

MANUALE Linguæ Græcæ.

CENTURIA VII.

MElius est sobrium esse, quàm crapulari. *Dec. 1. Epichar.*

Bonus cantor, bonus cupediarius. *Archid.*

Diligit mel ursus.

Diliges proximum tuum sicut teipsum. *Deut. 5. 38.*

Ornat corpus quidem vestis, faciem verò pudor.

Illustrem heróa bellum nullâ re privat.

Agros, urbes, & navim Sapientia gubernat. *Phocyl.*

Frater à fratre adjutus, sicut urbs munita, & sicut vectibus pessulísque obfirmatum regnum. *Chrys.*

Bona est offa post panem. *Zenod.*

Semper superioris anni res meliores. *Diogenia.*

AQuila non capit muscas. *Suid. Dec. 2.*

Luscinia nè ad pugnam provocet aquilam.

Exsiccat, non veneratur lilia frigus.

Grave asini onus portant.

Locustæ, crabrones & vespæ coëunt eodem modo, quo alia insecta. *Arist.*

Tonitrua quidem pueros, sed minæ stultos territant. *Socrat.*

Αἴθραν οἱ ἀστέρες μιμνύουσι.
Αἰθυια ἡ λευκαίνει.
Αἰεὶ γὰρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσι.
Αἴολον ὁ μάγος μάγγανον ἀπείρει.

Δεκ. γ'. Αἶψα ἡ ἀκαλήφη ἀστεκὴς ἄθει.
Ἀκολουθησάτω τῷ δεσπότῃ δοῦλος, τῇ δὲ δεσποίνῃ ἄβρος.
Ἄκρις πολλὰ, λάλει καλεία.
Αλέα κρεῶν μέλδει, ἄσιν δὲ σκύβαλον σκληρύνει.
Ἀλαζονείας ὕστις ἐπιφανὴς δίκλινον.
Ἀλλὰ ἀπὸ μείζονος ἀνδρός.
Ἄλλος ὄφιν ὁ πτείσων, καὶ ἄλλος ὁ θηλάζων.
Ἄλλιν δρυῶν βαγάνιζε. Adag.
Ἄλλαν ἰκβὰς ἀυλὸς ἕλκεσι βρύων.
Ἄλλοτε γὰρ τὴ φίλη πέλει ἠὼς, ἄλλοτε δ' ἐχθρή.

Δεκ. δ'. Ἄλλοτε μητρὶ πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ.
Ἀλοὰ γαστὴρ οὐκ ἀλέγει ῥήματα.
Ἀμαμάκελον ἅμα καὶ ἀφαυρὸν τάντασμος δαμᾷ.
Ἀμαρίνη τὴ καὶ Ζοφῶ σοφώτερος.
Ἀμαυρὸν ἐρέζει ὁ ἀειθμὸς ἀείσερος.
Ἄμια, θωμὸς καὶ λάβρεξ σαρκοφαγοῦσι.
Ἀμνὸς ἀπαγὸς πρέσβεσιν λεπίζει, πεὶν ἢ ὀπλᾶν.
Ἀμύει ἐὰν μὴ πνίγῃ φίμη.
Ἀναγκίῃ ἀρείη τὸ ἑλεεῖν τοὺ δεομένους.
Ἀνὴρ ὁ φεύγων καὶ μάχεται λύεται κλύσσων.

Ἀνὴρ

Serenitatem ſtellæ indicant.
Æthiops non albeſcit. Plato.
Semper juniores deſipiunt. Hom.
Varias magus præſtigias ſpargit.

STatim urit bona urtica. Dec. 3.
Sequitur Dominum ſervus, Dominam verò ancilla.
Audi multa, loquere tempeſtiva. Bias.
Calor ſolis ceram liquefacit, limum & fimum indurat.
Superbiæ nullus evitat pœnam. Men.
Cave tibi ab homine potentiore. Suid.
Alius eſt, qui ſeminat, & alius, qui metit. Joan. 4. 37.
Aliam excute quercum. Suid.
Aliorum medicus ipſe ulceribus ſcatet. Plut.
Quædam dies amica & felix eſt, quædam inimica & infelix. Q. Calab.

IPſa dies quandoque parens, quandoque noverca eſt. Dec. 4. Heſiod.
Cœcus venter non curat verba.
Inſuperabilem pariter & debilem bellum domat.
Peccat etiam ſapiente ſapientior. Men.
Obſcurum tegit numerus infauſtus.
Amia, thynnus & lupus carne aluntur. Ariſt.

Agnus tener priùs excoriatur, quàm aſſatur.
Pertranſit, niſi ſtatim ſuffocetur fama.
Regis virtus eſt miſereri pauperum. Agapet.
Vir fugiens haud moratur lyræ ſtrepitum. Adag.

Δεκ. έ. Ἀνὴρ χρηστὸς χρηστὸν ὁ μισεῖ πολίτην.
Ἀνδρὸς οἷ ὁ ἔδωξε νόον.
Ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἐν λόγῳ γνωρίζεται.
Ἀνδρεία τὰς ἄτας μικρὰς ἔρδει.
Ἀνδρὸς ποιητὴν σπλαγχνον ὁ μελίστας.
Ἄνθρωποι ἀπὸ σαπρῶν καὶ παλαιῶν σήμερον εἰσὶ κρεμάμενοι.
Ἀνδρὶ ἢ κεκμηῶτι μικρὸς μέγα οἶνος ἀέξει.
Ἀνομία νόμων κρατεῖ.
Ἀνὶ τῆς βορέου γάλα ἀθέλγει τὸ βρέφος.
Ἀνὶ σὺν γονήων γόπλας τίνει βεβλοί.

Δεκ. ς'. Ἁπλᾶς ἡ παίδευσις ἡμέρας ποιεῖ.
Ἀπερράγησεν τὸ νόμισμον τὸ καλόδιον.
Ἀπάνλων χάρων κάλπιδα βάπτει.
Ἀπὸ δεσμῶν μὴ ἀποτρέπεις ὀρθὴν μύθον.
Ἁπαξ πυρὸς καὶ δέκαλον χλωρός.
Ἀπὸ σπινθῆρος μικρὸς πυρὸς πλεῖστοι ἀνθρακιά.
Ἀπόμικρος πίσσης, μολυσθήσεται ἐν αὐτῇ.
Ἀρετὴ σεφὶ τιμῶντας αὐτὴν παλαιχθῶν.
Ἀρετῆς γέρας τὸ κῦδος, ὁ χρόνος ἀμᾷ.
Ἀρης τὰ ἀπτῶν ὅπλα ὁ σαλεύει.

Δεκ. ζ'. Ἀρχὴν ἄκρε καὶ δικαίας καὶ ἀδίκας.
Ἀρχὴ ἀπάνλων καὶ τέλος ποίει Θεόν.
Ἀσκαλαβώτης καλὲ δίει ἀράχνας.
Ἀπὸς βασιλίζει, διώκει δέ τοι ὁ θέμις ὄζει.
Ἀπὶς παρ' ἐχίδνης φάρμακον δανείζεται.

Ἀσεβεῖς

VIr bonus bonum non odit unquam. *Dec.5.*
Viri virtum indicat mentem. Theog.
Viri character ex sermone cognoscitur. Men.
Fortitudo dispendia parva facit. Democ.
Viri mali cor non mitigatur. Men.
Homines à putrido & veteri filo pendent. Philo.

Viro defatigato magnum robur virum auget. Hom.
Iniquitas legibus dominatur. Eurip.
Pro cibo lac sugit infans.
Parentum loco præstigiatores honorant mortales.

OMnes Institutio mansuetiores facit. *Dec.6.*
Rumpetur tensus funiculus. Lucian.

Omnium Charon urnam submergit. Adag.
Ab indigente oculos tuos nè averteris. Sir. 4. 5.
Semel rubidus ac decies pallidus. Adag.
De parva scintilla ignis augetur carbonum strues Sir 11. 39.
Qui tangit picem contaminabitur eâ. --13.1.
Virtus coronat cultores suos undique.
Virtutis præmium gloria non tempus metit.
Mars sua ipsius arma non jactat. Archid.

IMperans audi justè & injustè. *h.e. æqua & iniqua.* *Dec.7.* Solon.
Initium rerum omnium & finem facito Naz.
Deum.
Stellio devorat araneos. Aristoph.
Mergeris uter aquis, sed non submergeris Sibyl.
unquam.
Aspis à vipera venenum mutuò accipit. Diog.

Impii

Ἀσεβεῖς ὡσεὶ χνὲς ὃν ἐπείπῃ ὁ ἄνεμος.

Ἀθενεῖ ὁ βεαχίων ϗταμψὺς ἀγκῶνος.
Ἀτηρὸς γὰρ τοι λάβρος ἀνὴρ τελέθει.
Ἀτυχῶν μὴ ὀπιγέλα· κοινὴ γὰρ τύχη.

Αὐθένλης ἀὐλομάτως ἀσεργαλίζει.

Δεκ. ή. Ἄγλὸς χὴ ϕαλτήειον ἡδιύουσι μέλη.

Αὐτῷ ὁ βάκηλος ἄχος ῥάπῃ.
Ἀυσηρὸς ἀπφὺς βλωμὸν παιδαείοις βλίπῃ.
Ἄχεις ἂν εἰλεῖη ἠὼς, θεῖνα μειεμκες ὀβριμόμυθοι λέγεῖε.
Ἀυχμὸς ὐκ ἄφαρ ἄυς ἀφάκλω χὴ ἀφάρκλω.
Ἀψίνθιον χὴ ἀμάεμκος ἐξῆς ἄφθας ἐπείγυσι.
Βαιῷ ϗ πόνῳ μέγα κέρδος ὀπηδεῖ.

Βακλήειαν ἀείρων αἰκίαν ἀπφλεῖ.
Βαλανδὸς ἐν ταυτῷ πυέλῳ τὸν τ' ἀγαθὸν, τόν τε κακὸν λέφ.
Βάπλεις μὲ ἀσκὸν, ὕδωρ δ' ὑγρὸν ὐ δύει πολέ.

Δεκ. θ'. Βασιλῆς σήμερον, χὴ ἄυριον τελευτήσῃ.
Βασάζυσιν ἄχθος μέγιστον οἱ φιλαρέλοι.
Βαύζων ἑνὸς ἀυτίκα βαύζει χὴ ἕτερος.
Βέλτερον ὑπνώσῃ, ἢ ὅπ πλέον εἰλαπινάζῃς.
Βίμβηξ ῥέμβεϑ σκιάλλῃ.
Βλάξ βαυλίζων ὠθεῖ βλαισόν.
Βλάπλῃ ϯ ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών.
Βλὲφ ἀνοίκλη δεύμβυς ἁμαρ φρέῃ.

Βλάπλῃ

Impii ſunt tanquam gluma quam projicit ventus. Pſal. 1. 4.

Infirmum eſt brachium vulnerato cubito.

Nocivus profectò præceps vir eſt. Theog.

Infortunatum nè irriſeris; communis enim eſt Fortuna. Chilo.

Dominus ſponte ſuâ talis ludit.

TIbia & Pſalterium ſuaves reddunt cantus. Dec. 8. Sir. 40. 23

Sibi ipſi ſtultus dolorem conſuit.

Auſterus parens buccellam pueris aufert.

Dum fulgeat aurora, flores adoleſcentes moniti legite.

Siccitas non ſtatim arefacit aphacem & apharcam.

Abſinthium & amaracus gradatim exulcerationes oris abigunt.

Parvum laborem magnum lucrum comitatur. Opplan.

Baculum attollens verbera minatur.

Balneator in eodem ſolio & probum & improbum lavat. Pind.

Mergis quidem utrem, aqua autem humida nunquam ſubit. Naz.

QUi hodiè rex eſt, cras morietur. Dec. 9.

Portant onus maximum amatores virtutis. Philo.

Latrante uno ſtatim latrat & alter canis. Adag.

Melius eſt dormire, quàm nimiùm in ſe ingurgitare. Q. Calab.

Trochus circumagitur flagello.

Stultus balbutiens expellit valgum.

Lædit virum animus in iram lapſus. Men.

Vena aperta grumos ſanguinis emittit.

Lædit

Βλάπτῃ ἴλλυς ἀγλαΐα ἀκλίναν τῦ ἡλίυ
σιλβόντων

Βλέφῃς ἐν ὀφθαλμῷ ἀδελφῦ κάρφΘ, ἐν
δ' ἰδίῳ ὀφθαλμῷ δόκον ἢ καλαναεῖς.

Δεκ. ί. Βολείτω κοπείων ζωεβλήθη ὀκυπερής.
Βορβορυγμὸς ποικιλόγηρυς ὀσφὺν βα-
σανίζει.
Βορέας κὴ ὁ νότΘ πλειςάκις πνέυσι.
Βόσκυας ἢ κύει ἄκανθα.
Βόβις πρὸς βόβω πεπαίνει.
Βόσρυχον ἠπίαλΘ τίλλῃ.
Βυβῶνα κὴ γλυκὺν γλοιὸν σκέπαζε.
Βυλάυα πρὸ ἔργυ.
ΒρένθΘ, κὴ λαρΘ, κὴ ἄρπη, κὴ φρυῶΘ,
κὴ βιαρχΘ ἀπὸ τῆς θαλάπης ζῶσιν.
Βρύχυς τινῆ ὁ ἑταῖρΘ αἰμυλΘ.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ή.

Δεκὰς ά. Βρύον μὲ ἔλλΘ, ἀλλ' ὄχ ἑλ-
λέβορον ἔδῃ.
Βρύτυ καρχήσιον μέσον
ἄλυσι διώκῃ.
Βύας πρότερον βρύκῃ ἢ
βυκανίζῃ.
Βύβλυ ὃ καρπὸς ὐκ αὐτεῖ μέγαν σάκκυ.
Γαγγαμάυς ἄρκυσι, ὐκ ἀειδὶ γόγγρον ἀ-
ναίτῃ.
Γάλα φακὰς εὐκάρπων ποιεῖ.
Γάλως φιλεῖ ἀνεμίην.
Γαμβρὸς γαύρΘ κὴ σικχὸς ἐκυρὰν ἐρέθει.
Γέλγη· ἐν ἀγορᾷ, σκῶρ δορκὼν ἐν αὐγαῖσι
ζητεῖ.

Γέλως

Lædit oculos ſplendor fulgentibus Solis radiis.

Cernis in oculo fratris tui feſtucam, in proprio verò oculo nè trabem quidem advertis. Mat. 7. 3.

STercori fimetorum comparatur piger. Dec. 10.
Inteſtinorum ſtrepitus variè ſonans ilia torquet.

Aquilo & Auſter ſæpiſſimè ſpirant. Ariſtoph.
Racemos non fert ſpina. Adag.
Botrus juxta botrum matureſcit. Suid.
Cincinnum febris quotidiana vellicat.
Inguen & ſordidos clunes tege.
Conſule ante tempus. Pythag.
Anas, larus, harpa, rubeta & buteo cibum ſibi e mari petunt. Ariſt.
Retia tendit ſodalis blandus.

CENTURIA VIII.

MUſcum quidem hinnulus, ſed non helleborum devorat. Dec. 1.
Cereviſiâ poculum plenum dolores pellit.
Bubo citiùs mordet quàm bucci at.

Paperi fructus non poſtulat magnā ſpicam. Adag.
Piſcator rebus, non inſtrumento fabrili congrum decipit.
Terram ros frugiferam facit.
Glos amat fratris filium.
Gener ſuperbus & injucundus ſocrum odit.
Varia merx in foro, ſtercus caparum in hœdili quæritur.

Riſus

Γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθρὸς γελᾶν.

Δεκ. Γ'. ΓΕῦλα κλιβάδιον θεραπεύει, ἰνδικὸν δρμαίνει.
Γεωπόνος μὴ λείπει ἀλύων.

Γηράσκει ἡ χλωρὸς ὑπὸ χρόνου.
Γλυκὺ μέλι ἡ πικρὸν ἀτιμάζω.
Γλυκαίνει βλιμία κυάμους.
Γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν, ἢ δένος * χερῶν.
[* Poët. pro χερῶν.]
Γονεῖς τιμᾷ ὁ ἡ φίλους εὐεργέτης.

Γύμναζε σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν.
Γυναῖκα αἰδῶς, ὦ κομψὸς κάζει.
Γυναῖκα θάπτειν χρεῖσσον ἢ γαμεῖν.

Δεκ. γ'. ΓΥναικὸς ὄμμα τοῖς ἀνδράζουσι βέλος.
Γυνὴ ἐπιλίθη διὰ τὸ ἄνδρα.
Γλῶσσα μοιχικὴ ζωγρίζει ὀστᾶ.
Δαμάλη μιτύλη ὦ κυρηβᾷ.
Δεῖπα σῦσσυ φθίει.
Δέλφακα βρέφων χοῖρον σφάζει.
Δένδρεον σαπρὸν ἐκκόπτεται.
Δῆρις ὦ δίκη δίκου.
Διαίνει ἡ δρόσος χλόαν, ἢ ὁ χλιαίνει ἕλη.
Δι' ὧν τὶς ἁμαρτάνει, διὰ τούτων κολάζεται.

Δεκ. δ'. ΔΙχαιοι ἐπλάμψησιν ὡς ὁ ἥλιος.
Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.
Δίει νέκταρ δίψαν, πεῖναν τ' ἄρτος.
Δίκη δίκλιν ἔτικτε, ἡ βλάβλιν βλάβη.
Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰχμὴν εἰσκρούειν λίθον.

Διαλύγιος

Risus jucundissimus est in hostes ridere. Soph.

VIscera clibadium sanat, piper calefacit. Dec. 2.
Agricola nè linquat lignum cui infigitur stiva.
Senescit etiam ferrum cum tempore. Antiph.
Dulce mel vel suffocet. Suid.
Indulcat fames magna fabas.
Consilia magis obtinent quàm robur manuum. Agathon.
Parentes honora, & amicos beneficio affice. Men.
Exerce teipsum ad pietatem. 1 Tim. 4.
Mulierem verecundia, non fucus ornat. 7.
Mulierem sepelire melius est quàm ducere. Eurip.

MUlieris oculus juvenibus spiculum. Dec. 3.
Mulier creata est propter virum. 1 Cor. 11. 9
Lingua mollis confringit duritiem. Prov. 25.
Juvenca mutilata non pugnat cornibus. 15.
Fœtor lilium corrumpit.
Porcellum alens porcum mactabit.
Arbor putris exscinditur. Mat. 7. 19
Contentio non invenit consilium.
Irrigat ros herbam virentem, tepefacit autem calor solaris.
Per quæ quis peccat, per hæc & punitur. Sap. 11. 17.

JUsti lucebunt sicut Sol. Mat. 13. 43. Dec. 4.
Justus ceu palma florebit. Psal. 91. 2
Expellit nectar sitim, famémque panis.
Lis litem parit, item noxam noxa. Suid.
Turpe est bis in eundē lapidem impingere. Zenod.

Magna

Διαλύγιος φήμη τὰ μὴ ὄντ ποιεῖ ἔχειν.
Δοκιμάζεις ἐν καμίνῳ ἄργυρον καὶ χρυσόν.
Δολιχὰ ἐρεῖπει δένδρεα ἄελλα αἰήτη.

Δόναξ δοχμὰς ὅταν κλάδος δύπτει.
Δόξου ἐν ἀγῶνι μέλη καὶ μὴ δοκεύει.

Δεκ. ε. ΔΟξαν δίωκε μήτε πᾶσαν, μηδ' ἄγαν.
Δεμνὰς πυρέλὸς τινάσσει ῥέθη.
Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.
Δύη καὶ φάγοιλα δρέπεται.

Δυσηνὸς ὅστις ζῇ δηλάπιον βίον.
Δόξαν σοφοὶ κληρονομήσουσιν.
Δυσχαρὲς φαύειν νοσοῦντος ἀνδρός.
Δῶρα θεὺς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας.

Ἐγείρα, πάρα δ' ἄτη.
Ἐὰν τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται;

Δεκ. ς'. ΕΓείσαλε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγλιεῖ ὑμῖν.
Ἐγκαμιαζέτω σε ὁ πέλας, καὶ μὴ τὸ σὸν στόμα, ἀλλότριος καὶ μὴ τὰ σὰ χείλη.
Ἐγὼ καὶ σὺ τὸν αὐτὸν ἅλαμμι ζυγόν.
Ἐγὼ σκόροδά σοι λέγω, σὺ δ' κρόμμυα ἀποκρίνεις.
Εἰμὶ ἕκαστος μανδάκλω χαμίζει.
Εἰ πᾶν τὸ λαλοῦν ἄνθρωπός ἐστι, καὶ ἡ φιτάλμη ἔσται.
Εἰς ὄχλον ἔρριψαν παρθένοισιν ἐ κλῆρον.

Εἰρῆνη

Magna fama id quod nihil eſt facit eſſe.
Probatur in camino argentum & aurum. Pro. 17. 3

Proceras dejicit arbores procella vehemens.
Arundo obliqua cum frangitur, ſonum edit.
Haſta in agone membra & animum oſtendit.

GLoriam perſequere neque omnem, neque valdé. *Dec. 5. Naz.*
Acris febris concutit membra.
Arbore dejectâ quilibet ligna colligit. Adag.
Infortunium etiam fugientem comprehendit.
Infortunatus qui marinam vivit vitam. Antiph.
Gloriam ſapientes hæreditabunt. Pro. 3. 25.
Odioſum ægrum tangere virum. Eurip.
Munera etiam Deos placant & venerandos reges. Adag. & Plat.
Sponde, prope eſt damnum. Thales.
Si ſal infatuatus fuerit, per quod condietur? Luc. 14. 34.

APpropinquate Deo, & appropinquabit vobis. *Dec. 6. Jac. 4. 8.*
Laudet te alienus, non os tuum, alienus & non labia tua. Pro. 27. 2
Ego ac tu idem trahimus jugum. Adag.
Ego loquor tibi de alliis, tu reſpondes de cepis. Adag.
Suam quiſque pellem portat.
Si omne loquens homo eſt, etiam pſittacus erit.
In turbam prorepere virginibus non honeſtum. Eurip.

Pax

Εἰρωνὴν τ' ἀγαθὰ ἀλλεῖ, θυμὸς ἀφαυρεῖ.
Εἰρωνὴν γεωργὸν καὶ πέδαις δέφει κλῆρος.

Εἰσὶ καὶ ζώνων οἱ κόλακες κόρακες.

Δεκ. ζ'. ΕΙς φέλαλος φηγὸν, πελεκᾶν, ἐλάτην καὶ πεῦκον ἀ πρέπῃ.
Ἐξ ἀργᾶ ἀργίλα χυδαῖς λάσανον ποιεῖ.
Ἐκ δρόσου σιτίζεται ὥσπερ ὁ τέττιξ.
Ἐκ καλάμης δῆλός ὅστιν ὁ θερισμὸς σάκος.
Ἐκ μυδρᾶ ἀλκὴ ὥσπερ ἐκ πηγῆς πηδᾷ.
Ἐκ μελέτης πλείης, ἢ φύσεως ἀγαθοί.
Ἐκ πολυορκίας φαδιορκία.

Ἐκ πόνων τοι τ' ἀγαθ' αὔξεται βροτοῖς.
Ἕκας τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει.
Ἐκοντὶ ὁ κρατὴς τᾷ δεινᾷ ταλαίνᾳ ἐπικρος ἔσω.

Δεκ. ή. ΕΚτὸς λεωφόρε μὴ βαδίζειν.
Ἐλαίαν ἐν κήπῳ πρέφων ἀμέργει.

Ἔλεγξον τὸν πλησίον σε πρὶν ἢ ἀπαλλῆσαι.
Ἐλάχιστον ζῶον φύλλος ἄλμαλι μέγιστι ἐλέφαντα νικᾷ.
Ἕλκει τὸ ἔμβρυον ἀπὸ τᾶς ἄμαλος τὸ γλυκύταλον.
Ἐλάφε κέρατα λαγωὸν ἀτύζουσι.
Ἐλπὶς σαίνει φρένες ὡς ὄνειρος.
Ἐν αὐλῇ πρωΐαν τὰ πρῶτα ὁ κόλαξ, ὁ ζυκοφάντης τὰ δεύτερα.
Ἐν ἔργῳ ὧν ὁ φὼρ ἐκ ἰάσιμος.
Ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ τίμα τὸν πατέρα σε.

Ἐν

Pax facultates auget, bellum aufert.
Pax agricolam vel inter saxeta bene nutrit. Men.
Viventium etiam adulatores corvi sunt.

UNa scintilla fagum, ulmum, abietem aut ilicem non inflammat. Dec.7.
Ex alba argilla figulus oliam facit.
Ex rore vivit ut cicada. Arist.
Ex culmo perspicitur demissa spica. Adag.

Ex medulla robur tanquam ex fonte salit.
Plures studio sunt boni quàm naturâ. Anax.
Ex crebro juramento falsum juramentum. Philo.
Bona per labores augentur hominibus. Eurip.

Quilibet propriam sarcinam bajulabit. Gal.6.5.
Sponte supremus periclitanti auxiliator est.

EXtra viam publicam nè eas, Dec.8.
Oleam in horto alens exprimit amurcam. Sir.19.17
Argue proximum tuum priusquam minéris.
Minimum animalculum pulex saltu maximum Elephantem vincit.
Attrahit embryo è sanguine dulcissimum. Hippoc.

Cervi cornua leporem terrent.
Spes permulcet mentes veluti somnium. Oppian.
In aula prima agit assentator, secundâ Sycophanta.
In opere existens fur non vociferatur.
Factis & dictis cole parentem tuum. Sir.3.7.

In

Δεκ. θ'. Ἐν ὀδῷ μὴ σχίζῃν ξύλα. Adag.
Ἐν πρωΐᾳ σπείρων τὸ σπέρμα σε.
Ἐν παγὶ σκορπίῳ φρυκτῆ λιθῷ.
Ἐν σοφίᾳ σεσιωπηλῆτε πρὸς τοὺς ἔξω.
Ἐν σκότῳ καρσίως πλέοντων πόδας σφάλλῃ.
Ἐν τοῖς τόποις τῶν τυφλῶν τραῦς βασιλεύει.
Ἐν τοῖς διωγμοῖς ἡ ἐκκλησία θάλλῃ.
Ἐν θάμνῳ νεκρὸν μὴ θάπτε.
Ἐνθα κὴ ἔνθα σεσέλκῃ ἄκοιλα δυνατός.
Ἐξ ἀλικῷ ὀοίνη κηδυὶ μεσοῖ.

Δεκ. ί. Ἐπιτήδειον Μυσίχλιν ὄφεις ἐσπρεάζει.
Ἔνεστι κὴ μύρμηκι κὴ σέρφῳ χολή.
Ἐρανᾶτε τὰς χαφὰς, ὅτι ἐν αὐλαῖς ζωὴ αἰώνιος.
Ἐρεχελεῖ ἀετὸν καρώνη.
Ἐρηλύει κὴ ἐρυκάνῃ ἐλλέβορος λιχλῶα.
Ἔρημον ἦθος ὀδυσσὶν μηκυνεῖ, ἔτος μυνύθει.
Ἑσλὰ ἀγόραζε, κακὰ ὠνέσο φρεσὶ βυσσόμενε.
Ἔεις δ' ἔειν ἀνλιφυτάζῃ.
Ἐσθίειν μέλι πολὺ ὐ καλόν.
Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίε, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ θ'

Δεκὰς δ. Ὑδαίμων ὁ μηδὲν ὀφείλων.
Εὐθηλοι βόες πλάζονται ἐν μάνδρᾳ.
Εὐλάκησαν ἄμπελον ἢ ᾧ κάμαξ ὐκ ἰαίνεσι.

Εὐλογεῖτε

IN via nè seces ligna. Pythag.
Manè semina semen tuum. Dec. 9. Eccl. 11. 6.
Sub omni lapide Scorpius excubat. Tertul.
Sapienter ambula e erga xtraneos. Col. 4. 5.
In tenebris oblique ambulans pedes offendit.
In regione cœcorum regnat luscus. Adag.

In persecutionibus Ecclesia floret. Basil.
In fruticeto mortuum nè sepelias.
Huc illuc circumtrahit invitum potens.
Ex alica epulum ventrem implet.

IDoneum Musicum nemo vexat. Dec. 10.
Ineſt & formicæ & culici bilis. Adag.
Scrutamini Scripturas, quia in ipsis est vita æterna. Joan. 5. 39.
Provocat aquilam cornix. Adag.
Sedat arcétque helleborus lichenem.
Desertum domicilium dolorem auget, tempus minuit.
Bona dicito, mala autem nunquam in mente profundè cogitato. Hom.
Lis litem serit. Phocyl.
Edere mel multum non est bonum. Pr. 25. 28
Parate viam Domini, rectas facite semitas ejus. Mat. 3. 3.

CENTURIA IX.

FElix qui nihil debet. Adag. Dec. 1.
Mammosæ boves suguntur in mandra.
Vomerem montis cacumen & pertica non exhilarant.

Benedicite

Εὐλογεῖτε τὸν καλαρωμύας ὑμῖν.
Εὕρον κὴ Εὕεισον κεφαισνὸν ἀδεμία βλὴ δηθωμει.
Εὐχὰς τῷ Θεῷ, ἃ βόας ζαφιμέλως θύει.
Εὐχῆς δικαίας ὐκ ἀνήκοος ὁ Θεός.
Ἔχῳ Θεὸς ἔκδικον ὄμμα.
Ἔχῳ κὴ ἡ μῆα σπλῶα.
Ἑωλαὶ ἐυργεσίαι ἔυδυσι.

Δεκ.ς'. ΖΑ'γκλη μοῖρα βεσσῆ ὀξεία πᾶν γένος ἀμᾶ.
Ζεῖ χύτρα, ζῇ φιλία.
Ζᾶς τὸν ἀείζηλον μινύθῃ, βειδονῖα χαλέωλῃ.
Ζέφυρος ἀφ' ἑσπέρας πνεῖ.
Ζαφελὴς ζαφελεῖ καλῶς ὁμιλεῖ.

Ζῆλος κὴ θυμὸς ἐλαπτύσιν ἡμέρας.
Ζημίαν αἶρε μᾶλλον, ἢ κέρδος αἰσχεῶν.
Ζυγὸς κὴ ἱμὰς κάμψυσι τεφχηλον.
Ἡ ἡμέρα δηλώσῃ.
Ἡ κέρκος τῇ ἀλώπεκι μαρτυρεῖ.

Δεκ. γ'. ΗΚοιλία κὴ πολλὰ χωρεῖ κὴ ὀλίγα.
Ἡ λύζυσα ὀρθηγὶς ὐκ εὐθέως ἐντεοτλάει.
Ἡδὺ τὸ φῶς λεύσσειν.
Ἡδὺ ἀποτηγανίζειν ἀνὰ ζυμβλων.

Ἡδὺ μάζα κὴ ἄρτος πτυῶνλι φαγεῖν.

Ἥλιξ ἥλικα τέρπῃ.
Ἥλω ἐκκρύεται ὁ ἥλος, παπάλω ὁ πάτλαγος.
Ἡσύχως νυσάζυσιν ἀργοί.
Ἡλικία βέει ὡς ἄνθος ἔαρος.

Ἡχὼ

Benedicite vobis maledicentibus. Luc.6.28
Eurum & Euripum velocem nulla mora tardat.
Preces Deo, non boves præpingues offer.
Preces juſtas audit Deus. Hom.
Habet Deus vindicem oculum.
Habet etiam muſca ſplenem. Theocr.
Heſternæ gratiæ dormiunt.

FAlce mors acutâ omne genus mortalium demetit. *Dec.2.*
Fervet olla, vivit amicitia. Pythag.
Jupiter inſignem minuit, elatum deprimit. ex Heſ.
Favonius de Occaſu ſpirat. Ariſt.
Simplex cum ſimplici optimè converſatur.
Zelus & excandeſcentia minuunt dies. Si 30.24
Damnum elige magis quàm lucrum turpe. Chilo.
Jugum & lorum flectent cervicem. Si.33.31.
Dies manifeſtabit. 1 C.3.13
Cauda de vulpe teſtatur. Theoph.

VEnter multa accipit & pauca. *Dec.3.*
Singultiens gallina non ſtatim nidificat.
Dulce videre lucem. Plut.
Dulce eſt è ſartagine comedere abſque Symbolis. Athenod.
Dulce eſt maza & panis eſurienti comedere. Xenoph.
Æqualis æqualem delectat. Adag.
Clavo expellitur clavus, paxillo paxillus. Lucian.
Quiete dormiunt otioſi.
Vigor ætatis fluit flos veris.

Ἠχὼ νύμφη τὰ λεγόμενα σιωπᾷ.

Δεκ. δ'. Θάλασσα χλύζῃ πάντα τ' ἀνθρώπων κακά.
Θάλασσῃ χάεις ἐλπίδα τάλαν.
Θάρρει, τοιοῦτόν ὄφελ τῆς ἀρετῆς χρῶμα.
Θάρσει, ἐπεὶ δαίμων ἔτερον πλόον ἤγειρε.
Θᾶττον ποιήσει μέλι χάνθαρος, ἢ γάλα λευκανεῖ.
Θεὸς ἔλεον θέλει, ἢ θυσίαν.

Θεῦ ᾗ πληγὴ ἐφ' ὑπερηφάνῳ βροτός.
Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί.
Θολὸς θόλον μιαίνει.
Θεσμὸς ζωηφόρησιν δίκῃ.

Δεκ. ε'. Θήγει φρένα τὸ ἡδὺ τεχνῶν.
Θρύμματα ζυλλέγων εἰς γύργαθον.
Θύμον ἐπόνησα εἰς ὄρχον σὺ μὴ ἔπαιρε.

Θωμιζόμενον δήπου πᾶς τύπτοιεν.
Θωύσσω ἐνὸς θωύσσει ἕτερος.
Ἰατρὲ, θεράπευσον σεαυτόν.
Ἰατρὸς ἀδόλεχος νοσοῦντι πάλιν νόσος.

Ἰδὲ ὄφεις ἐναίρει, αἰγιθήλους μελίπεπας.
Ἰδὲ ὀλίγον πῦρ ἡλίκην ὕλην ἀνάπτει.

Ἰδνοῖ γόνυ τὸ γῆρας.

Δεκ. ς'. Ἱλαρὸν δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός.
Ἵνας σάμαλος ἰχὼρ κάμπτει.
Ἰὸς σίδηρον, φθόνος ψυχὴν ἐξαναλύσει.

Ἰνὲς γαυρὸν καῦνος.

Ἴσθι

Echo nympha dicta resonat.

MAre abluit omnium hominum mala. *Dec.4. Eustach.*
Fovet favor spem miseri.
Confide, hic est virtutis color. *Diog.*
Confide, Deus reliquum cursum gubernabit. *Apol.Rh.*
Citiùs faciet mel scarabæus, aut lac culex. *Pallad.*
Deus misericordiam vult, non sacrificium. *Hos.6.6.*
Dei plagam non transilit mortalis. *Men.*
Deus manifestatus est in carne. *1 Tim.3. 6.*
Sordes ædificium conspurcant.
Lex conscientiam tangit.

INcitat mentem ipsa artium dulcedo. *Dec.5.*
Fragmenta colliguntur in canistrum.
Thymum nocentem in hortum tuum nè immittas.
Funiculis ligatum vel puer verberet.
Vociferante uno vociferatur & alter. *Adag.*
Medice, cura teipsum. *Luc.4.23*
Medicus garrulus ægrotanti est alius morbus. *Men.*
Ibis serpentes interimit, parus apes.
Ecce exiguus ignis quantam materiam incendit. *Jac.3.5.*
Incurvat genu senectus.

HIlarem datorem diligit Deus. *Dec.6.*
Vires corporis sanguinis cruor flectit.
Æruginem ferrum, invidia animam conterit. *Periander*
Evacuat mulctram fors.

Ἰσθὶ λήϊον υἱετὸς πολυὺς, καὶ πυρὸν σίτησον σήμῃ.
Καὶ χάζει χωλὸς, λαγόνα κλαόνθ' ὀρεῦ.
Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων.
Καὶ λῆδός ὅτι πολλάκι Σοφίαν ἔλεγον.

Καὶ τὸ ῥόδον καλόν ὅτι, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει.
Καὶ κόρχορος ἐν λαχάνοις.

Δεκ. ζ'. Κλείεια λέγειν καλὸν ἦ καὶ Σύμφορον ὅτι.
Κακοὶ πίνυσι πονηρίας ὁμίχλιον.
Κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
Κακὸν ἄγγος ὁ κλαῦδ.
Κακίστη ἐκ μυξῆς ἰχμὰς μύρει.
Καλῶς ἀκούειν μᾶλλον, ἢ πλουτεῖν θέλειν.
Καλῶς οἶκον ὀφέλλει ἄοκνος ἀνήρ.
Κάμηλος κύει δέκα μηνας.
Κάνωπον ὁ δίειν κόειν.
Κάπρος χάνναβιν ὁ κάπλειν.

Δεκ. η'. Καρδίαν παροργισμόλιν μὴ παραξῆς.
Καρκῖνος λαγωὸν ἐχ' αἱρεῖ.
Κάρυον κλαόμενον καρκαίρει.
Καρύκλιν καὶ ἐειθάκλιν ὁ βρῦχος ἀθετεῖ.

Κάυσωνα ἀναπαύσει δένδρος.
Κεδνὰ κακοὶ φθείρυσι γυναικῶν ἤθεα μῦθοι.
Κελαρύζει φαῦλος τιὼ ζωειδήσιν κεντόμενος.
Κεφαλὰς μορμολύττει πολλές.

Κέρδος

Lædit ſegetem pluvia multa, & frumentum humum putrefacit.
Cachinnatur claudus, ilia frangente recto.
Et figulus figulo iraſcitur, & lignarius ligno. Heſiod.
Etiam vile veſtimentum ſæpe ſapientiam tegit. Adag.
Et roſa pulcra eſt, & tempus eam contabefacit. Theocr.
Etiam corchorus inter olera. Theoph.

TEmpeſtiva loqui & pulcrum & commodum eſt. *Dec.7.*
Mali bibunt improbitatis fecem. Adag.
Turpe eſt vana loqui. Hom.
Malum vas non frangitur. Adag.
Peſſimus ex muco:e humor fluit.
Bene audire magìs quàm diteſcere velis. Senar.
Egregiè domum auget vir impiger.
Camelus eſt prægnans decem menſes. Ariſt.
Flos ſambuci non expellit cimicem.
Aper cannabin non comedit.

COr irritatum non inſuper conturbes. *Dec.8.* Sir.4.3.
Cancer leporem non capit. Adag.
Juglans fracta reſonat.
Condimentum & cibum apum bruchus rejicit.
Æſtum ſedat ros. Sir.18.16.
Egregios mali corrumpunt mulierum mores ſermones. Naumac.
Murmurat improbus conſcientiam tactus.

Fulmen terret multos.

Κέρδος πονηρὸν ζημίαν ἀεὶ φέρει.

Κερχνήεσι ἴθυμβοι οὐκ εἰσὶ ἱκανοὶ ἰάσασθαι.

Δεκ. θ'. Κεφαλὴν καὶ γύναια Σείριος ἄζει.
Κίγλος χαίρει ὑλαὶς, ὁ κηρύκια.

Κισσάφη κίει ἄνδρα κλόνει καὶ ὀρυμαγδῷ.
Κηρῷ τὰ ὦτα φράσαι πρὸς φαύλους λόγους.
Κίπα δειλοὺς καὶ ἀσκαρίδας κάρφει.
Κρασὸν κνάφῳ κινδυνώδες.
Κίχλη σχέσει αὐτῇ κακόν.
Κιχάνει τὸν βεβαδυκότα ὠκύμορον.
Κλίνον πλωτῷ τὸ ὕδωρ σου.
Κρίσασα σκελίδος θιβρᾶς ἱλαρᾶι αἰσοφάγον.

Δεκ. ι'. Κόρυδος καὶ ὁ σολόφαξ καὶ ὄρτυξ οὐκ ἐνδρυοκοποῦσιν, ἀλλ' ὀπὶ τῆς γῆς.
Κόκκυξ τίκτει ἐν τῇ τῆς ὑποληΐδος νοσσοποιείᾳ.
Κολάζει μαράγνα λήγουσα.
Κόπρῳ ἀλίσγει εἶκον κολοιός.
Κυφότερα τῶν ἀπεφάτων φρένες.
Κράμβη καὶ ῥαφανὶς χυλὸν ἔχει χρηστόν.

Κρεμαστόν ἐστι γαμῆσαι, ἢ πυρέσσαι.

Κείνου σφύρα μὴ κραναῖ.
Κεύδει κείου τέρπει.
Κεφαλὸς ἐφθὸς κρατεῖ.

ΕΚΑΤΟΝ-

Lucrum improbum detrimentum semper affert.
Raucí saltatores non sunt idonei ad vociferandum.

CAput & genua Sirius exsiccat. Dec. 9.
Cimulus comedit vermes, non folliculos fabarum.
Vulpes vadit sine tumultu & strepitu.
Cerâ occludé aures ad improbos sermones. Naz.
Pica lumbricos & ascarides devorat.
Varicem scindere periculosum est.
Turdus cacat sibi ipsi malum. Athen.
Velocem tardus assequitur. Hom.
Arrige pauperi aurem tuam. Sir.
Nidor pernæ tostæ exhilarat guttur.

ALauda & gallinago & coturnix nunquam in arbore consistunt, sed humi. Dec. 10. Aristoph.
Cuculus parit in nido currucæ. Arist.

Punit flagellum cessantem.
Stercore polluit nidum monedula.
Leviores inventatorum sunt mentes. Pind.
Crambe & raphanus succum habent bonum. Diog. L.
Melius est matrimonium contrahere, quàm uri. 1 Cor. 7. 9.
Lilium malleus non perficit.
Surculus arietem delectat.
Fimbria vestem tenet.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ί.

Δεκὰς α

Ρενὸς χὴ κόχ Θ δάσι λί-
μβας.
Κρύπλει ὀκτηεὸς τλὺ χεῖες
ἐν τῳ̣ κόλπῳ ἀυτ̃.
Κράζει λακέρυζα κορώνη.
Κυρτῳ̣ ῥάμφ̣ σύλλυ ἀ-
γυιὸς ἀραάζ.
Κύων ὑποτρέφει ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέρεμα.
Κύβοι χὴ ἀστράγαλοι κρημνὸν ἀπαλλᾶσι.
Κύσιν ὃ πάντ' ἔχει ζῶα.
Κύων εἰς τὸν λίθον ἀγαυακλεῖ.
Κωκύοντες δάκρυα λείβουσι.
Κώνωπες ἐλέφας ὐκ ἀλιγίζει.

Δεκ. 6'. Κωτίλῳ ἀνθράπῳ σιγᾶν χρήσιμόν ἐστιν ἄχθ Θ.
Λᾶας εἰλύμβυ Θ ὃ σεισθλάπεϊ μυίῳ.
Λάγν Θ καμήτης καμαίνῃ ὑπὸ κώμυθ Θ.
Λαγῷ πτηνᾶν χὴ πλακᾶν ἐς εἰσι ζῦκα.
Λαίλαπ κῶνον ἐρυί ὅτι τὰ λαιὰ χὴ ὅτι τὰ δέξιά.
Λαιμὸς γέεννης ἐσαεὶ χαίνει πέλωρ.

Λαμυρὸς ὢν ὐδένα λάσκε.
Λάβις ἀμβλυὶς λεκύθῳ λαυκανίαν χρίμ-
πλει.
Λαῦρεν ἔνδον ἔλεγον ὄρει ἄνῃ Θ.

Λέοντ Θ σκύμνον μὴ βάρε.

Δεκ. γ'. Λεόντων ὑρῶν ἄρει τὸ σκέλ Θ ὥσπ οἱ κυνές.

Λέοντας

CENTURIA X.

Caturigo & humor abundans rigant prata. *Dec. 1.*
Abſcondit piger manum ſuam ſub axilla ſua. Prov. 26. 15.
Crocitat ſtridula cornix. Heſiod.
Adunco roſtro prædam vultur rapit.

Canis revertitur ad proprium vomitum. 2 P. 2, 22.
Cubi & teſſeræ præcipitium minantur.
Veſicam non omnia habent animalia. Ariſtoph.
Canis in lapidem ſævit. Zenod.
Plorantes lacrymas effundunt.
Culices elephas non curat. Adag.

GArrulo homini tacere difficillimum onus. *Dec. 2.* Theog.
Lapis volutus non obducitur muſco. Adag.
Libidinoſus paganus dormitat ſub lauro.
Lepori eſurienti & placentæ ficus ſunt. Adag.
Ventus procelloſus conum trahit ſiniſtrorſum & dextrorſum.
Guttur Gehennæ ſemper immane blando captat.
Facetus cùm ſis nemini maledicas.
Servus obtuſus vitello gulam ungit.

Multam intus lamentationem excitat ulcus.
Leonis catulum nè alas. Socrat.

LEo mingens tollit crus ſeu canes. *Dec. 3.* Ariſt.

Λέσβιας εἰδεῖν δυσμενῶν δηλοῖ μάχας.

Λέγειν χὴ πλυχαὶ κοσμοῦσι κυπαίδα.
Λεχαίης χὴ ἄμβικ☉ χρείαν νοεῖ ταμίας.
Λί☉ κυλινδόμε☉ τὸ φῦκ☉ ὃ ποιεῖ.
Λιπαρὴς ταὐτὴρ ταὐτάζει.
Λίκνο ξ ὄτοβον ὃ ποιεῖ.
Λίπτ ἀκμάδ☉ ἄγγε☉.
Λίβα δίκημα δίκλιν τηρεῖ.
Λύ☉ ἀσελγὴς ἔθη χλίει μεθύσκων.

Δεκ δ'. Λόγοις ἀμείβε, τὸν λόγοις πείθοντά σε.
Λόφ☉ κἂν λιτὸς ᾖ, μάθλη ὀφείλε☉.

Λυχάβαντας μινύει φαρκίς.
Λύθρον τῶ χειρῶ κλεῖς κὴ κλίμαξ ὀλύμπου.

Λύκ☉ τὸν βίκα, ὃ ☩ γνώμιν ἀλλάπτ.
Λύκ☉ περὶ τὸ φρέαρ χορδεῖ.
Λώβη λώβιν χάζεν δεμιτὸν ὄζει.
Μαγὸς πῶρον συγαδδέ.
Μάγφρ☉ φαγήμαλα κὴ βαγήμαλα παρασκευάζει.
Μαχαίρι☉ ὅσις ὐσίαν κὴ νῦν ἔχει.

Δακ. έ. Μᾶ'ει πῆξις σιλφείαν δίφ.
Μαμμία βρέφος ἔρωτα φέρ☉.
Μάντις ἄεις☉, ὅσις εἰκάζει κλῃῶς.
Μακρὸς γὸ αἰὼν συμφορὸς πολλὰς ἔχει.
Μάκαρα ἀθρεῖν αἰῶνα δῶρεν ὄζει τῶ ἐν ὕλῃ ναίοντ☉.
Μανία ὄζει τὸ ὑπὲρ δυνάμιν τι ποιεῖν.
Μάσαγδ☉ [σμάσαγδ☉] μαρμαίρει μᾶλλον ἢ μάσαθρον.

Μασίχη

Leones videre in ſomno hoſtium ſignificat pugnas. Suid.
Fimbria & plicæ ornant pallium.
Catini & ollæ uſum intelligit promus.
Saxum volucrum non obducitur muſco. Lucian.
Sedulus fabricator ſatagit.
Exiliſſima vox avis tumultum non facit.
Gaudet humore populus.
Libra juſta jus ſervat.
Sermo impudicus mores frangit adoleſcentum.

VErbis reſponde illi, qui ſermonibus perſuadet tibi. Dec 4. Men.
Cervix licèt glabra ſit, tamen habenis debetur.
Annos ind cat ruga.
Cruor (*ſanguis*) Chriſti clavis & ſcala Cœli eſt.
Lupus pilum, non mentem mutat. Adag.
Lupus circa puteum ſaltat. Zenod.
Injuriâ injuriam cohibere licitum eſt.
Magas luctum fugat.
Coquus epulas & bellaria præparat.

Beatus, qui ſubſtantiam & mentem habet. Men.

CUpit jejunus famem expellere. Dec. 5.
Avia infantis amorem paſcit.
Vates optimus, qui bene conjectat. Men.
Vita longa calamitates multas habet. Eurip.
Beatam videre vitam donum eſt altiſſimi. Demoſth.

Inſania eſt ſupra vires aliquid facere. Idem.
Smaragdus magis ſplendet, quàm fæniculum.

Maſtiche

Μασίχη ὲ μάστε) ἐν μάκρᾳ.
Μαστρωπὸς χ) μαστυλλη ἐγκιστῶνλες βα-
πίζων).
Μάτιω ὁ Σίσυφ⊖ πέτρον ἀλίει.

Δεκ. ε'. ΜΑ'τιω ἑαυτὲι θεωρός.
Μάχλ⊖ φιλεῖ ἅλφσον χ) ἄλφαρ.

Μελίχι⊖ ἀνὴρ μειδᾷ, σκύθρωπ⊖ μυζᾷ.
Μέλι ἅπτάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρ-
νης.
Μελέτη δ' ἔργον ὀφέλλει.
Μέτριον κίβδηλον καθαίρε) ἐν καμίνῳ.
Μερίμνας φόρμιγξ αἴρει.
Μέλᾳ θάμιζε πίθοισι σκέυεσι ὁμοῖς.
Μὴ ἀβολέχει ἐν πλήθει πρεσβυτέρων.
Μὴ ἄκανθα ἀμύξει τὸν ἀγαθόν.

Δεκ. ζ'. ΜΗ' βάλητε τὸν μαργαρίτας ὑμῶν
ἔμπροσθεν τῶν χοίρων.
Μὴ δικάζε μὴ κεῖσαι.
Μὴ δυσπόλιζε δίσκον ἢ δοίδυκα ἐν γλά-
φυ γεοφερῷ.
Μὴ ἐγγυήσει ὑπὲρ δυώμιόν σε.
Μὴ ἔριζε μὴ ἀνθρώπῳ πλουσίῳ.
Μὴ ἴδοι ἀρχὸς σμώχλν τρομῆς.
Μὴ κακήργει τῳ μισικλεῖ.
Μὴ καυχάσθω ὁ κυρτὸς ὡς ὁ ὀρθός.
Μὴ κληθῆς λίθυρ⊖.
Μὴ κλύσῃ φίλον, ὃν μὴ πιστόεις.

Δεκ. η'. ΜΗ' μνεμονήσεις εἰς τὸν αὔριον.
Μὴ ὀλιγοψυχήσεις ἐν τῇ θλιψί-
χῃ σε.
Μὴ πίστευε τάχιστα, πρὶν ἀξετάσῃς πέρας
ὅλῃ.

Μὴ

Maſtiche non ſubigitur in mactra.
Leno & lena coitum appetentes virgis cædantur.
Fruſtrà Siſyphus ſaxum volvit. Adag.

FRuſtrà terit tempus ſpectator. Dec.6.
Incontinens amat poculum & unguentum.
Blandus vir ridet, auſterus muſſat.
Mel deſtillat à labiis mulieris meretricis. Pro.5.3.

Cura opus auget. Heſiod.
Metallum pollutum purgatur in camino.
Curas cithara tollit.
Cum ſtupore adoleſcentes audiunt vocem.
Nè ſis verboſus in cœtu ſeniorum. Sir.7.5.
Nè ſpina quidem vulnerabit bonos. Adag.

NE' Projiciatis margaritas veſtras ante porcos. Dec. 7. Mat.7.6.
Ne litiga cum Judice. Sir.8.17.
Nè agites in manibus diſcum aut piſtillum in antro caliginoſo.
Nè fide-jube ultra vires tuas. -8.16.
Nè litiga cum homine divite. -8.2.
Nè ſis præproperus convitiari trepidos.
Nè malo afficias Muſicam. Plut.
Nè glorietur armatus ſicut diſcinctus. 1 Reg.20. 11.
Nè vocêris ſuſurro. Sir.5.16.
Nè poſſideas amicum qui non credis. Sext.

NE' ſitis ſolliciti in craſtinum. Dec.8.
Nè ſis parvo animo in precatione tua. Sir.7.11.

Nè crédas citò priùs quàm finem certò perſpicias. Phocyl.

Nè

Μὴ πλανᾶσθε, Θεὸς ὁ μυκλοπεύων.
Μὴ πλεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν.
Μὴ σκυθρωποὺς ἴδοι ἄγαν πρὸς τοὺ κακοὺς φερόμενος.
Μὴ σόφιζε πρᾶγματα.
Μὴ πολλάκις πρὸς αὐτὸν ἂν πλαίης λίθον.
Μὴ σένει λιμῷ ὄναξ· παρούσης χλόης.
Μὴ πένεσθαι θεοῖς ἐξ ἀμπέλων ἀτιμήτων.

Δεκ. θ'. ΜΗ' σφόδρα θαρρεῖν, μηδ' ἀπειλπίζειν ἄγαν.
Μηδ' ἕτερον καθ' ἡς κεφαλὴν νόον, ἀλλ' ἀγορεύων.
Μηδ' ἕνα τωθάσεις.
Μηδενὶ φθονέσεις.
Μηδενὶ ζημορᾶν ὀνειδίσεις.
Μηκ' ἄδαν πρόβαλε, βαύζειν ἢ κυίσας ἔχη θεσι.
Μῆλα κακοὶ φθείρουσι ποιμῆνες.
Μήτ' ἀνάβαλε τέλη μελανοίλιν ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ.
Μήτι ζυλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σαφυλὰς; ἢ ἀπὸ ζιζόλων σῦκα;
Μήτε γαμοκλοπέειν, μὴ ἀσύλλεα κύπτειν ἐείνειν.

Δεκ. ι. ΜΗ'τε τὸν ὄχλον ὑβείζειν ἐᾶς, μήτε ὑβειζόμενον φειδορᾶς.
Μία μάζις πάντας ἐλαιώει.
Μία λόχμη ἀ ζέρει δύο ἐρεθάκας.
Μία χελιδὼν ἀ φιεῖ ἔαρ.
Μίλτῳ ἀκ ἀλθαίνει μίλφας.
Μίνθῳ ἐν πολέμῳ μήτ' ἔδιε μήτε φύτευε.

Μικρὰ

Nè erretis, Deus non irridetur. Gal.6.7.
Nè diteſcas injuſtè, verùm ex juſtè partis vive. Phocyl.
Nè nimiùm ſeverus eſto erga infeliciter agentes. Eurip.
Nè plus ſapias quàm neceſſe eſt. Ecc.7.17
Nè ſæpius ad eundem lapidem offendas. Suid.
Non rugit fame onager præſente herbâ. Job 6.5.
Nè libaveris Diis ex vitibus non amputatis. Adag.

NE' Nimiùm ſperes, neque deſperes nimiùm. *Dec.9.* Naz.
Ne aliam in corde occulta ſententiam, aliam effare. Phocyl.
Neminem irridebis.
Nemini invideas. Periand.
Nemini calamitatem objicias. Iſocr.
Balare oves ſolent, latrare canes.

Oves mali corrumpunt paſtores. Hom.
Nè differ tuam pœnitentiam de die in diem. *Sir.5.31.* Dolſcius
Nunquid colligunt de ſpinis uvam, aut de tribulis ficus? Mat.7.16
Nè furtivis nuptiis vaces, nec obſcœnam Venerem exerceas. Phocyl.

NEque populum injurium eſſe ſinas, neque injuriâ affectum deſpicias. *Dec.10.* Iſocr.
Una ſcutica omnes impellit. Suid.
Unicum arbuſtum non alit duos erithacos. Adag.
Una hirundo non facit ver. Ariſt.
Minium non ſanat defluvium pilorum.
Mentham belli tempore neque ſerito neque edito.

Paululum

Μικρὸ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ.

Μίβαν λύειν ἀρχῆς μέγιστον.
Μισεῖ πᾶν ὀλυσιτελὲς ὁ τῆς Ὀλύμπου χλιεὶς.
Μῖσος ἐγείρει νεῖκος.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιά.

Δεκὰς ά.

Ὅλον μὲ πᾶσα ἡμέρα, ἀλλ' οὐκ ἄγεαν ὀρέγει.
Μολυίνει τὸν ἑαυτῆς ψυχὼ ὁ ψιθυρίζων.
Μόνη ἡ μέλισσα τιθαιδεύεται.
Μόνῳ τῷ Θεῷ λατρεύσεις.
Μόρος σκηπτρα δικαίοις ἴσοῖ.
Μῦες ὀρχοῦνται αἰλούρῳ ἀπόντος.
Μύρῳ ὁ μῶμος ἢ νόθος ἀλείφεται.
Μῦς ἀρχὸν ἐγκώμιον ἄγχουσι.
Μύωνος ῥάθονας κορύζαν καὶ βλέννας ἐρέλκει.
Μῶρος μῶρον λαλήσει.

Δεκ. β'.

Μιμήσεταί τις μᾶλλον, ἢ μιμήσεται.
Νάνος ὢν ὕψος.
Νάννη σμώδικας παιδὸς παρακαλεῖ.
Νάρδον ἀμέλγει ἄτρυτος.
Νάσει τὸν δίκλων ἀδικία.
Νεκρὸν ἰατρεύειν καὶ γέροντα νουθετεῖν ταὐτόν ἔστι.
Νέα φρονὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.
Νάπυ, νάρτη, νάρκαφθον καὶ σίμμι, σύμα οὐκ ἀπωθοῦσι.
Νεκρὸς ὁ δάκνει.
Νενίπλον κύζῃ ὁ σώσει.

Νεφέλαι

Paululum fermenti totam conſperſionem fermentat. 1 Cor. 5. 6.
Ceſtum ſolvere turpitudo maxima eſt.
Odit iraſcentes Conditor Olympi.

Odium excitat jurgium. Pro. 10. 13.

CENTURIA XI.

Laborem quidem ſinguli dies, ſed non prædam præbent. Dec. 1.
Polluit ſuam ipſius animam ſuſurro. Sir. 21. 30.
Sola apis mel conficit.
Solum Deum coles. Mat. 4. 10
Mors ſceptra ligonibus æquat. Adag.
Mures ſaltant fele abſente.
Unguento Momus aut nothus non ungitur.
Turpitudo & ſcelus laudem ſuffocant.
Emungens nares mucum & pituitam elicit.

Stultus ſtulta loquitur. Iſa. 32. 6.

Carpit quis citiùs, quàm imitabitur. Dec. 2.
Nanus cùm ſis cede. Adag.
Amici pueri vibices ſolatur.
Nardum immaturè carpit imperitus.
Premit juſtitiam injuria.
Mortuum curare & ſenem caſtigare idem eſt. Diog.
Nova cura dolorem non amat. Eurip.
Sinapi, narte, narcaphthum & ſtibium lentiginem non expellunt.
Mortuus non mordet.
Attonitum cavea non ſervabit.

Nebulæ

Δεκ. γ'. Νεφέλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαύνονται.
Νέννυ κλέρεα μὴ ἀθέτει.
Νικᾷ ἔρα πίλανα.
Νήπιος ὃς τὰ ἔτοιμα λιπὼν, ἀνέτοιμα διώκει.
Νόει, καὶ τότε πεάσῃς.
Νόμος πάντα κεφαλωύει.
Νεμεσῶμαι, μύκλω καὶ μυείκλω μυδαλέος.
Νυμφη δ' ἄπειρος καὶ ἔχει παρρησίαν.
Ναύγια μὴ πᾶς τένδῃ.
Νωλεμέως διαλάζει δυσπιείτης.

Δεκ. δ'. Νῶθης καπνὸς ὐκ ἔστι, εἰ μὴ κάμινος
Ξένια καὶ δῶρα ἀπτυφλοῖ ὀφθαλμὸς σοφῶν.
Ξιὼ τῷ Θεῷ πᾶς καὶ γλᾷ καὶ ὀδύρεται.
Ὁ ἄνθρωπος φυλάττ καὶ πολίζῃ, ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐξάνει.
Ὁ γραμμάτων ἄπειρος ὁ βλέπων βλέπων.
Ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδύετω ἐπὶ παροργισμῷ ὑμῶν.
Ὁ ἔρως φρένας πλέκῃ.
Ὁ ἀγωνιζόμενος καὶ κακῶς πυκλάων στεφανίζεται.
Ὁ κωμῳδῶν ἐν Κυείῳ κωμῳδάσω.
Ὁ ἰσχνὸς ἔνδεια βασάζειν ὐκ ἰσχύει.

Δεκ. ε. Ὁ λίπων καὶ λαπάζων πολλὰς κυάθους ἐν τοῖς πότοις κωμῳδεῖται.
Ὁ λύκος ἄρτι ἔκα, ὁ τὸν γεωμόλον ἀλλαπτόμενος.
Ὁ μὴ δαρεὶς ἄνθρωπος ὁ παιδεύεται.
Ὁ μείζων δηλώσει πρὸς ἐλάσσονα.
Ὁ νύσσων ὀφθαλμὸν καλέσῃ δάκρυα.
Ὁ ὀκλάζων ἱστοῖ δίρλω.
Ὁ πλεονέκτης ὁ γνωρίζει ὄφιν.
Ὁ πτείρων φαῦλα θηρεύει κακά.

Ὁ ταχυπους

NEbulæ procellâ feruntur. 2 Par. 2. 17. *Dec. 3.*
Patrui exequias nè aſpernêris.
Vincit unum turma.
Stultus qui præſentia relinquit, abſentia perſequitur. Heſiod.
Cogita, deinde fac. Bias.
Lex omnia corroborat. Polyb.
Indignans fungum & myricam averſatur.
Sponſa ſine dote non habet audaciam. Men.
Suavia edulia non quivis comedit.
Indeſinenter timet malè ſibi conſcius. Baſil.

TArda perdix non eſt, niſi ægrotet. *Dec. 4.*
Munera & dona occœcant oculos ſapientum. Sir. 20. 29
Cum Deo quiſque & gaudet & flet. Soph.
Homo plantat & rigat, ſed Deus dat incrementum. 1 Cor. 3. 8.
Literarum ignarus non videt videns. Men.
Sol nè occidat ſuper iram veſtram. Eph. 4. 26

Amor mentes nectit.
Qui dimicat & bene pugnat coronatur.

Qui gloriatur in Domino glorietur. Jer. 9. 23.
Macilentus arma portare non poteſt.

QUi lambendo bibit & evacuat multos cyathos compotationibus gloriatur. *Dec. 5.*
Lupus pilum non mentem mutat. Ariſt.
Non percuſſus homo non eruditur. Men.
Major ſerviet minori. Rom. 9. 12
Qui pungit oculum elicit lacrymas. Sir. 22. 20
In genua procumbens flectit cervicem. Baſil.
Avarus non agnoſcit terminum.
Seminans prava demetet mala. Pro 22. 8

Ὁ ταχύπους προσκόπτει.
Ὁ τύραννος τὸ ἑαυτοῦ ξύμφορον σκοπεῖ.

Δεκ. ε'. Ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος σωθήσεται.
Ὁ φεύγων μύλλιν ἄλφιτα φεύγει.
Ὃν ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει.
Ὃς δ' ἄλλῳ κακὰ τεύχει, ἐῷ κακὸν ἔμπαλι τεύχει.
Ὃς κύνα τρέφει ξένον, τέτῳ μόνον λίνον μένει.
Ὃς ποιμαίνει πόρνας, ἀπωλεῖ πλῆτον.
Ὃς φείδεται τῆς βακτηρίας, μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
Οἱ ἁβροὶ πικρῷ πικρὸν λύζυσι φαρμάκῳ χολιώ.
Ὀδοὶ δικαίων ὁμοίως φωλὶ λάμπουσι.
Οἶνος φλύαρον τὸ σῶμα ποιεῖ.

Δεκ. ζ'. Οἶνος καὶ Μουσικὴ εὐφροσύνους καρδίαν.
Ὄϊας ὁ ποιμὴν ἑαυτὸν ἀγείρει, ἵνα μὴ σκορπίζῃ αὐτὰς ὁ λύκος.
Ὅλως καὶ ὄχνη τύφει φάρυγα.
Ὁλόκληρα τὰ σκέλη ἔχ ἔστι σπουδαίου ποιμένος.
Ὀλίγα ἄλις τοῖς μετρίοις ἀρκεῖ.
Ὀλόλυζε σὺν χυχλιαις καιρὸς ἀναγκάζοντος.
Ὄνος πτηνῶν ῥοπάλῳ ἀμελεῖ.
Ὀξὺς θεὸς ὀφθαλμὸς εἰς τὸ πάνθ' ὁρᾶν.
Ὀχος βέβαιός ὅστις ἂν ὑδάτων μόνον.

Ὄρνις, ἀκοσὶ καὶ τὰ ἄλλα ὄπεια ζώων σπείζυσι βιοτῶν.

Ὀργὴ

Qui feſtinus eſt pedibus offendit. Pr. 19. 2.
Tyrannus illud, quod ſibi ipſi conducit ſpeculatur. Ariſt.

QUi perſeveraverit uſque ad finem, hic ſalvus erit. Dec. 6.
Qui fugit molam, farinam fugit. Plut.
Quem diligit Dominus, caſtigat. Pro. 3. 12.
Qui alteri mala fabricatur, ſuo ipſius hepati malum ſtruit. Lucil.
Qui canem alit peregrinum, huic præter funem nihil ſit reliquum. Adag.
Qui paſcit meretrices, perdit divitias. Pro. 29. 3.
Qui parcit virgæ, odit filium ſuum. -13. 25.

Medici amaro amaram eluunt pharmaco bilem. Plut.
Viæ juſtorum ſicut lux ſplendent. --3. 8.
Vinum os ſtultiloquum facit.

VInum & Muſica delectant cor. Dec. 7.
Oves paſtor bonus congregat, nè lupus eas diſſipet.
Groſſus & pyrum ſylveſtre adſtringit fauces.
Deglubere oves non eſt probi paſtoris.

Pauca abundè mediocribus ſufficiunt.
Ulula cum lupis quando tempus poſtulat.

Aſinus eſuriens fuſtem negligit. Ariſt.
Acutus Dei oculus ad omnia inſpicienda. Men.
Firmum eſt juramentum ſi tantùm annuero. Alexis.
Ervum, hordeum & alia legumina animalium corroborant vitam.

Ira

Δεκ. ά. Ὀργὴ ἣ πολλὰ δρᾶν ἀναγκάζει κακά.
Ὀργὸς λιπαίνει κυίας.
Ὀσμὴ πᾶσα βαρύνει κεφαλήν.
Ὀσέα κερτόμελα γελέαι τράγυσι.
1075 Ὅσις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.
Ὅταν ἀπάξῃ αἰκάλλων ἀλωπηξ ὄζι.
Οὐ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς.
Οὐ μὴ κέτλια ἔργα Θεοὶ μάκαρες φιλέουσι.
Οὐ φοιάσεις. Οὐ μοιχάσεις.
1080 Οὐ πᾶς φαρμακαπώλης κερδίων πωλεῖ.

Δεκ. β'. Ὅτ' πρέπει ἄνακλι τὸ κλαίειν, ὐδὲ τὸ αὐλεῖν.
Οὐ πᾶς κάνθων μύκλας ἔχει.
Οὐ ῥήξῃ φωλεὸν βοὸς ὅπι φατνης ἔχων τὰ βρώμαλα.
Οὐ φιμώσῃς βοῦν ἀλοῶντα.
1085 Οὐδεὶς ἐπιβάλλῃ ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ὑπὶ ἱματίῳ παλαιῷ.
Οὐδεὶς κάμινει ὀφθαλμὸν.
Οὐδεὶς κόλλοπα κολερὸν χὴ μαδαρὸν κολεῷ.
Οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὠνεῖ κρέας.
Οὐδεὶς ἀδημονεῖ σὺν τῷ ἀλιτεῖν πλεῖν ὁ ἐπορῶν τὸ ἕλκος.
1090 Οὐδεμία δύη ἦκει μόνη.

Δεκ. ί. Ὅτ δεμία πόα ἰῆται βία τὸ θανάτου βέλη κλαίειν.
Οὐκ ἐκπερέσεις Κύειον τὸν Θεόν σου.
Οὐκ ἀδίκως ἐκλεῖνον δίκλυα πλερωτοῖς.
Οὐκ ἀεὶ πόλεμος ἀξίνας φέρει.
1095 Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὄψιν καλύει ὀρφνή.
Οὐκ ὠδωλίω, ἐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορείω.

Οὔ πολις

IRa multa facere cogit mala. Men.
Serum lactis pinguefacit canes. Dec. 8.
Odor omnis gravat caput. Arist.
Ossa pinguia seles arrodunt.
Qui humiliat seipsum, exaltabitur. Mat. 23. 12.
Cum salutat assentator vulpes est.
Non mittunt vinum novum in uteres veteres. Mat. 9. 17
Non prava opera Dii beati amant. Hom.
Non occides. Non mœchaberis. Exod. 20. 13.
Non omnis pharmacopola crocum vendit.

NOn decet Regem flere & lamentari. Dec. 9.
Non omnis asinus habet nigras lineas.
Non rumpit vocem bos juxta præsepe habens pascua. Job 6. 5.
Non capistrabis bovem triturantem. De. 25. 4.
Nemo immittit assumentum panni rudis in vestem veterem. Mat. 9. 16
Nemo dormit qui debet. Au. Imp.
Nemo corium glabrum & læve proculcat.
Morosus emptor carne pingui haud vescitur. Suid.
Nemo angitur de peccatis, nisi qui indiget misericordiâ.
Nullum infortunium venit solum. Adag.

NUlla herba aut vis mortis tela frangit. Dec. 10.
Non tentabis Dominum Deum tuum. Mat. 4. 7.
Non frustrà extenduntur retia volucribus Pro. 1. 7.
Non semper fluvius ascias fert. Æsop.
Non vocem sed visum impedit caligo.
Non dolorem, non mœrorem habent Theocr.
nuptiæ, sed tripudium.

Nunquam

Οὔποτε ποιήσεις τὸν Καρχίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
Οὐχ' αἱ ζίχες ποιοῦσιν αἱ λάλαι φρονεῖν.
Οὐχὶ δύο στρεβλὰ ἀναρίθμητα πωλεῖ;
Οὔτε ποδάγρας ἀποφεύγει κλητίκης, οὔτε δακτύλιος πολυτελὴς παρωνυχίαν, οὔτε διάδημα κεφαλαγίαν.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιϛ'.

Δεκὰς ά. ΠΑῖδες παίζουσι καιρούς, πονηροὶ ὄρκους.
Πᾶν τὸ σκληρὸν χαλεπῶς μαλάττει.
Πάλιν δ' ἑαμῆσαι μᾶλλον ἢ δ' ἑαμεῖν κακῶς.
Πάντες ὑπὸ θεῶν χαλέσσ' ἄνθρωποι.
Πάντ' ὁ μέγας χρόνος μαρσίνει καὶ φλέγει.
Πάντα δοκιμάζε, τὸ καλὸν κατέχετε.
Πᾶς ἀνὴρ φύνει ἑαυτῷ δίκαιος.
Πᾶς κύων ἄρτιος μαθητής.
Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πτωχόν.
Παίπαινε καὶ πρᾶος ἴθι ἅμαξαν διφρεύων.

Δεκ. β'. ΠΑιδία αὔξειν χρέων καὶ μὴ ταταξάνειν.
Παύεσις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ.
Παχεῖα γαστὴρ λεπτὸν οὐ τίκτει νόον.
Πέλμαλα λίαν γαργαλίζειν ἀτεχνῶς.

Πέλος

Nunquàm facies cancrum rectè ingredi. Ariſtoph.

Albi capilli non creant prudentiam. Men.
Nónne duo paſſerculi minuto aſſe veneunt? Mat. 10.
Nec podagrâ liberat calceus, nec annulus pretioſus unguium vitio, nec diadema capitis dolore. Luc. 10. Plut.

CENTURIA XII.

PUeri ludunt nucibus, improbi verò juramentis. Dec. 1.
Omne durum difficulter emollitur. Plut.
Recurrere melius eſt quàm male currere. Lucian.
Omnes indigent Deo homines. Hom.
Omnia longum tempus marceſcere facit & conſumit. Soph.
Omnia probate, quod bonum eſt tenete. 1 Th. 5. 21
Quilibet videtur ſibi ipſi juſtus. Pr. 21. 2.
Quilibet canis panes ſomniat. Theocr.
Quilibet honorat divitem virum, dehoneſtat pauperem. Theog.
Circumſpice & mitis ſis qui plauſtrum regis.

PAtriam augere oportet non dilacerare. Dec. 2. Eurip.
Paucis hominibus virtus & pulcritudo ineſt. Theog.
Venter pinguis non gignit ſenſum tenuem. Eurip.
Plantas pedum nimiùm titillare injucundum eſt.

Πέλ☉ πῆαξγὸς ἀπανίως βλέπει.
Πενία τέχνας ἐγείρει.
Πενθερὸν νυὸς ϛυγεῖ.
Πέρπερ☉ χιλίαρχ☉ πᾶλεας κὴ ῥύμας πέρθει.
Πέτραν κοιλαίνει ῥαϊὶς ὕδατ☉ ἐνδελεχείη.
Πλῆγη μάϛιγ☉ ποιεῖ μώλωπας.

Δεκ. γ'. ΠΙ'δαξ δάϊει ἀυλῶνα κὴ αὔλακας.
ΠΙσυγ☉ ὁ πίτυρον, αὐλὰϛ τὰ ζαδάλια πιπρήσκει.
Πίτυλ☉ ἰχθύας σοβεῖ.
Πλίνθον πλιώει ὁ κόρακα καθαρίζων.
Πλείους πρόσκωπους τὸν ἥλιον ἀναλέλλοπα, ἢ δύοπα.
Ποικίλοι οἰωνοὶ πλειῶϊς διὰ μελεώρυ ἀέρ☉ πετῶϊ.
Πολλὰ φάδον ἀοιδοί.
Πολλάκι κὴ ξύμπασα πόλις κακῆ ἀνδρὶ ἐπαυρεῖ.
Πολλάκις ἤπι☉ ἄνδρα κὴ ἄφρονα μῦθ☉ ἔθελξε.
Πολλὴ χλαῖνα τῆς φιλίας δεσμὸν λύϊ.

Δεκ. δ'. ΠΟλιὰϛ βίχας σκύλλειν ἀτρεκές.
Πολλαῖς πληγαῖς δρῦς τερπὰ δαμάζει.
Πολλοὶ μὲ τὸ ὀρθὸν γαυσὸν ποιοῦσι, ὀλίγοι δ' ἐναντίον.
Πολλὲς ἐπλάνησεν ἡ ἐπόλησις αὐτόν.
Πολλαῖς ἀπόκρισις ἡ σιωπὴ τυγχάνει.
Πολλὴ τροφὴ τοῖς ἀμέτροις ἕλκει τραῦλαι.

Πολυλογία πολλὰ σφάλματα ἔχει, τὸ δὲ σιγᾶν ἀσφαλές.

Πολαμὸν

Nigra ciconia rarò cernitur.
Paupertas excitat artes. Eurip.
Socrum nurus odit.
Temerarius chiliarcha urbes & vicos depopulatur.
Assiduo illisu durum cavat undula saxum. Adag.

Plaga flagelli efficit vibices. Pr.28.19

SCatebra rigat vallem & sulcos. Dec.3.
Sutor non furfur, sed sandalia vendit.

Sæpitus aquæ pisces abigit.
Laterem lavat qui corvum mundare vult. Adag.
Plures adorant solem Orientem, quàm Occidentem. Plut.
Variæ aves pennis per sublimem aërem volant.
Multa mentiuntur Poëtæ. Arist.
Sæpe etiam tota civitas mali viri pœnas luit. Hesiod.
Sæpe vel insanum placata oratio mulcet. Naumac.

Multus risus amicitiæ vinculum solvit.

CAnos crines molestare impium est. Dec.4.
Multis ictibus quercus rigida domatur. Diog.
Multi quidem rectum quod est curvum faciunt, sed pauci contrá.
Multos seduxit opinio eorum. Sir.3.23
Multis responsio silentium est. Men.
Multum alimentum ad immodicos trahit amores. Phocyl.
Loquacitas multos habet errores, tacere autem tutum est. Apollon.

Πολεμὸς τὰ πόρρω πολίζει, τὰ δ' ἐγγὺς
καλαλείπει.
Πόρπαι καὶ λῶμα ἀσρωϊκὸν ἱμάτιον.
Περκνίδας πλίνει λύκην οἰκεία.

Δεκ. ε'. Πρὸ βουλῆς καλαπράσσε ἀσρατηγέ.
Πρέσβις ὁ τύπλει, ὁδὲ ὑβρίζει.
Πεῖξ πολλὰ τέχνα βέλτιονα ὁ ποιεῖ.
Πρωνὸς καὶ ὑβρὸς χθόνα ἀθρῆσι.
Περσφιλείας μὴ ἐξαθενεῖτε.
Περὶ γὰρ τὸν ἔχοντ' ὁ φθόνος ἕρπει.
Περὶ τῆς τρυφερᾶς μὴ μαχέσῃ μηδένα.
Πρωὶ φάγομαι ἄριστον, ἑσπέρας δόρπον.
Πυγμαῖος πυγμαίῳ μεγαίρει.
Πτοεῖ νηπίους μορμώ.

Δεκ. ς'. Πρῶτον τὶς ἐρᾷ, εἶτα ἐλπίζει, εἶτα
ἐγχείρει.
Πτωχεύειν πάντων ὄζιν ἀνιαρώτατον.
Πύθει μαμηρὰ σαθέριον.
Πορίνιν ἀκύλα ἐδίει σκίρος.
Ῥᾴδια πάντα θεῷ τελέσαι, καὶ ἀνιηρὸν
ὀδέν.
Ῥᾳδίως δηλὸς πλοεῖ φόρος.
Ῥάδιξ ῥάμνε ὑποσκολυπλομένη φλιδᾷ ὑ
ἀσυφαδίᾳ.
Ῥάρος οὐκ ἀναπαλησῖ ῥυθμοῖς.
Ῥᾶσα Ζεὺς ἰθυνέει σκολιὸν, καὶ ἀγλαὸν
χαίρει.
Ῥέγχει παρόσης τῆς τύχης τὰ πραγμάτα.

Δεκ. ζ'. Ῥήτωρ πονηρὸς τοὺ νόμους λυμαίνε.
Ῥίνη ῥικνὴ καλακοσμεῖ σίδηρον, κακὸν
πάθημα ἄνθρωπον.
Ῥόθος ἐν ῥίῳ τε καὶ ῥάχει ἀκούει.

Ῥίδω

Fluvius quæ longè diſſita ſunt irrigat, quæ proxima ſunt præterit. Diog.
Fibulæ & fimbria ornant veſtem.
Præcordia tundit dolor inteſtinus.

ANte tonitru feſtinat fulgur. (tur. *Dec.5.*
Legatus non verberatur, neque viola- Sch. Hom
Donum multum filios meliores non facit. Zenod.
Pronus & incurvus terram ſpectant.
Prophetas nè ſpernite. 1 Theſ.5.
Ad habentem invidia ſerpit. 20.
Ante finem nè beatum prædica quenquam. Soph.
Manè edimus prandium, veſperi cœnam. Sir.11.28.
Pygmæus pygmæo invidet.
Terret infantes ſtrix.

PRimùm aliquis amat, deinde ſperat, poſtea aggreditur. *Dec.6.*
Mendicare omnium eſt ærumnoſiſſimum. Thucyd.
Putrefacit mamera ſatherium. Tyrtæus
Nucleum glandis iligneæ comedit ſciurus.
Facilia omnia Deo perficere, & impoſſibile nihil. Heſiod
Facilè timidos terret ſtrepitus.
Ramus ſpinæ albæ decorticatus putreſcit in caprarum ſtercore.
Venter non impletur rhythmis.
Facillimè Jupiter corrigit pravum, & ſuperbum arefacit. Heſiod.
Exercent præſente fortunâ negotia. Men.

RHetor malus leges ſubvertit. *Dec.7.*
Lima rugoſa expolit ferrum, calamitas virum.
Fundarum ſtrepitus in montis & petræ cacumine auditur.

Ῥόδον μελίσσαις μ̃ γλυκὺ τάζει μίλι, ἔν-
θεν ϗ ἀφόχνης αἰανὸν ἰὸν πίει.
Σαπρὸς τάειχ Θ τὸ ὀείγανον φιλεῖ.
Σαρδάπης ζαυλὸς δαψιλοῖς δαπανᾷ.
Σωσυεισμὸν ὐκ ἄρει σακχάριον.

Σθαμάνδρᾳ χ̀ σιῦρα χαμαὶ ἕρπυσι.
Σαφὴς ἔλεγχ Θ τῆς ἀπιστίας, τὸ πᾶς σὺ
Θεῦ λέγει.
Σίδυ, φεσσάχυ, θῶπλε τὸν κεραῦντ' ἀπ.

Δεκ. ή. ΣΗ'ς ἀφανίζει ἔμαλα δερμάτινα, λί-
νεα, χ̀ σπειρά.
Σήψ χ̀ πέρδαν ὁ πολὺς χρόν Θ·
Σίδηρ Θ σίδηρον ὀξυοῖ.
Σίδαρον ἔφυν, ἢ ῥαθδεῖν γυμνᾶικα ῥᾴνι.

Σίλφαι ζινδόνα ἐν σιτοῦ περιδώγυσι.
Σιτίον εἰς ἀμίδα μὴ ἐμβάλλειν.
Σκείρων σκαφῶν σίλιγγιν, σίνηπι χ̀ σκ-
ειφον σκεδάζει.
Σκεθρὰ δίαιλα ποιεῖ μαχεσίους.
Σκαπλὴρ τάφρυς ὀρύσσει, τὰς μ̃ πλαγίας,
τὰς ϗ ὀρθίας.
Σκίλλυς ἀλέξει ἀκινάκης.

Δεκ. θ'. ΣΚληρὸν φεῖς κέντρα λακτίζειν.

Σμιλοῦς βασιλεῖ ἰὸς ὐκ ἔστι, χ̀ ὁ σίζ.

Σκύθης μιμάρκιν μίχθ ὁ πωλεῖ.
Σφενδόνης βεραδέως.
Σπάνιον χ̀ δυσθρέλον φίλ Θ βέβαι Θ.
Σπινθὴρ ἀνάπλει χ̀ βεαχὺς πολλῶ φλό-
γα.

Σβύς

Rosa apibus quidem dulce mel stillat, indè verò aranea grave venenum bibit. V. Sevar.
Marcidum salsamentum origanum amat. Athenod.
Satrapa delicatus largè sumptum facit.
Linguæ hæsitationem non aufert saccharum.
Salamandra & lacerta humi repunt.
Certum argumentum incredulitatis est, quomodo de Deo dicere. Justin.
Venerare, adora, cole illum, qui semper imperat. Naz.

TInea corrumpit vestes coriaceas, lineas & sericas. *Dec.* 8.
Vitiabit etiam saxum series temporum. Adag.
Ferrum ferrum acuit. Pr. 27. 17
Ferrum coquere facilius est, quàm mulierem castigare. Chrys.
Blattæ sindonem in arca circumrodunt.
Cibum in matellum nè immittas. Plut.
Caurus saliens siliginem, sinapi & stipulam diffipat.
Exactissima diæta facit annosos.
Pessor foveas fodit obliquas & rectas. Theoph.

Viles homines depellit acinaces.

DUrum est adversùs stimulum calcitrare. *Dec.* 9. Act. 9. 5.
Apum examen regi jaculum non est, neque pungit.
Scytha botulum pediculo pomi non vendit.
Festina lentè. *Symb. Cæs. Aug.* Suet.
Rarus & inventu difficilis amicus fidelis. Eurip.
Scintilla quamvis parva magnum ignem accendit. Naz.

Σόυς ἐξ ἐρέβους ἄνηγεν θνητοὺς ἅπασιν ὁ Σωτήρ.
Σοφὴ σοφῶν γίγνεται συμβολία.
Σοφοὶ δ' συγχρώσθυσιν οἰκείας βλαβάς.
Σοφὸς ἐν αὐτῷ περιφέρει τὴν ἀσίαν.

Δεκ. ί. Σπίζα, στρεβλὸς, ῥατὶς, χλωρὶς καὶ αἰγιθήλος σκωληκοφαγοῦσι.
Σπόγγος ὑπισύρει πρὸς σε ὕδωρ.
Σταγόνας ὑετοῦ τίς ἐξαριθμήσῃ;
Στέαρ καὶ ἰχθύων ἡ πήγνυσα.
Στεῖχε δίκαια φρονεῖν.
Στίλβει ἀλάσιμα χαρὰν ἀνία.
Στεῖρον ἀγρὸν μὴ σπείρῃν.
Στόμα δίκαιον ὑποτάζει σοφίαν.
Στρεβλὸς ἀνὴρ ἕτερον κατ' ὀρθὸν ἐν ὄρεσιν, ἄνυδρος βίζει.
Στολισμὸς ἀνδρὸς ἀναγγέλλει τὰ περὶ αὐτόν.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιγ'.

Δεκὰς ά. Στρυφνὸν σύρβον ὄρει, μυρίας λύσασαν.
Στρυφνὸς καὶ σεσαυρὸς ἐπ' ἀρτίως οἶμος πολλὰς στέλλει.
Στέργε τέλος ἄλοχον.
Συμποσίῳ πρέπει ἡσυχία.
Σφάκος καὶ πήγανον σφάκελον ἐκ ἐξυγιάνει.
Σφὼ διὰ σωλῆνος ἐκ ἐρωεῖ.
Σφύρα κεῖνον μὴ κεφαλεῖ, ἀλλὰ λίνον.
Σχίζων ξύλα κινδυνωδήσει ἐν αὐτοῖς.
Σχολαῖον καὶ γλανὸν κύνα κυνηγέτου.
Τὰ βλεφαρά σε νυστέτω δίκαια.

Τὰ

Salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator.
Sapiens ſapientum eſt conſilium.
Sapientes occultant proprias noxas. Eurip.
Sapiens bona ſua ſecum fert. Bias.

FRingilla, paſſer, rubreta, luteola & parus vermiculos petunt. *Dec.* 10. Ariſt.
Spongia ad ſe trahit aquam.
Guttas pluviæ quis numeret? Sir. 1. 2.
Sebum piſcium non concreſcere ſolet. Ariſt.
Perge quæ juſta ſunt curare. Plato
Pectoris gaudium mutat triſtitia.
Sterilem agrum non decet colere. Idem.
Os juſti diſtillat ſapientiam. Pr. 10. 32
Verſutus vir aliud occultat animo, aliud verò loquitur. V. V.
Amictus viri indicat ea quæ in ipſo.

CENTURIA XIII.

DElitiæ tumultum excitant, ira rabiem. *Dec.* 1.
Aſpera & arcta ad virtutem via multos reprimit.
Ama tuam uxorem. Phocyl.
Convivio convenit tranquillitas. Pind.
Salvia & ruta gangrænam non ſanant.

Cuneus per canalem non fluit.
Malleus lilium non perficiet, ſed linum.
Qui findit ligna vulnerabitur ab eis. Eccl. 10. 9.
Segnem & inertem dedecus prehendit.
Palpebræ tuæ ſpectent juſta. Pr. 4. 25.

Δεκ.ς'. ΤΑ' ἔναιμα κ) πεζὰ πάντα κ) καθάρ-
σ κ) ἐχεμυθεῖ.
Τάλαντον σι μὴ ὄρυττε.
Τὰ τῦ λέοντ☉ ὀσᾶ ἔχει μυελὸν μικρόν.
Τὰ ὑπὲρ φιλεῖ νῆσα, κ) τῇ φακῇ φέρε-
ται.
1215 Τὰ ἐμέμφθα αὖ χναύει μολοσσὸς δυσπινής.
Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ὅτι τῆς γῆς.
Τὰ Κωμαῖα ἐδίει ἀπὸ σ☉ ψιχίων πι-
πλόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης.
Τὰ σῦκα σῦκα, τλιὺ σκάφιν σκάφιν λέγε.
Τὰ ἴδια μελέδαινε.
1220 Τὰς καμπύλας βακτηρίας ἀπαθυμῶν ἀ
μήχανον.

Δεκ.γ'. ΤΑ' μελίσσας κάπνος φυγαδεύει.
Τείρει σόμαχον τεῦθ☉.
Τλυέλλαν πηλόθι κ) ὑπὸ τηβέννῳ αἴρομ.

Τῆς ὥρας ἀπόλαυε, παρερμάζει ταχὺ
πάντα.
1225 Τλιὺ ἀκμιλιὼ ἴσιθ☉ ὡς τὸ μάλιστα σι-
μαίνῃ.
Τί κοινωνήσει χύτρα πρὸς λέβητα;
Τλιὺ ἀρέσκιλιὼ ἐν νέας ἄσκει.
Τιμωρία παύει τῆς ὀργῆς.
Τὸ ἀργεῖν κ) σχολάζειν ἔπεσθ☉ ἀπορεῖν.
1230 Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τῦ νήφοντ☉, ἐπὶ τῆς
γλώσσης ὄζει μεθύοντ☉.

Δεκ.δ'. ΤΟ' μὴ ξύον πῦρ ἀκ ἐσί.
Τὸ ξυὸν μὴ σὸν μόνον λέγε.
Τὸ πολὺ καλὸ☉ κ) ψόγων πολλῶν γε-
μει.
Τὸ πολυχρόνιον ἦθ☉ ἀμήχανόν ἐσι ἀφ-
αποδύσασθαι.

Τὰ

SAnguine prædita & pedibus iter facientia & dormiunt & vigilant. Dec.2. Arist.
Talentum tuum nè defodias. Mat.25.
Ossa leonis exiguam habent medullam. Arist.
Humida amat anas, & lenticulâ nutritur.
Evomita rursus deglutit molossus sordidus.
Superna curate, non terrestria. Col.3.2.
Catelli edunt de micis quæ cadunt de mensa. Mat.15. 27.
Ficus ficus, ligonem ligonem nomina. Aristop.
Propria cures. Bias
Baculos recurvos corrigere planè est impossibile. Plut.

APes fumus fugat. Basil. Dec.3.
Affligit stomachum loligo.
Lyræ harmoniam procul etiam sub toga audimus.
Pulcritudine fruere, defloreſcunt citò omnia. Epigram.
Ætatem lanugo plerunque indicat.

Quid communicabit cacabus cum ossa? Sir.13.3.
Virtutem à juventute exerce. Synes.
Ultio cessare facit iram. Arist.
Ignaviam & otium sequitur egestas. Demosth.
Quod est in corde sobrii, id in lingua est ebrii. Plut.

QUod non urit ignis non est. (cas. Dec.4.
Quod commune est nè tuum solum dicas.
Nimia pulcritudo vituperiis plena est. Stob.

Longam consuetudinem sanare impossibile. Stob.

Funicalus

Τὸ παρλίον ζιπλῆν ὲ ταχέως ἀπρραγήσεται.
Τῷ ἀργυρείῳ ὑποτάσσε ϑ πάντα.
Τῷ κολυμβῶντι αἱ μάραι εἰσὶ κόπαι.
Τῷ νέειν ἄστυ γιγᾶν ὲ ῥᾴδιον.
Τὸ ὠρεὸν τῷ ὤι ὅτι βορὴ τοῖς νεκροῖς.
Τὸν ξυόντα ἀντιξύειν.

Δεκ. ε'. Τῶν ἀκουσίων ἁμαρτημάτων παλαφυγή εἰσιν οἱ βωμοί.
Τῶν πληθόντων ψιφῶ νικᾷ.
Τοῖς διὰ τῆς δόξης βαδίζουσιν ἀκόλουθος φόνῳ.
Τὰς λυγμὰς οἱ παιρμοὶ παύουσι.
Τὰς ζωφρονας θεοὶ φιλοῦσι, ϗ συγῶσι τὰ κακά.
Τότε ᾄσον ϑ κύκνοι, ὅταν κολοιοὶ σιωπᾶσωσι.
Τείγλαι φυκίοις βέφον ϑ ϗ ὀρτύοις ϗ βορβόρῳ.
Τύραννῳ ἄυλῳ ϗ ἀναιτίως καίνει.
Τυτθὸς παιδαίνων πάππους παππάζει.
Τυφομύῤ μελάθρῳ τῷ πλησίον ϗ τὸ σὸν κινδυνεύει.

Δεκ. ς'. Ὑγιεις φιλοῦσι ὑγιεῖν.
Ὑγιες ἦσον ϑ βορβόρῳ, ϗ ὅτι φορυτῷ μαργαίνεσι.
Ὑγλα σοὶ λύκοις οἷς ὁμιλεῖς.
Ὑγρὸν ὕδωρ ἐκ ὕδῃ.
Ὑγιὲς σοφὸς ἐυφραίνει παλέρα.
Ὑγιαίνω κοσμεῖ ἰῶδλω, χαίτη ἵππον.
Ὑπηρέτης παιδελέτῳ παίε ϑ ϗ κολάζε φίζε ϑ.
Ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ὑγιεῖς ἀνδρὶ ἐχάστη.

Φ τ Χ

Funiculus triplex difficile rumpitur. Eccl. 4. 12

Pecuniæ obediunt omnia. Diod.
Urinatori manus sunt remi.
Nendo urbem superare non facile est.
Albumen ovi cibus est pullis. Arist.
Fricantem refrica. Adag.

INvitorum peccatorum refugium sunt altaria. Dec. 5. Thucyd.
Plurimorum calculus vincit. Adag.
Illos qui per gloriam incedunt sequitur odium. Plut.
Singultus sternutamenta sedant. Arist.
Probos Dii amant, malos autem odio persequuntur. Sophoc.
Tum canent cygni, cùm graculi tacebunt. Adag.

Mulli vescuntur & conchâ & cœno. Arist.

Tyrannus impius etiam insontes occidit.
Infans inuens papyrum pappa dicit.
Accensâ domo proximi tui & tua periclitatur.

INjuria procreat contumeliam. Dec. 6.
Sues delectantur luto, & quisquiliis voluptate insaniunt. Democ.
Ulula cum lupis cum quibus conversaris.
Equleus vitrum non laudat.
Filius sapiens lætificat patrem. Pro. 10. 1
Barbo ornat hircum, juba equum.
Famulus improbus percutitur, & colaphis afficitur.
A muliere imperari dedecus viro maximum. Democ.

Altitudinem

Ὑφ' ὑγροῦ, καὶ πλάτος γῆς καὶ ἄζυμον
τίς ἐξιχνιάσει;
Φάλαινα βεβαγχία οὐκ ἔχει.

Δεκ. ζ'. Φαῆς ἱκανὸν πινῦσα τὸ ῥύγχος ἀμφὶς ἁλιοῖ.
Φαυλὸς ὁ λαγὼς δυσυχεῖς ποιεῖ βίους.
Φεύγελε τὴν πορνείαν.
Φεῦγε τὴν τέρψιν διὰ τὴν θλῖψιν.
Φθείρουσιν ἤθη χρηθ' ὁμιλίαι κακαί.
Φρυῶν οὐκ ἔχει φολίδας.
Φλοιὸς φλαυὸς φλοιᾷ ἐν ἕλει οἰσίας.

Φίλοινος βαιθὺς βαίζει.
Φόβος μνήμην ἐκπλήσσει.
Φωλεῖ χιμερινῆς ὥρας καὶ πέλαργος, καὶ
κόπυρος καὶ τρύγων, καὶ κόρυδος.

Δεκ. η'. Φιλοτὸς ἑαυτὸν σκύφοις καὶ φιάλοις
συλλυσι.
Χαίρει ὁ δῆμος κολακαλαζόνων.
Χαίρελε μὴ χαιρόντων, καὶ κλαίελε μὴ κλαι-
όντων.
Χλωρὸν μόχθον ἀγοσὸς καὶ ἀγκοίνη χιάζυσι.
Χλωρὸν χοείων κιὼν τρέφει.
Χὴ Κυνὸς πάχνιν ὡς ἄλα ὅπὶ γῆς, χὴ
ονα πάσει ὡς πέλεκυ.
Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλος τ' δάκτυλον.

Χειρουργὸς μοτῷ, ἢ μίτῳ ἀχῶρα ἐκμάσσει.

Χέλυς καὶ χορδαὶ θυμὸν ὀδυρόμενον τέρ-
πουσι.
Χιῶν λαπὰ χλαῖναν τ' κρυμὸς κλείει.

Χρησὸς

Altitudinem cœli & latitudinem terræ quis perveſtiget? Jer. 33.
Balæna caret Branchiis. Ariſt.

PAlumbes cum ſatis bibit roſtrum utrinque reſupinat. Dec. 7. Ariſt.
Apparens lepus infelices facit greſſus. Suid.
Fugite ſcortationem. 1 Cor. 6. 18
Fuge delectationem propter afflictionem. Chryſ.
Corrumpunt bonos mores colloquia prava. 15. 33.
Rubeta non habet ſquamas.
Cortex fragilis putreſcit in palude limoſa.
Ebrioſus gravis poſt cibum dormitat:
Timor memoriam ſtupefacit. Thucyd.
Latet hyberno tempore & ciconia & merula, & turtur & alauda. Ariſt.

POtatores ſeipſos ſcyphis & pateris fatigant. Dec. 8.
Gaudet populus adulationibus captus. Æſchin.
Gaudere cum gaudentibus, & flere cum flentibus. Rom. 12. 14.
Moleſtum laborem palma & ulna recuſant.

Difficile eſt edulia ſuavia canem guſtare. Theocr.
Effundit Dominus pruinam tanquam ſal ſuper terram, nivem ſpargit ut volucres. Sir. 43. 23.
Manus manum lavat, digitúſque digitum. Men.
Chirurgus linteamento vulnerario, non licio ulcus in capite abſtergit.
Chelys & fides animum doloribus irretitum oblectant.
Tunicam lænámque nix vocat.

Bonus

Δεκ.θ'. Χρηστὸς πονηροῖς ὲ τιθῶσκε λόγοις.
Χρεμετίζῃ πῶλος ἵππου ἀπάτης.
Χειρὸν σκέπτῃς τρέφεις τε, τὸν πλωχὸν βίφων.
Χρυσὸν ὲ σῆς ὐδὲ χὶς δαίπλει.
1285 Χρυσὸς δ' ἀνοίγει πάντα, κ' αἴδε πύλας.
Ψηφίδι τρίχα ὲ τιμήξεις.
Ψεύδῃ πολλάκις Ὠείων τοὺς ναύτας.
Ψεύδεα μὴ βάζῃν τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.
Ψιλεμέα τὰ ὀσᾶ σὴν ὑμῶν σφακελίζει.
1290 Ψιχὸς ἄρτων ἐξάσιτος ἐλευθερίαν πωλεῖ.

Δεκ.ί. Ψολος μελίπας σοβεῖ, πίτυλος δ' ἰχθύας.
Ψύχει ἡδέας σῶμα ψίθυρος.
Ψωλὸς ὲ φάγῃ ὑῶν κρέας.
Ψῶρα, λέχλω κὴ λέπρα σιφλόυσι χρῶτα.

1295 Ψῦλ νεοπλύει ὅπὶ πέζας ἀπρεσσβάτοις.
Ὦ θνητοὶ λίαεσθε Θεὸν, κὴ λαὸν ἔσαι.
Ὡς λύκος ἄρνα φιλεῖ.
Ὡς φὼρ κλέπτων ἔκραξεν.
Ὥσπερ τλὼ κόνιν νότος, ὕτω κὴ φλαύρως
ζυφὴ κόγχλει.
1300 Ὥσπερ τὸ λαλεῖν τῦ ἀνθρώπυ ἰδιόν ὅτι, ὕτω τὸ μυκᾶν τῦ βεός.

Τέλος τῦ δευτέρυ μέρυς.

BOnus malis non vulneratur verbis. *Dec. 9.*
Hinnit pullus equâ abſente.
Chriſtum tegis aliſque pauperem alens. *Naz.*

Aurum neque tinea neque coſſus rodit. *Sapphus*
Aurum aperit omnia, & inferni portas. *Men.*
Forcipe pilum non reſecabis.
Fallit ſæpe Orion nautas.
Mendacia ne dixeris, ſed vera omnia lo- *Phocyl.*
quere.
Oſſa ſuis ſpoliata membranis ſiderantur. *Ariſt.*
Fruſto panis paraſitus libertatem vendit.

FUmus apes abigit, ſtrepitus aquæ piſ- *Dec. 10.*
ces.
Frigefacit ſuaviter corpus ſuſurrus.
Apella non edit carnem ſuillam.
Scabies, lichen & lepra deformem reddunt
cutem.
Vultur nidulatur in rupibus excelſiſſimis. *Ariſt.*
O mortales placate Deum, & meliùs ſe res
Ut lupus ovem amat. (habebit! *Plato.*
Sicut fur furans clamitavit. *Adag.*
Sicut pulverem Notus, ſic improbos luxu-
ries gyrat.
Quemadmodum loqui proprium hominis
eſt, ità mugire bovis.

Finis Partis ſecundæ.

PARS TERTIA
HUJUS
ENCHIRIDII
COMPLECTITUR
Quingentas Sententias Græcas
SERIE
Alphabeticâ digestas;

In quibus
Præter Nomina & Particulas indeclinabiles, etiam Verba, cùm Regularia, tum Irregularia & Defectiva promiscuè occurrunt.

Siracid. 1.12.

Φόβος Κυρίου τέρψει καρδίαν, καὶ δώσει εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καὶ μακροημέρευσιν.

Timor Domini delectat cor, ac lætitiam, gaudium, vitámque longam impertit.

1 Timoth. 4.8.

Ἡ Εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης.

Pietas ad omnia utilis est, ut quæ promissionem habeat vitæ præsentis ac futuræ.

Gregorius.

Εὐσέβεια ἀρχὴ καὶ τελευτὴ πασῶν τῶν ἀρετῶν ἐστι.

Pietas omnium Virtutum principium ac finis est.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ
τῆς Ἑλλάδος Φωνῆς.

Ἑκατοντάς ιδ'.

Δεκὰς α'

Ἀΐζειν δεῖ, ὃν βίσανος τὸ ἄδυ πίεζει.
Ἄκαρος καὶ ἀμέτρητος ποθῆσιν ἀδεής.
Ἀγλαοῖσι ἀγῶσι καὶ ἀγάλλονται ἰδόντες πομπάς.
Ἄγυιαι εἰς φάος τω, νικᾷ γὰρ ἕνα τύρβη.

Ἀγὼν ὃ δέχεται σκήψεις.
Ἄγχι θεὸς λέμβου θέοιλο.
Ἀεὶ γέροντι νέαν ἐπιβάλλειν κόρῃ.

Ἄγνος ἄγλιθες, ἄδρωα, ἀβρότατον καὶ ἀγαεικὲς ἐφέρει.
Ἀεὶ κολοιὸς πρὸς κολοιὸν ἰζάνει.
Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε.

Δεκ. β'. Ἀγκυλιστὴς αἰγάνεον παλαχόσε ἀναχεραδαίνῃ.
Ἀδελφοὶ ὁμόδελφοι ἔσωσαν ὁμόψυχοι.
Ἀθάρης ἀδινὴ ἀδένα ἀτᾷ.
Ἀθρόα χάλαζα ἐδαφίζει ἀθέρας.
Ἀεὶ ἰλίῳ κακά.
Αἱ ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας.
Αἰδὼς τοὺς ἄνδρας μέγα σίνεται ὑδ' ὀνίνησι.

Αἰσχρῶν

MANUALE Linguæ Græcæ.

CENTURIA XIV.

EXhalare oportet eum quem tormentum mortis premit. *Dec.* 1.
Placentam & ſimilam appetunt delicatuli.
Tabellarii mirantur & exultant videntes pompas.
Multitudinem unus fugito, vincit enim unum turba.
Certamen non accipit excuſationem. Plato.
Prope littus lembus currat.
Semper ſeni juvenculam ſubjice puellam. Diog.
Vitex alliorum capita, mora, abrotanum & agaricum non fert.
Semper graculus graculo aſſidet. Diogen.
Indeſinenter orate. 1 Th. 5. 7

JAculator jaculum quoquoverſus vibrat. *Dec.* 2.
Fratres uterini ſunto concordes.
Puls denſa tonſillam lædit.
Repentina grando proſternit ariſtas.
Semper Ilio mala ſunt. Athen.
Spes alunt exules. Eurip.
Pudor viros valdè & lædit & juvat. Heſiod.

Aſſpergens

Αἰσωπῶν ἐλαίῳ κόλχικον ἐν κολωνοῖς ἄσυλα ἀναυσυμώμαλα ποιεῖ.
Αἶξ ὅπου τέτοκεν, ἔρεφε δ' ὅπι δώματα παίζει.
Αἶσα αἰτήματα χὴ ἀπφλὰς φαυλίζῃ.

Δεκ. γ'. Ἀϊσωνίες ὐκ αἰδάνου ψύχε.
Αἱρεθώτερόν ὄζιν ἔτι ψεδνὸν ἢ ψελλὸν χὴ ῥαιδόν.
Αἰχρὸν τοι δηρὸν τ' μθίφ κενεόν τε γένεσθαι.
Ἄκμων μέγις ὐ φοβεῖ ψόφους.
Ἄκρον λάβε χὴ μέσον ἕξεις.
Ἄλα χὴ τράπεζαν μὴ παρβαίνειν.
Ἀλιὰς πλησεὶς νόον οἴσει.
Ἀλλὰ δὲ ὀλλὲ ὐ γαῦσε ὁ ἀθεσφὴ ἱερωνον.
Ἄλλοι μὲν ἀπείρυσι, ἄλλοι δ' ἀμήσον.
Ἄλως γίνε ὡσεὶ τὰ λαμπρὰ σὺν ἄστρων.

Δεκ. δ'. Ἄλλο γλαυξ, ἄλλο ἀηδὼν, ἄλλο κορώνη φθέγγε.
Ἀλόη ἐν τόποις ἀλεοῖς ἅλφε, ἀμανίτης ἐν ἄλσει σκιερῷ.
Ἀμνίον μὲ ἀγλεῖον εἰς ὁ σὺν ἱερείων αἷμα ἐδέχοντο.
Ἀμφισβητῶντες χὴ ἀλύοντες ἀμωήτορές εἰσι χείρεστι.
Ἂν χωλῷ παρσικήσῃς κωσκάζειν μαθήσεις.
Ἀναγάλλις, ἀνάγυρε, ἄσπερον, ἄερον, ἀπαείνη, χὴ ἀργιλὸν ἀχῶρα ὐκ ἰδον.

Ἀνακλὲ ἐυδοντὲ λέως φρυάπτε.
Ἀνασὰς ἐξ ἐυπῆς σωλαρέπτω τὰ γράμματα.

Ἀνδάνοντα

Aſpergens oleo colchicum in vallibus nefarios ſumptus facit.

Capra nondum peperit, hœdus autem ludit in tectis. Zenod.

Parca petitiones & minas parvi facit.

IMpetu irruentes non ſentiunt frigus. *Dec.3.*

Eligibilius eſt eſſe glabrum quàm blæſum & introrſum.

Eſt fœdum manſiſſe diu vacuúmque rediſſe. Hom.

Incus maxima non metuit ſtrepitus. Adag.

Summum cape & medium habebis. Zenod.

Salem & menſam non prætereas. Orig.

Piſcator ictus ſapit. Sophoc.

Lucanicam confertam non guſtabit, qui cœnam aſſpernatur.

Conſerit unus agrum, ſed fruges demetit alter. Adag.

Halo [*area*] ſit circa ſplendida aſtra. Ariſt.

ALiud noctua, aliud luſcinia, aliud cornix loquitur. *Dec.4.* Suid.

Aloë in locis tepidis invenitur, fungus in luco umbroſo.

Amnium erat vas in quod victimarum ſanguinem excipiebant. Euſt.

Dubitantes & anxii auxiliatores ſunt peſſimi.

Si juxta claudum habitaveris, ſubclaudicare diſces. Plut.

Anagallis, anagyrus, aſarum, arum, aparine & atramentum ſutorium ulcus in capite non ſanant.

Rege dormiente populi ferociunt.

Reſurgens è lecto concute ſtragula. Adag.

Placida

Ἀνδάνοιλα λαλῦνλες ἐγκωμιάζονϑ).
Ἀνέχυ χ) ἀπέχυ.

Δεκ. έ. Ἄ Ναείτης ἐν ἀνδήρῳ ὄρες ἀνέδλω ἄνηθον ἐδίῳ.
Ἀνδρῶν ἀεισων πᾶσα γαργαίρῳ πόλις.
Ἀνθρώπων ἄψεκΘ ὅτι χθονὶ γείνεϑ ἐδείς.
ἈνήλιΘ ἦμΘ ϖρὸς τὸ πῦρ ἦται θυσανωλὸν χ) ἐυήγεσιον χιτῶνα ἀποτίθεϑ.

Ἀπολύη ἐ γίνεϑ ἀνδ ἄπεΘ.
Ἀπομωσία ὠδατυ ἀμύμωνΘ ἐπ' ὀκείδανλι πλέον ἰχύϊ.
Ἀποκέλλονλας νοσεῖν κέλδε.
ἈπόλμΘ ὧν πολνίαζε τὸν Θεὸν χ) παιάνιζε.
Ἀρχιὰ ἀορίη ἂκ ἔϛι ὑπϖδοχὴ ἀορΘ χ) ἀορλῆρΘ.
Ἀρα(Θ χ) ἐλελεῦ φυζήλνς ἀρᾳδῦσι.

Δεκ. ϛ'. Ἄ ΡδιλΘ ἄνδ ἀκῆς ἐδὲν ὠφελεῖ.
Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχυ, χ) πάνλα νικήσῃς.
ἈρρίχΘ χ) κόφινΘ ἀναγδαόνλαι ἐν μαγχρείῳ.
ἌρλαμΘ ἀρλεμὴς χ) ἄρλιΘ παρανλίκα ἀρτήσεϑ ἀρλόκρεας.
Ἀρλέμων ἐ γίνεϑ ἐξ ἀκρέμωνΘ.
ἌρλΘ ἐκ κείμνυ ὀλίγλω τέρψιν ἔχει.

ἈσάμινθΘ ἐχ' ἁρμόζῃ ἀρώμασι.
ἈσκάλαφΘ, ἀπάκας, χ) ἀσκηγώπας ἀσιεφκνς ὑπὸ ἀτίνης ζητῦσι.

Ἀσπάζεϑε

Placida loquentes laudantur.
Sustine & abstine. Epict.

COchlea in cacumine montis impunè a- *Dec.5.*
nethum comedit.
Viris optimis tota splendet urbs. Cratinus
Hominum nemo super terram est inculpa- Theog.
tus.
Discalceatus quando igni assidet fimbria-
tam & eleganter textam tunicam depo-
nit.
Rheda non fit absque labore.
Abjuratio contribulis inculpati in pulpito
multùm valet.
Deflectentes à via recta redire jube.
Infortunatus cùm sis Deum suppliciter a-
dora & acclama.
Angusta arca non est receptaculum ensis
& lori.
Strepitus armorum & acclamatio bellica
timidos perterrent.

SCalprum absque acrimonia nihil pro- *Dec.6.*
dest.
Argenteis pugna telis ac omnia vinces. Suid.

Cophinus & corbis suspenduntur in coqui-
na.
Coquus incolumis & perfectus illicò appa-
rabit artocreas.
Velum non fit ex ramo.
Panis ex farina crassiori exiguam delecta-
tionem habet.
Pelvis non quadrat aromatibus.
Ascalaphus, attagen & gallinago locustas
sub asine quærunt.

Ἀπάζεσθε ἀμήλυς ἐν φιλήμασι ἁγίῳ.
Ἀθμαλικοὶ δυσκόλως ἄυσι.

Δεκ. ξ'. Α Στακὸς ἀστὸν διάπλων ἀτύζει κρύμνας.
Ἀσεφὴς ἐξέρχομαι ὑπὸ ἀναλωλῶν φαίνεται ἕως δυσμῶν.
Ἀσφόδυλος, βάκκαεις καὶ βδηλὴ ἄχος ἐκ ἀτέμβεσι.
Ἀχάλλων εἰς πότε κινύρεσθε καὶ θρυλλίζει.
Ἄπα ἐκ ἔδη ἀπαράγυε.
Ἀπελαὸς αὖ ἄπη λίκα ἀπαγλὼ ἄπεσι.
Αὐδλὼ μῆλον ὠμὸν καὶ ἄωρον δηλεῖ.
Αὐτὴ τί χλωρεῖς δακρύοις τέγγεις κόρας;
Αὐτομάτως ὁ Θεὸς ἀνίησι τὰ ἀγαθά.
Ἀφελεῖς μέλεος καὶ μῶλις μέμφονται.

Δεκ. ιή. Α Ωτον ἐν πρατιαῖς θρυῶς ἀμηδῶ.
Ἀχδωὶς, ἀπάραγος, ἄχδηλος καὶ ἀπάλαθος ἐκ ἔχουσιν ἀσφάλειαν.
Ἄρευς καὶ βαμβαίνοντας ποιεῖ ἀυχμὸν κόσ.
Βακχάζοντες ὅτι τὸ πολὺ λαρυγίζουσι.
Βάτραχος βεκήπυος κοὰξ βρέχει ἐν τάφρει ἀνὰ μέσον φιλίδων.
Βαύκαλος βεῦδος, βάρβιλον καὶ βακίον βδελύδας φιλεῖ.
Βέβαιον ἁδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.
Βέλτιον ὅτι ξυρᾷ ἢ ὄγκια βαίνειν.
Βὴξ καλαῤῥέοντος γίνεται φλέγμαλος.

Βλεπὶς

Salutate vos invicem cum oſculo ſancto. Rom. 16. 16.
Aſthmatici difficulter reſpirant.

Astacus propè proſiliens terret piſciculos. Dec. 7.
Fulgur exiens ab Oriente apparet uſque in Occidentem. Mat. 24. 27.
Aſphodelus, bacchar & marrubium nigrum dolorem non auferunt.
Mœrens interdum lamentatur & murmurat.
Pater non edit hectas.
Bruchus rurſum proſilit quando attagen abeſt.
Vocem pomum crudum & immaturum lædit.
Ipſa quid pallidis lacrymis pupillas madefacis? Eurip.
Ultrò Deus ſuppeditat bona. Xiphil.
Frugales ſtultus & diſſolutus vituperat.

Flos in hortorum areis luctum abolet. Dec. 8.
Populus alba, aſparagus, ſpina & aſpalathus bitumen non habent.
Divitiæ faciunt etiam balbutientes jactabundos.
Bacchantes plerunque vociferantur.
Rana clamoſa coax crepat in palude inter cannas.
Delicatulus veſtem purpuream, barbitum & urceolum, non carceres amat.
Firmum nihil in vita videtur eſſe. Eurip.
Melius eſt ſuper novacula quàm faſtu ingredi. Theocr.
Tuffis fit deſtillante pituitâ. Ariſt.

Βλεννὸς ἀδλαυὴς βολδὸν βάλε῍, ὑ βλίτον.

Δεκ. θ'. Βλητὸς παίειν κ᾽ βινεῖν ὑ δυύα῍.
Βλωσκονὴς τὸ κινδυύω τὸ γηθεῖν ὄλυ῍.
Βονάσα κεφαλοφόρα βορὰ ὐκ εἰσὶ βεβρώσεις κ᾽ βέβρωκε.
Βορβόρῳ ὕδωρ μιαίνων ἔπαθ᾽ εὑρήσεις πότον.
Βράζει χάλκαδος, βράζει φιλία.
Γαγάτης κ᾽ γαλγίτης γάγγραινα ὐκ ὠθῶσι.
Γαγγλίον ἕρπ῍ θάλλον ὐκ ἀκεῖ῍.
Γαῖσον θίξῃ μὴ ἔμβαμε.
Γέλγη ὑπὸ γείσῳ ὑ διαύνε῍.

Γελῶν ληκεῖ βᾶ κ᾽ ἆ ἆ, θαυμάζων ἀτλαταὶ κ᾽ βαβαί.

Δεκ. ί. ΓΕῤῥον ἰξύας θραύει.
Γίνεσθε φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφῖς, κ᾽ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί.
Γίνα ὀρφανοῖς ὡς πατήρ.
Γλημώδης λίγδην διαγινώσκει τὸν ληνὸν κ᾽ τὸ λιῦ῍.
Γραβὶς ὑ δεῖ῍ βεῖν῍, ὅτε χιλιάρχων.
Γραῦς γραῦσον ἐυείσῃ, κώμαξ κώμακα, δαίδην῍ δαίδηλον.
Γρυπὸς μάχλης γύειν ἐν γυδῃῶ γυρδίων γωνιᾶ῍.
Δαὴρ δαπάλῆς ἐν δαπέδῳ δαρθάνει.
Δίδυμο῍ κ᾽ κακοῖς ἄγεα.
Δαλισμὸν ἑλῶν῍ Ἑλένη ἔνδον ἐλθεῖν῍.

ΕΚΑ-

Ignavus nudipes bulbum vult, non blitum.

DEbilis ſternutare & coire nequit. *Dec.9.*
Adveniente periculo gaudium perit.

Bonaſi cornigeri pabulum non ſunt piſces & concha.

Cœno aquam turbans nunquam invenies potum. Iſocr.

Fervet olla, fervet amicitia. Adag.

Gagates & gangites gangrænam non pellunt.

Nervi contortionem planta virens non ſa- Adag.
Gæſum fiſcellæ nè immittas. (nat.

Sarcina variarum mercium ſub ſubgrundio non madefit.

Ridens ſonat *ha* & *ha ha he*, mirabundus *atat* & *papæ*.

SCutum lumbos quaſſat. *Dec.18.*
EStote prudentes veluti ſerpentes, & Mat.10.
ſimplices ſicut columbæ. 16.

Eſto pupillis ut pater. Sir.4.10.

Lippus ſtrictim diſcernit lacum torcularii præli à lanâ.

Ligno fulgente non indiget echinus, neque tripodum.

Fatuus fatuum invenit, nugator nugatorem, artifex artificem.

Curvus piſtor pollen in vola gyrans ſubſannatur.

Levir atrox in pavimento dormit.

Contigit etiam ignavis præda. Suid.

Odioſam repetitionem Heli Helena intus odit.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιέ.

Δεκὰς ά.

Α'φνης χ᾽ κίπλ᾽ ἄνθ᾽ ξαυτ᾽ ὄζει.
Δεῖ μάλιστα τὸ μικρὸν φυλάττειν.
Δεῖ κώπλω ἐλαιώειν μαθόντα.
Δεῖ συμπεφίπλειν τοῖς φίλοις, ἀλλὰ μέχρι βωμῦ.
1405 Δεῖ πᾶ θεῷ πᾶρρεῖν χ᾽ τοῖς ἐκείνε πᾶδλοις πιςδειν.
Δεπάζων δεῦχ᾽ αἰθάνε.
Δεινᾶς ὸ χ᾽ ἐν δεμνίῳ ὠκ ἐλιγνύ.
Δέχε. χ᾽ βῶλον ἀλήτης.
Δήκλης ἔχει σκύτ᾽ παρανόμων κύων.
1410 Διὰ τῆς ἀκλῆς κῆτ᾽ κύρλῳ λάζεδαι ὐχ᾽ ἅπαντ᾽ ὄζι.

Δεκ.β'. Διὰ χ᾽ μαχαιρῶν χ᾽ πυρὸς ῥίπλειν δεῖ.
Δισδάσκει χ᾽ ἱέρεξ νόσια ἀυτῦ.
Δίνη ῥοφήσει πόνδυλον δικόμπον ταχέως.
Διπλᾶν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.
1415 Δοκάζειν ὐ δισάζειν δεῖ.
Δόδεκα δοθιλῶα κοιμίζ.
Δὸς μοὶ τλῶ σήμερον χ᾽ λάβε τλῶ αὔριον.
Δότε μέθυ τοῖς ἐν λυπαῖς.
Διφῶντες ἐν ὠκεανῷ λπίδια ἀκάτε χρῶν.

1420 Δεαχμλῶ χρυσᾶ μᾶλλον βελόμεθα ἢ μνᾶν ψιμμύθε.

Δεκ.γ'. Ε'βδομὰς χ᾽ ἕνν᾽ οἰκόμλι᾽ ὐκ ἔσαι νόσιμ᾽.

Ε'σθίδαξὶ

CENTURIA XV.

LAuri & hederæ flos flavus eſt. *Dec.1. Ariſt.*

Oportet maximè parvum cuſtodire. *Athen.*

Oportet remum ducere qui didicit. *Plut.*

Oportet commodare amicis, ſed uſque ad aram. *Gel.*

Oportet Deo confidere & illius gubernaculis niti. *Theodor.*

Bibens dulcedinem ſentit.

Contumeliis obnoxius in lecto non quiescit.

Accipit & glebam erro. *Adag.*

Mordax habet cutem laceratam canis.

In littore cetum naſsâ capere non eſt cujuſlibet.

PE'rque enſes pérque ignem erumpere oportet. *Dec.2. Diog.*

Docet etiam accipiter pullos ſuos.

Vortex ſorbet ſpondylum dejectum celeriter.

Duplum vident qui didicerunt literas. *Polyb.*

Exſpectare, non dubitare oportet.

Dodra furunculum ſedat.

Da mihi hodiè, & ſume tibi cras. *Chryſ.*

Date vinum iis qui ſunt in mœrore. *Pro 31.6.*

Quærentes in mari prædam actuario navigio utuntur.

Drachmam auri malumus quàm minam ceruſſæ.

MEnſis & annus abiens non rediturus eſt. *Dec.3.*

Docui

Ἐδίδαξέ σε κυδιοῶν, καὶ σὺ βαθύραι με ζηλεῖς.
Ἔγνακς θὴρ θῆρα, καὶ φῶς φῶτα.
Εἶα ἐν ἐαυθμῇ ὠκ εἴθαρ ἀυκάνε).
Εἰλώτης ἔκηλος ἐνδυο καὶ ἐνδικέως φθάμ.

Εἰνάτηρ ἐλθομένη εἴρος εἰρονείαν ὠκ εἴρει.
Ἐκ κολοβῶν κολοβὰ γίνον).
Ἐκ κόιμι, ῥητίνης, κονίλης καὶ κιχάρης ὁ γίνε) κολλύριον.
Ἑκας ἐν ἰδίῳ νάκει λανθάνε.
Ἐκ πόρδις βᾶς. ἐξ ἱππαείω καβάλλα ἐυλιῶς γείνε).

Δεκ. δ'. Ἐκ Σκίλλης ῥόδον ὁ φύε)
Ἐκ πᾶν ὀυκων τὸν λέοντα
Ἐκ τῆς ὄψεως αἰθίοπα } γινώσκω μν.
Ἐκ τῆς κάρης τὸ δένδρον
Ἐκ τῆς κεφάλης σάχω
Ἐλέφας μῆαν ὠκ ἀλίσκε).
Ἐλιν ἐν ἐλεω ὠκ ἔυε.
Ἐλμινθες γεννῶν) ἐν τῇ χίονι.
Ἐν δρυμῷ θείδαξ μόλις ἐυείσκε).
Ἐμπᾶσα ἐμπὰς λῶ φάσμα διαβολικόν.

Δεκ. έ. Ἐν γένναι γεγώνασι, ὁ γαίασι.
Ἐν θεάτρῳ ἰσείονες πειθῶν).
Ἐν κυπαρίσσῳ κωδείας καὶ κυλίνδς ὠχ' ἑυρήσεις.
Ἐν νήσῳ νῆσαι νεοπλάσασι.
Ἐν σίμβλῳ τιθαιδάσασι μέλισσαι.
Ἐν σαλπίγγι σαλπιείας λοίθιος καὶ πρῶτος ἓν βραδεῖον λήψιν).

Ἐξ

Docui te natare, & tu me demergere quæris. Adag.
Cognovit beſtia beſtiam, vir virum. Adag.
Gramen in locis herboſis non ſtatim arefit.
Servus tacitus celeriter & diligenter antevertit.
Fratria cupiens lanam ironicam non dicit.
Ex mancis manca procreantur. Ariſt.
Ex gummi, reſina, cunila & cichorio non fit collyrium.
Quilibet in propria pelle latitat.
Ex vitulo bos fit, ex equuleo caballus habenis ductilis.

EX ſquilla roſa non naſcitur. *Dec.4.*
Ex vnguibus leonem } cognoſcimus. Lucian.
Ex vultu æthiopem } cognoſcimus. Adag.
Ex fructu arborem } cognoſcimus. Mat.7.6.
Ex culmo ſpicam } cognoſcimus. Lucian.
Elephas muſcam non captat. Lucian.
Ramus in menſa coquinaria non urit.
Lumbrici gignuntur in nive.
In querceto lactuca vix reperitur.
Empuſa omnino erat ſpectrum Diabolicum.

IN gehenna vociferantur, non gloriantur. *Dec.5.*
In theatro hiſtriones circumcurrunt.
In cupreſſo capita papaveris & flores mali Punici non invenies.
In inſula anates nidulantur.
In alveari mellificant apes.
In ſtadio ſalutis ultimus & primus unum accipient præmium.

Ἐξ ἀνόμων ἐξελάσεις πλημμέλεια.
Ἔξεσι τοῖς σάββασι κακῶς ποιεῖν, ἢ σωζάζειν.
Ἐπιμὶξ δέ τε μαίνεις Ἄρης.
Ἐπισφαγὲς μανομένῳ δοῦναι μάχαιραν.

Δεκ. ε'. Ἔρρωσθε ὦπαῖ ἐναργὲς εὐδοκίας τέρας.
Ἔρμασιν ἐν μεγάλοις ἀδεῖν χάριεσσιν.

Ἐρινὺς αἰνὴ θαλὼ ἐν κόλπῳ βόει.
Ἐρρώσθω ἀτιμελῶς ἀλωὰν ἐκπονεῖ.
Ἔτι φέρει ἰχὶ ἄρυρα.
Εὐλήρων ἀγωγῆς χαμαιρῶν πομπεία τέλη.
Ζαχελτίδας σομφὰς καὶ παιλώδας σίγλῳ ἀναβάλλει.
Ζήλω τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα καὶ τὸν σώφρονα.
Ζιζάνιον ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου.
Ζέφυρος ἀεὶς τῷ δειλῷ πνεῖ.

Δεκ. ζ'. Ἡ Ἀρεὶ βαίνει διὰ μόχθων.
Ἡ δεῖ σιωπᾶν, ἢ λέγειν ἀμείνονα.
Ἧκα ἄρδει ἀμάρα ἤπαρον.
Ἡ χάεις ἀμάξαι τῷ φύσιν ἢ δαμᾶν.
Ἠλίθιος αλαλάζων καὶ ἄτερ λύρας κελάδει ἄλλε.
Ἤδον, ἤδω, πείσαιον καὶ διδύμας ὀπὰς λέπαρ δεῖ.
Θάλασσα ἔχει νόμον τῷ βίαν.
Θαῦμα καὶ κύαθος τὰ ὑπώπια παύει.
Θεὸς καὶ τὸ γελᾶν καὶ τὸ κλαίειν δίδωσι.
Θεὸν σέβε, γονεῖς αἰδοῦ.

Δεκ. η'. Θεῦ θέλοντος κἂν ὀπὶ βίπους πλέσει.
Θεράπαινα σαίρει σοὰν καὶ ᾠὸν.

Θεμέλιον

Ab impiis egreditur impietas. 1 Sam. 14.
Licet ſabbatis beneficio afficere, non bacchari. 34. Mat. 12.
Permixtim ſævit Mars. 12. Hom.
Periculoſum inſano dare gladium. Iamb.

RUbor vultûs clarum pudoris ſignum eſt. *Dec. 5.*
In rebus magnis adminiſtrandis difficile omnibus placere. Plut.
Furia horribilis damnum in ſinu paſcit.
Aper inornatè vineam excolit.
Annus producit non arvum. Adag.
Habenis diſciplinæ laxatis malitia oritur.
Rapa ſpongioſa & maculoſa ſcingus reſpuit.
Imitare bonum virum & ſapientem. Men.
Zizania inter medium triticum. Mat. 13. 25.
Zephyrus circa Veſperam flat. Ariſt.

VIrtus per laborem incedit. *Dec. 7.*
Aut oportet tacere, aut dicere meliora. Adag.
Leniter irrigat aquæ-ductus terram.
Vertere naturam gratia nulla poteſt. Adag.
Stultus exultabundè clamans etiam abſque lyræ ſono ſaltat.
Imum ventrem, pubem, penem & teſtes operire oportet.
Mare legem habet neceſſitatem. Tatia.
Thapſia & cyathus vibices diſcutiunt. Ariſt.
Deus & ridere & flere dat. Sophoc.
Deum cole, parentes venerare. Ariſt.

DEo volente vel vimine navigabis. *Dec. 8.*
Ancilla ſcopis purgat porticum & ſuperiorem domûs partem.

Fundamentum

Θεμέλιον θέμις ἐν Ἀκαδημίαις κεῖσθαι.

Θέασιν, ὁπτήσιον θῆτα κύειν τιμᾶν.

Θίασον γίγγρας οὐκ ἐφηδύνει.

Θύρα εἰλεῖται περὶ θαλάμου.
Ἰάπυξ ὁ Ἴδα καὶ Θάσου Ἰωνίᾳ ὁ πνεῖ.
Ἴδιδλον ἐν πυθμένι ναὸς μένεις.
Ἴδηεις, ἰσατις καὶ ἰασιώνη οὐκ ἔστιν ἔδεσμα ἴδιον.
Ἴδισκον καὶ ἴον ἡδεῖα ἱόρκοις βορᾷ.

Δεκ.θ'. Ἰκτῖνι καὶ ἰκλὶς ἰμείρεσι κάδιλον, ὁ κρέμασθαι.
Ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα ὦ ὀκνηρέ.
Ἱκέτιλον θλιβόμενον μὴ ἀπαναίνου.
Ἴξ ψιλίαν, κὶς κειθλῶ, ψιλὸ ἑωυτὸν, κεγλώνη ἐλαίαν ἴσθι.
Ἰξὸς φαγὼν βεβόχω ἔκυρσα.
Ἰὸς πέφυκεν ἀσπίδων κακὴ γυνή.
Ἱππαδὶς ἱππαδίειν ἐδάη, καὶ ἀοιδὸς ἀείδει.
Ἱπποκόμον καδάλλιν σλεγγίζων σπαπύζει.
Ἴεις ὁ γίνεται περὶ μεσημβείαν.
Ἰδμιώτης ἰσάλιν καὶ ἀστὸν τὸν πρὸς μεγάρων.

Δεκ.ί. Ἴτηκὸς καὶ κακομήχανον θεωρὸς εἰκῆ κυδοιμὸν ἐρεθίζει.
Ἰσοεία τὸν χρόνον μαρύει.
Ἴτις ἁμαζιεὶ κεφαλὴν ἀσῶτον, κάναβον καὶ κίνναβον πλασσῆ μέλει.
Ἰχθὺς ἐκ κεφαλῆς ὄζειν ἄρχεται.
Ἰχνεύμων θηρεύει φάλαγγας.

Kal

Fundamentum juſtitiæ in Academiis poſitum eſt.
Vaticinum & utilem ſervum Dominus honorat.
Chorum bacchantium tibia flebilis non exhilarat.
Janua vertitur circa cardinem.
Iapyx in Ida & Thaſo & Ionia non flat.
Clavum in maris fundo quæras.
Iberis, iſatis & iaſone non eſt cibus ibidis.

Ibiſcus, violáque gratum capris eſt pabulum.

MIlvus & muſtela ſylveſtris deſiderant cibum, non crepitaculum. Dec. 9.
Vade ad formicam ô piger. Pro. 6. 6.
Supplicem afflictum ne rejicias. Sir. 4. 4.
Ix vitem, *cis* hordeum, *pſin* caprificum, *crotone* oleam laudit.
Viſcum fugiens in laqueum incidi. Adag.
Venenum eſt aſpidis mala mulier. Men.
Equus equitare novit, cantor cantare. Neſtor.
Equiſo caballum ſtrigillans ſibilat,
Iris non fit circa meridiem. Ariſt.
Iſthmi incola veſtem è pelle caprina & corium hinnuli magni æſtimat.

AUdax & doloſus ſpectator temerè turbam irritat. Dec. 10.
Hiſtoria eſt teſtis temporis.
Curvatura rotæ plauſtrario, crater luxurioſo, canabus & exemplar fictori curæ eſt.
Piſces à capite fœtere incipit. Æſchin.
Ichneumon venatur phalangas. Ariſt.

Etiam

Καὶ μὴ κληθεῖσα ὀδυναλγία ἰκνεῖ).
Καὶ φαύλοις κἀγαθοῖς ἄσυ ἀγυιὰς οἴγῃ.
Καικίας καγχαίνῃ ἄρρεφαν παρδαλιὴν.
Καιρωσὶς ἐμπαίζε) ὀθόνιον, ὃ καρσίαν κρηκίδα.
Καλάσιεις, κρήδεμνον κὴ ζείρεα ταρχάνοντας πρέπει.

ΕΚΑΤΟΝΤΑ'Σ ιε'.

Δεκὰς ά.

Κ Α'μηλος διὰ βυμαλιᾶς ῥαφίδος ἐκ εἰσέρχε).
Κάμπλει εἰς πόλε γνάμιλον ὁ ἀσάνδης.
Κάνθαρος ἥδε) ὄνθῳ καὶ πελέθῳ.
Κἂν ἀνώγασί τινες, ὃ δεῖ ἀμιύεσθαι ἀπωλυέσι.
Κάπηλος κάπηλειν, ὃ καρβαλίνιον πιπεράσκῃ.
Κάρπασος ὃ γίνε) ἐκ καρπησίε.
Κασάλζη μάχλος ἐκ ὁμόρζῃ κηλίδας.
Κάσις κάσιν, κάννιν κὴ κανδύν διακείνει.
Καταθορῶν ἀπὸ τῦ ἵππυ ἔσοχον κὴ ἀσεφάλιν ἀπάρνυ).
Κάσωρ, λάταξ, σαθέειον σαλύειον, ἐνυδεὶς ῥοπὴν πρὸς λίμνας κὴ πολαμὸς ποιῦσι.

Δεκ. β'. Κ Ε'δμαλα κὴ κίσσαν ἴον γάρυν μύγις ἄρει.

Κελεὸς ἅρμα πολαμὸν οἰκεῖ κὴ λόχμας, ὃ ὑ λιβυὸς πέλας κὴ ὄρη.

Κέρδος

Etiam non vocatus dolor dentium venit.
Et malis & bonis urbs vicos aperit.
Cæcias arefacit arvum humidum.
Textrix curat linteum, non obliquum radium textoris.
Tunica ad talos demissa, vitta & mitra exequias facientes decet.

CENTURIA XVI.

Amelus per foramen acûs non ingreditur. *Dec.* 1. Luc. 18.
Flectit interdum sententiam cursor. 25.
Cantharis delectatur fimo & stercore.
Etsi jubeant quidam non oportet opem ferre sævis.
Institor capparim non calceamentum vendit.
Carpasus non fit ex carpesio.
Meretrix lasciva non abstergit maculas.
Soror tapetem villosum, stoream & candyn [*Indum. Pers.*] discernit.
Desiliens de equo ephippium & sellam ligneam aufert.
Castor, latax, satherium, satyrium & lutra victum è lacubus & fluviis petunt. Arist.

Diurnos dolores in membris & maliaciam [*picam*] solum garum vix tollit. *Dec.* 2.
Colit galgulus fruteta & nemora, hœdus saxa & montes. Arist.

Cedrus

Κέαρ & κῆρ κέαρωσις ἡ φέρει σόγχον.
Κεβεσόννης χαμικαλίδα ἴκ ἔλαβεν.
Κηλήτης ἔρρων κέπφον καὶ κῆφον ἡ φενακίζει.
Κῆρ μὲ ἐνίοτε κόμπος ἀλλ' ἡ λιμὸν ἔλεγε φαίης.
Κητῶες κέντρον οὐκ ἔχουσιν.
Κὴξ βεοχθίζει κάρπας.
Κληρὸς ἀγάπαν μὴ ἔχων χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.

Κίλιξ ἐκ τερημνὺς κοίλας οὐ πίει.

Δεκ. γ'. Κίμβιξ τεῦτλον ἀντὶ φθοΐδος ἐδίετο.
Κίναδος κομψὸς τέρπεται γωλίᾳ.
Κίονα κραῦρον ἐρείδειν οὐκ ἐρείκειν δεῖ.

Κίρκος κινάδραν ἐκ κηθίς ἐδίη.
Κοκύαι ἐν κόπαις καὶ κραβάτοις ἐλωφάων.

Κόβαλος κοσκυλμάτια ἀνέδην ἀμφύει.
Κνίδη θερμοθερμὴν πρὸ σώματος κνησᾶν αὐτὸ ποιεῖ.
Κνίδιον, κλεωνία καὶ σύρμαια ἐν κλιβάνῳ ἀπολλύονται.
Κολοιὸς ἐν κλωβῷ κλώζει, οὐ κλώθει.
Κολύμβων μᾶλλον κόμας, ἢ κομεῖν δεῖ ἄνδρα.

Δεκ. δ'. Κόναβος σαμβύκης καὶ παιδύρας φαιδρωτής.
Κόρις ἔχει ἐν κορυφῇ κόπτης κυρβασίαν.
Κόσυφος φιλεῖ κόψιχον, κόσσα βασάρεαν.
Κοσμοῦσι κορύσια κάλυκάς τε καὶ σίγλας λυγιστικαί.

Κόσυμβος

Cedrus & vitis alba non fert cucurbitam.
Cebriones caucalin non concupit.
Hernioſus ægrè incedens cepphum & cibum non capit.
Cor quidem aliquando crepitus, ſed non fames decipit.
Fuci aculeum non habent. *Arift.*
Laxus deglutit vermes.
Electus Diaconus dilectionem non habens, eſt tanqnam æs non reſonans, aut cymbalum tinniens. 1 Cor. 13.1.
Ciliciâ oriundus ex poculo perforato non bibit.

PArcus betam pro placenta edit. *Dec.3.*
Vulpes vafer gaudet cavernâ.
Columnam aridam firmare, non frangere oportet.
Circus canum cibum è vaſculo edit.
Majores in cubilibus & grabbatis reſpirabant.
Blaterator nugas impudenter effundit.
Urtica admota corpori prurire illud facit. Plato.

Cnidion, helenium & paleæ in clibano pereunt.
Graculus in cavea graculatur, non net.
Reſecare potiùs comas, quàm nutrire oportet virum.

SOnitus ſambuci & panduræ exhilarat. *Dec.4.*
Galerita habet in vertice capitis criſtam.
Merula amat merulam, meretrix meretricem.
Ornant puellas flores purpurei & inaures agiles.

Nodus

Κόσυμβος σκληρὸς ὀπτηθεὶς σκληρὸν γόμφον.
Κότινος κράμβος καὶ σαπρὸς ὑ φέρει ὀσφράμενος.
Κῦρμι γίνεται ἐκ βιώτης καὶ κάχρυος.
Κυρδὸς κόπνον καὶ κρώβυλον ξυείῃ ὑ κοβύλῃ καὶ κόνῃῳ ἀποξύει.
Κόχλαξ ὀχλαδόμβου μυιαρὸς ὑ γίνεται.
Κύτισος ὁ ἀνθῶν ὑ συμφέρει.

Δεκ. έ. Κρεῖττόν ὅτι μεγαλόσωμον καὶ φοξὸν ἔστι, ἢ κυφὸν, μυλλὸν, κυλλὸν, σιμὸν, σιλπνὸν, βλαισὸν καὶ γυπόν.
Κρόταν κωκάλια ὑ κενλεῖ.
Κρόγγονες καὶ κύφαι ἐκ καεῖσων ψύεός εἰσι.
Κύθον καὶ καχάνλω ὑ πάντ' ἔχῃ ζῶα.

Κύων ὀσφραινόμβου τὸ λαγὼ βαύζει.
Κύμινδις κύμινον ἐκ κυπάρυ ἢ κυπέλλυ ἐκ αὖυ γίνεται.
Κωβιοὶ γίγνονται πίονες ἐν τοῖς πόλαμοῖς.
Λάγλωος σφόγγυλος καὶ γυαλὸς ἐκ ἀναίνεται βάλσαμον.
Λαμάργῳ ἀδεῖ βλύζον κόνδυ λυαίῳ.
Λάκκος, κόρθις, καὶ κρώμαξ σφαλιώταις εἰσι φυσβολή.

Δεκ. ς'. Λαμβάνει ἄδλιν καὶ λαύρως ὁ μναόμβος τὸ κρηγύη.
Λάτος λιγνώλος λάσιος ἐκ ἔσι.
Λάγνος λαφυκλὴς λάγανον, ἀβυρλάκλιν, ἀδάρκλιν, κωλλῦα, σίραιον καὶ ἄλλα τραγαλία λιχνάζῃ.
Λάμβανε καὶ βυλλὶ παρὰ οἰκέτυ ἐυφρονέονται.

Λεβηεὶς

Nodus durus durum requirit cuneum.

Oleaſter aridus & putris non fert ſurculos.
Ormi fit ex hordeo madefacto & toſto.
Tonſor barbam & cincinnos novacula, non radulâ caſcariâ & conto abradit.
Lapis volutus muſcoſus non fit.
Cytiſus dum floret incommodus eſt. Ariſt.

PRæſtat longurionem & cilonem eſſe, quàm gibboſum, curvum, claudum, ſimum, calvũ, valgum aut mutilum. (git. *Dec. 5.*
Muſca canina animalia teſtis tecta non pun-
Crangones & gibbæ è ſquillarum genere ſunt.
Podicem & coxendicis commiſſuram non omnia habent animalia. Ariſt.
Canis odorans leporem latrat.
Noctua cuminum ex vaſe concavo aut poculo non capit.
Gobiones pingueſcunt in fluviis. Ariſt.
Lagena rotunda & concava non recuſat balſamum.
Guloſo placet manans poculum vino.
Foſſa, agger & acervus lapidum militibus ſunt propugnaculum.

ABundè & largiter accipit qui memor eſt beneficii. *Dec. 6.*
Latus pingui ſimilis hirſutus non eſt.
Libidinoſus helluo laganum, abyrtacem, ſalſuginem gelatam, pernam, ſapam & alia bellaria ligurit.
Accipe etiam conſilium à ſervo ſapiente. Phocyl.

Leberis

Αεβηείς λάπτω καὶ μάλιν οὐκ ἀποφέρει.

Λέγω μὲ αἰσχρὸν, καὶ σιωπᾶσαι βαρύ.
Λίκνθος, λάθυρος, ὄλυρα καὶ ὄρυζα ὄσπρια εἰσὶ καλά.
Λημνίσκος σέλμα τοῦ λάρνακος κόσμος ὀξύ.
Λησαρχος ὁ τὴν ζυχὴν συνύλυγος ἐτάζει καὶ βασανίζει.

Λιμαίνονται λιλαίονται πορεῦσθαι.

Δεκ. ζ'. Λίγις λιγὺς καὶ κυβηλιστὴς λυδίζει, λεσβιάζει, καὶ συβαρίζει.

Λιμώττοντες ἄρτον οὐκ ἀνίζονται.
Μαγνῆτις ἕλκει τὸν σίδηρον
Μανικὸς κἂν μάννον φέρει μαχοῦμαι.
Μᾶζα μαζὸν μάλιον ὑπὸ μαχάλης οὐ μασθήσει.
Μάγοι περισώζεσθαι χειρῶ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν.
Μανόμβλα πάντες ὅποταν ὀργιζώμεθα.
Μᾶλλον ἐθέλομεν ἐν θαλάμοις καὶ ἀσκάντοις ἡσυχίαν ἄγειν, ἢ ἐν ἠείοις.
Μανικώδης συμβαλέα ἐρέσσει.
Μᾶλ πολλὰ μεμπτὸς μωμέται.

Δεκ. η'. Μάρπτεσι μίσχοις κωμες.
Μήδετη καὶ μῆδος πάντα δωίαται.
Μέσμνα τὴν καρδίαν ἐδίῃ καὶ ὕδὲν ἀφῆει.
Μέρμις καὶ μήσυθος ζωαλίζονται εἰς ἀγαθίδα.
Μέζω μὲ φαγέειν, πίειν καὶ μυθολογέειν.
Μὴ αἰσχρῶς σαλευίζειν καὶ ὁμαρτῆ οἰφεῖν δεῖ.

Μηδαμὸν

Leberis pituitam & tuſſim jumentorum non auſert.
Dicere turpe eſt, ſilere grave.
Piſum, cicerula, ador & oryza legumina ſunt bona.
Lemniſcus coronæ non corbis ornamentum eſt.
Princeps latronum rotâ pulcram circumferentiam habente examinatur & torquetur.
Eſurientes cupiunt ſaturari.

LIgur argutus & improbus imitatur mores Lydorum, Lesbiorum & Sybaritarum. *Dec.7.*
Eſurientes panem non ſimulatè recuſant.
Magnes trahit ferrum. Alex.
Delirus licèt armillam gerat ſtultè ſe gerit.
Obſtetrix mammam frigidam ſub axilla non quærit.
Magi obtulerunt Chriſto dona, aurum, thus & myrrham. Mat.6.11.
Inſanimus omnes cum iraſcimur. Philom.
Malumus in thalamis & grabbatis quieſcere quàm in ſepulcris.
Furioſus terribilia eructat.
Fruſtrà multa reus prætendit.

CApiunt rejectamenta canes. *Dec.8.*
Cura & conſilium poſſunt omnia. Periand.
Solicitudo devorat cor & nihil prodeſt. Si.13.25.
Filum & funiculus conglomerantur in glomum.
Moderatè comede, bibe ac loqnere. Phocyl.
Non turpiter prurire & ſimul coire decet.

Nem'nem

Μηδαμὸν ἐπιχλιάζε καὶ ἐπηρέαζε.
Μὴ ἴδοι εὐμελαβολώτερος κοθόρνος.
Μῆδοι ἐθρήσκεον Ἥραν, Ποσειδῶνα, Ἡφαιστον, Ἑστιαν, Φοῖβον καὶ πολλὸς ἄλλους θεούς.
Μήλιον λιμὸν ὁ παὶς μέταξα.

Δεκ. β'. ΜΗ' φεύζε ἀπ' ἄρχι ἅπερ ἐθέλεις, ἄλλα ἃ πρέπει.
Μεσόπων ὁ παιόλιος ὅστις ἐτύχθη.

Μὴ βιάζε ῥοπῶν πολαμόν.
Μὴ γίνε νωθρὸς ἐν τοῖς ἔργοις σου.
Μὴ ἐκ ζέας μέθυ ζωρὸν γίνεται.
Μήτε χαλκῶν πολε τοῖσι καλλιὸν δέξαιο μελάθροις.
Μιὰν ἐξ ἑκάστου ἐνιὸς ζωπύρει.
Μία ὄσλιγξ κίνναν καὶ κρῆθμον σχολῇ ἀνάπλει.
Μολοθύρῳ μυσῶν καὶ μυσείασις ἐκ ἄρεται.

Μίδας ὁ ἐν κύζοις ζυζυλόταλος.

Δεκ. ί. ΜΟιχὸς μυσὸς πηλᾷ μυχόν.
Μολοβρὸς πολλὰ σχέδλια χελιδάζει.
Μυῆς καὶ ῥυπὶς σκορδίδυσιν ἔτη.
Μύα, μύωψ, οἶστρος καὶ ἐμπὶς ἔμπεσθεν ἔχυσι τὰ κέντρα.
Μυδάει μώλυζα κνεομήν.
Μυάσιον ὄζει μέζον δυοῖν μεδίμνων.
Μῶν μωλυει μώλωπας μῶλυ;
Μορύσσεται αἴτης κὰν μορόχθοις πάμπαν.

Ναρλάλα λωΐων καρδοπος.
Ναῦς παλαιὰ πόνλον οὐκ πλώσει.

ΕΚΑ-

Neminem irrideas, neque injuriâ afficias.
Nè sis cothurno versatilior. Adag.
Medi olim venerabantur Junonem, Neptunum, Vulcanum, Bellonam, Phœbum, & multos Deos alios.
Meliam famem non sedat sericum.

NOn loquere in posterum quæ vis, sed quæ decent. Dec. 9.
Nullus mortalium ab omni parte beatus est. Q. Calab.
Nè vi cohibeas cursum fluminis. Sir 4. 29.
Nè sis ignavus in operibus tuis. —32.
Non ex spelta vinum merum fit.
Anum improbam tuis nunquam ædibus recipias. V. C.
Meninx cerebrum intus includit.
Unica scintilla anethum & cinnam ægrè accendit.
Molothuro caro fungosa in ulcere & vitium oculi non tollitur.
Midas qui in tesseris consultor optimus. Adag.

MOechus detestandus quærit penetrale. Dec. 10.
Parasitus multa pedetentim nugatur.
Pilus & ruga produnt annos.
Musca, tabanus, asilus, & culex parte anteriori aculeos gerunt. Arist.
Putrescit alli caput resectum.
Mnasium continet duos medimnos.
Num lenit cicatrices moly?
Fœdatur turpiter amatus licèt morochthos habeat.
Nardalo melior est mactra.
Navis antiqua mare non transmeat.

CEN-

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιζ'.

Δεκὰς ά.

Νηνὸν χὴ δενδρον ὲ πρέπῃ νάϐλιον χὴ ναΐεσθαι.
Νηπίοις ὲκ αἰζηοῖς χὴ γλυφίτας ἀθυρειν ἔξεστι.
Νίφας ταχερὸς χὴ ψίαδες γαῖαν ὑγειάνυσι.
Νεκύδαιος ὲκ βόμβυκος γίνεται.
Νίγλαρος νεγάτεος πολιάδει πιωθαυμάζει.
Νῆφε χὴ μέμνησο ἀπιστεῖν.
Νεῦς ἐμμέλειμι σὺς βιβρώσκων ὀσέα.
Ξένους πένητας μὴ παραδεράμῃς ἰδών.

Ξίφος τιτρώσκει σῶμα, τὸν δὲ νῶν λόγος.
Ὁ ὲπρῶν χὴ θαυμάζων οὐκ ἀγνοεῖν.

Δεκ. ϐ'. Ὁ Δύο πλῶκας διώκων ὰδέτερον καλαλαμϐάνει.
Ὁ ὀρύσσων ϐόθρον τῷ πλησίον ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν.
Ὁ πίθηκος ὲκ αὖθις ἁλίσκεται πάγῃ.
Ὁ πηλὸς ἢ μὴ δαρῇ κέραμος ὰ γίνεται.
Ὁ πολὺ ἔχων πένεσι τίθησι καὶ λαχάνοις.
Ὁ φθόνος σοφὸς τὸν ἔχοντα ἔρρει.
Ὃς μύειν ὲκ εἶδεν, ὰδὲ μέδιμν χὴ αἰσυμνᾶσθαι.
Ὃς διάζεσθαι ὰ θέλει, λιτὸς δύσεται.

Ὃν φιλεῖ Θεὸς ἀποθνήσκει νέος.
Ὃν σορὸς ὑπὸ σωρῷ κρύπτει ὲκ ἔτι θρώσκει χὴ πειπάρει.

Οἱ

CENTURIA XVII.

STolidum & maledicum non decent nablium & odoramentum. Infantibus, non adoleſcentibus & & barbatis ludere licet. *Dec.* 1.

Nix liquefacta & roris guttæ terram humectant.

Necydalus ex bombyce gignitur. Ariſt.

Muſcus novus allicit auſcultantes.

Sobrius eſto & memento diffidere. Epich.

Mens plena curis vermis dévorans oſſa. Naz.

Hoſpites pauperes nè ſubterfugias cùm videris. Men.

Gladius vulnerat corpus, mentem ſermo.

Dubitans & admirans putat ſe ignorare. Ariſt.

DUos inſequens lepores neutrum capit. *Dec.* 2. Diog.

Qui fodit foveam proximo, cadet in eam. Pro. 26. 27.

Simia non iterum capitur laqueo. Diog.

Lutum nî tundatur non fit urceus. Adag.

Qui multum habet piperis etiam oleribus admiſcet. Adag.

Invidia ad habentem ſerpit. Sophoc.

Qui neſcit diſſimulare, neſcit regnare & imperare.

Qui ſtamini quod deeſt addere non vult, linteo carebit.

Quem amat Deus moritur adoleſcens.

Quem ioculus ſub acervo abſcondit non ampliùs ſaltat & palpitat.

Δεκ.γ'. Οἱ ἀείδοντες τῇ πλάδι γλίχονται.
Οἱ ἱξίαν ἔχοντες ἧπαρ φαγακρύσι.
Οἱ τῇ λύχνῳ χρεὼν ἔχοντες ἔλαιον ἐπιχέωσι.
Οἱ ὑφάντης ἀγνυθας ἢ καλαβάλλωσι.
1625 Ὄαρος κακὸν κέρμα τῷ ὐκ ἂν πεταίμην.
Ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, μῆλον δ' οἰκέτῃ ἀρετὴν δεσπότῃ ἢ λυμαίνεται πνεῦμα.
ὅτι μῆλον.
Οἶτος ἡ φύσις ἐν οἰσύᾳ.
Ὄμπνη ὀλοφυρόμενος παρακλήσεως δεῖται.
1630 Ὄνομα ἀσεβὲς σβέννυται.

Δεκ.δ'. Ὀλοθύρεια ὀθόνιον ὀπάζον.
Οἶδα καὶ ὄμφιν θεῷ ὀπίζω.
Ὄπιον σταλαγίζει εἰς πύλινον.
Ὄξος σφήκιον σφίγγει χάλκεια.
1635 Ὀπὸς σιλφίου καὶ σίου ἐν ὀλκῇ ὄζει.
Ὀρνίθων ἀγέλαι εἰσὶ γέρανος, κύκνος, πελεκὰν καὶ χήν.
Ὀργια ἐν ὄρεσι καὶ ἄγκεσιν ἐγκύκλιον.
Ὀρόβινον καὶ ὀρίγανον ἑτερον διώκει.
Ὄρος ὄρει ἢ μίτρη.
1640 Ὀρνιθικὸς κλαζομένῃ κλάδοι καὶ κλῶνες ἐκκλασάντες.

Δεκ.ε. Ὄρφως παραπαίων ἐκ μικρᾶς γίνεται μέγας.
Ὄρκον σέβου, ὀργὴν χάλα.
Ὀρνιθότης ὑάλοι, ὁρμιᾷ, τε ταύρῳ καὶ πόδῃ φερνὰς ἐζεύξει μέμονας.

Ὀς

CAntores amant humores. *Dec.* 3.
Qui varices habent minùs calveſcunt. Ariſt.
Qui opus habent lucernâ oleum infundunt. Plut.

Textores ponduſcula non abjiciunt.
Uxorem malam numulo minuto non emerem.
Pyrum ſuper pyro ſeneſcit, & pomum ſuper pomo. Hom.
Servorum virtuti non officit Dominorum improbitas. Theodor.
Ærumna non creſcit in ſalice.
Obſes lamentans conſolatione indiget.

Nomen impii extinguitur. Pro. 10. 8

OLuthuria othonnam perſequuntur. *Dec.* 4.
Vocem & ultionem Dei reverere.
Opium guttatim exprimitur in lagenam vimine obductam.
Acetum acre conſtringit labella.
Succus laſerpitii & laveris in ampulla olearia olet.
Gregales ex avibus ſunt, grus, olor, platea, anſer. Ariſt.
Sacra Liberi in montibus & vallibus fiebant.
Orontium & origanum lacterum pellit.
Mons monti non miſcetur. Adag.
Ramo [*trunco*] fracto ſtolones & ſurculi propullulant.

ORphus celeri incremento fit magnus. *Dec.* 5. Ariſt.
Jusjurandum venerare, iram compeſce. Plato.
Auceps viſco, funiculo tenui, pertica & pedica decipit aves.

Ὃς μὴν ἔτυφε παρὰ ταῖς;
Ὄσρυς ὁ φέρων μίσυ.
Οὐ δέρκεσιν ἄγχλαι οἱ χέτλιοι.
Οὐ θέμις ἔστι κέρδος ἕνεκεν ἀδικεῖν.
Οὐ χρὴ πῦρ ὅπῃ πῦρ ὀχεῖδέειν.
Οὐδὲ Ζεὺς πᾶσιν ἀδεῖν δώσει.
Οὐδεὶς ἄχει τέλεος ἔμφυεν εὐτυχῶν.

Δεκ. ε'. Ὀργὴν δίωκεις ἰκεῖον ὠνίσει.
Οὔθαλα γάλακτι μετὰ σφετεροῦσι.
Οὐκ ἀεὶ θέρος ἔσαι ποιεῖσθε κλητάς. ἔσαι.
Οὐκ ὄναρ ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλὸν ὅτι τέλεσμεν.
Οὐκ ἂν παντὸς ξύλα Ἑρμῆς ἂν γλύφοι.
Οὔτε γὰρ ἂν σκίλλης ῥόδα φύει, οὐδ' ὑάκινθος.
Οὐχ' ἅπας μδμάρων μήκωνα δρέπει.

Οὐχ' ὅμοια πᾶσ ἐρεῖνθῳ γλυκύλις.
Ὄφις εἰ μὴ φάγῃ ὄφιν, δράκων ὁ γλύφει.
Ὄχημα τόρμης σεσεμμένον ὄλλει.

Δεκ. ζ'. Ὀχθοῦλες καὶ ὀρμοῦντες χωεὶς ὀρμαθοῦ ἀγάν.
Παῖδες ἀτηλὰ φρονέουσι.
Πληγαὶ καιναῖς δακρύοις ὁ χρὴ σένειν.

Πληγὴ πάλλακας παλαίει καὶ παλάσση.
Παλαιστὴς παῖς σεβενίῳ ὁ σκόλοψι.

Πᾶν ἔθνος φιλεῖ ἔδνα καὶ ἔτνα.

Παρὰ ἠϊόνα ἁλὸς καὶ ὄχθῳ πολαμοῦ ἰσγὼ κυμάτων αἰδανόμεθα.
Πάντα δεῖ τὸν ἔμπορον κάλον σείειν.

Παροιμίαι

Quis ipsum verberavit primus ? Apollon.
Ostris [*arbor*] non fert misy.
Non vident splendorem improbi.
Non licet lucri causâ injustè agere. Isocr.
Non est ignis igni addendus. Athen.
Neque Jupiter omnibus placere potest. Eurip.
Nullus usque ad finem mansit fortunatus. Posidip.

NUllam denario tabulam emes. *Dec. 6.*
Mammæ plenæ lactis turgent.
Non semper æstas erit, facite nidos. Hesiod.
Non somnium sed visio bona quæ perfecta. Hom.
Non ex quovis ligno Mercurius fit. Adag.
Neque ex scilla rosa nascitur, nec hyacinthus.
Non quivis anxiè cogitans papaver decerpit.
Non similis est ciceri urtica. Adag.
Serpens nisi comederit serpentem non fiet Draco.
Vehiculum modiolo rotæ privatum perit.

INdignantes & impetu irruentes sine ordine appetunt. *Dec. 7.*
Pueri puerilia sapiunt. Hesiod.
Casus veteres non deplorandi sunt novis lacrymis. Eurip.
Concubina juvenes decipit & contaminat.
Luctator ferit palmæ involucro, non palo præacuto.
Quælibet natio amat munera & pulpamenta.
Prope littus maris & ripam fluminis sonum fluctuum audimus.
Omnem oportet negotiatorem rudentem movere.

Παρασάγγης δυὰς διακόσια σάδια.
1670 Πάρδος γεγαλέος ὑ τιθασεύει.

Δεκ. ή. Παρὰ παλαιουλίη γίνεται παροιή.
Πάρνοπες παλάθιω οὐ πάυσι.
Πᾶς κάνθων ἔχει καυθὸν, κύλαν καὶ λοβόν.

Πᾶς κερδὼς βέρεθ φύκη καὶ ἄμμῳ, κεραλος φερσηφὸς ὄζι.
1675 Πᾶσιν ἀρέσαι δυσχερέσταθον ὄζι.
Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλεν.
Πεζὸς πορδίεται πεδίλοις, ἵππαρχος ὐκνημὶς ὄζι.
Πέλλα, ὕρχη καὶ τηλία ὰκ εἰσὶ οὑρηα ἀγγεῖα.
Πελτασὴς πέλανον ἐρίσθει.
1680 Πέμφιξ ὀπωόλαος ἐπείσιον ὑ πελεμίζει.

Δεκ. θ'. Πέπλον πέπλῳ μηρύῃ χρᾶις σέιφος.
Περόνη πρόκη κοσμεῖ χίδισιν πώκίλως.
Πέρσης κυρβασίαν, θρῆξ πίλάσῳ κεφαῖαν σκέπει.
Πήληξ σωτηρίας πίστις ὄζι.
1685 Πιλίω κρύκη διαδαίνει.
Πηδὸν πῆχυν ἔχων καὶ ὠμῶν στρθυγὶ σοχάζεσθαι σκόπει οὐ δωσάται.
Πλαδρελικὸς πλαζόμενος ἀλεμίζει καὶ περθικλῶ ἰωλῶ ἰάλλει.
Πλήξιππος κημοῖς, κορδύλαις καὶ πλήκτροις χρᾶται.
Πλοῦτε μὴ φεύδε, μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις.
1690 Πλοῦτε σοφία κλῆμα τιμιώτερον.

Ποιμὴν

Parasinga valet triginta stadia. Herod.
Pardus senex non cicuratur.

MAxilla percussa fit subrussa. *Dec.8.*
Locustæ massam sicorum non gustant.
Quilibet asinus habet angulum oculi, cavitatem & partes superiores aurium.
Unusqu sque mugilis vescitur algâ & arenâ, capite littoribus gaudet. Arist.
Omnibus placere difficillimum est. Socrat.
Pauci certè filii similes parentibus sunt. Hom.

Pedes incedit calceis, magister equitum bene ocreatus est.
Mulctra, hyrche & situla non sunt vasa urinaria.
Peltatus libum edit.
Pustula superficialis aqualiculum non quarit.

PEplum peplo involvit anus quæ in virginitate consenuit. *Dec.9.*
Fibula nigra ornat peram piceam.
Persa tiarâ, Thrax petaso caput tegit.

Galea salutis fides est.
Telam trama permeat.
Mutilum cubitum habens & cadens hastæ cuspide scopum petere non potest.
Pleuretícus huc illuc jactatus lamentatur & lugubrem edit vocem.
Domitor equorum camis, fustibus & calcaribus utitur.
Divitiis nè parcas, memento quod mortalis fis. Phocyl.
Sapientia divitiis possessio pretiosior.

Δεκ. ί. Ποιμὴν χαίρω ἀγελάζει πεζάλα.
Ποιμὴν φὼρ μὴ γινώσκῃ εἰμὴ αὐ-
ρεῖ).
Πόλῃς τὸ σοφὸν ζῶον ἄνθρωπ☉ ἱδρύσαλο.
Πόλεμ☉ ἐμφύλι☉ φαεικὸν πόλεως ὄξι.

1695 Πολέμιός ὄξι κωλώτης ὄνῳ, βυγὼν πυρά-
λει, ἄνθ☉ κ) ἄκανθις αἰγίθῳ, κόλαεις
αἰγωλιῷ, πίν☉ ἐρωδιῷ, κόραξ ἰκλίνῳ.
Πολλάκι κ) κιπαρεὺς ἀνὴρ μάλα καίεις
εἰπεῖν.
Πολλάκις γίνε) κυρηδασία διὰ ἱτὰ κηρύ-
δια.
Πόρκῳ ὲ πόρκη ξιφίαν ἁλιδόμῳ.

Περὶ πάλων σέδε τὸ θεῖον.
1700 Περόσεχε μὴ ἀποπλανηθῇς.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιή.

Δεκὰς ά. Ορφύρεον ἐαπίμῳ☉ ὁ κοσλέμ☉
αὐτὸ ἀμυησεῖ.
Πότερ☉ ἂν δοκεῖ κλιίων ἀν-
ῆρ ὁ παλῃὸ, ἢ ἔτ☉;
Περάτω, ὀυίχ)ω κ) κίεω χι-
εάγερα ἐκ ἄρε).
Περὸς τὸν ἥλιον τεζαμυλίων μὴ ὁμιχέῃς.
1705 Περσιυὴς κ) ἥμερ☉ διὰ πλὼ λάθλω μ-
άζον) ἀπὸ πᾶ λίρων.
Πευλέες πάλλευλες καυλὲς ἐν πρηῶνι ὀρ-
γυῶσι.
Πρωκ☉ λέζυ νίκει.
Πεύτερον χελώνη παρεβραμεῖται δασυ-
πόδα.

Πρωτὸν

PAstor pedo congregat oves. *Dec.* 10.
Pœnam non agnoscit fur nisi sursum tollatur.
Urbes prudens animal homo collocavit. Arist.
Bellum intestinum venenum civitatis est.
Dissidet stellio cum asino, turtur cum ignaria, florus & spinus cum ægitho, colaris cum ulula, pipo cum ardeola, corvus cum milvo. Arist.
Sæpe etiam est olitor valdè opportuna locutus. V. C.
Sæpe fit pugna cornibus propter glumas hordei.
Reti non annulo Xiphiam [*piscem*] capimus.
Ante omnia cole numen. Pittac.
Cave nè seducaris. Sir. 13. 11.

CENTURIA XVIII.

PUrpurâ indutus fatuus sui immemor est. *Dec.* 1.
Uter ergò ipsi videtur pulchrior, pater an hic? Xenoph.
Porro, vingo & costo chiragra non tollitur.

Adversùs Solem accedentem nè meiito. Adag.
Placidus & mansuetus propter consumeliam separant se à cœtu impudentium.
Pedites vibrantes hastas in montis cacumine ulnas extendunt.
Podex lotionem vincit. Aristoph.
Priùs testudo leporem cursu præverteret. Adag.

Πρῶτον ὕ πολιοῦνται οἱ κεβταφοι τῆ ἀν-
θρώπων, ϗ τὰ σεφθια σεύτερα τῆ ὀ-
φιδίων.

1710 Πῦρ φλογιζόμενον ἀποσβέσῃ ὕδωρ.

Δεκ. ϛ'. ΠΤχὶης φεύγει παίπαλα ϗ βύσσας ἀ-
μυδράς.

Πυκνόταλα μᾶ οὖ δοκεῖ πύξῳ ἔῃ ϗ ἔ-
ζειν ῳ.

Πυρώμενον τὸ σαῖς μεῖζον γίνεται ἢ ἡ
μάζα.

Πους ϗ πλυγξ πωῦδακα, φαρίζαν καὶ
μόγδον μυδαίζονται.

1715 Ῥαθάμιγξ ϗ ῥάδαμνῳ ὐ ποιῦσι ῥάθα-
γον.

Ῥαυδὸς, βλαισὸς ϗ λοξὸς διενεκῶς λο-
ξάυσι βάσεις.

Ῥεχθὲν δέ τε πήπτῳ ἔγνω.

Ῥίπτεται εἰς σκύλλαν βάεις ὕ φεύγουσα
χάρυβδιν.

Ῥύπῳ γυνὴ πέφυκεν ἠργυρωμένῳ.

1720 Ῥώννυσι μᾶ εἶνῳ σῶμα· τὸν ὃ ψυχὴν
λόγῳ Θεῦ.

Δεκ. ζ. ΣΑνὶς, κύρβις, ἄβαξ ϗ πίναξ διαφέ-
ρουσι.

Σιλτη, σωρδῆς, σκόμβρῳ ϗ σαργὸς ἐν
πόντῳ πλεργίοις πλῶσι.

Σαλάκων σάγαειν ϗ σάειναν φέρει ὅτι
τῆ ὤμων.

Σαπφάπης ὀδύσσων ὀβελίζει σελίδα.

1725 Σίσελι, σερφίας ϗ ζάμψυχον ἀχμὰς
ὐκ ἀλθῦσι.

Σιγὴ πολ' ὄφιν αἱρέλωλέρα λέγω.

Σισαρὸν ἔσαι σισύμβριον, ὅταν πικέριον
δίδωσι σίδη.

Σίφων

Tempora hominum & partes primores, quàm posteriores celeriùs canitiem sentiunt. Arist.

Ignem ardentem extinguit aqua.

PUlgil fugit loca salebrosa & saltus obscuros. Dec. 2.

Densissimæ videntur esse buxus & ebenus. Theophr.

Massa triticea in igne amplior quàm hordeacea redditur. Arist.

Mergus & ptynx manubrium gladii, pharetram & modium aversantur.

Gutta & ramus tener non faciunt strepitum.

Vatius, vulgus & cernuus perpetuò obliquant gressus.

Factum etiam stultus cognoscit. Hom.

Rapitur in Scyllam navis quæ fugit Charybdim.

Sordes mulier est argentata.

Corroborat vinum corpus, animam verbum Dei. Men.

ASser, tabula, abacus & lanx differunt. Dec. 3. Evagr.

Salpa, saperda, scombrus & sargus in ponto pennis nant. Arist.

Pauper jactabundus securim & sarissam humeris impositis bajulat.

Præfectus irascens obolo notat paginam.

Seseli, serapias, & amaracus varos non sanant.

Silentium aliquando potius sermone.

Siser in serpillum sylvestre mutabitur, quando ex malo Punico butyrum elicitur.

Tubus

Σίφων σιφνύς καλὸν καὶ πίθον.
Σκάζονλι ὁμιλῶν καὶ τὸς σκάζῃν μαθήσῃς.

Σκάνδιξ χυλὰν, ὁ φιλλὸς δίδωσι.

Δεκ. δ'. Σκυθιαλίονλες καὶ ἡμεκτὴνλες σφαδάζυσι καὶ δνοπολίζυσι.

Σκινθὸς σκίῳ καὶ σίᾳ ὁ χεσᾶ.

Σπτίαι, πολύποδες καὶ κάραβοι τοῖς δελέασιν ἁλίσκον.
Σκίλλαν σκολοπένδρα σείζῃ.
Σκώπλονλι ἀταφάλῳ ὕπαυθα ἔπι σέμβων.
Σμύεις ὅτι λίθῳ σερεόταλῳ.
Σμαείδα ἀτεθῶν κῆτῳ ὑφ' ἕξῃ.
Σμύχει πεύκα σέλεχῳ σμίλαξ.

Σπαργάνσι καὶ οἰδέυσι ὡς χάνιξ ὑδροποιοῦλες.
Σπάρτιον λέχριον κῦαρ ὁ λήψεται.

Δεκ. έ. Σπάταγξ ἔνδεασις, δάσκιλλος ἐυόλισις ὅτι.
Στέρνον κριὸν πλάγχνων ὑπάρχει.
Συὶ μυρίοις τὰ χλιὰ γίγνεται πόνοις.
Συὶ Θεῷ κινεῖν δόρυ σεφλάτας χεῖ.
Σύφαρ ἦον φαφαεὸν καὶ φάθυεσν ποιεῖ.
Σφέραγξον καὶ ἴξια ἰχνίλε κηλεῖ ἰσίκιον.

Σφύζυσι ἴερυξις καπάδων γινομένη τρόμυ

Σχημάταν ἐυκυκλόταλον τὸ σφαιροειδές.
Ταχυδύονλες καρταῖαι μισθοῖ.

Τάχε

Tubus evacuat cadum & dolium.
Claudicantis converſatione utens ipſe quoque claudicare diſces. Adag.
Scandix ſuccum, non ſuber dat.

IRaſcentes & ægrè ferentes aliquid pedibus terram pulſant & manibus agitant. Dec. 4.
Urinator calculo & marmoris fragmento non utitur.
Sepiæ, polypi, & gammari odore eſcarum. Ariſt.
allecti capiuntur.
Calcat ſquillam ſcolopendra.
Cavillatorem protervum ex obliquo ſequitur convitiator.
Smyris eſt lapis duriſſimus.
Smaridem aſpernans cetum non habebit.
Conſumit celeriter cadaver taxus venenata.
Tument & turgent ceu chœnix hydropici.

Funem obliquum foramen acûs non admittit.

SPatangus valdè hirſutus, daſcillus lubricus eſt. Dec. 5.
Pectus fons miſericordiæ eſt.
Bona infinitis fiunt laboribus. Adag.
Cum Deo haſtam movere Duces oportet. Eurip.
Pellis anguis ſuber aridum & friabile facit.
Guttur, inteſtina, lumbúmque mulcet iſicium.
Saliunt arteriæ macilentorum tremore facto.
Figura ſphærica nobiliſſima eſt. Ariſt.
Exequias facientes ſaltationem oderunt.

Celeriter

1750 Τάχα παρέρχεται ὡς ὄναρ ἥβη.

Δεκ.ε'. ΤΑπηλα καὶ δίτρογον διφθερώμωον ἐν βασιλικῇ, ψιάθον χοίνικον ἐν ἐπαυλίῳ εὑρήσει.
Τεθνᾶναι πολλῷ κρεῖττον, ἢ δι' ἀκρότητα τὴν ψυχὴν ἀμαυρῶσαι.
Τελλίνη καὶ ψύλλων ὕσγινον ὑ τένδυσι.
Τερεδόνες ἐν τοῖς σμιώεσιν ἐγγίνονται.
1755 Τέρσις κράσις καὶ σέλφον ὀπώρας μολέσης.
Τέσσαρες παθήματα ποιοῦσιν ὠλένην.
Τήλεφος τηλέφιον καὶ ὁ τῆλιν ἔφαγε.

Τῆς πίσσης χόνδρος χλοᾷ καὶ βλαστεῖ ἀπαλαχῆ.
Τιγεὶς βεμβαίνων βρέμει καὶ τονθορίζει.

1760 Τίς χρεία βαλανεῖν ἐν βορέθρῳ;

Δεκ.ζ'. Τίτθαι τολύπην, χαμικοδόμοι τίτανον φλοὸν καὶ γύψον φιλοῦσι.
Τιτύσκονται ἐν τύρσει πολέμιοι.
Τὰ θαμὰ πλαίειν ὀλιθον φέρει.
Τὸ μαθεῖν πραΰνει τὰ ἤθη.
1765 Τὸ κωδὸς κακὸν ὑς ἀπέτισεν.
Τὸ πέλαγος πρότερον οἶσε ἄμπελον.
Τοιοῦτος ἴσθι τοῖς φίλοις καὶ τοῖς πέλας, οἷος σαυτῷ τὸς δὲ τυγχάνειν θέλεις.
Τόπων ἥκων δότῳ μείζονι.
Τόξον ἐπιφθόμβων βήγνυται.
1770 Τὰς βεβήλους καὶ χαώδης μύθους παραιτοῦ.

Δεκ.η'. ΤΡύβλιόν ὄζιν ἀγλεῖον ἐπδεχόμβων ὡς εἰκοσιν ἀρτάβας.
Τύλος ἐν πολάμῃ ὄζι σῆμα τοῦ μόλυ.

Ὑπὲρ

Celeriter tranſit ceu ſomnium pubertas. Theocr.

TApetem & ſellam pelle obtectam in aulo, ſtoream junceam in villa invenies. Dec.6.

Satius eſt mori, quàm per intemperantiam animam obnubilare. Pythag.

Tellina & ſpylon hyſgium non edunt.

Teredines naſcuntur in alveis. Ariſt.

Arefit gramen & abſinthium marinum veniente Autumno.

Quatuor ſpithamæ faciunt ulnam.

Telephus portulacam agreſtem, non verò fœno-græcum comedebat.

Fidei granum floret & pullulas ubique.

Tigris ira excandeſcens fremit & murmurat.

Quis uſus crumenæ in barathro?

NUtrices lanam carptam, cæmentarii calcem album & gypſum amant. Dec.7.

Ad ſcopum collimant in turri hoſtes.

Crebrò impingere lapſum fert.

Diſcere mitigat mores. Æſchin.

Canis peccatum ſus dependit. Adag.

Pelagus priùs feret vitem. Diog.

Talis eſto amicis & proximis, quales tibi illos eſſe velis. Naz.

Locum inferior det majori.

Arcus tenſus rumpitur. Plut.

Profanas & aniles fabulas rejice. 1 Tim. 4. 7

CAtinus eſt vas recipiens viginti artabas. Dec.8.

Callus in palma eſt ſignum laboris.

Pro

Ὑπὲρ τῦ βωμῦ καὶ ἐχάρης μάρναso.
Ὑπερδῶον καὶ σεσηγορεῶν βασάρης σιπαλῆς ὡς κένδυλα βαυμαλίζει.
Ὑσσὸς φέρει φάκελον υἱωῶν.
Ὑπνος ἄρθρα χαλαρὰ ἀναπαύει.
Φαιὸς φασιανὸς φάρος καὶ φανήσια ὃ φέρει.
Φάλαινα ἐν νυκλὶ ἀμορβῆ φέγγεϑ.
Φλυὴν λαφύσσει κόγχας καὶ ὄστρεα.
Φίλυς ἔχων νόμιζε ϑησαυρὸς ἔχειν.

Δεκ. β'. Φιλεῖ βρέφος μαμμᾶν καὶ ἀρρίχᾶϑαι.
Φιλυρέα εὐπερεμνος καὶ φιλύκη εὐρυὶς ὐκ εἰσὶν ἄνδ φύλλων.
Φίνλις ϕαλίῳ καὶ κημῷ δονεῖ ἵππον.
Φυγὰς καρύκῳ καὶ μολυβῷ ἠλάσκει ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
Φυλέτης φῆλος φοιτᾷ εἰς φερβίαν.
Φυλὸν μελαπερόμμον σωεχῶς χάρπον ὃ ποιεῖ.
Φώκαινα φύξινον μύεσν καὶ μυεσίναν φωρᾷ.

Χαλιμάζοπες ἀνεπιχάδλω βινεῖν ἱμείρυσι.
Χάγκείῳ πόδας τιβλὼ τίθησι.
Χανύς καὶ χαιῶν.) λέων μεγάλως ἔλωρος κύρσας.

Δεκ. ί. Χέρρος μὲ πρῶτον εἰς παιδείαν οἶμος, δὴ εἶτα ὁμαλὸς ὑπάρχει.
Χῆρος παλαλῶσα ζῶσα τέθνηκε.
Χρεμπτόμψοι πλυελίζυσι.
Χρὴ ϑ πρὸς Θεὸν ὐκ ἐείζειν.

Ψεκάδες ὄμβρον χνωῶσι.

Ψάδυς

Pro ara & focis pugna.
Palatum & guttur meretricis deformis velut ſecuris vulnerat.
Poſtremus fert faſciculum pilorum.
Somnus membra languida reficit.
Fuſcus phaſianus pallam & perones non fert.
Cicindela nocte obſcurâ ſplendet.
Oſſifraga deglutit conchas & oſtrea.
Amicos habens puta te theſauros habere. Men.

SOlet infans petere panem & manibus pedibúſque in altum ſcandere. Dec. 9.
Phillyrea pulcram ſtipitem habens & phylica virens non ſunt abſque foliis.
Auriga freno & camo agitat equum.
Exul peregre & balgâ vagatur huc illuc.

Tribulis fallax itat in curiam.
Planta tranſpoſita continuò fructum non fert. Evagr.
Balæna phoxinum, murum & murænam perveſtigat.
In libidinem ruentes nihil cedendo coire deſiderant.
Aheno pedes tribus ſupponit.
Vociferatur & ſuperbiâ inflatur leo magnam prædam nactus.

ASpera quidem primùm ad eruditionem vii eſt, ſed poſtea plana eſt. Dec. 10.
Vidua in deliciis vivens viva mortua eſt. 1 Tim. 5.
Screantes os plenum habent ſputo. 6.
Oportet adverſùs Deum non contendere. Pind.
Minutæ guttulæ imbrem pariunt. Adag.

Mendacii

Ψεύδης διαβολὴ τὸν βίον λυμαίνεϑ'.
Ψῆφος ψινάδα ἐν φάρυγξι οὐ ψαύει.
Ψύδρακας χὴ φήρεα φλόμῳ ἐκ ἀποφέρει.

Ὦα μελεαγείδων, χὴ φασιανῶν καλεσιγμόα εἰσι.
Ὦ ξύλον μακεμέκτην, ἐν ᾧ Θεὸς ἐξελατύϑη!

Τέλος τῆ τρίτη μέρος.

Mendacii crimen vitam lædit. Men.
Solea vitem in valle non attingit.
Puſtulas & tumores nervorum verbaſcum non auferr.
Ova melcagridum, & phaſianorum punctis ſunt diſtincta. Ariſt.
O lignum felix, in quo Deus ipſe pependit! Orac. Sib.

Finis Partis tertiæ.

PARS QUARTA HUJUS ENCHIRIDII PONIT

Appendicis loco Catalogum Actionum inanium & absurdarum, cui insunt multa Adagia ex D. Erasmi Roterodami Chiliadibus desumpta.

In quibus

Non paucæ occurrunt voces, quæ in præcedentibus CENTURIIS omissæ sunt.

I.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς, τί ἥδιστον ἐν τῷ βίῳ; ἔφη, Παιδεία, καὶ ἀρετὴ, καὶ ἱστορία τῶν ἀγνοουμένων.

Socrates interrogatus, quid in vita ſuaviſſimum eſſet? dixit: Doctrina & Virtus, & Rerum incognitarum hiſtoria.

II.

Ἀριστοτέλης ἔλεγε, τὴν παιδείαν ἐν μὲν ταῖς εὐτυχίαις εἶναι κόσμον, ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις καταφυγήν.

Ariſtoteles dicebat, Eruditionem in rebus ſecundis eſſe ornamentum, in rebus verò adverſis refugium.

III.

Διογένης τὴν παιδείαν εἶπε τοῖς μὲν νέοις σωφροσύνην, τοῖς δὲ πρεσβύταις παραμυθίαν, τοῖς δὲ πένησι πλοῦτον, τοῖς δὲ πλουσίοις κόσμον εἶναι.

Diogenes dicebat Eruditionem adferre juvenibus ſobrietatem, ſenibus ſolatium, pauperibus divitias, divitibus ornamentum.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ.

Παρεφρενεῖν δοκεῖ, ὅστις ἀδωπάλα δρᾷ.
Ἀεὶ γράθυς φυσᾷ.
Ἀεὶ ὀρχεῖ ἀναστᾷ.
Αἰθέρα νήνεμον ἐρέτας.
Αἰθίοπα σμήχει.
Ἀκόνῃ δάκρυα σμᾷς.
Ἀκεφθίνια σὺν πυγμαίων κολοανῷ ἐφορμίζει.
Ἄλα λείχῃ πλύσι & ὄν.
Ἄλλως ἀναλίσκει ὕδωρ.
Ἁμάλθειαν βδάλλειν βύλεται.
Ἄνεμον διώκει.
Ἀμπυκι ἀμπρδίει ὄχημα.
Ἀγκὰς κλαμβὰς ἄρδι φερπαλάει.
Ἀνέμους γεωργεῖ.
Ἀναπαειάζοντι χὴ κοιλαντιῶντι δάρρει.
Ἀνθέμιον δεείζει.
Ἀξίνῃ τὴν δύεσιν ἀνείγει.
Ἀπὸ νεκρῶν φορολογεῖ.
Ἀπ' οὐρᾶς ἔγκεφαλον ἔχει.
Ἀφεσσδιόνυσα φρέζει.
Ἀπάλακι μήλιν ἐπδφυύει.
Ἀργάντα ἀρβύλῃ τεγάζει.
Ἀειοδαρζάνιον ἀείδι ποιεῖ.
Ἀρόσφ ἀκονίζει.
Ἀρκὶς παρύσης τὰ ἴχνη ζητεῖ.
Ἄχει βρόγχυ φλάζει.
Βαῖταν ἐνδύῃ βαιόνι.

Βαζάχοις

APPENDIX.

DEſipere videtur, qui impoſſibilia facit. Adag.
Semper buccas inflat. Suid.
Semper ſupercilium contrahit. Idem.
Tranquillum æthera reinigat. Zenod.
Æthiopem lavat. Lucian.
Cote lachrymas abſtergit.
Exuvias Pygmæorum coloſſo aptat. Philoſtr.

Salem lingit cùm ſit dives. Diog.
Inaniter conſumit aquam. Adag.
Capram cœleſtem mulgere vult.
Ventum perſequitur. Sir. 34. 2.
Caliendro trahit plauſtrum.
Ulnas mutilatas cuſpidi teli allidit.
Ventos arat. Zenod.
Fœdifrago & furenti fidit.
Virgultum metit. Adag.
Securi januam aperit.
A mortuo tributum exigit. Ariſt.
Cauda anguillam tenet. Plut.
Ea quæ nihil ad rem faciunt memorat.
Talpæ ſpecillum oſtendit.
Serpentem calceo operit.
Emplaſtrum malleo conficit.
Aratro jaculatur. Diogen.
Urſo præſente veſtigia quærit. Adag.
Uſque ad ravim clamitat.
Lænam induit bæoni [*piſci.*]

Ranis

Βατράχοις οἶνον ὀπτχέϊ.
Βαττολογεῖ.
Βαλλίζει καὶ σινωπίζϊ.
Βρέτας ἐμπαίζει.
Βείαφ κέρκον ἀρθαιει.
Γερόνδειον μεταφυτδύει.
Γεφυρεῖ τὸν πόντον.
Γλώπη πολεμίζει.
Γυμνῷ φυλακιῶ ὀπιτάπει.
Διὰ τῆς ὀξείας δρεμεῖ.
Δελφῖνα πρὸς τὸν οὐρανῖον δεῖ.
Διδάσκϊ ἄρατιω ἴπλαδαι.
Ἰχθυὼ νήχεδαι.
Καύακα χαμαχίζεδαι.
Σίδηρον πλεῖν.
Ἀείδον κλάζειν.
Ἀλώπεκα ὑλάειν.
Βύαν βύζειν.
Γλαῦκα γοᾶδαι.
Ἐλέφανλα βρυχᾶδαι.
Κίγκλον κιγκλίζειν.
Κίπταν κρέκειν.
Κολοιὸν κλάζειν.
Κύωνα βαύζϊν.
Λύκον κυζᾶν.
Οἶν βληχᾶδαι.
Ὀρλυγα κελλίζειν.
Πελαργὸν ῥοίζϊν.
Πτεριτερὰν γογγίζειν.
Χελιδόνα ψιθείζϊν.
Ταῦρον βοᾶν.
Γερανῶ χορδύζϊν.
Καμηλον ἀυλεῖν.
Λύγκα βλέπειν.
Ταῶνα πλερὰ τείνϊν.
Ἀλέκλορα φωνεῖν.

Ἀρκλδν

Ranis Vinum ſuper-infundit. Zenod.
Multum loquitur. Mat. 6. 7.
Effœminatè vivit ac laſcivit.
Simulacrum illudit.
Echino caudam amputat.
Annoſam arborem tranſplantat. Plut.
Pontem imponit ponto.
Lingnâ bellat. Ariſtoph.
Nudo excubias mandat. Zenod.
Per haſtæ cuſpidem currit. Adag.
Delphinum caudâ ligat. Adag.
Docet Milvum volare.
Piſcem natare.
Larum laſcivire.
Ferrum natare.
Aquilam clangere.
Vulpem baubari.
Bubonem bubulare.
Ululam ululare.
Elephantem barrire.
Motacillam ſe metitare.
Picam gagerare.
Graculum graculari.
Canem latrare.
Lupum gannire.
Ovem balare.
Coturnicem coturnicari.
Ciconiam clepere.
Columbam gongizere.
Hirundinem trinſare.
Taurum boare.
Anum ſaltare.
Camelum tibiâ canere.
Lyncem videre.
Pavonem alas extendere.
Gallum canere.

Ἀρκίδν μορύσσειν.
Βόαν μικᾶν.
Γέρετον πλαγγίζειν.
Γρύλλον κοΐζειν.
Ἵππον χρεμετίζειν.
Κικκαβῶ κικκαβίζειν.
Κόκκυκα κοκκύζειν.
Κόρακα κράζειν.
Λέοντα ἀρύειν.
Μελίσσας βομβεῖν.
Ὄνον ὀγκᾶσθαι.
Ὄφιν συρίττειν.
Περιστερᾶν κενεῖν.
Πίπους τιλίζειν.
Τέττιγα κείζειν.
Χοῖρα παππάζειν.
Διὰ σελαχίδας σελλίζει.
Διηγεῖται τυραίνιλι.
Δίκελλαν ἐν δέρᾳ δίζει.
Δικλύῳ ἄνεμον ἐπιρᾷ.
Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν εἰσκρεῖ λίθον.
Δῦλος ὧν κόμιλι ἔχει.
Δράκοντος τῆς σκιᾶς.
Ἑαυτῷ ἀρέσκει.
Ἐγχείᾳ φθειρὰς κάνει.
Ἐκ μίας ἐλέφαντα ποιεῖ.
Ἐκ τῆς ἐπιαυτῆς τὸ ἔαρ ἐξαίρει.
Ἐκ τῆς λάμμις χοινίκιν πλέκει.
Ἐκ τῆς αὐτῆς σύμπλος τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἐξάγει.
Ἑκλὸς λεωφόρυ βαδίζει.
Εἰς δέρας λαλεῖ. εἰς κενὸν βέκει.
Εἰς κόπρον ἐμπιεῖ.
Εἰς τὸ πῦρ ξαίνει.
Εἰς ὑέρανὸν πλύνει.
Εἰς τεθνηκὸν πίθον ἀντλεῖ.

Εἰς

Urſum murmurare.
Bovem mugire.
Gruem gruere.
Porcum grunnire.
Equum hinnire.
Noctuam cacabare.
Cuculum cuculare.
Corvum crocitare.
Leonem rugire.
Apes bombilare.
Aſinum rudere.
Serp ntem ſibilare.
Veſpam pungere.
Pipiones pipire.
Cicadam ſtridere.
Anſerem gratitare.

Propter pocula ſe jactat.
Loquitur ſtertenti. Sir. 23. 8.
Ligonem in jugo montis quærit.
Reti ventum venatur. Suid.
Bis ad eundem lapidem impingit. Adag.
Servus cùm ſit comam gerit. Suid.
Prehendit umbram. Sir. 34. 2.
Sibi-ipſi placet. Plato.
Haſtâ pediculos occîdit.
Ex muſca Elephantem facit. Lucian.
Ver ex anno tollit. Herod.
Ex arena funiculum nectit. Adag.
Ex eodem ore calidum & frigidum ef- Anian.
flat.
Extra viam publicam ambulat. Adag.
In aërem loquitur. In vanum currit. 1C. 14. 9.
In fimum odorem aromatum ſpargit. Suid.
Ignem diſſecat. Ariſt.
In cœlum exſpuit. Adag.
In dolium perforatum haurit. Adag.

Εἰς τὸν ἠέρα τοξεύει.
Εἰς ὕλαν κεφυγάζει.
Εἰς ὕδωρ γεφύρει.
Εἰς ψάμμον σπείρει.
Ἐλαίῳ πῦρ σβεννύει.
Ἐν ἄλῳ δρασκάζειν θέλει.
Ἐν ἀλλοδίῳ χορῷ πόδα τίθεῃ.
Ἐν γραὸς ἢ γωνίᾳ κεφαλὰ κέλπα γυρεύει.
Ἐν θέρει χλαμύδα καταβίβει.
Ἐν κύγχνιδι βόρβορον κυκᾷ.
Ἐν μέλιτι σαυτὸν καταπάτησει.
Ἐν πέδᾳ ἀερῖ.
Ἐν σηκῷ κοδομεύει.
Ἐν τῷ σκότῳ ὀρχεῖῃ.
Ἐν ψύλλης δήξῃ Θεὸν ἐπικαλεῖῃ.
Ἐπὶ κλιμάκης ἀερῖ.
Ἐπὶ ῥιπὸς πλεῖ.
Ἐπὶ ψυχρὸν ἰσπνὸν τοὺς ἄρκυς ἐπιβάλλει.
Βαδίει τὴν καρδίαν.
Ἔχῖνον πείκῃ. Ὀρύον ὀρυγανᾷ.
Ἔχιν θείῳ ἕλει.
Ζαχνύει τὰς ἀλώπεκας.
Ζωὴν ζῆαν ζωννύει.
Θέναει θείνῃ σύεακα.
Θανόντας κολάζει.
Θρυαλίδα ἐν θυλάκῳ φερεφέρει.
Θώρακα δρύπτει.
Ζηλεῖ ἀκακλίδα ἐν σφενδάμνῳ.
Ἀμύγδαλα ἐν ἀπίῳ.
Ἄμμιον ἐν ἀμώμῳ.
Ἄρακον ἐν πόκῃ.
Βάκκαον ἐν ἀκάρνῃ.
Βάρβυλα ἐν κομάρῳ.
Ἐν θαλάσσῃ ὕδωρ.
Ζιζυλίζειν ἐν σμίλακι.

In cœlum jaculatur. Zenod.
In ſylvam clamat. Adag.
In aquam ſcribit. Lucian.
In arenam ſeminat. Adag.
Oleo ignem exſtinguit. Zeno4.
In area latitare cupit. Idem.
In alieno choro pedem ponit. Plut.
In caverna aut angulo obſcuro equum deſultatorium gyrat.
Æſtate penulam deterit. Adag.
In cratere cœnum miſcet.
Melle ſeipſum perungit. Diog.
In petra arat. Am. 6. 11
In ſtabulo hordeum torret.
In tenebris ſaltat. Adag.
In pulicis morſu Deum invocat. Adag.
In culmo arat. Suid.
Vimine navigat. Pind.
In frigidum furnum panes immittit. Adag.
Devorat car ſuum. Pythag.
Echinum pectit. Juncum ſcabit.
Viperam folio ficulneo capit. Adag.
Jungit vulpes. Lucian.
Zonâ ſpeltam cingit.
Volâ perculit cuſpidem haſtæ.
Mortuos caſtigat. Moſchus.
Ellychnium in ſacco circumfert.
Thoracem lacerat. Adag.
Quærit Accalin in acere.
Amygdala in pyro.
Minium in amomo.
Aracum in larice.
Semen raphani in acarne.
Pruna Damaſcena in arbuto.
In mari aquam.
Zingiber in taxo.

Κιβώτιον ἐν κίστῃ.
Κάρδαμον ἐν καυνίᾳ.
Ἄκαρυν ἐν ἀκόρνῃ.
Ἄμμι ἐν ἀλίσμαλι.
Ἄνισον ἐν σημύδᾳ.
Βαῖον ἐν ἀγκάδι.
Βαλαύσιον ἐν βαρβίλῳ.
Γελγίδας ἐν φιλύρᾳ.
Ζίζυφα ἐν κλήμασι.
Κύτινα ἐν κοΐκι.
Κίννιν ἐν κυπείρῳ.
Κάγχαμον ἐν ἰλῷ.
Κεράσια ἐν ἀκλῇ.
Κολοκυνθάς ἐν γυκαῖς.
Κολοκασίαν ἐν κονάρῳ.
Κωμακὸν ἐν ζαφίᾳ.
Κίτρια μῆλα ἐν κινναμώμῳ.
Κόστυμβον ἢ ὄζον ἐν χοίνῳ.
Κυδώνιον μῆλον ἐν κεφινείᾳ.
Λάκαφθον ἐν τίλῳ.
Λῦσσον ἐν κίδῳ.
Μέσπιλα ἐν μύρῳ.
Μόρα ἐν πλαλάνῳ.
Μιμαίκυλον ἐν ἀρωνίᾳ.
Νάρθιν ἐν νηπίῳ.
Ὄβρυζον ἐν κόγκῃ.
Πιστάκια ἐν μελίᾳ.
Τερεβινθον ἐν τέλμαλι.
Στελίδα ἐν κλήθρᾳ.
Σίσαμον ἐν σκαμμονίᾳ.
Φιδάλεον ἐν ἀκράθῳ.
Σανδαράχιν ἐν σκολύμῳ.
Χαμαίπιτυν ἐν κοπίμῳ.
Ἰσὸν ἀρέχνης ὑφαίνει.
Καράδα βάτισμα μιμεῖται.
Καχκάλῳ καμασῖνας ἀηδόνι.

Κάμιλον

Ciborium in cici.
Naſturtium in caſſia.
Acorum in acorne.
Ammi in aliſmate.
Aniſum in betula.
Ramum palmæ in pyro ſylveſtri.
Florem mali Punici in barbilo.
Allii capita in tilia.
Zizypha in palmitibus.
Cyicem in coïce.
Cinnam in cypero.
Gummi Arabicum in hedera.
Ceraſa in ſambuco.
Cucurbitas in palmis.
Colocaſiam in connaro.
Caryophyllum in zaleo.
Poma citria in cinnamomo.
Nodum & ramum in ſcirpo.
Cotonéum malum in corno.
Lacaphthum in ſtercore.
Luſſum in ciſtho.
Meſpila in myrto.
Mora in platano.
Fructum a buti in meſpilo.
Naphthàm in nerio.
Obryzum in teſta.
Piſtacea in fraxino.
Terebinthum in lacuna.
Viſcum in alno.
Seſamum in ſcammonio.
Ficum in junipero.
Sandaracham in carduo.
Galbanum in copſimo.
Telas aranеæ texit. Iſa. 59. 5.
Cancri greſſum imitatur.
Cacabo piſces captat.

Κάμιλον διὰ ζήμαλ& ῥαφῖδος διάγῃ θέλῃ.
Καστίτερον καστύει.
Κρωσσὸν θρυγανᾷ.
Κέγχρον ζυπᾷ.
Κιμβερίνῳ πῦρ φωτίζλῃ.
Κηρὸν τοῖς ὠσὶν ἐπαλείφει,
Κλῄδὶ τὰ ξύλα σχίζει.
Κόκκυς τῆς ῥοᾶς ἀπορρήγει.
Κοσκίνῳ μανλάζ).
Κόρακα κλύζει χ) καθαείζῃ.
Κρωσσίῳ ζεαγγῷ κλέει ἰτέλω,
Κρησέρᾳ ὕδωρ ἀφύει.
Κιλλὸν εἰς λαβύρινθον ἐνάγει.
Κωὶ δίδωσι ἄχυρα, ὄνῳ δ' ὀσέα.
Κύμαλα μεζεῖ.
Κύπασσιν χ) σισύραν ἐμπρήθῃ.
Κωλωνίζει χ) κυβίλίζῃ.
Κωφῷ ἀείδει. Λεμβῖα λισρόει.
Κίκιννον κινδάλοις κλενίζει.
Κονίδας σκώλῳ καίνει.
Κορωνὴ χορεῖ ἔδαφον.
Κονδύλῳ χορδίλια θλᾷ.
Κωλακρέτας ἐμβίζει.
Λῆρον ληρεῖ. Λίθον ἕλκει.
Λίνον λίνῳ σωπάλει.
Λύγον καμπύλλω ἐν λίγδῳ ἐξορθοῖ.
Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπλει.
Μανδραγόραν πίνει.
Μέμνονι μάτηα δίδωσι
Μορμολυκείοις σκροβεῖ τὸν λέοντα.
Μαείλλω ἐν μαρσύπῳ φωτρέρει.
Μύτιν μυσίλῃ μύπει.
Μίτυς μισύλλῃ. πεσὸν πέπλει.
Νεκρὸν μυείζῃ χ) φυκοῖ.
Νεφέλας ξαίνει.
Νῆϊα χ) καπέας ἀνθ' ὅπλων ἀλάπλει.

Ξύλον

Funem per foramen acûs trajicere vult.
Stannum conſuit.
Urceum fricat.
Milium terebrat. Suid.
Veſte ignem circumfert.
Ceram auribus oblinit. Hom.
Clave ligna findit. Plut.
Acinos mali Punici ſculpit.
Cribro divinat. Adag.
Corvum abluit & purgat.
Falce tortuosâ fidit ſalicem.
Cribro aquam haurit. Lucian.
Aſinum in labyrinthum inducit.
Cani dat paleas, aſino autem offa. Adag.
Fluctus numerat. Theocr.
Supparum & penulam comburit.
Indecorè laſcivit & cubito percutit.
Surdó canit. Pratum pavit.
Cincinnum paxillis pectit.
Lendes palo præuſto occídit.
Clavâ verrit pavimentum.
Digiti articulo corallia tundit.
Quæſtores convitiatur.
Nugas agit. Lapidem coquit. Ariſtoph.
Linum lino nectit. Lucian.
Bacillum curvum in mortario corrigit.
Lucernam circa meridiem accendit. Diog.
Mandragoram bibit. Adag.
Aſino mannam præbet.
Larvis terret leonem. Diod.
Favillam in crumena circumfert.
Naſum bucceâ panis excavatâ emungit.
Chordas diſſecat. Calculum coquit.
Mortuum inungit & fucat. Adag.
Nebulas diverberat. Diog.
Rudentes & remos cum armis commutat. Adag.

Lignum

Ξύλον εἰς ὕδωρ φέρει.
Ξυρεῖ ἐν χερῶ.
Οἰκοδομεῖ ὅπι τὴν ἄμμον.
Ὄνον κείρει.
Ὄνυ κεφαλὴν πλυτῇ νίτρῳ.
Ὄνυ πόκον ζητεῖ.
Ὄσφρησιν συγκολλᾷ.
Ὄφιν ἐν κόλπῳ θάλπει.
Ὀπτιλεύειν ὀργᾷ.
Παιδοτρίβης εἰκῇ ὀδυνᾶι.
Παλὶ ἐμβάλλει δεξιάν.
Παρὰ πόλεμον φρέαρ ὀρύττει.
Παρὰ κοφῷ ἀποπέρδει.
Πέρα τῶ μέζυ βρύλλει καὶ μασᾶι.
Πίτυς βαθέχων τρόπον.
Πλοῦ πλοῦν καθαίρει.
Πίπτοις ὀπτίθησι πῖλον.
Πεῖν ἰσοάχθαι δύρει.
Περὶ τῆς νίκης θεάματον ἄδει.
Περὶ τῆς ψυχᾶς διδάσκει τὸν γέροντας.
Περὶ τῆς φακῆς ἀυξάνει λέβητα.
Περὶ τῶ ἔργυ κολοφῶνα ὀπτίθησι.
Περὶς τεῖχον λάγει.
Πτερνίζει πρὸς ἀρδῖνα καὶ κέρσορον.
Περὶς τὸν ἥλιον τεταμμένον λάγει.
Πτήσεις ὡς τὶς ἀλέκτωρ.
Πῦρ μαχαίρᾳ σκυδάλει.
Πῦρ ὕδατι μιγνύει.
Ῥηγὰς ῥαιοψύας ἀνορεῖ.
Σαῦλον γεράρει.
Σφρᾶ πείζει. χυῦν λιχμᾶ.
Σίλιον εἰς ἀμίδα ἐμβάλλει.
Σκίπαρνον εἰς τὸ σκέλος ἀυτῦ προσβάλλει.
Σκορπίον ἀνὶ πέρκης λαμβάνει.
Σεμίδαλιν ταγηλῶ καὶ σικύαν ψαθυρὰν ἐδίει.

Σιβυλλάιν

Lignum in ſylvam fert.
Ad cutem uſque radit. *Sophocles.* Adag.
Ædificat ſuper arenam. Mat. 7. 16.
Aſinum tondet. Ariſtoph.
Aſini caput nitro lavat. Adag.
Aſini lanam quærit. Diog.
Teſtam conglutinat. Sir. 27. 7.
Serpentem in ſinu fovet. Æſop.
Uxorem habere impatienter appetit.
Luctantes temerè incitat.
Cuilibet porrigit dextram. Plut.
Juxta fluvium puteum fodit. Adag.
Coram ſurdo ſtrepitum facit.
Præter modum potitat & manducat.
Bibit ranarum more. Athen.
Lutum luto purgat.
Pipionibus imponit pileum.
Priuſquàm mactârit excoriat. Adag.
Ante victoriam triumphum canit. Adag.
Ante barbam docet ſenes. Adag.
Ante lentem auget ollam. Athen.
Ante opus colophonem addit.
Contra murum loquitur. Pythag.
Calce ferit contra cuſpidem teli & haſtæ.
Adversùs ſolem remeantem loquitur. Pythag.
Trepidat in morem Galli cujuſdam. Adag.
Ignem gladio fodit. Plut.
Ignem aquâ miſcet. Idem.
Sublicas fractas erigit.
Seipſum laudat veneratúrque.
Catenâ ſerrat. Plumam ventilat.
Cibum in matulam immittit. Plut.
Aſcium cruri ſuo illidit.
Scorpionem pro perca ſumit. Adag.
Similaginem rancidam & cucurbitam putridam comedit.

Vaticinari

Σιβυλλάνην θέλει.
Σφάγανον παρέχει.
Στέγειν ἀγρὸν πείρῃ.
Στενὸν δακτύλιον φέρει.
Στίλβω σμιλεύει.
Συγκείνει Αὐλὸν κάλπιγι. Καρκίνος δασύποδι. Βύρσαν βύσσῳ. Γλήχωνα γυλιῷ. Κώνωπα ἐλέφαντι. Μίλτῳ τέτριγι. Ψίττακον σπυθρῷ.
Σύριγξ σαίρει τὸ ἔδαφος.
Σφηκίας ἐρεθίζει.
Τέττιγα ἀμέλγει.
Σαθρὰς χθονὸς χάζει.
Τὰς μηχανὰς μὴ τὸν πόλεμον χωρίζει.
Τηθύσιον κάμηλον βάζει.
Τιμᾷ αὐτὸς σίαν φοβεῖται.
Τὸν λέοντα νύττει.
Τὸ φῶς ἡλίῳ δανείζει.
Τινθαγέοις ὕδασι κῶας κλύζει.
Τῷ λύκῳ τιμᾷ ὄϊν σωτῆρα εἶναι.
Τὰς τεθνηκότας ἀποκλείνει.
Τῷ βοῒ τὸν λαγῶν κωκυγετὸν.
Τὸ πρόσχθες πρόπην.
Τὰς ἑαυτοῦ κορύμβους πλέκει.
Ὕδωρ ὑπὲρ ὂν ὅλμῳ πλίπτει.
Ὕδραν τέμνει.
Φάγακρον τίλλει.
Ὑπὲρ τιμᾷ πῆγαν φρονεῖ.
Φλυαρεῖ, χρύζει καὶ κιχλίζει.
Φλοῖσβον καὶ σεῖσον δείδει.

Χάος ἀρχαιότερα λαγεῖ.
Χόνα ἐν βαθεῖ φρύττει.

Χηκῆ

Vaticinari vult.
Fascias dilacerat.
Sterilem agrum colit. Plato.
Arctum annulum gestat. Pythag.
Nummum scalpro amputat.

Comparat
- Fistulam tubæ. Diog.
- Cancros lepori.
- Corium byssо.
- Cardini vas vimineum.
- Culicem Elephanti. Lucian.
- Aram cicadæ.
- Psittacum passeri.

Lacernis purgat pavimentum.
Vespas irritat. Plut.
Hircum mulget. Lucian.
Favos apum paxillo pertundit.
Machinas post bellum affert. Plut.
Inanem laborem facit.
Suam ipsius umbram timet. Socrates.
Leonem stimulat. Adag.
Lumen soli mutuum dat. Plut.
Calidis aquis ovium vellus abluit.
Lupo ovem committit. Adag.
Mortuos occidit. Aristoph.
Bove leporem venatur. Adag.
Actum agit. Adag.
Suos nectit cincinnos.
Aquam pistillo in mortario tundit. Lucian.
Hydram secat. Plato.
Calvum vellit. Arist.
Ultra peram sapit. Lucian.
Blaterat, cachinnatur & hiscit.
Sonitum aquarum & exilem vocem avium metuit.
Antiquiora quàm Chaos loquitur. Adag.
Nivem in furno torret.

Χιλῆ ἐθείσαν χὴ λάχνιω ὑποξύει.
Χρυσῆ ὄρει ἐπιχνεῖ.
Χιλιχῳ μέλι περσφόρει.
Χρυσοῖ ὀλύχης.
Ψηφίδι πρίχα τιμήσει.
Ψηλαφεῖ ἐν τῷ σκότῳ.
Ὠμιλλαν χὴ κοπιαδον ἐφιλεῖ.

Τέλος.

TRINITY COLLEGE
LIBRARY.
CAMBRIDGE

Ungulâ comam & lanuginem abradit.
Aureos montes pollicetur. Adag.
Bilioſo mel profert. Lucian.
Deaurat pediculos pomorum.
Forcipe pilum reſecat.
Palpatur in tenebris. Ariſtoph.
Ludum nucum & cottabum vehementer amat.

FINIS.

TRINITY COLLEGE LIBRARY. CAMBRIDGE